ISTORIE

STATELE RUSICE.

Volumul XL

ISTORIE

STATELE RUSICE.

T O 31 B XI.

SAINT PETERSBURG.

În Tipografie N. Grech l.

eu 8 2 4.

Imprimat

ci la cea mai înaltă comandă.

ISTORIE

STATELE RUSICE.

VOLUMUL XI.

G L AB A L

Domnia lui Boris Godunov.

G. i5gS - ibo4

Moscova îl întâlnește pe țar. Jurământ către Boris. Scrisoarea Consiliului. activitățile lui Borisov. Intrare solemnă în capitală. Celebra miliție. Ambasada lui Khan, băuturi răcoritoare pentru trupe. Discursul Patriarhului. Adăugarea la diploma electorală. Nunta regala. Milă. Noul Țar Kasimovskiy. Incidente din Siberia. Moartea lui Ku-chum. Afaceri de politică externă. Soarta prințului suedez, Gustav, în Rusia. Armistițiu cu Lituania. Relațiile cu Suedia. Legătură strânsă cu Danemarca. Duce de Danemarca, logodnicul Xeniei. Negocieri cu Austria. Ambasada Persiei - Incidente în Georgia. Dezastrul rușilor din Daghestan. Prietenie cu Anglia. Hansa. Ambasada Romei și Florenței. greci la Moscova. Cazul Nogai. Afaceri interne. Scrisoare de plângere către Patriarh. Legea cu privire la țărani. Dons de băut. Dragostea lui Borisov pentru iluminism și străini. Laudă lui Godunov. ardoarea lui Borisov față de fiul său. Începutul dezastrului.

Cler, Sinclit și grade de stat, cu stindarde ale Bisericii și ale patriei,

. i5d&

G. t5ș)8. la sunetul tuturor clopotelor Moscovei și Moscovei, exclamațiile poporului, îmbătat de bucurie, întâlnești

Ţar. s-a întors la Kremlin, dând deja Autocratul Rusiei, dar lăsându-l totuși în celulă. Pe 26 februarie, în Săptămâna Brânzei, Boris a intrat în capitală: întâmpinat, în fața zidurilor unei cetăți de lemn, de toți oaspeții Moscovei cu pâine, cu argint, aur, sable, perle și multe alte daruri, dar le-au dat. nu voia să ia altceva decât pâine, spunând că bogăția în mâinile oamenilor îi este mai plăcută decât la Execuție. Oaspeții au fost întâmpinați de țarul Iov și de tot clerul; pentru Cler Sinclitul şi popor. În biserica Adormirii, după o slujbă de rugăciune, Patriarhul l-a binecuvântat a doua oară pe Boris pentru Stat, umbrindu-l cu crucea pe Arborele Dătător de Viață, iar kliroșii au cântat mulți ani atât Țarului, cât și întregii Case a Suveranului. : Țarina Maria Grigorievna, tânărul lor fiu Teodor și fiica Xenia. Atunci toți rușii l-au salutat pe noul Monarh; iar Patriarhul, ridicând mâinile la cer, a zis: „Slavă Ție, Doamne: că n-ai disprețuit rugăciunea lui Harinero, a auzit strigătul și suspinele „Creștine, și-au pus întristarea în greutate, ,,minciuna, și ne-a dat. Țarul, pe care noi zi și noapte v-au cerut cu lacrimi.'·' După Liturghie, Boris și-a exprimat recunoștința față de

în amintirea celor doi principali vinovați ai măreției sale: în biserica Sfântul Mihail, a căzut prosternat în fața mormintelor Sfântului Ioan (Ό și Theodorov; s-a rugat și pentru cenușa celor mai vechi renumiți purtători de coroană ai Rusiei). : Kalita, Donskoy, Ioan al III-lea, fie ei să-i fie complicii cerești în zilele pământești ale Regatului; au intrat în Palat; au vizitat Iov în Mănăstirea Chudovskaya; au stat de vorbă multă vreme singuri cu el; i-au spus lui și tuturor Episcopilor că nu puteai să-l lași pe Irina în durerea ei până la Sfânta Înviere a lui Hristos și te-ai întors la Mănăstirea Novodevichy, prescriindu-i D. acasă și permisiuni, gestionează treburile statului.

Între timp, toți oamenii care slujeau cu râvnă au sărutat crucea în fidelitate față de Boris, unii în fața glorioasei icoane Vladimir a Fecioarei Maria, alții la mormântul Sfinților Mitropoliți, Petru și Iona (θ: au jurat că nu-l trădează pe țar în faptă sau cuvânt; nu te gândești pentru viață sau sănătate Suveran, nu-i face rău nici cu poțiuni otrăvitoare, nici cu vrăjitorie (¿); nu te gândești la înscăunarea fostului Mare Duce de Tver, Simeon Bekbulatovici sau a fiului său; nu ai relații secrete cu ei, nici corespondență; raportați

despre tot felul de pârâi și conspirații, fără milă de prieteni și vecini

G. i59S.

Jurământ către Boris.

Г, i5g8. el în șapte cazuri; nu te duci în alte țări, în Lituania, Germania, Spania, Franța sau Anglia. Mai mult, oficialii boieri, duma și ambasadori erau obligați să fie modesti în treburile și secretele de stat, judecătorii să nu prevarice în litigiu, vistiererii să nu profite de proprietatea țarului, Dyak să nu poftească. Au fost trimise în regiune scrisori despre fericita alegere a Suveranului, li s-a ordonat să le citească în public, să sune clopotele timp de trei zile și să se roage în biserici, mai întâi pentru țarina-Inokina Alexandru și apoi pentru fratele ei Suveran, familia sa. , Boierii si armata. Patriarhul (9 martie) a hotărât de către Consiliu să-i ceară solemn lui Dumnezeu să-i garanteze Fericitului Rege să-și pună pe sine o coroană și purpură; stabilit de secole pentru a sărbători în Rusia pe 21 februarie, ziua aderării lui Boris; În cele din urmă, a propus Dumei Zemsky să confirmați jurământul Consiliului dat Monarhului prin Diploma Consiliului, obligatoriu-goaiosha.

este privilegiul tuturor funcționarilor să nu se sustragă la niciun serviciu, să nu ceară nimic dincolo de demnitatea familiei sau de meritul (b), întotdeauna și în toate să se supună decretului țarului și sentinței boierilor, astfel încât în treburile lui Razryadny și Zemsky nu-l aduce pe Suveran la margine. Toți membrii Marii Dume au răspuns în unanimitate: „Jumăm

„Așezați-vă sufletele și capetele pentru țar, Tsa-g. i538. „Voi citi și copiii lor 1” Ei au ordonat să scrie o carte, în acest sens, la primele scrisori ale Rusiei.

Această chestiune extraordinară nu a interferat cu cursul afacerilor obișnuite ale statului, în care Boris a fost angajat cu un zel excelent, atât în chiliile mănăstirii, cât și în Duma, risiya. venind adesea la Moscova. Nu știau când găsea timp să se liniștească, să doarmă și să mănânce (?): îl vedeau neîncetat în sfat cu boierii și cu diacii, sau lângă nefericita Irina, mângâietoare și îndurerată, zi și noapte. Se părea că Irina avea într-adevăr nevoie de prezența singurei persoane încă dragi inimii ei: lovită de moartea soțului ei, pe care îl iubea cu sinceritate și tandrețe, tânjea și plângea neconsolat până la epuizare, în mod evident dispărând și răbdând deja. moartea în pieptul ei, chinuită de suspine. Sfinții, nobilii, în zadar l-au îndemnat pe țar să părăsească mănăstirea, ceea ce era trist pentru el, să se mute cu soția și copiii săi în camerele de la Kremlin, să se arate oamenilor în coroană și pe tron: Boris a răspuns. : „Nu pot fi despărțit de

Marea“ Împărăteasa, nefericita mea soră „și chiar din nou, neobosit în ipocrizie, a asigurat că nu vrea să fie Rege (8).

g. <5j8. În al doilea rând, Irina „i-a spus să îndeplinească voința poporului și a lui Dumnezeu, să accepte sceptrul și să domnească nu într-o celulă, ci pe tronul lui Monomakh. În cele din urmă, April Zo, capitala s-a mutat în întâmpinarea Suveranului!

Solemn-^e” ^eHb aparține   solemnului-

St »» acestea sunt cele mai recente zile ale Rusiei din istoria sa. La ora Intrarea   Kъ—

capitala, clerul cu cruci si icoane, Sinklit, Curte, Ordine, armata, toti cetatenii il asteptau pe tar la podul de piatra, langa biserica Sfantul Nicolae din Zaraisk. Boris a călărit de la Mănăstirea Novodevichy cu familia sa într-un car magnific; văzând steagurile bisericii și oamenii, a ieșit: s-a închinat la sfintele icoane; salutat cu bunăvoință pe toți, atât nobili cât și ignobili; Le-a prezentat Reginei, cunoscută de mult pentru evlavia și virtutea ei sinceră, un fiu de nouă ani și o fiică de șaisprezece ani, frumusețea Îngerilor. Auzind exclamațiile poporului: „Voi sunteți Suveranii noștri, noi suntem“ supușii voștri**, Teodor și Xenia, împreună cu tatăl lor, funcționari și cetățeni mângâiați; așa cum el, luând de la ei pâine și sare, a înșelat aurul, argintul și mărgăritarele care le-au fost oferite în dar și a chemat pe toți să ia masa cu țarul. Nestingherit de mulțimea nenumărată de oameni, Boris a urmat clerul cu soția și copiii săi,

ca un bun părinte de familie și de popor, la Biserica Adormirea Maicii Domnului, unde Patriarhul a depus pe piept Crucea dătătoare de viață a Sfântului Petru Mitropolitul (care era deja începutul cununii împărătești), și într-o trepan l-a binecuvântat odată pentru Marele Stat Moscova. După ce a ascultat Liturghia, noul Autocrat, însoțit de boieri, a ocolit toate bisericile principale ale Kremlinului, peste tot s-a rugat cu lacrimi calde, peste tot a auzit un strigăt de bucurie.

G. i59E.

cetăţeni, şi ţinând mâna tânărului său moştenitor şi conducând cu celălalt pe minunata Xenia (s), a intrat în odăile ţarului cu soţia sa. În această zi, oamenii au luat masa cu țarul: nu știau numărul oaspeților, dar toți erau invitați, de la Patriarh până la cerșetor. Moscova nu vedea un asemenea lux nici pe vremea Sfântului Ioan. - Boris nu a vrut să locuiască în camerele în care a murit Teodor: a ocupat acea parte a camerelor Kremlinului în care locuia Irina și a ordonat ca el să le fie atașat un nou palat de lemn.

Domnea deja, dar încă fără coroană și sceptru; încă nu putea fi numit Regele lui Dumnezeu, Unsul Domnului. Era necesar să ne gândim că Boris își va pune imediat o coroană cu toate riturile solemne care, în ochii poporului, sfințesc chipul Suveranului: acest lucru a fost cerut de Patriarh și Sinklit având

i5p8. Rusia germană; Acest lucru, fără îndoială, și-a dorit și Boris, pentru ca printr-o acțiune bisericească importantă să-ți întemeiezi tronul pentru tine și familia ta: dar cu mintea vicleană, stăpânind asupra mișcărilor inimii, a inventat un nou farmec; în loc de sceptru, a luat o sabie în mâna dreaptă și s-a grăbit în câmp, ca să dovedească că siguranța patriei îi era mai dragă și cununa și viața. Deci, domnia celui mai pașnic început-oio”chenie ° în miliția L0SYA КОПIОρОβ LEAD ND Amintiți-vă de învierea rușilor pentru lupta cu Mamai!

În luna martie, din chilia Mănăstirii Novodevichy, după ce a trimis un mesager către Han cu o scrisoare prietenoasă, Boris, aprilie, știa, conform raportului guvernatorului Oskolsky (I0), că captivul, luat de Kodak dincolo de Doneț, într-o ciocnire cu o mulțime de jafuri din Crimeea, nikov, vorbește despre intenția lui Kazy - Girey de a intra în Moscova cu întreaga Hoardă și șapte mii de soldați ai Sultanului. Boris nu s-a îndoit de adevărul despre atât de puține știri de încredere și a hotărât, fără să piardă timpul, să mută toată cea mai mare parte a forțelor noastre pe malurile Oka; a scris despre asta Guvernatorilor în mod convingător și afectuos, cerând de la ei gelozie în primul, important pericol al domniei sale, ca dovadă de dragoste pentru el și pentru Rusia.

din

Acest decret a produs un efect uimitor: nu erau nici neascultători, nici leneși; toți Copiii Boierilor, tineri și bătrâni, de bunăvoie au urcat cai; echipe urbane şi rurale fără odihnă s-au grăbit la locurile de adunare. Tabăra principală a fost desemnată să fie la Serpuhov, mâna dreaptă în Aleksin, leve în Koshir, regimentul avansat în Kaluga, paza în Kolomne („O.- pe 20 aprilie, a venit cel nou: au scris din bugorod). că tătarul, capturat de Don Kozai, le-a spus despre armamentul puternic al lui Han;că mulțimile din Crimeea, deși puține ca număr, au apărut în stepe și ne-au alungat gărzile peste tot.Atunci Boris a ordonat să fie pregătit totul pentru campania țarului. , iar la 2 mai a părăsit Moscova în armură militară, luând cu el cinci țarevici: , Siberian, Shamakhinsky, Khiva și fiul lui Kaibulin, Boier, Prinții Mstislavsky, Shuisky, Godunov, Romanov și alții, - mulți demnitari nobili și printre ei Bogdan Belsky, - Tiparul Vasil Shchelkalov, Nobili și Dyakov Dumnykh, 44 Stolnik, 20 Stryap strănut 274 Locuitori - într-un cuvânt, toți oamenii necesari pentru război și pentru consiliu și pentru splendoarea Dvorskaya.

v4

g. ι5θ8. Ivanovici Godunov, prinții Trubetskoy, Glinsky, Cherkassky, Shespgunov și alții; iar sub Teodor, unchiul Ivan Chemodanov. Au dat ordin in capitala in caz de asediu: l-au numit pe Roevod sa protejeze orasul si turnurile, pentru ocoliri, iesiri si bigpv in afara fortificatiei. - În mai, în satul Kuzminsky, i-au prezentat țarului doi prizonieri, lituanian și caesar, care părăsiseră Crimeea: au asigurat că Hanul era deja pe câmp și se duce cu adevărat la Moscova. Apoi Boris a trimis soli la toți șefii cetăților stepei cu un cuvânt plin de har, la Tula, Oskol, Livny, Yelets, Kursk, Voronezh; acestor soli li sa ordonat să întrebe despre sănătatea guvernatorului și a nobililor, Sotnikov, Copiii boierilor, Sgirelțev și Kozakov; să prezinte mai întâi hârtele țarului și să le ceară să le citească public. „Stau pe malurile Oka (a scris Boris) și mă uit la stepe: acolo unde vor apărea dușmanii, acolo mă vei vedea ** („). În Serpuhov, el a ordonat Voievodatul, dându-le țarevicilor de onoare și cei cinci prinți ai celor mai nobili: în armata principală a lui Mstislavsky, în mâna dreaptă a lui Vasily Shuisky, în stânga Ivan Golitsyn, în regimentul avansat Dmitri Shuisky , în Watchdog Timo Fey Trubetskoy . Gardul Rusiei antice, în serviciu

15

ceaiul confluențelor Hanului, a servit, pe lângă j59gr rotund al postului, crestături în locuri greu de ocolit: lângă Przemysl, Likhvin, Belev, Tula, Borovsk, Ryazan: Suveranul și-a examinat desenele (, 3), și a trimis acolo guvernatori speciali cu Mordva și arcași; a aranjat, de asemenea, o armată netedă sau de navă pe Oka, astfel încât cu cât îi faci mai mult rău inamicul în luptele de pe malurile lui. Au văzut ceea ce nu văzuseră până acum: jumătate de milion de trupe, după cum se spune (14), într-o mișcare armonioasă, rapidă, cu un zel nespus, cu o încredere nemărginită. Totul a avut un efect puternic asupra imaginației oamenilor: atât vestea domniei, favorabilă speranței, cât și înalta părere a lui Borisova, înțelepciune deja cunoscută prin experimente de lungă durată. Localismul însuși a dispărut: guvernanții au întrebat doar unde ar trebui să fie și s-au dus la bannerele lor, incapabili să facă față cărților Razryadnye despre slujba taților și bunicilor: pentru că țarul a anunțat că Marele Sfat l-a bătut cu frunte pentru a ordona ca Boierii și Nobilimea să slujească fără mtpi ('Ts. Această gelozie, contribuind la supunerea necesară, a avut o altă consecință importantă: a înmulțit numărul soldaților, și soldaților de serviciu: cea mai mare plăcere a mea.

Г* ιόθδ.

Ambasada lui Khan

16

Țarul, care nu cunoștea limitele expresiilor de milă: se uita zilnic la regimente și echipe, saluta comandanții și soldații, îi dădea mese și

de fiecare dată nu mai puțin de zece mii de oameni, pe vase de argint, sub corturi (,b). Aceste răsfățări cu adevărat regale au durat săptămâni întregi: căci zvonurile despre inamic au tăcut brusc; patrulele noastre nu l-au mai întâlnit; liniștea domnea pe malul Donețului, iar paznicii, nevăzând nicăieri praf, neauzind nicăieri șoaptă de cal, moțeau în liniștea stepelor. L-au înșelat zvonurile false pe Boris sau a înșelat el, cu prefăcută credulitate, Rusia pentru a se dezvălui ca țar nu numai al Moscovei, ci al întregii armate, i-a aprins dragostea pentru noul autocrat, care în vremuri de pericol preferă bătălia? coif până la coroana lui Monomahov și, prin urmare, dublează strălucirea urcării sale solemne? Un truc demn de Boris și aproape îndoielnic. - În loc de un nor de dușmani, ambasadorii pașnici ai Kazy-Gireevs au apărut în regiunile de sud ale Rusiei cu mesagerul nostru: Guvernatorii Yelets, pe 8 iunie, au raportat despre aceasta lui Boris, care l-a răsplătit pe mesager cu bani și rang (h) .

În consecință, miliția de neegalat, care costă mult dependență și muncă, s-a dovedit a fi în zadar? M-au asigurat că a salvat

Statul, care l-a lovit cu groază pe Khan; că domnul i598. Afidele din Crimeea într-adevăr, dar după ce au aflat despre revolta Rusiei, au fugit înapoi. Cel puțin țarul a vrut să imprime groază ambasadorilor hanilor, dintre care Murza Alei era principalul: au intrat în Rusia ca lagăr militar; am văzut pe drum strălucirea săbiilor și a sulițelor, cete înghesuite de călăreți, frumos îmbrăcați, înarmați regulat ílí>); în păduri, în garduri, s-au auzit grindină și trăsuri. Au fost opriți lângă Serpuhov, la șapte mile de corturile țarului, în pajiștile Okai, unde de câteva zile se adunase armata de pretutindeni. Acolo, pe 29 iunie, chiar înainte de zori, tunurile cmó au tunat, iar primele raze de soare au luminat armata nenumăratei (el), gata de luptă. Au poruncit Crimeenilor, uimiți de această împușcătură îngrozitoare și de acest spectacol formidabil, să meargă la țar, prin rândurile apropiate ale infanteriei, înconjurați de mulțimi dese de cavalerie în depărtare. Adus în cortul țarului, unde totul strălucea cu arme și măreție – unde Boris, încoronat cu un coif de aur în loc de coroană, a excelat în oștirea țarevicilor și a prinților nu atât prin bogăția îmbrăcămintei, cât prin înfățișarea lor imperioasă – Aley Murza și tovarășii lui au tăcut mult timp, nu au găsit că sunt un cuvânt de surpriză și de confuzie; în cele din urmă au spus că Kazn-Girey vrea o unire eternă

Decizia de căutare.

cu Rusia, reînnoind acordul încheiat în domnia lui Teodor: va fi la Borisova și gata cu toată Hoarda să atace dușmanii Moscovei. Trimișii

au fost tratați cu generozitate și, împreună cu ei, i-au trimis pe ai noștri la Han, pentru aprobarea noii hărți aliate prin jurământul său.

În aceeași zi, Sfinții Petru și Pavel, țarul și-a luat rămas bun de la armată, dându-i o cină somptuoasă pe câmp (1o): 5oo, ooo musafiri se ospătau în pajiştile Oka; mâncarea, mierea și vinul erau transportate cu convoai; oficialilor li s-au oferit catifea, brocarte si damasc. Ultimul cuvânt al țarului a fost: „Iubesc armata creștină și sper în fidelitatea ei.” Binecuvântări puternice l-au însoțit pe Boris departe de drumul Moscovei. Guvernatorii, războinicii erau în admirație pentru Suveranul atât de înțelept, de afectuos și de fericit: căci fără vărsare de sânge, cu o singură amenințare, a dat patriei rodul cel mai de dorit al celei mai strălucite victorii: tăcerea, siguranța și cinstea! Rușii au sperat, spune Cronicarul, că toată domnia lui Borisov va fi ca începutul ei și l-au lăudat sincer pe țar. - Pentru observare, o parte din armată a rămas pe Oka; celălalt a mers la granița cu Lituania și Suedia; cei mai mulţi dintre ei au fost concediaţi: dar toţi

 actualii oficiali s-au grăbit după ιίθβ. Suveran către capitală.

Acolo, un nou triumf îl aștepta pe Boris: toată Moscova l-a întâlnit, așa cum odată Ioan, cuceritorul Kazanului, și Patriarhul, într-un discurs de bun venit, i-au spus: „Alesul lui Dumnezeu, iubit de Dumnezeu, Marele Autocrat ! vedem slava ta: tu „mulțumesc Atotputernicului! Îi mulțumim „împreună cu voi; dar bucurați-vă și bucurați-vă împreună cu noi, după ce ați împlinit isprava nemuritoare! „Statul, viața și bogăția oamenilor sunt intacte; „iar dușmanul înverșunat, în genunchi, se roagă“ pentru pace! Nu ai ascuns, ci ai înmulțit acel * „lancea ta în acest caz uimitor”, marcat de înțelepciune mai mult decât omenească „Salut în Domnul, Rege” drag Cerului și oamenilor! Strigăm de bucurie, „ne închinăm înaintea voastră” („0. Patriarhul, Clerul și poporul s-au închinat până la pământ. Exprimând sensibilitate și smerenie, Suveranul s-a grăbit la Biserica Adormirea Maicii Domnului> pentru a slăvi pe Cel Atotputernic, și la Manastirea Novodevichy, la trista Irina. Toate casele erau impodobite cu verdeata si flori"

Dar Boris și-a amânat totuși nunta regală până în septembrie, pentru a realiza această ceremonie importantă în Noua Vară, în ziua respectivă.

i5s8. bunăvoință generală și speranțe, măgulitoare pentru inimă. Între eps, scrisoarea electorală a fost scrisă în numele Dumei Pământului-Priblvle-OKOY, cu următorul adaos: „Toți Zorit'iahì- ^ascultători de apa țarului, nebinecuvântarea războinicului. k.iyashva din Biserica O2), răzbunare și execuție „din Sinclit și Stat; un jurământ și „execuție oricărui răzvrătit, un iscoditor schismatic, care îndrăznește să contrazică fapta Sinodului și să zguduie mințile” oamenilor cu zvonuri rele, oricine ar fi el, „fie Sfântul Ordin sau Boierii, Dumnago” sau militarul, cetăţeanul sau nobilul: „să piară şi amintirea

în veci a lui!“ S-a aprobat această scrisoare, domnule Augusta, cu semnăturile şi sigiliile lor, Boris şi tânărul Teodor, Iov, toţi Sfinţii, Arhimandriţii, Stareţii, Protopopii, Kelari. , Bătrâni ai oficialității, - Boieri, Okolnichie, demnitari nobili ai Curții, Tiparul Vasily ITselkalov ъ, Duma Nobili și Diac, Stolniki, Dyaki Prikazov, Nobili, Sipryapchie și Aleși din orașe, Locuitori, Diac de gradul inferior, invitați, Sotsky, în număr de aproximativ cinci sute: o listă a ei a fost pusă în vistieria țarului, unde se aflau actele de stat ale fostului Ventsenosev, iar cealaltă la sacristia patriarhală, în Biserica Adormirii Maicii Domnului. — Se părea că înțelepciunea omenească.

Lala a făcut tot posibilul pentru o alianță fermă între Suveran și Stat!

În cele din urmă, Boris a fost căsătorit cu Regatul, chiar mai magnific și mai solemn decât Teodor, pentru că a primit ustensilele lui Monomakh din mâinile Patriarhului Ecumenic. Oamenii erau reverenți în tăcere; dar când Țarul, umbrit de mâna dreaptă a Primului Ierarh, într-un acces de simțire vie, uitând parcă de hrisovul bisericii, în mijlocul Liturghiei a strigat tare (a3): „Părinte, Mare Patriarh Iov! Dumnezeu este martor al meu, „că în Împărăția mea nu va fi nici săraci, nici săraci”, și scuturând vârful cămășii, a spus: „Voi da chiar și acestui ultim popor, atunci bucuria unanimă a întrerupt preoția: doar strigăte de în templu s-au auzit tandrețe și recunoștință: boierii l-au lăudat pe Monarh, oamenii au plâns. Ei asigură că noul purtător de coroană, atins de semne de dragoste comună pentru el, a rostit în același timp un alt jurământ important: să cruțe viața și sângele celor mai mulți criminali. şi numai pentru a le îndepărta în deşertul siberian (24). Într-un cuvânt, nicio nuntă a țarului din Rusia nu a avut un efect mai puternic asupra imaginației și sentimentelor oamenilor decât Borisov. - Plătit în ușile bisericii cu aur din mâinile lui Mstislavsky, Boris într-o coroană, cu un glob și un sceptru de zăpadă

r. ii98.

Tsarskoe vnchdiiiye,

i5s8. cusute in sabia tarului, iau locul printilor varangi pe tronul Rusiei, pentru ca Myarsti. să sărbătorim această zi măreață cu har, generozitate și binecuvântări ale statului.

Am pornit de la Curte și Sinclit: Boris i-a acordat țarevicului din Kirghiz, Uraz-Mag-lT, aJI ° Ka "" - meta; țarilor din Kasimov (" 0; Dmitri Iva-iovsky. ea l-a adus pe Godunov la Konyusha, Stepan Vasilyevich Godunov către Dvoretsky (în locul amabilului Grigori Vasilevici, care singur nu s-a bucurat de înălțarea soiului său (1b) și a murit într-o durere secretă); Prinții Katyrev, Cherkassky,

Trubetskoy, Yogotkov și Alexander Romanov - Iuriev în boier Mihail Romanov, Belsky (favoritul lui Ioannov și fostul său prieten), Krivago - Saltykov (de asemenea, un favorit al lui Ioannov) și patru Godunov în Okolnichie; mulți în Stolniki și în alte rânduri ale anului, și scutesc fermierii de stat și cei mai sălbatici locuitori ai Siberiei din impozite timp de un an.La aceste favoruri extraordinare a adăugat încă una nouă pentru țăranii stăpânului: a stabilit cât să muncească și să plătească stăpânilor în mod legal și inofensiv C18), - După ce a promulgat de la tron. al acestui tar

binecuvântări, Boris l-a tratat pe domnul iSgS timp de douăsprezece zile. oameni de sărbătoare.

Se părea că Soarta l-a favorizat și pe noul Monarh, marcând începutul Statului său și al lumii râvnite și fericitul succes al armelor, în bătălia unui număr neimportant de soldați, dar memorabil pentru împrejurările și consecințele sale, locul victoriei, la sfârșitul lumii și dacă Yo-tsem sau nu al celor învinși. L-am părăsit pe țarul - din Siberia, prigonitorul Siberiei, Kuchum, în stepa lui Baraba (29), neclintiți la ofertele grațioase ale lui Teodorov, neobosit în raiduri pe pământurile luate de la el și încă periculoase pentru noi. Voievodul lui Tarsky, Andren Voeikov, a pornit (4 august 15d8) cu cazaci, lituanieni și oameni năvăliți pe malurile Ob, unde, printre câmpuri semănate cu pâine și înconjurate de mlaștini în depărtare, Kuchum cuibărea cu săracii. rămășițe ale Împărăției sale, cu soții, cu copii, cu prinți și războinici credincioși, până la cinci sute 0°). Nu a așteptat inamicul: vigurosul Voeikov mergea zi și noapte, aruncând un convoi; a făcut cercetași, a prins inamicul și pe 20 august, înainte de răsăritul soarelui, a atacat tabăra fortificată a Hanului. Bătălia a continuat toată ziua, deja ultima pentru Kuchum: fratele și fiul său, IIlishen Kan

G, i598. Prinți, 6 Prinți, io Murz, ı5o cei mai buni războinici au căzut osh împușcăturile noastre, care pe la seară au izgonit pe tătari din fortificație, i-au presat pe râu, i-au înecat peste o sută și au luat 5o prizonieri; nu mulți au fost salvați pe corăbii în întunericul nopții. Deci Voeikov s-a răzbunat pe Kuchum pentru moartea nepăsătorului Yermak! Opt soții, cinci fii și opt fiice ale Hanilor, cinci Prinți și nu puțină bogăție au rămas în mâinile câștigătorului. Neștiind despre soarta lui Kuchum și crezând că el, la fel ca Ermak, s-a înecat în adâncurile râului, Voeikov nu a hotărât ca binele să meargă mai departe: a ars ceea ce nu putea lua cu el și cu nobilii săi captivi. s-a întors la Tarug, să-l informeze pe Boris că în Siberia nu mai există alt țar, în afară de rus. Dar Kuchum încă trăia, fiind dus de doi slujitori zeloși în timpul bătăliei cu barca pe Ob, în țara Chat. Chiar și guvernatorii noștri i-au oferit din nou să meargă la Moscova, să se alăture familiei sale și să trăiască în pace pentru totdeauna, cu binecuvântările mărinimului Suveran. Sept., pe nume Tul -

Ieg-met, trimis de Voeikov, l-a găsit pe Ku-chum în pădure, lângă locul unde zaceau trupurile tătarilor uciși de ruși, pe malul Ob: un bătrân orb, invincibil. de necaz, stătea sub un copac, înconjurat de trei fii și treizeci de slujitori credincioși;

a ascultat discursul lui Seiptov despre mila lui Parya domnul i5$8. Moscova și a răspuns calm:

„N-am mers la el nici măcar într-un moment mai bun, „din bunăvoință, întreg și bogat: acum“ voi merge după moarte? Sunt orb și surd, fi-„zi și domnule. Regret nu pentru bogăție, ci „doar despre dragul fiu Asmanak, luat de ruși: cu el singur, fără Împărăție și „avuție, fără soții și alți fii, „aș putea încă să trăiesc în lume. Acum îi trimit pe ceilalți copii la Bukhara, iar eu însumi mă duc la Nogay (Zi) El nu avea haine calde sau mine și i-a cerut să iasă din mi-?losgpi de la foștii săi supuși, locuitori ai Chaip volost, care deja promisese a fi afluenți ai Rusiei: i-au trimis un cal și o haină de blană. Kuchum s-a întors la loc, luptele, tații, în prezența lui Seit, au petrecut două zile îngropând cadavrele; a treia zi a urcat pe un cal și a dispărut pentru Istorie. Au rămas doar zvonuri false despre moartea lui dezastruoasă: ei scriu că el, rătăcind în stepele Irtișului de Sus, în țara Kalmyk și lângă Lacul Zaisan - Nora, după ce a furat mai mulți cai, a fost alungat de locuitori din deșert în deșert și a fost învins pe malul lacului Kur-galchina și aproape unul a apărut în Ulus Nogaev, care l-a ucis fără milă pe sle-Diebel, pago al bătrânului exilat, spunând: „Părinte chuaa.

G. 1598. „Tu ne-ai jefuit; Și nu ești mai bun decât un „tsa” (3AH Sunt despre acest incident, i-a mulțumit Moscovei și Rossiya: Boris cu raportarea lui Voeikov noaptea în mănăstire la Irin, iubești plăcerile cu totul pure ale suveranității sapa (33). Exterminat Kuchyum, primul și primul Țarul Siberiei, dacă nu prin puterea lui, atunci prin fermitatea lui neîntreruptă în nenorocire, memorabil, părea să ne imprime dominația asupra Asiei la miezul nopții. În capitală și în toate orașele. , a fost din nou sărbătorită cucerirea acestei regiuni nemăsurate, prin sunet de clopote și rugăciuni. Voeikov a primit o medalie de aur, iar asociații săi bani, au poruncit să aducă nobili robi la Moscova și au oferit oamenilor plăcerea de a-și vedea tor-r-ul. i¿99 - o intrare brută (în Genvar 1699). Kumush și Molla) călăreau în sănii bogate pzbSMM-rfe: Regine și Prințese în haine de blană de catifea, satin și damasc, decorate cu aur, argint și dantelă: Prinți în stacojiu Ferezy , pe blănuri prețioase; în fața lor și în spatele lor sunt o mulțime de călăreți, Copiii Boierilor, doi la rând, toți în haine de blană de samur, cu scârțâitori. Străzile s-au umplut de spectatori, ruși și străini (Z-ίλ țari și țari-

vpchey aşezat în case speciale, ku-g, l5g9> brutărie şi nobili; le-au dat un conținut decent, dar foarte moderat; în cele din urmă, le-au eliberat soțiile și fiicele hanilor lui Kasimov și Bezhetsky de sus, regelui Uraz - Magmet și țareviciului IUIametkul siberian, în conformitate cu dorința acestora și a altora. Fiul lui Kuchumov, Abdul - Khair, luat prizonier în același an, a acceptat apoi credința creștină și a fost numit Andrei.

De acum înainte, nemaiavând război, ci doar liniștind, fără eforturi importante, încăpățânarea afluenților noștri din Siberia și înmulțindu-le numărul prin frică sau cu beneficiile unei puteri pașnice, active, ne-am angajat cu calm la întemeierea unor noi orașe de acolo: Verkhoturye în 1698, Mangazeya și Tu- Гi ,5^ rinska în xboo , Tomsk în xGo4 ani P5) ;   ib°4·

erau locuiți de militari, oameni de familie, în special lituanieni sau micii cazaci ruși, iar cei mai indigeni locuitori ai Siberiei erau folosiți pentru treburile militare, insuflându-le râvna pentru serviciu cu privilegiu și onoare, astfel încât ei, cu cea mai mare râvnă, ajutau noi să-i cucerim pe pământenii lor uniți. Într-un cuvânt, dacă întâmplarea i-a dat John Siberia, atunci statul

mintea inteligentă a lui Borisov a încorporat-o ferm și ferm în componența Rusiei.

În treburile politicii externe ruse, nimic nu s-a schimbat: nici spiritul, nici aspectul ei. Peste tot ne doream pace sau câștiguri fără război, pregătindu-ne doar pentru unul defensiv; nu am crezut în bunăvoința celor al căror folos era incompatibil cu al nostru și nu am ratat ocazia de a le dăuna fără o încălcare clară a acordurilor.

Hanul, asigurând Rusia de prietenia sa, a amânat încheierea solemnă a unui nou tratat cu noul Țar: între timp, cazacii Don au deranjat Tauris cu raiduri, iar tâlharii din Crimeea din regiunea Belogorod (36λ În cele din urmă, în iunie 1602, Kazy-Girey). , după ce a acceptat cadouri, evaluate la i4, ooo ruble, i-a înmânat ambasadorului, prințul Grigori Bolkonsky, o scrisoare de lână cu toate riturile solemne, dar totuși dorea treizeci de mii de ruble și s-a plâns că Rusia îi asuprește pe Khanul Uluses prin întemeierea de fortărețe în stepe, care fusese până acum libertatea tătarilor. lig'· ' (a spus) „intenția ta, atât de neprietenoasă? Vrei să sugrumi trecutul" în gard. Și eu sunt prietenul tău, care sunt puțini.

„asta, dar aud mereu de la mine același lucru - r, 15s)g _ „vo: da<tki! sunt pustii, paduri, ape, bo~ ıM· ,,lon a, grl?> si impracticabile." Regele i-a raspuns ca vistieria lui s-a epuizat din pricina favorurilor acordate armatei si poporului; ca cetatile au fost intemeiate numai pentru siguranța Ambasadelor noastre la Han și pentru a opri prădătorul Don Kozakov, că noi, având o armată puternică, nu ne temem de Sultanova.Preferatul lui Kazy - Gireev, Akhmet-Che-libey, trimis la țar cu o diplomă aliată, a cerut de la el un jurământ în îndeplinirea fidelă a condițiilor reciproce: Boris a luat în mână o carte (fără îndoială, nu Evanghelia) și a spus: „Îi promit prietenie sinceră lui Kazn - Giray: iată marele meu jurământ ...” nu a făcut nu doresc să sărute crucea, nici să arate această carte lui Chelibey, căruia i s-a asigurat că Suveranul Rusiei, din dragoste specială față de Han, a pronunțat verbal obligația sacră a unirii și că tratatele cu alți purtători de coroană sunt aprobate doar prin cuvântul boieresc. Așa că Boris, contrar obiceiului străvechi, a evitat umilirea inutilă a altarului în afaceri cu barbari care respectă interesul și puterea unuia; l-a onorat pe Khan cu daruri moderate și, mai presus de toate, s-a bazat pe armată, gata să apere granițele de sud-est ale Rusiei și le-a ținut calmul. Au fost reciproce

i5g3 - grădini, însă, fără nicio „acțiune ostilă. În anul lui Kazy - Giray, cu mânie, l-a trimis pe noul ambasador al Suveranului, prințul Boryatinsky, din Taurida, pentru că nu voia să-l împiedice pe Don Kozakov să cadă. în Karasansk ii Ulus, răspunzând nepoliticos: „Ai o sabie, iar treaba mea este” să comunic doar cu Hanul, nu cu hoții „cazacii”. Dar acest incident nu a produs o pauză: Khan s-a plâns fără amenințări și și-a confirmat obligația de a muri prietenului nostru, temându-se atunci de sultan și gândindu-se să găsească un protector în Boris.

În afaceri cu Lituania și Suedia, orezul Bo 1 a încercat și el să ridice demnitatea Rusiei, profitând de oportunitate și timp. Sigismund, încă numit rege al Suediei, luptase deja cu conducătorul ei, unchiul său, Ducele Charles, și i-a convins pe Marii Lorzi] „să participe la șapte lupte intestine, cedând patriei lor Estonia. În împrejurări atât de favorabile pentru noi, Lituania s-a străduit pentru o pace durabilă, iar Suedia pentru o alianță cu Rusia: Boris, exprimându-și pregătirea pentru ambele, a inventat o modalitate ușoară de a lua de la ei ceea ce era al nostru și ceea ce le-am acordat involuntar: Ordinul antic al Ordinului, despre care Ioan a regretat atât de mult, a regretat și Rusia, cu-

oni de bere cu muncă de lungă durată, sângeroasă și dăruind degeaba celor înfometați de putere

g598 -

Ito4

străini.

Am menționat fiul regelui suedez. Soarta

Erika, exilul lui Gustav (37λ Rătăcire din NKI<.Tsa

Shiedhyo, oh, pământ în pământ, a trăit câtva vreme fyctIlilfa, în Thorn, din salariul slab al fratelui său, în Rissii Sigismund, și s-a hotărât (în 1699) să caute fericirea în patria noastră, unde a fost chemat atât de Teodor. și Boris, oferindu-i nu numai un refugiu temporar, ci și o moșie nobiliară sau Lot. La graniță, la Novgorod, la Tver, demnitarii țarului îl așteptau pe Gustav, cu salutări și daruri (h8); îmbrăcat în aur și catifea; adus la Moscova pe un car bogat; prezentată Suveranului în cea mai magnifică adunare a Curții. Sărutând mâna lui Boris și a tânărului Teodor, Gustav a ținut un discurs (cunoscând limba slavă); stătea pe o tăblie aurie; Am luat masa cu țarul la o masă specială, având un Kraychago și Chashnik special. I s-a dat o casă uriașă, funcționari și slujitori, multe vase prețioase și strachini din magazii împărătești; în cele din urmă, Kaluzhsky Udel, trei orașe cu volosts, pentru venituri (Zch). Într-un cuvânt, după familia Borisov, Gustav părea prima persoană din Rusia, mângâiat și dat zilnic. Avea demnitate: sincer

G. 4598 - nobleţe, sinceritate, informaţie rară, 6o4· la Ştiinţă, mai ales la Chimie, astfel că a meritat numele celui de-al doilea TheoPhrasse Paracelsus; cunoștea alte limbi decât suedeză și slavă, italiană, germană, franceză (4°); a văzut multe în lume, cu o minte curioasă și a vorbit plăcut. Dar nu aceste virtuți și cunoștințe au fost vina milei țarului față de el: Boris s-a gândit să-l folosească ca instrument al Politicii, ca pe un al doilea Magnus, dorind să aibă în el un monstru pentru Sigismund și Karl; l-a sedus pe Gustav cu speranța de a fi conducătorul Livoniei cu ajutorul Rusiei și s-a pus la treabă cu viclenie pentru a seduce și Livonia. Mulți alți demnitari Derpt și Narva au trăit la Moscova cu soțiile și copiii lor, în captivitate tolerabilă, dar tristă pentru ei, lipsiți de patria și avere: Boris le-a dat libertate, cu condiția să-i jure credință neschimbată; Au călătorit oriunde doreau: la Riga, în Lituania, în Germania pentru comerț, dar peste tot erau slujitorii lui zeloși, au observat, au aflat ce era important pentru Rusia și au informat în secret tiparul Șcelkalov despre asta . Acești oameni, cândva negustori bogați, nu mai aveau bani: țarul le-a ordonat să împartă până la douăzeci și cinci de mii de ruble de argint curente, ca să slujească Rusia cu mai multă râvnă și să se închine în fața

40. Cunoscând nemulțumirea locuitorilor din Riga și a altor livonieni, care erau asupriți de Guvern atât în viața civilă, cât și în cult, țarul a poruncit să le spună în secret că, dacă vor dori, își vor salva libertatea a lui și a Credinței. al părinților săi; dacă gândul de a fi mereu sclav sub jugul greu al Lituaniei și de a deveni / 7a-ineți sau iezuiți este îngrozit, atunci scutul Rusiei este peste ei, sabia este peste asupritorii lor; că cel mai puternic dintre cei Purtători de coroană, la fel de glorioși și înțelepciune și umanitate, își doresc să fie tată mai mult decât Suveranul Livoniei și așteaptă ca deputații din Riga, Derpt și Narva să încheie condiții care vor fi aprobate prin jurământul boierilor; că libertatea, legile. iar Credinţa va rămâne acolo inviolabilă sub autoritatea sa supremă <4 "). În același timp, guvernatorii Pskovului au trebuit să divulge cu pricepere în Livonia că Gustav, primit atât de binevoitor de țar, va intra imediat pe teritoriul său împreună cu armata noastră pentru a-i expulza pe Polyakov, suedezii, și a domni în el cu dreptul. a unui Suveran ereditar, dar cu datoria de jurat rus. Gustav însuși i-a scris ducelui Charles: „Europa cunoaște soarta dezastruoasă a părintelui meu: și tu îi cunoști pe făptuitorii săi și pe persecutorii mei: Îi las răzbunarea lui Dumnezeu. Acum eu

. i5gS

ι6υ4·

„într-un paradis liniștit și neînfricat” la marele Monarh, milostiv cu nefericitul trib Suveran. Aici pot „să fiu de folos patriei noastre dragi, dacă-mi dai Estonia”, amenințat de dragostea de putere a lui Sigismund: „cu ajutorul lui Dumnezeu și al țarului, nu voi sprijini doar orașele ei, dar voi lua” și toată Livonia, patria mea legală. această scrisoare nu este menționată în negocierile noastre cu Suedia"; cu greu a fost predată ducelui: compusă, la fel de probabil, în Ordinul de la Moscova, a trecut doar în liste din mână în mână, printre livonieni. cetăţeni, pentru a le emoţiona mintea în favoarea planului lui Boris.Aşa că am înşelat, fiind în armistiţiu cu Lituania şi în pace cu Suedia!

Yo această viclenie, nu străină de înșelăciune, a rămas inutilă - din trei motive: i) Livonienii din cele mai vechi timpuri se temeau și nu le plăcea Rusia; și-au amintit povestea lui Magnus și au văzut încă urme ale sălbăticiei lui John în propria lor țară; ne-a ascultat promisiunile și nu am crezut. Doar unii dintre locuitorii din Narva, comunicând în secret cu Boris, intenționau să-i predea acest oraș; dar, condamnați pentru această trădare, au fost executați public (43). a) Am avut cercetași, și Sigismund și Karl

35

armata în Livonia și ar putea ea, dacă ar vrea, să se gândească la Loso.isshve to Moscova? ' 1604. 3) Gustav îl lipsește de milă pe Boris, care credea că îl vei căsători cu Principesa Xenia, cu condiția ca el să mărturisească aceeași Credință cu ea; dar Gustav nu a fost de acord să-și schimbe Legea și nici să părăsească stăpâna pe care a adus-o cu el de la Danzig (44); nu voia să fie, după cum se spune, un instrument orb al Politicii noastre în detrimentul Suediei; a cerut concediu și, îmbujorat cu vin, în prezența lui Borisov Medicul, Fidler, a amenințat că va da foc Moscovei dacă nu-i dau libertatea de a părăsi Rusia: Fidler i-a spus despre asta boierului Semyon Godunov și țarului boier, care, în mânie, a luat de la nerecunoscători și comori și cetăți, a poruncit să-l țină sub pază în casă; cu toate acestea, idad l-a liniștit curând, în locul lui Ka * Luga, devastatul Uglich. Gustav (în anul tău) a fost din nou cu țarul, dar nu a mai luat masa cu el (45); s-a retras la moșia lui și acolo * printre ruinele triste, a studiat calm Chimia, până la sfârșitul vieții lui Boris ”Capturat apoi la Yaroslavl, iar mai târziu la Kashin, acest nefericit Priyts a murit în 1607, plângându-se de vântul femeii pe care el a sacrificat o parte strălucitoare în Rusia. Mormântul lui solitar> într-o frumoasă crâng de mesteacăn, pe

*

36

g. i5gS ~ malul Kasheyaki, i-au văzut pe celebrul comandant suedez „6o4”, Takov de la Gardie, și pe Trimisul lui Carol al IX-lea, Petreus, în timpul domniei lui Shuisky (46).

Armistițiu Între timp, am avut ocazia să-l răsplătim pe Sigismund pentru umilința îndurată de Ioan din Bathory cu mândrie.I s-a spus că țarul suferă de gută.Prezentat lui Boris (în noiembrie sau cam așa ceva), Sapaga a dezvăluit condițiile trase de Seim-ul din Varșovia. pentru încheierea păcii veșnice cu Rusia: au fost ascultați, doborați și încă câteva luni Sapaga a fost ținut într-o izolare plictisitoare, încât a amenințat că va sta pe cal și fără treabă că va părăsi Moscova (4?) În cele din urmă, parcă Din respect pentru mijlocirea grațioasă a tânărului fiu al lui Boris, împăratul a ordonat consilierilor Dumei să încheie un armistițiu cu Lituania pentru un an, iar Marta (de doi ani) a scris o scrisoare, dar nu a vrut să-l numească pe Sigismund rege al Suedia în ea, sub un pretext viclean că nu a informat nici pe Teodor, nici pe Boris despre urcarea sa pe tronul tatălui său: de fapt, am profitat de ocazia răzbunării, pentru vechea încăpățânare a lui Lshpva de a numi Statul.

37

prezentat de rusul numai Mari 15 <) 3 Prinți, iar piЂm și-au dat încă dreptul la Ή recunoştinţă, Suveranul suedez - dreptul de a încheia

acorduri cu el, ca și cu un monarh legitim. În zadar, Cantra s-a opus, a cerut, s-a rugat, chiar și cu lacrimi (48) să includă întregul titlu de Regal în cartă: a fost trimisă la Sigismund pentru aprobare cu boierul, Mihail GlѢbovich Saltykov, și cu Dumny Dyak, Afanasiy Vlasyev , care, în ciuda ospitalității proaste din Lituania, a reușit în sarcina principală, pe meritul Curții de la Moscova. Sigismund a condus apoi armata în Livonia și i-a chemat la el la Riga: ei au spus: „vom aștepta pe“ Rege în Vilna ** - și punem pe cont propriu; în toamnă adâncă au locuit o vreme pe malul Niprului, în Tatra; au îndurat frigul și lipsa (4 $>), dar l-au forțat pe Rege să meargă la Vilna pentru ei, unde a început o dezbatere aprinsă. Nobilii lituanieni le-au spus lui Saltykov și Vlasyev: „Dacă vrei cu adevărat pacea, atunci recunoaște-i pe regele nostru al Suediei, iar Estonia este proprietatea Poloniei / * Saltykov a răspuns: „Ai nevoie de pace mai mult decât noi. Estonia și Livonia „proprietatea Rusiei din vremea lui Iaroslav „cel Mare; iar Regatul Suediei este acum deținut de Ducele Karl: Regele nu dă

ι6β^· „există un trădător și un prădător /” au obiectat pans: „Va înceta oare Suveranul Wat-ului să se mai numească Astrahan sau Simbirsk în titlu, dacă vreun tâlhar va intra în stăpânire pe aceste pământuri pentru o vreme? Nobila „partea Ungariei este acum în mâinile sultanului, dar „Cezarul se numește ungurul, iar regele este Ierusalimul spaniol.” Condamnările au rămas fără acțiune; dar Sigismund, sărutând crucea în fața ambasadorilor noștri (7 ianuarie). , 1602) cu promisiunea de a păstra contractul cu sfințenie, a spus: „Jur în numele minții lui Dumnezeu, cu titlul meu ereditar de „Rege al Suediei, nu te ceda nimănui” Estonia și în timpul acestui „armistiu” de douăzeci de ani. mine Narva, Reval și alte „orașe ale sale, indiferent cine sunt ocupate”. Tut Saltykov a făcut un pas înainte și a spus cu voce tare: „Regele Sigismund! Sărută scaunul „Marele Suveran, Boris Feodorovich”, conform cuvintelor exacte ale scrisorii, fără nici un „adăugare – sau un jurământ, nu un jurământ!” Sigismund a trebuit să-și rostească discursul, așa cum a cerut Boyarin și semnificația lui. scrisoare.Rusul l-a învins pe lituanian: Regele a cedat, pentru că nu a vrut să lupte în același timp cu suedezii și cu noi;a rezistat doar în refuzul marelui

 .. ceea ce am cerut atât la Moscova, cât și la Vilna, 16 ° * „dar am fost mulțumiți de cuvântul că acest titlu va fi dat, fără îndoială, de Rege lui Boris la încheierea păcii eterne. „Bine*” (spuse Pans) „și nu numai douăzeci de ani. Douăzeci de ani vor trece, vor trece în curând; și cine va fi atunci Suveranul- „rem” atât în Lituania, cât și în Rusia, este necunoscut – „dar” (5o). Să remarcăm și o împrejurare memorabilă: ambasadorii Moscovei, în ziua vacanței lor, ospătând în Palatul Regal, l-au văzut pe fiul tânărului Sigismund, Vladislav, și, ca în așteptarea viitorului, s-au oferit voluntar să-i sărute mâna: acest băiețel de șapte ani, care, la vârsta de tinerețe, ar fi trebuit

să apară un actor atât de important în istoria noastră, i-a salutat inteligent și afectuos; ridicându-se de pe scaun și scoțându-și pălăria, porunci să se încline în fața țareviciului Teodor și să-i spună că vrea să fie alături de el într-o prietenie sinceră. Nobilii boieri Saltykov și Dumny Dyak Vlasyev, care l-au înlocuit pe Șcelkadov în treburile statului, au putut, păstrând în sufletul lor o amintire plăcută a tânărului Vladislav, să insufle multor ruși gânduri bune despre această soție cu adevărat bună a regelui. cuvintele i-au spus lui Boris că ar putea.

g. i5g8 - poți fi sigur de siguranță și ti-, Du-te ^ * staniu din partea lituaniană pentru o lungă perioadă de timp; că Regele și Panii știu, ei văd puterea Rusiei, controlată de un Suveran atât de înțelept și, desigur, nu se vor gândi să încalce acordul în niciun caz, gloriind în interior liniștea țarului ca pe o milă specială a lui Dumnezeu. către patria lor,

Relații Am spus că Domnitorul Suediei caută o uniune rusă: Boris, convingându-l pe duce să nu-l suporte pe Sigismund, le-a permis suedezilor să treacă din Finlanda la Derpt prin posesiunea novgorodiană (50 și a vrut să acționeze împreună cu ei în pentru a-l expulza pe Iya Polyakov din Livonia Oficialii regali au călătorit la Moscova, ai noștri la Stockholm cu expresii de prietenie reciprocă.În semn de respect extrem pentru Boris, ducele l-a întrebat în secret dacă ar trebui să îndeplinească voința Oficialilor de Stat și să fie chemat. Regele Suediei? Țarul a sfătuit să o facă, și imediat, pentru adevăratul bine al Suediei, și apoi a meritat cea mai vie Recunoștință față de Karlov (50; sfătuit cu sinceritate, pentru că securitatea Rusiei impunea ca Lituania și Suedia să aibă Conducători diferiți. Dar ne-am dorit Narva, iar pentru aceasta vicleanul țar (în februarie) a anunțat-o pe ambasadorii suedezi, Karl Gendrichson și

Georgy Klauson, care a fost alături de noi în același timp cu cancelarul lituanian Sapga, care încă ar trebui să ia în considerare și să aprobe solemn carta păcii din 1697 (i3), scrisă în numele lui Theodorov și Sigismundov; că este invalid, pentru că Sigismund nu l-a aprobat; că împrejurările s-au schimbat și că acest Rege este gata să ne cedeze o parte din Livonia dacă îl ajutăm în războiul cu Ducele. Ambasadorii au fost surprinși. „Am făcut pace” (spuneau ei boierilor) „nu între Teodor și” Sigismund, ci între Pveceia și Rusia, „până la sfârșitul timpurilor, în numele lui Dumnezeu, și” am îndeplinit cu conștiință condițiile: am dat „Kexholm”. „ în ciuda dezacordului lui Sigismund. „Nu, ducele Karl nu ar crede că „Țarul s-a gândit să încalce jurământul pecetluit de sărutarea crucii din Sfânta Evanghelie. Dacă Sigismund îți cedează orașele din Livonia, atunci nu le cedează pe ale lui: jumătate din ele au fost cucerite de duce. Și alianța cu „Este Lituania de încredere pentru țar? Au încetat disputele despre Kiev și Smolensk? Este mult mai rapid să ajungi de acord asupra beneficiilor

Suediei și Rusiei: principalul lor beneficiu este o vecinătate pașnică și bună. Nu chiar țarul l-a convins pe Charles să nu suporte pe Sigismund? „Luptăm și luăm orașe; ce împiedică „de asemenea, vei lua armele și vei împărți Li”

G. t59R -ibvts.

Aproape Eve de Danemarca.

„puteți cu noi?ff Dar Boris, văzând cu plăcere flăcările războiului dintre duce și rege, nu s-a gândit să participe la el, cel puțin până atunci; după ce ai încheiat un armistițiu cu Lituania, ai ezitat să stabilești o pace dezinteresată cu Charles; Ambasadorul l-a lăsat să plece fără nimic, iar convingerea în secret pe locuitorii Estoniei să-i schimbe pe suedezi pentru a se alătura Rusiei, l-a enervat cu această lipsă de sinceritate — dar, în același timp, a făcut bine cu sinceritate în războiul Livonian: pentru triumful lui Sigismund. ne-a amenințat cu unirea coroanei suedeze cu cea poloneză, iar triumful lui Carol i-a despărțit pentru totdeauna. Boris, primul dintre suveranii Europei, și mai mult decât de bunăvoie, l-a recunoscut pe Ducele drept Rege al Suediei, iar în relațiile cu el i-a dat deja acest nume, când Ducele însuși era încă numit doar Domn.

O nouă, importantă legătură între Borisov și inamicul ereditar al Suediei l-ar putea deranja și pe Karl. După ce i-a informat pe vecini și pe alți purtători de coroană, împăratul Elisabeta, despre urcarea sa, Boris a ezitat îndelung să arate această curtoazie regelui Danemarcei, creștin; dar din acel an au început relaţii foarte prietenoase între ei (á4). La un moment dat, ambasadorii lui Khristianov, Eske-Brock și Karl Briske, au mers la My-

Biblioteca „Runivers1”

kvu, și al nostru, nobilul Rzhevsky și orașul de 98 de dolari - Dyak Dmitriev, la Copenhaga, pentru salutări reciproce și pentru rezolvarea disputelor vechi și nesfârșite despre deșerturile Kola și Vargav. Dovedind că întreaga Laponie aparținea Norvegiei, Christian s-a referit la Istoria Gramaticii Saxo și chiar la Cosmografia lui Münster <55); El a mai spus că rușii înșiși din cele mai vechi timpuri numesc Laponia Murmansk sau pământ norvegian; și am obiectat că este fără îndoială a noastră, căci în timpul domniei lui Vasile Ioannovici din Novgorod preotul Ilie și-a botezat locuitorii sălbatici și am afirmat și acest drept de proprietate cu următoarea poveste, bazată pe legenda bătrânilor de acolo (56): „Am trăit cândva în Korel” sau faimosul Kexholm Proprietarul, pe nume Valit sau Varent, afluent al lui Veliky Novgorod, un om cu curaj și forță neobișnuită: a luptat, a câștigat și a vrut să domine pământul Lop sau Murmansk. Loparii au cerut protecția germanilor norvegieni vecini; dar Va-lshp l-a zdrobit și pe Nemțev,

acolo, unde acum „cimitirul de dimineață al lui Vareigskm și unde el, în „memoria secolelor, a pus cu propriile mâini” o piatră uriașă, în înălțime mai mult decât un sazhen; „Am făcut în jurul lui un gard solid, în doi-” unsprezece pereți și l-am numit Babilon:

G. i5dv

ι6θ4

„această piatră se numește acum Ralito-“vym. Același gard exista și la „locul închisorii Kola. De asemenea, cunoscut în „Țara Murmansk” este Golful Valitov și orașul Nische al lui Valitov, în mijlocul unei insule sau al unei stânci înalte, unde s-a odihnit în siguranță cavalerul Kozelsky. În cele din urmă, germanii învinși au făcut pace cu el, dându-i întregul Lop până la râul Ivgeya. Glorios și fericit de multă vreme, „Valit, în numele lui Christian Vasily”, a murit și a fost înmormântat la Kexholm, în biserica „Sias: Laponii de atunci au plătit” tribut lui Novgorod și țarilor Moscovei. Aceste argumente istorice din ambele părți nu au fost foarte convingătoare, iar danezii, în semn de liniște, au vrut să împartă Laponia cu noi, „de-a lungul sau dincolo, în două părți egale; iar Boris, din dragoste pentru Christian, i-a cedat. toate ținuturile din spatele mănăstirii Pecensky Nord, lăsând oficialii danezi și ruși la un viitor congres lângă Kola pentru a marca granițele ambelor Puteri. lucru important.

Boris căuta un mire demn pentru fermecătoarea prințesă printre prinții europeni ai tribului Suveran, pentru a ridica strălucirea Casei sale cu o astfel de uniune.

în ochii boierilor și prinților Rusiei, când - 5dv - oamenii ilor i-au văzut recent pe Godunov sub lb ° 4 * ei înșiși: neavând timp să dea mâna fiicei lor, împreună cu Livonia, Gustav, acest părinte blând și Politician viclean a sperat să aducă fericire lui Xen ii și beneficii statului prin căsătoria ei cu Ducele Ducele Ioan, fratele Khristianov, tânărul i. Țarul a propus ($/), iar Regele, neînspăimântat de soarta lui Magnus, s-a bucurat de onoarea de a fi potrivitorul celebrului Autocrat al Moscovei, în speranța de a învinge ostile Suediei cu ajutorul său zelos. Din păcate, curioasele hârtii despre cele șapte curti s-au pierdut ('8): nu cunoaștem termenii Credinței, zestrei sau alte obligații reciproce; dar știm că Ioan a acceptat să sacrifice patria Xeniei și să fie Prințul Specific în Rusia (le): nu este așa că, în eventualitatea unei eventuale nenorociri, moartea prematură a tânărului țarevici, tronul Moscovei ar avea moștenitori în familia Borisov? la ce se gândea, probabil, țarul lung-vizoare, iubindu-și cu pasiune fiul, dar iubind și gândul unei moșteniri neîntrerupte a coroanei, de secole, pentru neamul lui. Mirele s-a luptat

Γ, ι?!oθ - și apoi în Țările de Jos sub steagul lui Mena· iboib. ,

Nii: grăbește-te înapoi, urcă-te pe vaporul Amiralului și împreună cu alți cinci au navigat (pe Augustus și Dumnezeu) până la gura Narovei. Acolo, barca țarului, acoperită cu catifea nr. 60, îl aștepta pe oaspete – și de îndată ce ducele a pus piciorul pe pământul rusesc, tunurile au tunat: l-au întâmpinat boierin Mihailo Glebovici Saltykov și Dumny Dyak Vlasyev, în nume. al țarului, l-au condus într-un cort bogat și i-au adus 8o prețios cel mai samur „Într-o trăsură, strălucind de aur și argint, Ioan a condus la Ivangorod} pe lângă Narva, unde steagurile zburau, pe turnuri și ziduri presărate de curioase . spectatori: așa l-au întâmpinat suedezii, temându-se în interior de această călătorie, care scop îl cunoșteau sau îl ghicea deja

Ducele a fost onorat mult mai sincer în Rusia. Cu el erau Ambasadorii lui Chrissian, trei senatori (Gildens thorn, Brahe și Golk), opt demnitari nobili, câțiva nobili, doi medici, mulți slujitori: în fiecare tabără, în cele mai sărace sate, tratându-i, parcă, într-un loc. palatul din Moscova; muzica cântată la cină. În orașe se trăgeau tunuri; armata stătea sub amenințarea armei, iar oficialii după oficiali s-au prezentat prințului cel mai senin.

Conduceți încet, nu mai mult de treizeci de ani pe zi.iSgs 1 verst, prin Novgorod, Valdai, Touzhek și ,6°4· Staritsa. Călătorul nu s-a plictisit; în orele de odihnă, mergea călare, mergea de-a lungul râurilor în bărci; se distra cu vânătoarea, împușcând păsări; a discutat cu boierul Saltykov și Dyak Vlasyev despre Rusia, dorind să-și cunoască cartele de stat și obiceiurile populare. Ambasadorii lui Hristianov l-au sfătuit să nu adopte brusc obiceiurile noastre și să rămână în continuare de cele germane: „Mă duc la“ țar (a spus el) pentru asta, ca să poți „picura tot ce rusesc”. Fiind în septembrie în Bronnitsy, Ioan i-a spus lui Saltykov: „Știu că în această zi sărbătorești Anul Nou; că clerul, Sinclitul și Curtea îi doresc acum în mod solemn mulți ani Suveranului și încă nu am fericirea în fața lui, dar și eu mă rog cu ardoare, „să trăiască” – am cerut vin, și am stat să beau cupele țarului, împreună cu demnitarii moscoviți și cu ambasadorii danezi. Într-un cuvânt, Ioan dorea dragostea lui Borisova și iubirea rușilor. Saltykov și Vlasyev i-au scris țarului despre sănătatea și dispoziția veselă a lui Korolevici; informat despre tot ce a spus și a făcut: chiar și despre ținute, oh. culorile kafgaanelor sale din satin, împodobite cu dantelă aurie sau argintie! Țarul a cerut aceste detalii – și a trimis altele noi

dacă eu

d. i5g8 - cadouri calatorului: tesaturi bogate din Asia-»6°4· cer, palarii presărate cu perle, brâuri prețioase și eșare, lanțuri de aur, sabii cu turcoaz și cu yakhont. În cele din urmă, John și-a exprimat nerăbdarea de a fi la Moscova: i-au răspuns că Suveranului se teme să

nu-l obosească cu o călătorie grăbită - și au plecat repede. Pe 3 septembrie au petrecut noaptea la Tushin, iar pe 19 s-au apropiat de capitala.

Nu numai războinici și oameni de rang înalt > de la Membrii Sinclitului până la Diaconii Ordonași, ci și cetățenii l-au întâlnit pe Ducele pe câmp (6|). După ce a ascultat discursul afectuos al boierilor, a urcat pe cal și a străbătut Moscova la sunetul imensului clopot de la Kremlin, alături de oficiali danezi și ruși. L-au dus în cea mai bună casă din Chinatown - și a doua zi au trimis cina țarului: o sută de bucate grele de aur cu feluri de mâncare, multe pahare și desișuri cu vinuri și medalii (M. La 28 septembrie a avut loc o prezentare solemnă. războinici îmbrăcați. ; în piața Kremlinului, cetățeni, germani, Lituania, și ei în cele mai bune haine. „Ioann Prinții Trubetskoy și Cherkassky au fost întâlniți la pridvor, Vasily Shuisky și Golitsyn au fost întâlniți pe scări, primul nobil Mstislavsky, cu Okolnichii și Dia Kami Regele și Tsa-

Ă9 rrvich erau în Camera de Aur, în catifea, x5$S porfir, împânzite cu perle mari - Λϋυ ** h \ gom; diamante și iahturi de dimensiuni extraordinare străluceau în coroanele și pe pieptul lor. Văzându-l pe Ducele, Boris și Teodor s-au ridicat, l-au îmbrățișat cu tandrețe, s-au așezat lângă el și au vorbit îndelung, în prezența nobililor și a curtenilor. Toată lumea îl privea cu dragoste pe tânărul John, captivat de frumusețea lui: Boris și-a văzut deja în el viitorul său fiu. Au luat masa pe sabia Granovishoi: țarul stătea pe un tron de aur, la o masă de argint, sub o coroană atârnată peste el cu un ceas de luptă, între Teodor și Ducele, care fuseseră deja repartizați în familia lor. Sărbătoarea s-a încheiat cu daruri: Boris și Theodore și-au scos lanțurile cu diamante și le-au pus la gâtul Ioanei; iar curtenii i-au adus două călune de aur împodobite cu iahturi, câteva vase de argint, țesături prețioase, pânze englezești, blănuri siberiene și trei haine ale Rusiei. Dar mirele nu a văzut-o pe Xenia, crezând doar zvonul despre farmecele ei, calitățile ei amabile, virtuțile și să nu fie înșelat. Contemporanii scriu că era de înălțime medie, plină de trup și zveltă; avea un alb lăptos, părul ei era negru, des și lung, întins pe umeri. - fața este proaspătă, roșie, sprâncenele sunt aliate, ochii mari, negri

frumusețe strălucitoare, de nespus, mai ales când în ei străluceau lacrimi de tandrețe și milă; nu mai puțin captivat de suflet, blândețe, evlavie, minte și gust educat, sau cărți și cântece duhovnicești dulci (w). Obiceiurile stricte nu permiteau ca o astfel de mireasă să fie prezentată din timp; Xenia însăși și împărăteasa îl puteau vedea pe

John în secret, de la distanță, așa cum credeau tovarășii săi. Logodna și nunta au fost amânate până la iarnă, pregătindu-se pentru asta, în loc de sărbători, cu o rugăciune: părinții, mireasa și fratele ei au mers la Lavra Treimii. Martorii oculari spun asta despre această plecare magnifică a familiei țarului (I):

„Ahead of the Boo Riders” și 25 de cai de ceasornic, strălucind cu decorațiuni, argint și aur; în spatele lor se află două trăsuri: o „Tsarevich” goală, tapițată cu pânză stacojie, și alta, „tapițată cu catifea, unde stătea Suveranul:“ ambele în 6 cai; primul era înconjurat de călăreți, „nicks, al doilea de curteni pe jos. Mai departe, „tânărul Theodore călărea călare; calul său era condus de „funcționari nobili. În spatele boierilor și curtenilor. Mulți oameni alergau după țar, „ținând hârtie pe cap: au luat aceste petiții de la ei și le-au pus într-o cutie roșie, „pentru a le prezenta Suveranului. O jumătate de oră mai târziu împărăteasa a plecat, într-un loc splendid

;,.pemb: in celalalt, inchis pe toate laturile, r. Înainte Până la „cai mecanici și o echipă de călăreți”, bărbați în vârstă, cu „bărbi lungi și gri; În spatele domnului Boyaryny, pe cai albi. Executorii zoologici cu baghete se plimbau.- Acolo, în Locaşul tăcerii şi sfinţeniei, Boris împreună cu soţia şi copiii sai s-au rugat nouă zile peste sicriul Sfântului Serghie, să binecuvânteze Cerul unirea Xeniei cu Ioan.

Între timp, mirele era onorat zilnic cu cine regale în casa lui; i-au trimis catifea, împachetări, dantelă pentru haine rusești, i-au trimis un pat bogat, lenjerie brodată cu argint și aur (θ5). El a vrut cu nerăbdare să învețe limba noastră și chiar să schimbe Credința, precum se spune (6b), pentru a se mărturisi cu viitoarea soție; În general, se comporta cu prudență și tuturor le plăcea curtoazia în manierele lui. Dar ceea ce și rușii și danezii și-au dorit sincer – ceea ce părinții și mireasa s-au rugat – nu a fost plăcut Providenței. . . La întoarcerea din Lavră, în octombrie, în satul Bratovshchina (67), Suveranul a aflat despre boala bruscă a mirelui. John putea încă să-i scrie și să-și trimită funcționarul la

linisteste-l. Boala s-a intensificat necontenit: a izbucnit o febră severă; dar Doctorii, danezi și Borisov, nu și-au pierdut speranța: țarul i-a conjurat să folosească toată arta, promițându-le favoruri și recompense nemaiauzite, octombrie a fost vizitat de tânărul Teodor, 27 însuși Suveranul, împreună cu Patriarhul și boieri; L-am văzut slab, mut; s-a îngrozit și, cu mânie, i-a învinuit pe cei care i-au ascuns pericolul. A doua zi, seara, l-a găsit pe Ducele deja la moarte; strigat, prăbușit; a spus: „Tânăr nefericit! ai părăsit mama ta, „rude, patrie, și ai venit la mine ca să „moară prematur” (e8)! Încă dorind să spere, Suveranul a depus un jurământ că va elibera 400 de prizonieri în

cazul recuperării lui Ioan și le-a cerut danezilor să se roage lui Dumnezeu cu zel. Dar la ora 6 în acea seară, pe 28 octombrie, au încetat zilele înflorite ale Sfântului Ioan, în al douăzecilea an de viață.Nu numai familia țarului, danezii, nemții, ci toată Curtea, toți locuitorii. a capitalei erau întristaţi. Boris însuși a venit la Xenia și i-a spus: „dragă fiică! fericirea ta și consolarea mea „au pierit!” Ea a căzut inconștientă la picioarele lui. Au poruncit să arate toată onoarea cuvenită defunctului. Au deschis vistieria țarului pentru săraci, văduve și orfani; a hrănit săracii în casa în care a murit Ioan; la corp

au numit funcționari nobili; i-au interzis să-l analizeze și să-l pună într-un mormânt de lemn plin de arome, apoi într-unul de aramă, și tot într-unul de stejar, tapițat cu catifea neagră și argint, cu imaginea unei cruci în mijloc și cu o Inscripție latină despre meritele defunctului, despre bunăvoința țarului și a poporului Rusiei, despre tristețea lor de neconsolat. În ziua înmormântării, 23 noiembrie, Boris și-a luat rămas bun de la trup, vărsând lacrimi și l-a urmat în demnitatea Chinei - orașul până la Belago. Sicriul a fost purtat pe un car, sub trei bannere negre, cu stema Danemarcei, Mecklenburg și Holttein; de ambele părți erau soldații trupei regale, coborând vârful sulițe; în spatele carului Boieri, demnitari și cetățeni - la așezarea germană, unde, în noua biserică a Mărturisirii din Augsburg, au îngropat trupul lui Ioan în prezența nobililor moscoviți, care au plâns împreună cu danezii, deși nu au făcut. înțelegeți emoționantul discurs de înmormântare, în care Ducele guvernatorul Pastor le-a mulțumit pentru această sensibilitate (6e);

Este posibil ca Cronicarul nostru să ne spună că Boris nu a regretat în interior moartea lui Ioan, ca și cum ar invidia dragostea comună a rușilor pentru el și temându-se să-l lase în

un partener pentru tânărul Theodore; că Medicii, după ce au aflat gândul secret al țarului, nu au îndrăznit să vindece bolnavii (7°)? Io Ţarul voia ca ruşii să iubească pe numitul său ginere: pentru aceasta l-a sfătuit să fie prietenos şi să urmeze obiceiurile noastre (7'); dorita fara indoiala si fericirea Xenia; cu această căsătorie a dat o nouă strălucire, o nouă fermitate Casei sale și nu și-a putut schimba gândurile în trei săptămâni: să se teamă de ceea ce își dorea; să vadă ce nu a prevăzut și să încredințeze un astfel de secret al răutății medicilor de la curte - străini, pe care el, după moartea lui Ioan, nu i-a lăsat multă vreme în ochi și care l-au tratat împreună pe duce. cu medicii lui, danezi. Martorii acestei boli, oficialii Curții Creștine, au publicat în lumina adevăratei ei descrieri (7a), dovedind că toate metodele artei, deși fără succes, au fost folosite pentru a-l salva pe Ioan. Nu, Boris s-a prăbușit atunci fără ipocrizie și a simțit, poate,

execuția Raiului în conștiința lui, pregătind fericirea pentru draga lui fiică și văzând-o ca pe o văduvă în mirese; a respins podoabele țarului, s-a îmbrăcat cu o haină de întristare și a exprimat multă vreme o profundă descurajare (? 3) t rse, cu care i-au dat Ducelui, a fost trimis la Copenhaga; toți sateliții Ioaino-, afară au fost eliberați acolo cu daruri noi, generoase; nu-l uita pe ultimul

de la slujitori (z4). Boris i-a scris lui Chryg.-Sshian că Rusia rămâne într-o prietenie de neîntrerupt cu Danemarca: într-adevăr nu s-a rupt, parcă ar fi afirmat pentru ambele state prin amintirea tristă a soartei tânărului duce, al cărui trup a fost transportat la Rochild, pentru o lungă perioadă de timp. timp zăcând sub bolta Bisericii Luterane din Moscova. În cinstea pomenirii Sfântului Ioan, Boris a dăruit clopotele acestei biserici și le-a permis să sune în buzna duminica (75).

Dar tristețea nu a trăit Boris să se angajeze în renovarea de stat a O6), nici să se gândească la un alt mire pentru Xenia: lângă Ibo4, ambasadorii noștri au fost din nou în acest caz, iar soda -nyanov-urile au fost ținute cu Ducele de Schleswig, astfel încât unul din fiii săi, Filipus, Filip El s-a dus la Moscova să se căsătorească cu Țarevna și să fie Prințul Specific acolo (77). Această condiție nu a fost îndeplinită numai din cauza circumstanțelor dezastruoase de atunci ale patriei noastre.

Relațiile dintre Rusia și Austria) erau ca Peregovo. iar pe vremea lui Teodor, foarte prietenos şi p's * Av-/empie' · nu ^sterp. Dumny Dyak Vlasyev, (în

iunie 1699) trimisă împăratului cu vestea urcării lui Boris, sat

g ï, 'eZ - pe vasul londonez de la gura Dvinei şi tu -,6 "í· a coborât în Germania: acolo, la Lübeck şi Hamburg, cei mai distinşi cetăţeni l-au întâlnit cu multă afecţiune, cu foc de tun şi muzică, gloriind deja binecunoscuta milă a lui Borisov faţă de germani şi sperând să se bucure de noile beneficii ale comerţului în Rusia O8). Rudolph, izgonit de ciumă din Praga, a locuit atunci la Plzen, unde Vlasiev a purtat tratative cu miniștrii austrieci, asigurându-i că armata noastră mărșăluiește deja asupra turcilor, dar că Sigismund blocase drumul către Dunăre în posesiunile lituaniene; că țarul, ca adevărat frate al monarhilor creștini și etern dușman al otomanilor, îl convinge pe Iah și pe mulți alți Prinți. Lziyskiis să acționeze puternic împotriva sultanului și este gata să meargă personal la Crimeea dacă îi ajută pe turci; că în mod constant inspirăm Panamele lituanieni să aprobe alianța cu Împăratul și cu noi ridicarea lui Maximilian pe tronul lui Lgellons; că iubitor de pace Boris nici măcar nu se va îndoi să lupte pentru a atinge acest scop, dacă Împăratul va decide vreodată să se răzbune pe Sigismund pentru dezonoarea fratelui său (?ө) și Rudolf și-a exprimat recunoștința, dar a cerut de la noi nu oameni, ci aur pentru razboi ¡ cu Mahomet IP, dorindu-ne tocmai noi

57 emkrilgi Khan. „Împăratul”, a spus domnul Miniștri, „iubindu-l pe țar, nu vrea” ca acesta să se pună în pericol în „luptele cu barbarii” (Deci): aveți o mulțime de Boe? Gut și fără țar să se potolească Krymtsev: acesta este „principalul! Dacă cerul mulțumește, atunci coroana” poloneză, cu ajutorul generosului țar, nu-l va părăsi pe Maximillian, dar acum nu este momentul să înmulțim numărul „dușmanilor”. Și cu siguranță nu ne-am gândit la acțiune? Ce sabie pentru ridicarea lui Maximilian pe tronul Poloniei: căci Sigismund, deja dușman al Suediei, nu era mai periculos pentru noi decât prințul austriac în coroana Jagiellonilor: ei nu credeau, contrar asigurărilor lui Vlasyev, să se lupte inutil cu sultanul: dar prevăzând asta - știind că Mahomed este supărat pe Rusia și chiar îi ordonă Hanului să-i devasteze posesiunile (6i) - Boris, binevoitoare cu râvnă, Austria în războiul cu acest dușman al creștinismului. Din 1698 până în 1604 am avut diverși oficiali austrieci și nobilul ambasador baron Logau; iar Dumny Dyak Vlasyev a mers la împărat pentru a doua oară în același an. Nu avem informații despre negocierile lor; se știe doar că țarul a ajutat vistieria lui Rudolph (8i), l-a ținut pe Kazy-Girey de la noi confluențe în Ungaria și a încercat să aprobe alte

15oZ ««·

Íbo4·

G. ii <) 8 - un gest între Împărat și Itsakh Per-ivo ^· Sidsky, către care trimișii austrieci au călătorit prin Moscova (w), și care, cu glorios curajos, i-a fulgerat apoi pe otomani. Dar faimosul Abbas, felicitându-l cu afecțiune pe Boris țarul, exprimându-și speranța, veți intra într-o alianță strânsă cu el, și pentru ce și cu Împăratul - trimițând (în anul) trimisul Isenaley prin Kolmogory în Austria, la Roma, Regelui Spaniei (84) _ și al 8-lea semn trimițând dragoste deosebită fratelui său Moscova cu Nobilul Lachin - Bekom (în august și timp de 3 ani) căile de aur ale vechilor suverani persani (#í), s-au dovedit brusc a fii dușmanul nostru pentru biata Georgia: fără a se certa cu Theodore, fără a se certa cu Boris despre dreptul de a fi numit Suveranul ei suprem, a vrut și el să stăpânească fără îndoială asupra ei și a strâns-o, ca o slabă victimă, în mâinile lui însângerate.

Ambasada Persiei.

Propeto - Țarul Alexandru nu a încetat să se plângă - £ "" "" și să fie la Moscova pe lotul mizerabil al Iberiei. Ambasadorii săi au spus așa boierilor (86); „Plângem de necredincioși, iar pentru inoro” ne-a dat capul țarului ortodox, da „ocrotește-ne; dar plângem și acum. Iashi „case, biserici și mănăstiri în ruine”, familii în robie, ramen sub jug. Acea

59

„Ne-ai promis? Iar necredincioşii râd de creştini, întrebând: unde este scutul, 6o4 · „Regele Alb? unde este mijlocitorul tău? Domnul Boris a ordonat să le amintească de campania prințului Khvorostinin, cu care armata lor trebuia să se alăture și nu s-a alăturat (8?); cu toate acestea, a trimis doi demnitari în Iberia, Nashchokin și Leontiev, pentru a afla toate împrejurările la fața locului și pentru a conveni cu guvernatorii Terek asupra măsurilor pentru protecția ei. A existat o schimbare. În timpul unei boli grave a lui Alexandru, fiul său, David, s-a declarat Suveran: tatăl său și-a revenit, dar fiul nu a mai vrut să-i înapoieze semnele Statului: Numiți steagurile, pălăriile și sabiile cu o centură (88λ Aceasta nu este de ajuns: i-a ucis cu ticăloșie pe toți apropiații lui Alexandrov.Atunci nefericitul părinte, alergând gol și desculț la biserică, plângând, sufocându-se de lacrimi, și-a trădat public fiul spre anatema și mânia lui Dumnezeu, care s-a abătut cu adevărat pe monstru: David într-o boală dureroasă și bruscă și-a dat ultimul suflat, iar mesagerii noștri s-au întors cu vestea că Alexandru era rege există din nou în Iberia, dar nu este vrednic de mila Suveranului, fiind un sclav zelos al sultanului și îndrăznind să îi reproșează lui Boris lăcomia pentru daruri.

j5q8 __ 35cerşetori, când pot să umplu toată Pveria cu iCo4· ¡¡argint şi să o acopăr cu aur b'' N-a vrut să-l vadă pe noul ambasador al Iverskoy, arhimandritul Kirill; dar acest bătrân deștept a dovedit clar că Nașciokin și Leontiev l-au calomniat pe Alexandru; a făcut și mai mult: l-a implorat pe țar să nu le execute (8’>), și i-a dat ideea, pentru viitoarea adevărată unire a Georgiei cu Rusia, să construiască o fortăreață de piatră la Tarki, loc inexpugnabil, abundent și frumos - altul pe Tuzluk, unde există un mare lac sărat , mult sulf și salpetru - și al treilea pe râul Buynak, unde a existat cândva un oraș, se presupune că a fost fondat de Alexandru cel Mare și unde turnurile antice încă mai stăteau printre grădinile de struguri. (e °).

Pentru această întreprindere importantă, Suveranul a ales doi guvernatori nobili, Okolnichi Buturlin și Pleshcheev, care, după ce au luat regimente în Kazan și Astrakhan, trebuiau să acționeze împreună cu guvernatorii Terek și să aștepte armata auxiliară a lui Iver, jurată de ambasador pe data de în numele Alexandrei. Nu au pierdut timpul și nu au cruțat bani, eliberând din trezorerie cel puțin trei sute de mii de ruble pentru costurile unei campanii atât de îndepărtate și dificile (st). Armată, destul de numeroasă

Noe, a ieșit de pe malurile Terek (în 4 ani) la Marea Caspică și a văzut doar spatele inamicului. Pavkad, deja un bătrân, lipsit de vedere, a fugit în cheile Caucazului, iar rușii au ocupat I'arks. Era imposibil să găsești un loc mai bun pentru a construi o fortăreață: pe trei laturi ale unei stânci înalte ar putea servi ea în loc de ziduri

solide; a fost necesar să se întărească doar panta op-logie spre mare, acoperită cu pădure, grădini și câmpuri; izvoarele erau bătute în munți și înzestrau locuitorii, prin multe conducte, cu apă dulce. Acolo, pe o înălțime unde se afla palatul lui Shavkalov cu două turnuri, rușii au început imediat să ridice un zid, având tot ce le trebuia pentru asta: lemn, piatră, var; numit Tarki Orașul Nou; au pus o cetate pe Tuzluk. Unii au muncit, alții au luptat, până la Andria sau Endren și Ape Calde, fără să întâmpine rezistențe importante; au capturat oameni în sate, au luat pâine, au alungat turme și turme, dar se temeau de lipsa proviziilor de hrană; pentru ca, în toamnă adâncă, Buturlin a trimis cinci mii de soldați să petreacă iarna la Astrakhan; din fericire, sunt afide cu grijă; căci fiii lui Shavkalov și Kumyks îi așteptau în deșerturi, au atacat cu îndrăzneală, au luptat curajos, toată ziua, iar noaptea au fugit, lăsând Zooo moartă pe loc. Aproximativ șapte sânge

'. i5j8 i6t>4.

de-a lungul lungii pășuni a guvernatorului până la Moscova și la țarul Iver, așteptând ca trupele sale cel puțin până la primăvară să curețe toți munții de inamic, să ia complet stăpânirea Daghestanului și să construiască în el noi cetăți fără piedici. nici un zvon despre o armată auxiliară, nicio veste de la nefericita Georgia. Alexandru nu a mai înșelat Rusia: a murit, și pentru noi!

Suveranul, după ce l-a eliberat pe Chiril (în mai 16o4) de la Moscova, a trimis împreună cu el pe Nobilul de la Mijloc. Dumas, Mihail Tatishcheva, în primul rând pentru aprobarea Georgiei în cetățenia noastră și în al doilea rând pentru afacerea de familie, încă un secret. Acest demnitar (în august 16o4) nu l-a găsit pe țar în Zagem: Alexandru era alături de șah, care i-a ordonat cu strictețe să vină cu armata în tabăra persană, indiferent de numele afluentului rus și fără să se teamă să-și jignească. prietene, Boris. Fiul Alexandrov, Yuri, l-a primit pe Tatișciov nu numai cu afecțiune, ci și servil; a glorificat măreția țarului Moscovei și a plâns pentru biata patrie. „Niciodată (a spus el) Iberia nu a fost într-o mizerie mai mare decât astăzi: stăm sub cuțitele sultanului și ale șahului; amândoi vor sângele nostru și tot ce avem. Ne-am dat Rusiei: lasă Rusia să ne ia,

„Ns cuvânt, dar bunicul! Nu există timp meg. <5qB - „doar: în curând nu va mai fi nimeni aici să sărute, ύυ4“ crucea în fidelitate inutilă față de Auto-conducătorul ei. Ar fi putut să ne salveze. Turci, „Perșii, Kumyks ne intră cu forța;

„și te chemăm de bunăvoie: vino și salvează, stai! Vedeți Iberia, stâncile, cheile, sălbăticiile ei; dacă ai așezat aici fortărețe și „aduci armata rusă în ele, atunci vom fi” cu adevărat ai tăi și întregi și nu ne vom teme nici de „Șah, nici de sultan” (9a), După ce a spus că turcii mergeau la Zagem, Iuri l-a îndemnat pe Tatișciov să-i dea Strelțev-ul său pentru o luptă cu ei: inteligentul ambasador a ezitat îndelung, temându-se, fără decretul țarului, cum să declare război sultanului; în cele din urmă a decis să certifice că Iberia în dreptul efectiv al lui Borisov de a fi numită Suveranul ei Suprem și i-a dat lui Iuri patruzeci de soldați moscoviți care s-au alăturat cinci sau șase mii de georgieni, съ l-am bătut pe Sotnik Mihail Semovsky; am mers înainte (7 octombrie) și am întâlnit turcii cu o salvă puternică. Primul zgomot al armelor noastre în deșerturile iberice a uimit inamicul: mulțimea sa densă avansată s-a rarizat brusc; a văzut un nou sistem, noi războinici; i-a recunoscut pe ruși și a tremurat, neștiind numărul lor mic, Yuriy cu oamenii săi au lovit curajos. ,

mai degrabă decât lupta: căci turcii alergau fără să se uite înapoi. Se părea că în această zi străvechea glorie a Iveriei a înviat: soldații ei au luat patru steaguri ale sultanului și mulți prizonieri. A doua zi, Yuri i-a învins pe prădătorii Kumyk, le-a arătat oamenilor trofee necunoscute de multă vreme și a atribuit toată onoarea asociaților săi, o mână de ruși, gloriind-i ca eroi.

În cele din urmă, Alexandru s-a întors din Persia împreună cu fiul său Constantin, care a acceptat acolo credința mahomedană (93), așa cum am spus. Abbas, eliminând în mod autocratic Iveria, i-a ordonat lui Constantin să-și adune militarii, toți fără urmă, și să-i trimită imediat la Shamakhi; i-a dat 2000 dintre cei mai buni războinici ai săi, câțiva hani și prinți; a dat și o comandă secretă, ghicit de istețul Tatișciov, care i-a avertizat inutil pe Alexandru și Iuri, spunând că trupa persană este și mai primejdioasă pentru ei decât pentru turci; că Constantin, după ce l-a trădat pe Dumnezeul creștin, poate să trădeze și sfintele legături ale rudeniei. Nu au îndrăznit să-și exprime suspiciunea, pentru a nu-l înfuria pe puternicul șah; și-au îndeplinit decretul, au adunat o armată și s-au trădat ucigașilor. Pregătindu-se să merg la cină cu Alexandru ^ (12 martie), Tatishchev brusc

aude împușcături în palat, țipete, zgomot al orașului i598 -bishva; își trimite interpretul să afle, '6o ^ *

ce se întâmplă - iar interpretul, intrând în palat, vede soldați perși cu sabii scoase, sânge pe pământ, cadavre și două capete tăiate întinse

în fața lui Constantin: capetele tatălui și ale fratelui său! Constantin Musulmanul, declarat deja rege al Iberiei Creștine, i-a ordonat lui Tatișciov că Alexandru a fost ucis accidental și că Iuri era vrednic, ca trădător Șahhov și Suveranul Moscovei, prieten și slujitor al turcilor urâți; că această execuție nu schimbă relația Iberiei cu Rusia; că el, împlinind voia marelui Abbas, frate și aliat al lui Borisov, este gata să fie zelos pentru Regele lui Hristos în toate. Dar Tatishchev știa deja adevărul de la nobilii Georgiei. După ce a îndurat multă vreme legătura lui Alexandrov cu Rusia, „în speranța asistenței țarului în războiul cu otomanii, Abbas, deja învingător, nu a vrut să îndure dominația noastră, deși imaginară, în pământ, care era considerat proprietatea lui. strămoșii săi. A venit în fire în sistemul Politicii lui Borisova; a văzut că noi, bucurându-ne de vărsarea de sânge dintre el și Sultan, pentru noi înșine o ferim; i-a ordonat fiului său să-și omoare tatăl, ca pentru aderarea la turci, dar de fapt pentru cetățenia Rusiei, obscen și indiferent

_ G'

judecată pentru nefericitul Alexandru Ce4), care, căutând un mijlocitor îndepărtat, infidel, a iritat doi aproape cântăreți. Fiind doar un instrument al răzbunării lui Abbas și plângând toată noaptea înainte de comiterea odiosului patricid, Konstantin l-a asigurat pe ambasadorul lui Boris că șahul nu a avut niciun rol în el. „Părintele meu” (a spus el), a devenit o victimă a luptei interne a fiilor, „vey: o nenorocire foarte comună în pământul nostru! Alexandru însuși și-a scos tatăl „al lui, și-a ucis și fratele: eu am făcut la fel, neștiind cum au ajuns, în rău pentru lume. „Măcar voi fi fidel cuvântului meu“ și voi câștiga mila Suveranului Rusiei „mai bine decât Alexandru și Yuri; Îi sunt recunoscător „pentru cetățile pe care le-a întemeiat în țara IIIAв-” fecale și în curând voi trimite „cadouri” bogate la Moscova.
„ Tatișciov nu dorea covoare și nu țesături, ci cetățenie; a cerut de la el un jurământ de credință față de Rusia și a dovedit că regele Iberiei nu poate fi decât creștin. Conshanlgyn a răspuns că până atunci va rămâne musulman și subiect al lui Șahhov, dar va fi un apărător al creștinismului și un prieten al Rusiei - adăugând: „Unde este cerința ta fermă, pe care noi, în caz de nevoie, am putea „Te bazezi?” Cu aceasta, Tatishchev a trebuit să părăsească Zagema, solemn

declarând că Boris nu este inferior lui Iberia Shah și că Abbas, executând autocratic pe Alexandru de mâna lui Constantin, a încălcat

G.

prietenie fericită care exista până atunci între Persia și Rusia. - Într-un cuvânt, am pierdut Împărăția: adică dreptul de a o numi a noastră; dar Tatishchev, fara sa paraseasca Georgia, a gasit un alt Regat pentru titlul de Borisov!

Văzându-l pe tânărul Theodore deja aproape de vârsta perfectă și oferind din nou mâna fiicei sale prințului danez (d5), dar dorind să o aibă pe ea și pe un alt soț pregătiți pentru orice eventualitate, Boris i-a căutat brusc atât pe miri în patria glorioasă. Tamar și celebra soție a lui Georgy Andreevich Bogolyubsky. Ambasadorul Alexandrov, Kirill, i-a lăudat pe boierii noștri pentru frumusețea țareviciului Iversky, fiul lui David, Teimu-ras, și a prințesei sau principesei Kartalinsky, Elena, nepoții Simeonovai: Tatișciov a primit ordin să-i vadă; nu l-a găsit pe Teimuras, dat șahului ca amanat, și s-a dus la Kartalinia să vadă familia conducătorului său. Această regiune a Iberiei antice, mai puțin supusă raidurilor Kumykilor din Dagestan, reprezenta mai puține ruine decât Georgia de Est sau Kakhetia. Părintele Yelenin, prințul Yury, a dominat acolo, după

G. ι5<_)δ - Simeon, luat prizonier de turci; © n | b ° n 'avea proprii prinți ai juriului (Sonskago și alții), numeroși curteni, boieri și ierarhi; l-a tratat pe Tatișciov în corturi și, cu o expresie de recunoștință, i-a ascultat propunerile: în primul rând, ca Yuri să cedeze în fața Rusiei; în al doilea rând, să-l lase pe Elena și ruda lui cea mai apropiată, tânărul prinț Khozdroy, să meargă cu el la Moscova, dacă au toate virtuțile necesare pentru ca onoare să intre în familia Borisovo. „Această onoare este mare”, a spus zelosul Ambasador: „Împăratul și regii Suediei, Danemarcei”, francez, o căutau cu râvnă. „Soarta lui Alexandrov l-a îngrozit pe Iuri; dar Tatishchev obiecta ca acest nefericit s-a stricat cu stramb, vrand sa slujeasca impreuna pe tarii, credinciosi si necredinciosi, spre supararea amandurora. „Dorind să-l fac pe plac lui Abbas (a spus el), Alexandru nu ne-a dat trupe pentru a-l extermina pe Shavkal; și-a lăsat fiul în Persia și „i-a permis să fie mahomedan, adică să ascuți un cuțit asupra tatălui său și a creștinismului; și-a trimis acolo și nepotul, afland despre intenția Suveranului de a o căsători cu Țarevna „Xenia”: căci se temea că Teimuras „nu va lua Georgia drept zestre pentru Țarevna; „Dar ar putea Marele nostru Țar să se despartă” de ea pentru bietul tron al lui Zagemsky, „Am mulți prinți celebri-

„gesturi în lotul unui ginere drag? Alek-g. i598 - „Sandre a căzut, pentru că nu a câștigat Rusia și nu a „merit ajutorul ei puternic.” Patruzeci de Moscova Streltsev l-a salvat pe Zagem: Tatishchev s-a angajat să trimită imediat la Kartaliniya din Cetatea Terek cei mai curajoși războinici, ca o echipă de primă linie, pentru siguranța viitorului potrivire Borisov - iar Iurii, cu rituri sacre, s-a numit

afluent rus * Cu cât dorind mai mult o uniune înrudită cu țarul, el i-a prezentat pe miri la curtea lui Tatișciov, spunând: „ Mă predau Rusiei și Împărăției și „cu sufletul meu. Prințul Khozdra a fost crescut de mama mea „împreună cu mine și mă servește cu mâna dreaptă în treburile militare; când el este „în fund, atunci pot fi liniștit acasă. „Am doi copii: fiul meu este ochiul meu și fiica mea este inima mea: mă bucur de ei și de nenorocirile patriei căzute; dar nu stau pentru Elena, „când este atât de plăcut lui Dumnezeu și Suveranului Rusiei. „ Într-un raport adresat țarului, despre mire și mireasă, tsische-ul lui Tatishchev: „Kozdroir 2? anul nașterii; este înalt și zvelt; chipul lui este frumos și curat, dar negru; ochi căprui deschis, nas cârliș, păr brun-închis, mustață subțire, subțire; scuturându-mi deja barba; în conversații inteligente și elocvente; cunoaște limba turcă și litera iberică; într-un cuvânt - „vom, bun, dar excelent; probabil

r. i5g8 - „ceea ce îți place, dar nu corect. Am văzut-o pe Elena „6o4” în cortul Țarinei: stătea „între mama și bunica pe un covor de aur” și o tăblie de perle, într-o rochie de catifea cu dantelă, într-un papuc împodobit cu „pietre prețioase. Tatăl ei i-a spus să „se ridice, să-și scoată hainele de afară și „pălăria; I-am măsurat înălțimea cu un copac și mi-am dat această măsură pentru a o compara cu cea dată de la Suveran. Elena este fermecătoare, dar nu „extraordinar: era albă și puțin mai albă; ochii ei sunt negri, nasul nu este mare, părul e vopsit; stând drept, dar prea subțire din tinerețe: căci ea are doar „de vreo ani: și fața ei nu este chiar plină. „Fratele mai mare Yelenin este mult mai plauzibil”, nu.” Tatishchev a vrut să-i ducă pe miri la Moscova, spunând că primul va trăi până la ani perfecți cu țarina Maria, va învăța limba și se va obișnui cu obiceiurile rusești. După ce l-a lăsat pe Khozdroy să plece cu el, Iuri a păstrat-o pe Elena până la noua ambasada țarului și, astfel, s-a scăpat de lacrimi de despărțire inutilă: pentru că Elena nu și-ar fi găsit nefericitul logodnic la Moscova! Tatishchev ar fi trebuit să-l părăsească pe Khozdroi, pentru siguranța lui, în țara Soi, după ce a aflat ce s-a întâmplat în Daghestan, unde turcii s-au răzbunat pe noi cu interes pentru eroul Daghestanului, armata Moscovei Strelțev din Iveria și

unde în câteva zile am pierdut totul, domnule - în afară de bunul nume al militarilor! ι6υ4·

Relațiile Rusiei cu Constantinopolul erau ciudate: pe vremea Sfântului Ioan, fără să declare război, au atacat Astrahanul, iar în Teodorovo și Moscova însăși sub steagul Crimeei; iar Regii i-au asigurat în continuare pe sultani de prietenie (s6), fiind surprinși de această acțiune ostilă ca o greșeală sau neînțelegere. Shavkal, asuprit de noi, în așteptarea ajutorului de la Abbas, a căutat protecția lui Mahomet al III-lea, care a ordonat lui Derbent și altor pași din regiunile caspice să-i alunge pe ruși din Daghestan. Turcii s-au unit cu kumycii, lezghinii, avarii, iar în primăvara anului s-au apropiat de Kois, unde

la comandă era prințul Vladimir Dolgoruky, având puțini soldați: căci regimentele care plecaseră să petreacă iarna la Astrakhan încă nu se întorseseră. . Dolgoruky a dat foc cetății, s-a urcat pe corăbii și a navigat pe mare spre orașul Tersky (e); iar paşai au asediat Buturlin în Tarkah. Acest Guvernator, deja bătrân de ani de zile, era renumit pentru vitejia sa: prost protejat de un zid, încă neterminat, a pierdut mulți oameni, dar a respins mai multe atacuri. O parte din zid s-a prăbușit, iar turnul de piatră, aruncat în aer de asediatori, a zburat în aer cu cel mai bun

r, »5ρβ

ţ<jo4"

alaiul Moscovei Streltsev (9бλ Buturlin era încă curajos, dar a văzut imposibilitatea salvării orașului, a ascultat propunerile funcționarilor sultanului, a ezitat și, în cele din urmă, contrar părerii camarazilor săi, a decis să salveze cel puțin Șeful Pașa însuși se afla la sediul său, s-a ospătat și a jurat să-i dea afară „ruși cu cinste, cu armură și înzestrat cu toate proviziile necesare. stepă, deodată i-a înconjurat și a început o vărsare de sânge cumplită.Ei scriu că rușii buni s-au condamnat în unanimitate la o moarte glorioasă;au luptat cu un dușman rău și numeros în lupta corp la corp, un om cu un om, unul cu trei. , temându-se nu de moarte* yaga, ci de captivitate.Voievodul Pleșceev cu doi fii, Voevoda Polev, și toate, cu excepția prințului Vladimir Bakhshyarov grav rănit și a celorlalți, luați ca morți de inamic, dar după ce au fost eliberați de sultan. - Această bătălie nefericită, deși glorioasă pentru cei învinși, ne-a costat de la șase până la șapte mii de soldați și timp de nu ani a șters urmele stăpânirii rusești în Daghestan.

Tatishchev sa întors deja la noul rege - fuziunea 13q8 (99) și Boris, neavând timp să afle despre ridicarea patricidului - un musulman pe tronul Iveriei, până la sfârșitul zilelor sale a fost prieten cu Abbas, ca un duşman al unui duşman clar, periculos al nostru, Sultan, împotriva căruia am stârnit cu râvnă tsg-da şi Asia şi Europa.

În cele mai multe negocieri cu Anglia) Bo-Friendship of rice a exprimat dorința ca toate puterile creștine ale Angliei să se ridice în unanimitate împotriva otomanului. „Nu numai ambasadorii împăratului și ai romanilor (I0°)”, i-a scris el Elisabetei, „ci și alți călători din întreaga lume ne-au asigurat că sunteți în strânsă legătură cu sultanul? ne-am minunat si nu am crezut. Nu, nu te vei „împrieteni niciodată cu ticăloșii creștinismului și bineînțeles” te vei ține de uniunea generală a Suveranilor „europeni” pentru a umili mâna înaltă a „necredincioșilor: un scop demn de tine și de noi toți”. „Dar Elisabeta nu avea în vedere decât beneficiile negustorilor ei și, pentru asta, mângâia mândria țarului cu semne de respect extraordinar pentru el.

Trimisul nostru, nobilul Nikulin, a fost întâmpinat la Londra cu o onoare extraordinară: în port și în cetate au tras cu tunuri când el (sept.

eu

i598 - De îngrijitorul Elisabetei, însoțit de trei sute de călăreți oficiali, consilieri, negustori în îmbrăcăminte bogată, în lanțuri de aur (I0>). Străzile erau înghesuite pentru mulți spectatori. Celebrul oaspete, într-una dintre cele mai bune case din Londra, a fost servit de oamenii Reginei: Elisabeta i-a trimis din vistieria ei vase, boluri și pahare de argint. Au ghicit și s-au grăbit să-i îndeplinească dorințele; dar s-a purtat înțelept și modest: a mulțumit pentru tot și nu a cerut nimic. Spectacolul a fost la Richmond (4 octombrie): Elizabeth s-a ridicat de la locul ei și a pășit câțiva pași spre Mesager; a glorificat urcarea lui Boris, fratele ei s<rdech-nago, care a fost de mult milostiv cu englezii; ea a spus că se roagă zilnic pentru el lui Dumnezeu; că are prieteni printre suveranii Europei, dar nu-i iubește pe niciunul dintre ei atât de din toată inima ca Autocratul Rusiei (Ioa): că una dintre plăcerile ei principale este să-i împlinească voința. Nikulin a luat masa cu Regina și doar unul s-a așezat cu ea: lorzii și nobilii funcționari nu s-au așezat; ea stătea băută de vorbă Borisov. Invitat să fie spectator a tot ceea ce este curios, Mesagerul nostru a văzut jocurile cavalerești din ziua urcării pe tronul Elisabetei, sărbătoarea Ordinului Sfântului Gheorghe, slujba din biserica Sfântul Pavel și solemn

75

intrarea Reginei în Londra, noaptea, cu lumina de 15 £)g acele Făclii și sunetul trâmbițelor, cu toți Semenii și curtenii, printre o mulțime nenumărată de cetățeni, plini de zel și dragoste pentru Monarhia lor. Elizabeth a mulțumit tuturor de pretutindeni. Mikulina pentru prezența lui, iar în conversațiile afectuoase cu el nu a uitat niciodată să-l laude pe Boris și pe ruși. Captivat de harurile ei, acest Mesager a avut ocazia să-i arate zelul său. Într-o zi groaznică pentru Londra (8 februarie 2019), când nefericitul Essex, îndrăznind să se declare rebel, cu cinci sute de oameni loiali, a plecat să ia în stăpânire cetatea, când toate străzile, închise în lanțuri, au fost plini de soldați și cetățeni în armură - Nikulin împreună cu înarmați cu britanicii pentru mântuirea Elisabetei, așa cum ea însăși, după ce a liniștit bunsh, i-a scris țarului, slăvind vitejia demnitarului său (Ioî). - Într-un cuvânt, această Ambasadă a aprobat prietenia personală dintre Boris și Regina. Deși Elisabeta, fiind un dușman al Spaniei și Austriei, nu putea accepta gândurile lui Borisova despre o nouă Cruciadă sau o alianță a tuturor Puterilor Creștine pentru exil. Turkov din Europa, dar l-a asigurat că nu s-a gândit niciodată să-l ajute pe sultan și că el dorea cu zel succes armelor creștine, țarul avea alte îndoieli -

pelerina i598

160^.

nu: a auzit că Anglia îl favorizează pe Sigismund în războaiele cu domnitorul suedez; dar Elizabeth a încercat să-i demonstreze că atât Credința, cât și Politica i-au ordonat să fie zelosă cu Charles. Mulțumit de aceste explicații, Boris a dat o nouă scrisoare de lauda englezilor pentru comerțul liber și fără taxe vamale în Rusia, cu o favoare deosebită primindu-l pe Mesagerul Elisabetei, Richard Lee (104), a cărui activitate principală era să-l asigure pe țar de ea. prietenie și măriți-i virtuțile. „Universul este plin de gloria ta /" i-a scris Lee, părăsind Rusia: „căci tu, cel mai puternic dintre Monarhi, ești mulțumit de a ta, nu vrei un străin. Dușmanii vor să fie cu tine „în lume din frică, iar prietenii în unire din" dragoste și încredere. Dacă toți purtătorii de coroană creștini s-ar gândi ca tine, atunci tăcerea ar domnea în Europa și nici sultanul, nici papa nu ar putea să-i tulbure liniștea." După ce a aflat că Boris are intenția de a se căsători cu fiul său - Regina (în 1603) i-a oferit mâna unei englezoaice nobile, în vârstă de unsprezece ani, împodobită cu farmece și virtuți rare; ea s-a oferit voluntar să trimită imediat o imagine pitorească a acestei și a altor frumuseți ale Londrei și și-a dorit ca țarul de până atunci să nu caute alta. soție pentru cei tineri

Teodora. Dar Boris a vrut mai întâi să afle cine este mireasa și dacă Regina este rude, asigurând 16o4 că mulți mari Suverani cer onoarea de a-și căsători copiii cu familia lui. Moartea Elisabetei, atât de faimoasă în cronicile britanice, memorabilă și în Istoria noastră pentru o prietenie de lungă durată față de Rusia, a eliminat problema potrivirii, fără a întrerupe relația de prietenie dintre Anglia și țar. Noul rege, James I (io5), nu a ezitat să-l informeze pe Boris despre unirea Scoției cu Anglia și a scris: „după ce am moștenit tronul mătușii mele, doresc să moștenesc dragostea ta pentru ea." Ambasadorul lui James, Thomas Smith, (În octombrie 16o <0, prezentându-l pe Boris Marelui Tumul „și erau o mulțime de argint vascular (, O6), i-a spus că „Rege, Angliyskiy și Scoțian, o armată puternică, pe mare și pe uscat, încă puternic Iubire, o singură Moscova b despre prietenie: căci toți ceilalți suverani ai Europei înșiși caută la Iacov; că el are un dublu drept la această prietenie, cerând-o în memoria marii Elisabeta și a cumnatului său de neuitat, Ducele danez Ioan, pe care țarul l-a iubit atât de tare și l-a plâns atât de amar." Boris a spus că cu niciunul dintre monarhi nu era atât de cordial.

d. i5g8 - dragoste, ca cu Elizabeth, și ceea ce vrei 1Ü04. ''

fii pentru totdeauna prieten cu Anglia. Pe lângă dreptul de a face comerț fără taxe vamale în toate orașele noastre, Iacov a cerut trecerea liberă a englezilor prin Rusia către Persia, India și alte țări estice pentru a găsi o cale către China, cea mai apropiată și cea mai mare întoarcere decât pe mare. , lângă Capul Bunei Speranțe, în folosul reciproc al Angliei și și Rusiei , explicând că bijuteriile transportate de negustori de la pământ la pământ lasă urme de aur pe drum. Boierii l-au asigurat pe Ambasador de forța invariabilă a scrisorilor grațioase date de țar oaspeților Londrei, dar au anunțat că pe țărmurile Mării Caspice se dărâma un război crud; că Abbas se îndreaptă spre Derbent, Bakѣ și PIamah; că țarul nu-i poate lăsa pe englezi să meargă acolo până nu va veni momentul potrivit, pentru siguranța lor. Cu un asemenea răspuns, Smith a părăsit Moscova (20 martie 1605). Nu se mai vorbea despre o uniune statală între Anglia și Rusia; un comerț a servit ca o legătură fermă între ei, fiind la fel de benefic pentru amândoi.

Preferabil favorizand acest comert, ca cel mai important pentru Rusia, Boris nu a ezitat, insa, sa acorde oaspetilor germani noi drepturi. Încă nu sunt mulțumit de Theo-

Cu o scrisoare generoasă de laudă, Hansa i-a trimis la Moscova pe Burgomasterul din Lubsk, Ger- ^i'mers, trei Rashsgeri și secretarul lor, care (3 aprilie 1999) i-au oferit în dar Suveranului și fiului său argint turnat, imagini aurite ale Fortunei, Venus, doi vulturi mari, doi cai, un leu, un unicorn, un rinocer, un cerb, un laș, un pelican, un vultur și un păun. Negustorii erau acceptați ca cei mai nobili nobili; tratat cu cina pe aur. Osh, numit după zece până la nouă orașe aliate germane, au predat boierilor o petiție, scrisă convingător și umil. Se spunea că vechimea comerțului lor în țara noastră nu se calculează în ani, ci în secole; că în cele mai îndepărtate vremuri, când britanicii, olandezii, francezii abia știau numele Rusiei, Hansa i-a livrat tot ce este necesar și plăcut pentru viața civilă și pentru asta W s-a bucurat din timpuri imemoriale de favoarea Puterii de strămoșii țarului, drepturi exclusive și beneficii: despre restituirea acestor drepturi a implorat Hansa, lăudându-l pe Boris; dorit pentru comerț fără taxe vamale; ea dorea ca el să-i permită să fie negustor în mod liber în porturile Mării Nordului, în Kolmogory, în Arhangelsk și a dat case de oaspeți în Novgorod, Pskov, Moscova, cu dreptul de a avea biserici acolo, așa cum era în trecut. vremurile vechi; a cerut

cai de groapă pentru a-și transporta mărfurile dintr-un loc în altul și așa mai departe. Țarul a spus că în Rusia ia taxe vamale de la negustorii împăratului, regii de spaniolă, franceză, lituaniană) daneză; că locuitorii orașelor germane libere trebuie să o plătească, ca toți ceilalți, dar că jumătate din ea, în semn de milă, este

acordată Lyubchanilor (, o8): căci ceilalți germani sunt supuși seci ai diferiților conducători, căci pe care nimic nu ne obligă să fim atât de altruişti; că numai Lyubchanii scapă de orice inspecție vamală, declarând și evaluându-și bunurile conform conștiinței lor; că Hansa are voie să facă comerț în Arhangelsk, și să cumpere sau să înceapă case de oaspeți în Novgorod, Pskov și Moscova cu persoanele aflate în întreținerea lui, și nu cu Suveranul; că orice Credință este tolerabilă în Rusia, dar nici catolicilor, nici luteranilor nu li se permite să construiască biserici și că acest lucru este negat celor mai nobili purtători de coroană ЁВpoijpi, împăratului, reginei Elisabeta și așa mai departe. / că gropile au fost înființate în Rusia nu pentru negustori, ci numai pentru solii Guvernului și pentru ambasadorii străini. În acest sens, au scris o scrisoare de laudă (5 iunie), cu adăugarea că numele oaspeților care mor în Rusia este inviolabil pentru Trezorerie și este dat în întregime moștenitorilor lor; Ce

8v

Nemții în casele lor pot păstra vinul rusesc, berea și mierea pentru uz propriu și vinde doar vinuri străine, în kuFah sau în butoaie, dar nu în găleți și nici în picioare. - Cu această scrisoare de laudă, ambasadorii s-au dus la Novgorod, au prezentat-o acolo guvernatorului, prințul Buynosov-Rostov și au cerut un loc pentru construirea de case și magazine; dar Guvernatorul mai aștepta un decret special și de mult, astfel încât, după ce și-au pierdut răbdarea, au plecat la Pskov, unde au fost mai fericiți: primarul i-a luat imediat, pe malul râului Velikaia, în afara oraș, până la locul vechiului german Gostiny Dvor, adică ruinele sale, un monument al comerțului străvechi înfloritor din patria celebrei Olga. Locuitorii s-au bucurat nu mai puțin decât Lyubchan, amintindu-și legendele despre fericita unire a orașului lor cu Hansa; dar trecutul nu se mai putea întoarce, de la schimbarea relațiilor Hansei cu Europa și Pskov-ului cu Rusia. Lăsând administratorilor să facă tot ce este necesar pentru înființarea Oficiului în Novgorod și Pskov, Germers și tovarășii săi s-au grăbit să mulțumească Lubeck cu succesul afacerii lor - iar în 1604 navele din Hamburg începuseră deja să sosească în Arhangelsk (, oe) .

Între Ambasadele Europei, remarcăm și Ambasadele Romană și Florentină. Въ

În ambii ani, nunții lui Clement VIP, Francis Kostpa și Didak Miranda au fost la Moscova, iar alții în același an, cerând permisiunea de a merge în Persia (,I0): Țarul le-a ordonat să dea nave pentru a naviga de-a lungul Volgăi către Astrahan. - Ferdinand, Marele Duce al Toscana

și Florenței, unul dintre celebrii suverani ai glorioasei familii a Medicilor, un prieten generos al lui Henric al IV-lea, i-a trimis lui Boris (în martie 1602) un oficial Abraham Luce, cu o ofertă a serviciilor sale. pentru a chema oameni de știință, artiști, artizani în Rusia și să-i livreze bogatele produse naturale ale Italiei, în special marmură și lemn prețios, pe mare prin porturile noastre din Dvina O11).

Neavând contact cu Magome-Moscova. volumul III, nici cu moștenitorul său, Akhmet I („La, am aflat toate întâmplările Constantinopolului de la sfinții greci, care neîncetat apăreau la Moscova pentru milostenie, cu icoane și cu binecuvântarea Patriarhilor. Ioan a dat și Eonul Vvedensky). Mănăstire o curte în China - orașul ѣ y Mănăstirea Bobotezei, unde rătăcitorii ei - Inoks și alți greci, care căutau slujire în Rusia, o frământau.

Starea Imperiului Otoman a fost certificat în 159c - Boris a fost în siguranță de partea sa, cel puțin de câteva ori.

Viclenia de stat a lui Borisov, potrivit Cronicarului, a avut cel mai mult succes în Nogai Uluses, slăbiți și ruinați de luptele intestine ale conducătorilor lor, pentru o lungă perioadă de timp. care ar fi fost certați de guvernatorii din Astra-g „*syya· khan (” 4). Spre deosebire de Cronicar, ziarul de stat îl reprezintă pe Boris ca menținător al păcii din Nogaev, cel puțin principalul lor Ulus, Volga sau Ural, care din vremea lui celebrul tată Syuyun-beki, Yusufa, a avut întotdeauna un Prinț și trei funcționari-conducători: Nuradyn, Taibugu și Kokuvat (ιιί), dar apoi a ascultat de doi Prinți, Isșherek, fiul lui Tin * Akhmatov și Yanaraslan, fiul lui Urusov, plin de ură unul față de celălalt. La ordinul lui Borisov, ca să trăiască în dragoste și în fraternitate, Yanaraslan a răspuns: „Țarul“ Moscova dorește un miracol: le spune oilor „să se împrietenească cu lupii și să bea apă”. dintr-o „gaură de gheață!” Boierul Semyon Godunov, autorizat de țar, a venit la Astrahan, s-a adunat acolo (în noiembrie ibo4) nobili nogai, l-a declarat pe Ișterek primul sau cel mai în vârstă prinț și a luat de la el o scrisoare de jurământ că el și toți

„4

de ex., 59c - mu ib<4. Xia

Nu

Tribul Ismail să slujească Rusia și dușmanii săi până la ultima suflare, să ofere oricui demnitatea domnească și Nuradyn fără aprobarea statului

Dareva, nu au războinici intestini, nu comunică cu șahul, sultanul, hanul Crimeei, regii din Bukhara și Khiva, Tașkent, Hoarda Kârgâză, Pavkal și circasieni - cutreieră în stepele Astrahanului de lângă mare,

de-a lungul Terek , Kum și Volga lângă Tsaritsyn - perez vin în sine Ulus Kazyev sau iau stăpânire pe ea, astfel încât de la Marea Neagră până la Marea Caspică și mai departe, spre Est și Nord, să nu existe altă Hoardă Nogai în stepe, cu excepția pentru Ishsherekova, loială țarului Moscovei. Ulus Kaziev, despărțindu-se de Volga și rătăcind lângă Azov împreună cu prințul său Barangazy, a depins de turci și de Crimeea, a căutat adesea milă de la țar, a promis că va sluji Rusia, cu trădare și a jefuit în posesiunile ei: să-l liniștească sau să-l distrugă complet, Boris. a ordonat cazacilor Don să-l ajute pe Ishterek și, trimițându-i o sabie bogată în dar, el a scris: „fie va fi pe gâtul ticăloșilor Rusiei, fie“ pe cont propriu / ” Acest prinț a îndeplinit condiția și a apăsat neîncetat pe Nogaev din Azov, astfel încât mulți dintre ei au devenit cerșetori și și-au vândut copiii lui Astrahan. - al treilea Nogai Ulus Siv),

fiind numit Lltaulsky, el a ocupat stepele din orașul i5d8 - vecinătatea Mării Albastre sau a Mării Aral și era în strânsă legătură cu Bukharia și Khiva: Ishterek trebuia să-și încline și Murzul către cetățenia rusă, combinat cu - beneficii importante în comerț: Boris, permițând credincioșilor Nogai să facă comerț pașnic în Astrakhan, i-a scutit de orice taxă.

După ce am prezentat în această recenzie cele mai importante acțiuni ale Politicii lui Boris, europene și asiatice - Politica în general prudentă, nu străină de dragostea de putere, dar moderată: mai protectoare decât de probă - să ne imaginăm acțiunile fricțiunilor lui Boris. în cadrul statului, în legislație și în educația civilă din Rusia.

În 1699, Boris, în semn de dragoste pentru Patriarhul Iov, a reluat cetăţeanul plătit Zhalovai-

un graio-mota dat de Mitropolitul Ioan Aoat Pashri-nasii, de asemenea continut incat toti oamenii Primului Ierarh, manastirile sale, functionarii, slujitorii si taranii lor sunt eliberati din slujba Boierilor Tarului, Namestnikov, Volosteli, Tiunov, și nu sunt judecați de ei în nicio infracțiune, cu excepția crimei, depinzând numai de instanța Patriarhului; sunt de asemenea concediați din tot felul de

G. 159"

16θ4

Legea cu privire la țărani.

date ale statului. Această lege străveche de stat a clerului nostru a rămas neschimbată în timpul domniei lui Vasily Shuisky, Mihai și fiul său („D

Legea cu privire la întărirea muncitorilor rurali, al cărei scop este favorabil proprietarilor de surplus sau mediu, după cum spuneam (, ιδ), a avut însă un efect nociv pentru aceștia, alergări frecvente de țărani, mai ales din satele din mica nobilime: proprietarii căutau fugari, s-au plâns unii de alții de ascunderea lor, au dat în judecată, au dat faliment (adică). Răul a fost atât de mare încât Boris, nevrând să desființeze complet legea bine intenționată, a hotărât să o declare doar temporară și, în acel an, a permis din nou fermierilor domnilor de rang mic, Copiii Boiersky și alții, peste tot, cu excepția pentru un Uyezd din Moscova, să treacă într-o anumită perioadă de la proprietar la proprietar în aceeași stare, dar nu dintr-o dată și nu mai mult de doi împreună; iar țăranii boieri, nobili, nobili Dyakov și statul, Svyatotelsky, mănăstirea au ordonat să rămână fără a merge la anul desemnat (, 2 °). Ei asigură că schimbarea cartei antice și instabilitatea noii, stârnind indignarea multor oameni, au avut „influența și

„7

despre soarta dezastruoasă a lui Godunov; dar această curioasă poveste experimentală ·5<)B a Istoricilor secolului al XVIII-lea 16°*· O»1) nu se bazează pe știrile contemporanilor care laudă în unanimitate înțelepciunea lui Boris în treburile statului.

De asemenea, a fost lăudat pentru zelul său de a eradica viciile grosolane ale oamenilor. Pasiunea nefericită pentru băuturile tari, mai mult sau mai puțin caracteristică tuturor popoarelor din Nord, a fost multă vreme condamnată în Rusia doar de profesorii creștinismului și de părerea oamenilor morali. Ioan al III-lea și nepotul său au vrut să-i limiteze necumpătarea prin lege și au pedepsit-o ca infracțiune civilă (121). Poate că, nu atât pentru a crește veniturile regale, cât pentru a-i înfrâna pe cei necumpătați, Ioan al IV-lea a impus o datorie pe fabricarea berii și a mierii. Pe vremea lui Teodor, în marile orașe existau case de băut de stat, unde se vindea și vinul de pâine, necunoscut în Europa până în secolul al XIV-lea; dar mulți privați făceau și comerț cu băuturi tari, pentru a răspândi beția: Boris a interzis cu strictețe această vânzare gratuită, declarând că mai degrabă ar fi milă de un hoț și de un tâlhar decât de cârciumi; i-a convins să trăiască într-un mod diferit și în vieți cinstite; le-a promis că le va da pământ dacă ei

Biblioteca „Runivers1”

es

tSgB_latra pentru a se angaja in arat 0'4): noho-

„Este posibil, după cum se spune, să-i rețină pe oameni de o pasiune la fel de dăunătoare și ticăloasă, țarul nu a putut extermina nevinovăția, iar cele mai multe case de băut deținute de stat, luptă pentru a fi plătite cu un preț mare, au servit drept loc de desfrânare pentru oamenii slabi.

LyubovBo În dragoste zeloasă pentru educația civilă și vocație, Boris a depășit toți vechii purtători de coroană ai Rusiei, având intenția băștinașilor. perdele de școli și chiar de universități (ia5), pentru a-i învăța pe tinerii ruși limbile și științe europene, în același an a trimis germani, John Kramer, în Germania, autorizându-l să caute acolo și să aducă profesori și doctori. spre Moscova. Acest gând i-a încântat pe mulți prieteni zeloși ai iluminismului din Europa: unul dintre ei, profesor de Drept, pe nume Tobias Lontius, i-a scris lui Boris (în Genvara iboi): „Majestatea Voastră Regală vrea să fie adevăratul tată al patriei și merită în toată lumea, glorie nemuritoare. Ai fost ales de Dumnezeu să faci un lucru măreț, nou pentru Rusia: vei lumina mintea nenumăraților tăi oameni și asta. ridică sufletul său împreună cu puterea de stat, „urmând exemplul Egiptului, Greciei, Romei și celebrelor Puteri europene, înflorind

„cei care sunt nobili în arte și științe” mi / Această intenție importantă nu a fost îndeplinită, ιΰo4· după cum se spune, din puternicele obiecții ale Clerului, care a prezentat țarului că Rusia prosperă în lume prin unitatea Drept și limbaj; că diferența de limbi poate produce și o diferență de gânduri, periculoasă pentru Biserică (ia6); că este în orice caz imprudent să încredinţezi învăţătura tineretului catolicilor şi luteranilor. Lăsând însă gândul de a înființa Universități în Rusia, țarul a trimis opt tineri boieri la Londra, Lubeck și Franța pentru a învăța limbi străine, așa cum tinerii englezi și francezi au plecat apoi la Moscova pentru a învăța limba rusă. Înțelegând în mod firesc marele adevăr că învățământul public este o forță de stat și văzând în ea superioritatea neîndoielnică a altor europeni, a chemat din Anglia, Olanda, Germania nu numai medici, artiști, artizani, ci și funcționari să slujească. Așa că Mesagerul nostru, Mikulin, le-a spus la Londra celor trei baroni germani călători că, dacă doresc să vadă Rusia din curiozitate, atunci țarul îi va accepta cu plăcere și îi va da drumul cu onoare; dar dacă, iubind slava, vor să-I slujească cu mintea și cu sabia în treburile militare,

g. ι5o8 - la egalitate cu Prinții Suverani, apoi udi-16 ° 4 * vyashsya mângâierea și mila lui (* "?). În același an, Boris, cu bunăvoință excelentă, a primit la Moscova 35 de nobili și cetățeni livonieni alungați din patria de către polonezi. Nu i-au îndrăznit să intre în palat, fiind îmbrăcați subțiri: țarul a poruncit să le spună: „Vreau să văd oameni, nu haine”; a luat masa cu ei; i-a mângâiat și i-a atins până la lacrimi cu siguranța că va fi în locul tatălui său: Veți face nobili Prinți, filisteni Nobili; a dat tuturor, pe lângă țesături și sable bogate, un salariu decent și o moșie C1 a8), cerând nimic în schimb, decât dragoste, fidelitate și rugăciune pentru bunăstarea Casei sale. Cel mai faimos dintre ei, Tizenhausen, a jurat în numele tuturor că va muri pentru Boris, iar acești buni livonieni, după cum vom vedea, nu l-au înșelat pe țar, alăturându-se cu zel echipei sale germane. În general favorabil oamenilor cu o minte educată, era extrem de

îndrăgostit de Medicii săi străini (12e), îi vedea zilnic, vorbea despre treburile statului, despre Credință; le-a cerut adesea să se roage pentru el și numai spre plăcerea lui a fost de acord cu reluarea Bisericii Luterane din Sloboda Yauzskaya. Păstorul acestei biserici, Martin Ber, căruia îi suntem datori pentru curioasa Istorie a vremurilor lui Godunov și a următoarelor, scrie:

9"

„ascultând învăţătura creştină şi solemn l5¡)8 __ „dar slăvindu-L pe Cel Atotputernic după riturile Credinţei” „604. „a lor, germanii din Moscova au plâns de bucurie, „noroc că au trăit până la o asemenea fericire!”

Aprecierea străinilor pentru favorurile țarului nu a rămas inutilă pentru Lauda-gloria sa: un soț savant, Fidler, rezident al lui Ke-ngsbergsky (fratele unuia dintre medicii Borisov) i-a compus în 1602 în latină cuvântul laudativ C. „3®), care a fost citit de Europa, și în ce fel Oratorul își aseamănă Eroul cu Numa, lăudând în el înțelepciunea legislativă, liniștea și puritatea moravurilor. Boris chiar merita această ultimă laudă, un observator zelos al tuturor statutelor bisericii și al regulilor protopopiatului, sobru, cumpătat, harnic, dușman al distracțiilor deșarte și exemplu în viața de familie, soț, părinte blând, mai ales pentru momentul

* '   Borisova

fiului său zdrobit, iubit, pe care l-a iubit pe fiu, l-a bătut până la slăbiciune (i3 '), l-a mângâiat neîncetat, l-a numit stăpân, nu l-a lăsat să plece nicăieri de la sine, l-a crescut cu sârguinţă excelentă, chiar l-a învăţat. Științe: un curios monument de informații geografice a acestui țarevich a rămas o hartă terestră a Rusiei, publicată sub numele lui în 164 de german Gerard (l3î). Gătește într-un fiu demn

9"

G. ι5θ8

ι6<>4'

Începutul dezastrului.

dezbrăcat Monarh pentru marile Puteri și învățând dinainte pe toți să-l iubească pe Teodor, Boris i-a dat în treburile exterioare și interioare dreptul de mijlocitor, mijlocitor, suzetă (,33): a așteptat cuvântul său să arate milă și îngăduință, acționând în acest sens. caz fără îndoială cât de priceput Politician, dar cu atât mai mult ca un tată pasionat, și prin fericirea lui familială demonstrând cât de inexplicabilă este contopirea binelui și a răului în inima omului!

Dar se apropia vremea când acest Domn înțelept, demn de faimă atunci în Europa pentru Politica sa rezonabilă, dragostea pentru iluminare, zelul

de a fi părintele patriei, - în sfârșit, pentru bunele maniere în viața publică și de familie, ar fi trebuit să guste rod amar al fărădelegii și deveniți una dintre victimele uimitoare ale judecății cerești. Înaintașii au fost neliniștea interioară a inimii lui Boris și diverse dezastre, cărora încă se opunea ferm fermității spiritului său, pentru a se dovedi deodată slab și, parcă, neputincios în ultima manifestare a miraculoasei sale sorti.

CAPITOLUL II.

Continuarea domniei lui Borneovl,

G. iboo - ibo5.

Domnia strălucită a lui Godunov. Rugăciunea pentru Rege. suspiciunile lui Borisov. Persecuţie. Foame. Clădiri noi în Kremlin. Jaf. Maniere perverse. Miracole imaginare. Apariția Pretendentului. Comportamentul și înfățișarea unui înșelător. iezuiți. Întâlnirea falsului Dimitrie cu regele Poloniei. Scrisoare către Pan. Colectare de trupe. Tratate

Fals Dmitry cu Mnshkom. Măsuri luate de Boris.

Prima trădare. Bityaz Basmanov. Godunov timid.

Dispoziţia generală a minţii. Generozitate Borisovo.

Luptă. Polonezii îl părăsesc pe Pretender. Onorează Basma-

nou. Victoria lui Voevod Borisov. Asediul lui Krom. Scrisoare de la Pretendent către Boris. Moartea lui Godunov.

După ce și-a atins scopul, s-a ridicat din nesemnificația sclavului până la înălțimea autocratului, cu eforturi neobosite, viclenie vigilentă, înșelăciune, intrigi, ticăloșie, Godunov s-a bucurat din plin de măreția sa, după care sufletul său tânjea - măreția Cumpărată la un pret atat de mare? Sa bucurat și de cea mai pură plăcere a sufletului, făcând bine supușilor săi și apoi

iboo -Í iboi.

G» iboo - slujind dragostea patriei? Cel puțin ibo5. poate nu va dura mult"

secolul   al XV-lea.

»adică Bori- sau cu restaurarea ei ('3v: era la cel mai înalt grad al noii ei puteri, în siguranță cu propriile forțe și cu fericirea circumstanțelor exterioare, dar în interior era controlată cu o

fermitate înțeleaptă și cu o blândețe neobișnuită. Boris a împlinit jurămintele nunții regale și pe bună dreptate a vrut să fie numit tatăl poporului, reducându-i greutățile; tatăl orfanilor și al săracilor, revărsând recompense de neegalat asupra lor; un prieten al umanității, care nu atinge viața oamenilor, nu pătarea pământului rusesc cu o picătură de sânge și pedepsirea criminalilor numai cu exil (ı35λ Negustorii, mai puțin constrânși în comerț lѢ; armata, în liniște pașnică, plină de premii; Nobili, funcționari, remarcați prin semne de milă pentru serviciul zelos; Sinklisch , respectat de țar, activ și solicitant; clerul, cinstit de cuviosul țar - într-un cuvânt, toate statele statului puteau fi mulțumite pentru ele însele și cu atât mai mulțumite pentru calitatea tatălui lor văzând cum Boris în Europa și în Asia a glorificat numele Rusiei fără vărsare de sânge și - fără încordarea dureroasă a forțelor ei; Cum

95 se preocupă de binele comun, de dreptate, aranja marea. 11 deci nu este de mirare că Rusia,   *Ѣo5.

potrivit contemporanilor (i36), ea și-a iubit purtătorul de coroană, dorind * să uite uciderea lui Di-mnipriya sau îndoindu-se de el!

Dar Coroana își cunoștea secretul și nu avea nicio mângâiere să creadă în dragostea poporului; făcând bine Rusiei, în curând a început să se îndepărteze de ruși; a anulat hrisovul din cele mai vechi timpuri: nu voia, în anumite zile și ore, să iasă la oameni, să asculte plângerile lor și să accepte cererile cu propriile mâini (, 37); apărea rar și numai în fast inaccesibil. Dar fugind de oameni - parcă pentru ca chipul Monarhului să nu le aducă aminte de chipul fostului slujitor al lui Ioan - a vrut să fie prezent invizibil în casele lor sau în gândurile lor, și nu mulțumit de rugăciunea obișnuită. în bisericile pentru Suveran și Stat, a poruncit cărturarilor iscusiți să alcătuiască una specială de citit în rugăciune pentru toată Rusia, în toate casele, la mesele Bisericii lui Hristos și la cine, la cupe, pentru mântuirea duhovnicească și sănătatea trupească „Robul lui Dumnezeu, Țar” ales și înălțat de Atotputernicul, „Autocrat al întregii țări de Est și Nord; despre regină și copiii lor; despre prosperitatea și liniștea patriei și a Bisericii

95

G. τβoo - „în lume, astfel încât toți ceilalți Domnitori înainte de iGoá.   <

„l-au ocolit și i-au servit raoskp-ul, mărindu-i numele opib marea până la mare și până la capăt“ universului; pentru ca rușii să-L laudă mereu pe Dumnezeu cu tandrețe pentru un astfel de Monarh, „a cărui minte este prăpastia înțelepciunii, iar inima“ este plină de iubire și îndelungă răbdare; încât „toate pământurile tremură cu sabia noastră, iar pământul” rusă se ridică și se extinde neîncetat; pentru ca ramurile tinere, înflorite ale lui Bori 1 „bufniță către Casă să crească cu binecuvântarea Raiului și să o umbrească continuu până la sfârșitul timpurilor” (ι3δ)! Adică acțiunea sfântă a sufletului uman, actul său

misterios cu Raiul, Boris a îndrăznit să profaneze cu vanitatea și ipocrizia lui, forțând oamenii să depună mărturie în fața Ochiului Atotvăzător despre virtuțile ucigașului, distrugătorului și prădătorului! Dar lui Godunov, oricât de frică de Dumnezeu, se temea cu atât mai mult de Lu-Boris ^ y' Dey > și cu atât mai mult de loviturile Soartei, până la schimbarea fericirii și a subiectelor, încă liniștit pe tron, sincer. glorificat, iubit sincer, nu mai cunoştea liniştea sufletească; Am simțit deja că, dacă măreția poate fi atinsă prin fărădelege, măreția și fericirea ei, cea mai pământească, înseamnă mai mult de un lucru.

Această neliniște interioară a sufletului, inevitabilă pentru un criminal, a fost dezvăluită

în țar prin nefericitele acțiuni de suspiciune, domnul iboo, care, tulburându-l, a alarmat curând până și Rusia. Am văzut că, atingând cu mâna coroana lui Monomahov, visa deja la trucuri secrete împotriva lui însuși, otravă, vrăjitorie (i3e): căci el credea în mod firesc că alții, ca el, ar putea avea sete de putere supremă, ipocrizie și insolență. Dezvăluindu-și cu nemodestitate frica și făcând un jurământ rușinos din partea rușilor, Boris, la fel de firesc, nu avea încredere în ea: voia să fie vigilent în gardă, să vadă și să audă totul pentru a preveni intențiile rele; a restaurat pentru aceasta dezastrul. Sistemul de denunțuri al lui John și a încredințat soarta cetățenilor, Nobilimii, Nobililor unei mulțimi de știri josnice.

nikov.

Prima victimă celebră a suspiciunii și a denunțurilor a fost cea cu care Godunov a trăit odată suflet la suflet, care a împărtășit de bunăvoie cu el mila lui Ioan și a suferit pentru el sub Teodor ('4°) - o rudă a împărătesei Maria, Belsky. Salvat de Godunov de răutatea poporului în timpul Noskov * Persecuția, o rebeliune, dar lăsată multă vreme într-un exil onest - din nou chemat la Curte, dar fără nicio deosebire, și chiar în timpul domniei lui Boris, a primit doar un gradul secundar Dumna, acest sef

Preferatul lui Groznîi, considerându-se binefăcătorul lui Godunov, putea fi sau părea nemulțumit, în consecință vinovat în ochii țarului, având încă o vină, cea mai importantă în spate: cunoștea mai bine decât alții adâncimea inimii lui Boris! Timp de un an, țarul l-a trimis în stepa sălbatică pentru a construi o nouă cetate Borisov pe malul Sversky Donețului („4”), fără îndoială nu în semn de milă; dar Belsky, rușinându-se să prezinte chipul unuia umilit, a călărit în deșerturile

îndepărtate parcă către cel mai nobil Voievodat, cu o splendoare neobișnuită, cu o vistierie bogată și cu mulți slujitori; a ordonat să pună orașul cu ai lui, și nu cu poporul regal; în fiecare zi îi trata pe Streltsev și Kozakov, le dădea haine și bani, fără să ceară nimic de la Suveran. Consecința a fost că noua cetate a fost construită mai devreme și mai bine decât toate celelalte cetăți; că muncitorii nu s-au plictisit de muncă, iubind, slăvind șeful; iar țarul a fost informat că șeful, după ce i-a sedus cu milă pe soldați, crede că vă veți declara independent și vă veți spune: un cuvânt nepăsător al lui Belsky a fost luat drept adevăr (căci Godunov a vrut să scape de un prieten vechi și neliniștit) - și

au hotărât că el este vrednic de moarte; dar Regele, lăudându-se cu milă, a poruncit doar să-i fie luat numele și să-i fie smuls toată barba lungă și groasă, alegându-l pe Gabriel Chirurgul Scoțian să facă o astfel de nouă execuție. Belsky a îndurat rușinea și întemnițat într-unul dintre orașele de Jos, a trăit acolo până la șansa de a se răzbuna pe nerecunoscători chiar și în mormânt. Deștept, experimentat în treburile statului, acest succesor al lui Malyusha Skuratov a fost urât de rușii cu amintiri groaznice din zilele sale fericite și de străini cu cruzimea sa față de ei, ostilitatea, cu care putea să-l mânie pe Boris, patronul lor zelos. Le-a simțit puțină milă pentru bătrânul, fără rădăcini, lucrător temporar; dar dizgraţia lui a precedat o alta, mult mai sensibilă pentru familiile nobile şi pentru toată patria.

Amintirea virtuoasei Anastasiei și proprietatea Romanovilor - Iurievii cu sângele Casei țarului de Monomakh erau pentru ei dreptul la respect general și însăși iubirea poporului. Boyarin Nikita Romanovici, demn de această dragoste și calități nobile personale, a lăsat 5 fii: Fedor, Alexandru, Mihail, Ivan și Vasily, în ultimul ceas al vieții sale, Godunov s-a rugat să fie el în locul tatălui său (Φλ Tseschya ei în exterior).

• 1 boo ---

16o5.

g. iboo - dându-i pe bătrâni, Fedor și Alexandru, Boyar-16u5'stvo, Mikhail san Okolnichago și căsătorindu-și vecinul, Ivan Ivanovich Godunov, cu sora lor mai mică, Irina ('44) - Boris se temea în interior de Romanov, ca parteneri pentru el fiu tânăr: căci se zvonește că Teodor, cu câteva ori înainte de moarte, se gândea să-l declare pe cel mai mare moștenitor al Statului ('45): probabil că zvonul era nedrept; dar ei, fiind Anastasia consangvină și veri ai lui Teodor, li s-au părut oamenilor cei mai apropiați de tron. Aceasta a fost de ajuns pentru vindecarea Borisovei, întărită de cuvintele rudelor țarului 046) dar persecuția a necesitat un pretext, dacă nu pentru a potoli conștiința, atunci pentru siguranța imaginară a persecutorului, pentru

a acoperi răutatea cu înfățișarea legii, precum Groznîi. și Boris însuși făcea uneori, scăpându-se de oamenii urâți de el pe vremea lui Theodore. Atunci sclavii erau considerați părți de încredere: dorind să-i încurajeze în cele șapte ale trădării, regele nu era evident să acorde unuia dintre slujitorii boierului, prințul өedora iz Stunov, pentru o denunțare falsă a nebunătății față de Vintzenosets 047): Shestu-NOS NOVED, dar allless , naplo-

• Scutiți, au spus o vorbă milostivă calomniatorului Eu eram țarul, au dat libertate, rang și moșie.

Între timp, ei șopteau slujitorilor Romanovilor, 1600, că ei, pentru aceeași râvnă, așteptau mai mult, uo5 · mila cea mai importantă a țarului; iar principala calomnie a noii tiranie, noul Malyuta Skuratov, nobilul Semyon Godunov, a inventat o modalitate de a condamna nevinovații pentru răutate, bazându-se pe credulitatea și ignoranța generală: l-a mituit pe trezorierul Romanovilor (* 48), a dat i-au umplut saci cu rădăcini, i-au ordonat să se ascundă în cămară la boierul Alexandru Nikitich și să raporteze stăpânilor lor că ei, ocupați în secret cu compoziția otrăvii, sunt intenționați asupra vieții purtătorului coroanei. Dintr-o dată a fost o alarmă la Moscova: Sinklit și toți funcționarii nobili se grăbesc la Patriarh; Okolnichago Mihail Saltykov este trimis la percheziție în magazia boierului Alexandru; găsesc acolo saci, îi duc la Iov, iar în prezența Romanovilor varsă rădăcini, parcă magice, făcute să-l otrăvească pe țar. Toată lumea este îngrozită – iar Nobilii, zeloși ca senatorii romani ai lui Tiberiu sau pe vremea lui Nero, cu un strigăt se repezi spre răufăcătorii imaginari, ca animalele sălbatice la miei – cer amenințător un răspuns și nu-l ascultă în zgomot. Romanovii sunt predați sub pază puternică și ordonați să fie judecați ca judecători fără lege.

Acest lucru este unul dintre cele mai josnice Bo-

iboo - amărăciunea orezului și nerușinația. Nu numai 16o6. la Romanov, dar toți vecinii lor au fost nevoiți să moară, pentru ca pe pământ să nu existe răzbunători pentru suferinții nevinovați. Ei i-au luat pe prinții Cherkassky, Shestunov-Vykh, Repnin, Karpov, Sitsky: cel mai distins dintre ultimii, prințul Ivan Vasilyevich, viceregе de Astrahan, adus la Moscova înlănțuit cu soția și fiul său. Au interogat, îngroziți de tortură, mai ales pe Yomanov ('4e); isi chinuiau, isi chinuiau slujitorii, fara mila si inutil: nimeni nu l-a mangaiat pe tiran calomniindu-se pe sine sau pe altii; sclavi credincioși au murit în oameni, mărturisind doar nevinovăția stăpânilor lor înaintea Regelui și a lui Dumnezeu. Dar judecătorii nu au îndrăznit să se îndoiască de adevărul crimei, atât de crud inventată, și au glorificat mila nemaiauzită a țarului când le-a poruncit să-i condamne pe Romanov, cu toți vecinii lor, numai la închisoare, ca fiind condamnați pentru

izpnp. iar în intenţia ticăloasă de a-l extermina pe Suveran prin intermediul magiei.stva. În iunie, pentru prima dată, s-a împlinit sentința lui Boyarsky, (i5°): Fiodor Nikitich Romanov, (viitorul celebru Ierarh), tunsurat și numit Filaret, a fost exilat la Mănăstirea Siysk Antoniev; soția sa, Xenia Ivanovna, de asemenea; netuns și numită Martha, într-una

SW

din cimitirele Zaonezhsky; soacra Fedorova, doamna Dvoryanka Shestiva, b Ceboksary, în Mănăstirea Nikolsky Devichiy; Alexander Nikitich 5 sare-Tare, la Marea Albă; al treilea Romanov, Mihail, v. Great Perm, în volost Nyrob; al patrulea, Ivan, în IIelym; al cincilea, Vasily, la Yarensk; ginerele lor, prințul Boris Cerkasski, cu soția și copiii fratelui ei, Fiodor Nikitich, cu grandiosul Mihail (viitorul țar ') și cu fiica sa tânără, către Beloozero O5 '); fiul lui Borisov, prințul Ivan, în Madmyzh pe Vyaipka; Prințul Ivan Vasilyevich Sitsky la Mănăstirea Kozheozersky, iar soția sa în deșertul Sumy Ostrog; alți Sitsky, Fyodor și Vladimir Shestunovs, Karpovs și Prinții Repnins la temnițele diferitelor orașe: unul dintre aceștia din urmă, guvernatorul lui Yarensky, parcă pentru jefuirea proprietății țarului, în U<i>u (ι5í). Moșiile și moșiile celor în dizgrație au fost împărțite altora; bunurile mobile și casele au fost duse la trezorerie,

Însă persecuția nu s-a încheiat cu exilul și confiscarea proprietății: necrezând zelul sau severitatea șefilor locali, ei i-au trimis pe nefericiții executori judecătorești din Moscova cu nefericiții, care trebuiau să aibă grijă de ei vigilenți, să le dea ceea ce aveau nevoie pentru viață și raportați țarului despre fiecare cuvânt al lor.

15po -

1G0Ș.

g. iboo - nom. Nimeni nu a îndrăznit să se uite la catehumenii * ,6 ° 5 · nyh trădători, nici să se plimbe pe lângă casele izolate unde locuiau, în afara orașelor și satelor, departe de drumurile principale; unii în pirogă și chiar în cătușe. Pelerinii nu aveau voie să intre în mănăstirea Siysky, pentru ca unul dintre ei să nu predea o scrisoare lui Fiodor Nikitich, un călugăr involuntar, dar zelos în evlavie: insidiosul Judecătoresc, vorbindu-i în mod deliberat despre Curte, familia și prietenii săi, a relatat Ţarului pe care Filaret nu l-a găsit între boieri şi nici un singur nobil foarte inteligent, capabil de treburile statului, cu excepţia dezamăgitului Bogdan Belsky, şi se consideră victimă a defăimării lor răutăcioase ('53); că, deși se ocupă doar de a-și salva suflarea, tânjește după soția și copiii săi, neștiind unde sunt orfani fără el și rugându-se lui Dumnezeu pentru sfârșitul grabnic al vieții lor mizerabile (Dumnezeu nu a auzit această rugăciune, din fericire pentru Rusia!) . De asemenea, l-au înștiințat pe țar că Vasily Romanov, agravat de boală și lanțuri, nu a vrut să

laude o dată mila lui Borisov, spunând executorului judecătoresc: „adevărata virtute nu cunoaște deșertăciunea / 4 Dar Boris, parcă vrând să-i demonstreze prizonierului adevărul. a milei sale, poruncit să îndepărteze lanțurile de la el, să declare pentru ei mânia regală a executorului judecătoresc, prea zelos în asuprirea celor dezamăgiți, —

ıo5 să-l transporte pe bolnavul Vasily la Pelym în orașul fratelui Ivan Nikitich, lipsit de mișcare la braț și la picior din cauza loviturii, și să le dea tristă mângâiere să sufere împreună. Vasili a murit de o boală de lungă durată (5 februarie 1602) sub rugăciunea fratelui și slujitorului său generos, care, slujind cu credincioșie pe stăpân în cinste, l-a slujit în lanțuri cu râvna unui fiu tandru. Alexandru și Mihailo Nikitichi, de asemenea, nu au trăit mult în închisoare, fiind victima durerii, sau a morții violente, după cum se spune (i54): primul a fost înmormântat la Lud, al doilea la șapte mile de Cherdyn, lângă satul Nyroba, în un loc pustiu, unde, peste mormânt, creșteau doi cedri. Până astăzi, cătușele grele ale lui Mihai sunt păstrate în biserica din Nyrobskaya, iar bătrânii încă vorbesc acolo despre răbdarea generoasă, despre puterea și puterea miraculoasă a acestui soț, despre dragostea pentru el a tuturor locuitorilor, ai căror copii au venit la el. temniță să cânte la țevi, iar prin găurile pirogului i-au slujit prizonierului tot ce aveau mai bun pentru a-și potoli foamea și setea: dragoste, pentru care au fost persecutați sub Godunov și răsplătiți în timpul domniei Romanovilor cu o milă. , scrisoare completă O55) - Dacă credeți că Cronicarul, atunci Boris, a poruncit să-l sugrume pe prințul Ivan Sitski cu soția sa în mănăstire, ați vrut să înfometați și să-l îmbolnăviți pe Ivan

l6oft > ito ó.

da

orașul iboo - Romanova; dar actele din înscrisul martor-lòoá ' arată că acesta din urmă avea un conținut foarte sărac, două sau trei feluri de mâncare pe zi, carne, pește, pâine albă și că executorul judecătoresc avea 90 (45 de ruble de argint actual) în vistierie, pentru a livra ceea ce avea nevoie. Curând, soarta celor dezamăgiți a fost atenuată, fie din politica țarului (căci oamenilor le era milă de ei), fie din petiția ginerelui Romanovilor, Kraychago Ivan Ivanovich Godunov. În martie 1602, țarul l-a instruit cu bunăvoință pe Ivan Romanov (l-a lăsat sub supraveghere, dar deja fără numele unui răufăcător) să meargă în Ucraina pentru serviciu, de acolo la Nijni Novgorod și, în cele din urmă, la Moscova, împreună cu nepotul său, prințul Ivan. Cerkaski; Sitskikh-ii au fost trimiși în voievodat în orașele Nizovsky (nu se știe dacă Shesshunov și Repnin au fost eliberați); și prințesa Cherkasskaya, Martha Nikitishna, văduvă pe Belyozero (i5e), a ordonat să locuiască cu mireasa, sora și copiii lui Fyodor Nikitich, în patria Romanovilor lui Yuryevsky Uyezd; în satul Klin, unde, lipsit de tatăl și de mama sa, dar slujit de Providență, băiatul de șapte ani Mihai, viitorul purtător de coroană al Rusiei, a trăit până la moartea tribului Borisov. Țarul a vrut să arate milă și Filaret i-a îngăduit să

stea în biserică pe aripă, să-i ducă pe cherneți la chilia lui la slujbe și conversație; a ordonat tuturor să se certe

loy vă sărbătoriți trădătorul (încă așa-zis iboo - numindu-l pe acest om imaculat în conștiință) și ib°5· ca pelerinii să deschidă mănăstirea Siy-sky, dar să nu-i lase să meargă la Călugărul dezonorat; in sfarsit poruncit (in anul) il vei sfinti pe Filaret ca Ieromonahi si Arhimandriti, pentru a-l indeparta si mai mult din lume!

Nu numai Romanov au fost o groază pentru imaginația lui Boris. El le-a interzis prinților Mstislavski și Vasily Shuisky să se căsătorească, gândindu-se că copiii lor, potrivit nobilimii străvechi de felul lor, ar putea concura și cu fiul său pentru tron (i58>. Între timp, eliminând pericolele imaginare viitoare pentru tânărul Teodor, timidul). distrugător de tremur adevărat: îngrijorat de suspiciuni, frică neîncetat de răufăcătorii secreti și la fel de frică de a câștiga ura poporului prin chin, persecutat și iertat: l-a exilat pe guvernator, prințul Vladimir Bakhtyarov-Rostov și l-a iertat (i5e); l-a îndepărtat pe faimosul Dyak Shchel-kalov din fapte, dar fără o rușine evidentă i-a îndepărtat de mai multe ori pe Shuisky și i-a adus din nou mai aproape, i-a mângâiat și, în același timp, a amenințat cu dezgrația oricui avea o relație cu ei (i6 °). Izvetnikov,

Iθí)

G. iCoo

i6t>i.

dacă nu întotdeauna răsplătită, ino întotdeauna gratuită o pedeapsă pentru minciuni și defăimări, s-a luptat pentru spadele țarului din casele și colibe boierești, din mănăstiri și biserici: slujitorii l-au denunțat pe Domnul, Călugări, Preoți, Diaconi, nalbi (6’) pe oameni de toate felurile de grade - cele mai multe soții la ■ soți,

spălând copiii împotriva taților lor, spre groaza omenirii! „Iar în Hoardele sălbatice” (adaugă Cronicarul) „nu există un „rău” atât de mare: stăpânii nu îndrăzneau să se uite la robii lor, nici vecinii vorbesc sincer între ei; X când au vorbit, ei „au luat reciproc ^ un jurământ de a nu schimba skrbshchpospgk”. Într-un cuvânt, acest trist Bpei ^;.BòptaèoBci al domniei, cedându-i lui Ioakshov în vărsare de sânge, nu i-a cedat în fărădelege și desfrânare: moștenirea lui

alb pentru viitor! Dar generozitatea încă a înflorit ^v> .R|s®|yanakh', (a supraviețuit lui IçaH^a■ <'Godunov ''Ischpabyv pentru a-l salva pe tatăl-aici''): ... pentru suferinții nevinovați și detestați de venerabili. îndurările purtătorului coroanei

la informatori; alții se temeau pentru ei înșiși, pentru vecini și în curând au făcut neplăcere. los§ general. Mulți l-au lăudat pe Boris:

adepți, lingușitori, escroci îngrășați de dobândirea celor dezamăgiți; chiar și nobilul Cler, kal te asigur că nu (iba), s-a păstrat. zelul sufletului pentru purtătorul coroanei, care viespește-

Sfinții au căzut cu semne de favoare: dar domnul ibno - glasul patriei nu se mai auzea în laudă pentru că:> privat, lacom, și tăcerea poporului, slujind ca un clar reproș țarului, vesteau un important schimbare în inimile rușilor: nu-l mai iubeau pe Boris („< *0 !

Așa spune Cronicarul modern, imparțial și el însuși celebru în Istoria noastră pentru priceperea sa de stat: Kelar Palitsyn. Popoarele sunt mereu recunoscătoare: lăsând Raiul să judece taina inimii lui Boris, ruşii l-au lăudat sincer pe ţar când, sub masca virtuţii, le părea părintele poporului; recunoscându-l ca pe un tiran, l-au urât în mod firesc atât pentru prezent, cât și pentru trecut: de ce, poate, voiau să se îndoiască, s-au asigurat din nou de asta, iar sângele lui Dimitriev li se arăta limpede pe violetul distrugătorului de inocentul; și-au amintit de soarta lui Uglich și a altor victime ale poftei răzbunătoare de putere a lui Godunov; tăceau, dar se simțeau cu atât mai puternic în prezența solilor – și cu atât vorbeau mai puternic în sanctuarele inaccesibile slujitorilor tiraniei, care timp este atât tărâmul defăimării, cât și tărâmul modestiei inviolabile: acolo, în conversații liniștite de prietenie, adevăr implacabil dar dezgolit, iar ura este cerneală

,buu - Boris, reproșându-i nu numai criminalului - „βοδ. cu cusătură, persecuția oamenilor celebri, jefuirea averilor lor, lăcomia de profit fără lege, introducerea lacomă a agriculturii, reproducerea caselor de băut de stat, deteriorarea moravurilor, dar și dependența de obiceiuri străine, noi (din care frizerii ideea i-a sedus mai ales pe zeloși Bătrâni Credincioși), chiar și înclinația spre armata și erezia latină! Asemenea dragostei, ura se mulțumește rareori cu adevărul: prima în laudă, a doua în condamnare. Godunov a fost învinuit pentru însuși zelul său pentru iluminare!

În această perioadă de antipatie generală față de Boris, a avut ocazia să-și dovedească sensibilitatea față de calamitatea oamenilor, grijuliu, generozitatea extraordinară; dar nici atunci nu mai putea atinge inimile care se răciseră la el. - Printre abundența naturală și bo-Famarea. bogățiile unui pământ roditor locuit de fermieri harnici; printre binecuvântările unei păci de lungă durată, iar în domnia unui activ, prudent, o pedeapsă îngrozitoare a căzut asupra milioanelor de oameni: primăvara, în ambii ani, cerul a fost umbrit de întuneric gros, iar ploile s-au revărsat. neîncetat timp de zece săptămâni (i64), încât sătenii erau îngroziți: nu puteau ocupa nimic-

III

Xia, nici cosi, nici cuceri; iar la 5 august, anul >boo - un ger puternic a deteriorat atât x.ib-ltìuà * bu verde, cât și toate fructele necoapte. Chiar și în grânare și în arie nu era puțină pâine veche; dar fermierii, din păcate, au semănat câmpurile cu altele noi, putrezite, slabe, și nu au văzut lăstari, nici toamna, nici primăvara: totul s-a putrezit și s-a amestecat cu pământul. Între timp, proviziile s-au terminat, iar câmpurile erau deja lăsate nesemănate. Atunci a început dezastrul, iar strigătul celor flămânzi l-a alarmat pe Rege. Nu numai aria din sate, ci și piețele din capitală erau goale, iar un sfert de secară a crescut în valoare de la iy și i5 bani la trei (cincisprezece curent de argint) ruble (ib5). Boris a ordonat ca grânarele țarului să fie deschise la Moscova și în alte orașe; a convins clerul și nobilii să-și vândă stocurile de cereale și la un preț mic; a deschis și vistieria: în patru garduri făcute lângă zidul de lemn al Moscovei, erau grămezi de argint pentru săraci (i66); în fiecare zi, la unu dimineața, fiecăruia li se dăruiau doi moscoviți, bani sau un bănuț — dar foamea năvăli: căci lăcomia vicleană cumpăra pâine ieftină în grânarele de stat, Sfinților, Boierilor prin înșelăciune pentru a-și ridica prețul. și comerțul cu un profit nerușinat; cei săraci, primind o copecă de argint pe zi, nu puteau hrăni-

sia. Însăși binecuvântarea s-a transformat în rău pentru capitală: din toate locurile apropiate și îndepărtate, fermierii cu soțiile și copiii lor s-au repezit în cete la Moscova pentru pomana țarului, înmulțind numărul cerșetorilor. Tezaurul împărțea câteva mii de ruble pe zi (i6 "), și a fost inutil: foametea s-a intensificat și, în cele din urmă, a ajuns la o extremă atât de îngrozitoare încât nu este posibil fără a tremura să citești descrierea ei de încredere în legendele contemporanilor. „Suport. mărturie a adevărului și „Dumnezeu” — scrie unul dintre ei (16a) — „că am văzut cu ochii mei la Moscova oameni care, întinși pe străzi, neplăcuți pentru vite, smulgeau iarbă și o mâncau; „Fânul a fost găsit în gura morților.” Carnea de cal părea o delicatesă: câini, pisici, cățele, tot felul de necurăție.Oamenii au devenit mai răi decât animalele: și-au părăsit familiile și soțiile pentru a nu împărți ultima bucată. cu ei. Călătorii se temeau de oştile lor, J şi oştirea * * bârlogurile au devenit vizuini de crimă: au zdrobit, au măcelărit pe cei adormiţi pentru mâncare groaznică.' Carnea umana se vindea in pirogi in piete!Mamele roade cadavrele pruncilor lor!.Raufacatori au fost executati, arsi, aruncati in apa, dar crimele nu au scazut.

Și în acest timp, alți monștri salvați, prețuiți

eu h

pâine în speranţa de a o vinde şi mai scump!... G. k. .

Mulţi au pierit în chinuri inexplicabile, 6o5' de foame. Peste tot cei pe jumătate s-au clătinat, au căzut, au murit în pătrate. Moscova s-ar fi infectat cu duhoarea trupurilor putrede dacă țarul nu ar fi ordonat, pe cheltuiala lui, să le îngroape, epuizând vistieria pentru morți. Executorii judecătorești au călătorit în Moscova din stradă în stradă, au ridicat morții, i-au spălat, i-au învelit în giulgii albe, i-au încălțat cu pantofi roșii sau copți și au alungat sute din oraș la trei skudelnitsa, unde în doi ani și patru luni 127.000. cadavrele erau îngropate, cu excepția celor îngropate de oameni iubitoare de Hristos la bisericile parohiale (,6e). Ei scriu că numai la Moscova apoi ooo, ooo oameni au murit, iar în sate și alte regiuni chiar incomparabil mai mult, de foame și frig: căci iarna cerșetorii înghețau în cete pe drumuri. Mâncarea nenaturală a produs, de asemenea, boli și ciumă, în special în Smolensk Uyezd, unde țarul a trimis la un moment dat 20.000 de ruble pentru săraci, lăsând nici un oraș din Rusia fără ajutorul lui C1?0), iar dacă nu salvând mulți, atunci peste tot . reducerea numărului de victime, astfel încât vistieria Moscovei, plină de domnia prosperului Teodor, părea inepuizabilă. Și toate celelalte măsuri posibile au fost luate de el: nu numai că a cumpărat în orașele din apropiere,

,&ιo - La un anumit pret, de voie si fara voie, itìo5. B(jfc stocuri de cereale ale celor bogați (> 71) dar; trimis în locurile cele mai îndepărtate, cele mai abundente pentru a inspecta ariera, unde încă mai erau stive uriașe, timp de o jumătate de secol inviolabile și pline de copaci, a poruncit să treiera imediat și transporta pâine ca la Moscova, deci în alte zone.În livrare s-au întâmpinat dificultăți inevitabile, abia de depășit: în multe locuri nu era nici aprovizionare (* 73), nici hrană pe drum;coșerii și toți sătenii au fugit.cu sulițe. de războinici, temându-se de un atac al celor flămânzi, care nu numai în afara satului, ci și la Moscova, pe străzi și piețe, au luat cu forța hrana (^í).- În cele din urmă, activitatea puterii supreme a înlăturat toate piedicile. , iar în acest an, încetul cu încetul, au dispărut toate semnele celei mai groaznice dintre rele: a apărut din nou belșug și astfel încât un sfert din pâine a căzut cu un preț de la trei ruble la câțiva copeici, spre admirația celor. oameni și spre disperarea lacomilor, încă bogați în rezerve secrete de secară și grâu! - Un monument al fostului, cost neegalat de mare a rămas pentru totdeauna, după cum se spune în cronicile, introduse de ea, un nou pătrat de patru: căci până în acest an, pâinea se vinde doar în Rusia.

erau încătuși împreună, cu butoaie sau karami, nu-g. ,g00 de varfuri si caracatite O/*5).   ibuo.

Dezastrul s-a încheiat, dar urmele lui nu au putut fi șterse curând: numărul de oameni din Rusia și bogăția multora au scăzut considerabil; fără îndoială, şi Trezoreria s-a rărit, „deşi Godunov, risipindu-l cu generozitate pentru mântuirea poporului, nu numai că nu a diminuat splendoarea obişnuită a ţarului său, dar şi-a dorit chiar mai mult ca oricând să strălucească cu ea pentru a încheia acţiunea. de mânia Raiului, mai ales pentru Ambasadorii Străini, înconjurându-i ъ pe cărări, de la graniță până la Moscova, cu fantome de belșug și lux (p6); peste tot au apărut oameni, îmbrăcați bogat sau frumos; peste tot piețe pline de mărfuri, carne și pâine, și nici un singur cerșetor, unde la o milă depărtare mormintele erau pline de victime ale foametei. În acest timp, Boris l-a tratat atât de magnific pe ginerele său logodit, ducele Danemarcei; și, în același timp, a decorat vechiul Kremlin cu clădiri noi: în 1977 a ridicat o uriașă clopotniță a lui Ivan cel Mare ('77), adăugată în 1977 și 1602, pe locul palatului rupt, din lemn, al Sfântului Ioan, două camere mari de piatră la Golden and Faceted, Nova me? Cantina și Panikhida (78 GBP) pentru a obține ? pentru a ne face munca și mijloacele de trai pentru oamenii nevoiași

*

G. iboo - nym, combinând favoarea cu mila, iar în zilele plânsului gândindu-se la măreție! Cu toate acestea, nu Cronicarii Moscovei, ci doar Istoricii străini îi reproșează lui Boris mândria sa neabătută și în general dezastrul, vanitatea, vanitatea, spunând că apoi le-a interzis rușilor să cumpere la un preț foarte moderat o cantitate nobilă de secară de la Nemții din Ivangorod, fiindu-le rușine să-și hrănească oamenii cu pâinea altcuiva („79). Vestea este cu siguranță nedreaptă: pentru hârtiile noastre de stat, care mărturisesc sosirea corăbiilor germane cu pâine în 1602, nu pomenesc de o interdicție atât de crudă. Boris, după ce a arătat atâta activitate și atâta generozitate în această nenorocire pentru a asigura Rusia de dragostea țarului cu adevărat patern pentru supușii săi, nu a putut să-și sacrifice în mod clar mântuirea deșertăciunii nebunilor.

Dar Boris nu i-a sedus pe ruși cu binecuvântările sale: pentru gândul, îngrozitor pentru el, dominat în suflete - gândul că Raiul va executa Împărăția pentru nelegiuirea țarului (,8°). „Tornând daruri asupra săracilor”, spun Cronicarii, „le-a dat sângele nevinovaților într-o discuție de aur, dar ei beau în „sănătate; Hrăniți-i cu milostenie necinstită, jefuind numele nobililor din Republica Cehă și comorile străvechi ale pângăririi țarului, cu prada jafului. „- Rusia nu este bună

a acționat în abundență nouă; Nu am avut timp să mă calmez: s-a deschis un nou dezastru, pentru care contemporanii l-au învinuit direct pe Boris.

Chiar și Ioan al IV-lea, dorind să populeze Ucraina lituaniană, ținutul Seversk, cu oameni apți pentru serviciul militar, nu a îndrăznit să se ascundă în ea și să trăiască în liniște pentru criminalii care mergeau acolo de la execuție: căci credea că ei, în caz că de război, ar putea fi apărători de încredere ai frontierei. Boris, iubind să urmeze multe gânduri de stat ale Sfântului Ioan, l-a urmat pe acesta, foarte fals și foarte nefericit C1 "1): căci, în necunoscut, a făcut o echipă mare de ticăloși în slujba dușmanilor patriei și ai lui. „Marea minte și cruzimea Groaznicului" — în cuvintele Cronicarului — „n-a lăsat să se miște șerpii; iar blândul, falsul Teodor i-a legat cu rugăciunea sa" (, 8a); dar Boris a văzut răul și l-a sporit în continuare cu alte roade ale rafinamentului său, neconforme cu cartele eterne ale adevărului. Din cele mai vechi timpuri, boierii noștri s-au înconjurat de mulțimi de slujitori, liberi și iobagi; din cele mai vechi timpuri le-a plăcut să-l înrobească pe primul (183): legea, publicată pe vremea lui Teodor, era numai să mulțumească nobilii nobili, cu privire la întărirea tuturor oamenilor care slujeau

G. iboo i6o5.

G. ι6ηo - Am petrecut cel puțin șase luni (184), absolut! Bo5. shetsK0 a oprit clanul slugilor liberi din tara noastra, si a umplut casele Boierilor cu sclavi, care apoi, spre deosebire de Codul Sf. Ioan (85), chiar multi militari, nobili, iesiti din saracie, dar fara rușine să-i slujești pe cei eminenti bogați: legea este nedemnă de acest nume prin nedreptatea ei evidentă! Încă nu este suficient: violența s-a alăturat și acțiunii sale: neslujitori nobili și dezinvolti, nerușinați, întăriți, și pe oricine lipsit de apărare pe care i-a plăcut cu artă, cu ac, dexteritate sau frumusețe (,8c). Dar în vremuri ieftine, înmulțindu-și de bunăvoie servitorii, Nobilii, în timpul foametei, au început să o dizolve: voința s-a transformat în executare și chin! Oamenii, încă conștiincioși, au alungat servitorii din casă, măcar cu plată de vacanță; dar cei răi, fără nicio formă scrisă, cu intenția de a le nitui în zbor și în demolare, pentru a strica curtea cu ajutorul unei curți, care, din filantropie, le-ar putea da afaceri și mâncare: groaza. de depravare, obișnuită în vremuri de dezastru! Nefericiții au murit sau au jefuit, împreună cu mulți oameni ai nobililor exilați, Romanov și alții, condamnați să ducă viața de vagabonzi (căci nimeni nu a îndrăznit să accepte slujitorii celor dezamăgiți) - împreună cu fugarii ucraineni care au umblat.

din cuibul lor de pradă și în interiorul Rusiei iGoo aceste (i8L) Secrete au apărut pe drumuri; debarcaderurile au fost închise în locuri surde și împădurite; au jefuit, au ucis în apropierea Moscovei. avându-l pe Khlopok sau Kosolap, un ataman rar îndrăzneț, ca ataman.itelnago, dar rău, care, unindu-și secretele, a îndrăznit să se certe cu el despre victoria de lângă Moscova.Bătălia încăpățânată, inglorioasă și crudă, a fost hotărâtă de moartea lui Basmanov: văzându-l căzând de pe

cal, soldații s-au repezit. la tâlhari, nu s-au crutat, și în cele din urmă și-au învins frenezia: cei mai mulți dintre ei au fost exterminați Și l-au luat pe ataman, epuizat de rănile grele- anxioși, · Curaj extraordinar demn de cea mai bună motivație și cei mai buni dintre cei mai buni! surprins! prin obrăznicia acestei acomodari periculoase, Boris, se pare, părea a fi co-consumatori secreti sau 1 stavniki de bumbac între oameni semnificativi, cunoscători, cunoscători că în bandele sale erau slujitori ai lorzilor dezamăgiți și bănuind că ar putea fi. înarmat cu răzbunare împotriva

g. iboo - shiv al persecutorului Romanovilor. Îmbrăcat în continuare. spive; i-au interogat, torturat pe tâlharii capturați (188), dar, se pare, nu au aflat nimic, în afară de propriile atrocități. Khlopko, probabil, a murit din cauza rănilor sau în agonie: toți ceilalți au fost spânzurați, iar Boris a scăpat doar în acest caz de jurământul său filantropic de a nu executa pe nimeni prin moarte (,8e). „Mulți dintre tovarășii lui Hlopkov au fugit în Ucraina, unde guvernatorii, prin decret al Suveranului, i-au prins și spânzurat, dar nu au putut extermina cuibul ticălos, care aștepta un nou ataman, mult mai periculos, care să-i dea un avansat. echipă în drum spre capitală!

Astfel Rusia se pregătea pentru cel mai teribil dintre fenomenele din istoria sa; pregătit de multă vreme: prin tirania frenetică a celor douăzeci și patru de ani ai Sfântului Ioan, jocul infernal al poftei de putere a lui Boris, dezastrele foametei feroce și jafurile atotpătrunzătoare, duritatea inimilor, depravarea oamenii – tot ceea ce precede răsturnarea Statelor condamnate de Providență merge la moarte sau la o renaștere dureroasă.

Dacă, după cum scriu martorii oculari, în oameni nu a existat nici adevăr, nici cinste, dacă foamea cu bici lung ® Belt nu a smerit, nu a corectat morala. IHH, DAR am înmulțit și Eșecurile lui MvZhDU EI:

desfrânare, lăcomie, lăcomie, insensibilitate la suferința altora; dacă atât cea mai bună Nobilime, cât și clerul însuși erau infectați cu ulcerul comun al desfrânării, slăbindu-se în zel pentru patrie din nelegiuirea țarului, urâtă deja în general: atunci erau necesare alte semne miraculoase pentru a înspăimânta Rusia? căci aceşti aceiaşi Cronicari, urmând vechiul obicei al superstiţiei Oe1), spun, „că nu de puţine ori au răsărit două şi trei luni, doi şi trei sori împreună; stâlpii de foc, sclipind în firmament noaptea, în mișcările lor rapide reprezentau bătălia „oștilor”, și luminau pământul cu o culoare roșie; clopotnițe și turnuri au căzut de la furtuni și vârtejuri; femeile și animalele au produs „mulți ciudați în lume; peștii din adâncurile apelor și vânatul din păduri au dispărut, sau, „folosit pentru hrană, nu avea gust; „câini lacomi și lupi, alergând peste tot în sat, devorau oameni și unii pe alții; au apărut fiare și „păsări nevăzute; vulturii s-au înălțat „peste Moscova; pe străzi, lângă palatul propriu-zis,

„prindeau cu mâinile vulpi negre; vara (în „anul Ibo4), într-o după-amiază strălucitoare, o Cometă a strălucit pe” cer, iar bătrânul înțelept, cu câțiva „ani înainte” chemat de Boris din „Germania, anunțat Diaconului de Stat” (Vlasyev) că Regatul era amenințat de un mare „pericol.0 Să lăsăm superstiția în seama strămoșilor:

G, iboo - iboi.

Miracole imaginare.

D. 16ÓO ibo5.

A terminat Irina.

_ ororile lui imaginare nu sunt la fel de diverse ca cele reale din istoria popoarelor.

În acest moment, Irina a murit în chilia Mănăstirii Novodevichy, timp de aproximativ șase ani, fără să-și lase închisoarea voluntară nicăieri, în afară de biserica atașată locuinței sale umile ('9"). Soția este renumită pentru calitățile ei spirituale și soarta extraordinară; fără tată, fără mamă, în orfanitate tristă, cerută de o fericire uimitoare; educat, iubit de Ioan — și virtuos; prima Împărăteasă Puternică a Rusiei și în tinerețea ei călugăriță; curată cu inima înaintea lui Dumnezeu, dar întunecată în istorie de unirea cu răul iubitor de putere, căruia i-a arătat calea către tron, deși nevinovat, fiind orbită de iubirea față de el și de strălucirea virtuților sale exterioare, neștiindu-și. crime secrete sau a nu le crede. Ar putea Boris să-și deschidă sufletul întunecat către o inimă devotată evlaviei? El împărtășea cu draga sa soră numai sentimente bune: cu ea se bucura de triumful patriei ('93) și plângea cazurile de dezastru pentru ea: avea încredere în ea, poate, în marea sa intenție de a lumina Rusia, se plângea de rău. nerecunoștință, intenții rele, fantomele sale conștiință agitată și întristare

nevoia de a pedepsi nobilii trădătorilor; ipocrită în fața surorii ei în bunătate, nu a fost ipocrită, poate doar în exprimarea durerii la moartea ei: Irina nu a intervenit în suveranitatea lui și a slujit ca înger păzitor, iubit de toată lumea ca adevărată mamă a poporului și în celulă. Au înmormântat-o pe călugăriță cu splendoarea țarului, în Mănăstirea Înălțarea Devichy, lângă mormântul fiicei Sfântului Ioan, Maria - și niciodată nu s-a făcut atâta milostenie ca în această zi de întristare; săracii din toate orașele rusești au binecuvântat generozitatea lui Borisova. - Irina era fericită, închizând ochii pentru totdeauna, căci nu vedea moartea a tot ceea ce încă iubea în viață.

A sosit timpul pentru o executare clară pentru cei care nu au crezut în dreptatea divină în lumea pământească, sperând, poate, prin pocăință umilă, mântuindu-și D} că din iad (cum spera Ioan) și prin fapte vrednice de a repara pentru oameni amintirea fărădelegilor lor. Nu acolo unde Boris se ferea de pericol, a apărut un pericol brusc; nu urmașii lui Rurik, nici Kndzya și Nobilii, persecutați de el - nu copiii și prietenii lor, înarmați cu răzbunare, au complotat să-l răstoarne din Împărăție: această faptă a fost concepută și săvârșită de un vagabond josnic, în numele unui prunc. , cu mult timp in urma

iboo —■ iboo.

zăcând în mormânt... Ca printr-o acțiune supranaturală, umbra lui Dimitriev a ieșit din sicriu pentru a lovi cu groază, a înnebuni criminalul și a încurca toată Rusia. Să începem povestea, la fel de adevărată și incredibilă.

Sărmanul fiu al lui Boyarsky, galicianul Yuri Otrepyev, în tinerețe, și-a pierdut tatăl, pe nume Bogdan - Yakov, Streltsy Sotnik, sacrificat la Moscova de bețivul Litvin (* 94), slujit în casa Romanovilor și a prințului Boris Cerkaski; cunoștea alfabetizarea; a dat dovadă de multă inteligență, dar puțină prudență; s-a plictisit de starea sa slabă și a hotărât să caute plăcerile lenevirii fără griji în gradul de Călugăr, urmând exemplul bunicului său, Zamyatnya-Otrepiev, care fusese multă vreme monahal la Mănăstirea Chudovskaya. Tuns de stareţul Vyatka Trifon și numit Grigore, acest tânăr Chernets rătăcea din loc în loc; a locuit de ceva vreme în Suzdal, în Mănăstirea Sfântul Eutimie, în Galicianul Ioan Botezătorul și în altele; în sfârşit în mănăstirea Chudov, în chilia bunicului său, sub Început. Acolo, Patriarhul Iov l-a recunoscut, l-a sfințit diacon și l-a luat la sine pentru lucrare de carte, căci Grigorie a putut nu numai să copieze bine, ci chiar să compună Canoane ale Sfinților mai bine decât multe vechi.

scribi moro de timp. Profitând de dulceața domnului Iboo, frații lui Iov, a călătorit adesea cu el la: 6° 5’ palatul: a văzut splendoarea țarului și a fost captivat de ea; a exprimat o curiozitate extraordinară; ascultat cu nerăbdare de oameni rezonabili, mai ales când numele lui Demetrius Tsarevich era pronunțat în conversații sincere, secrete; oriunde a putut, a aflat circumstanțele nefericitei sale destin și le-a notat pe carte. Un gând minunat se instalase și se maturizase deja în sufletul visătorului, inspirat în el, după cum se spune de Oe^), de un singur călugăr rău: ideea că un impostor îndrăzneț ar putea profita de lejeritatea rușilor, atins de amintirea lui Dimitrie și în cinstea Dreptății Cerești, executați sanctuarul!

Sămânța a căzut pe pământul roditor: tânărul Diacon a citit cronicile rusești cu sârguință și nu cu modestie, deși în glumă, le-a spus uneori călugărilor Chudovsky: „Știți că voi fi țar la Moscova?” Unii au râs; i-au scuipat alții în ochi, de parcă aș minți pe unul impertinent. Aceste discursuri sau asemănătoare au ajuns la Mitropolitul Rostov Iona, care a anunțat Patriarhului și Țarului însuși că „nevrednicul călugăr Grigorie vrea să fie un vas al Diavolului, bunul Patriarh nu a respectat solia lui Mișropolitov; dar țarul a ordonat lui Dyak, Smirnov-Vasiliev, să-l trimită pe nebunul Grigori la So-

g iboo - dexteritate, sau în deșertul Belozersky, parcă

Pentru erezie, pentru pocăință veșnică ('96). Smirnoy i-a spus despre asta unui alt Dyak, Evfimiev; Evfimiev, fiind rudă cu Otrepiev, l-a implorat să nu se grăbească în executarea Decretului Regal și a dat cale de evadare diaconului în dizgrație (în februarie 1602), împreună cu doi călugări ai lui Chudovsky, preotul Varlaam și înaripatul Misail. Povadi nym. Nu s-au gândit să-i urmărească și nu l-au informat pe țar, după cum se spune, despre această evadare, ale cărei consecințe s-au dovedit a fi atât de importante.

Vagabondii - Domnul Inoki erau atunci un fenomen obisnuit; fiecare Locaş le-a slujit ca hotel: în fiecare au găsit pace şi mulţumire, iar pe drum, rezerve şi binecuvântare. Grigori și tovarășii săi au ajuns în voie la Novgorod din Seversk, unde arhimandritul Mănăstirii Spassky i-a primit foarte prietenos și le-a dat un servitor cu cai să meargă la Putivl; dar fugarii, după ce au trimis o escortă, s-au grăbit la Kiev, iar Arhimandritul Spassky a găsit în chilia ('9/), unde locuia Grigorie, următoarea notă: „Sunt țareviciul Dimitri, fiul lui Ioan, și nu voi uita. afecțiunea ta când stau" pe tronul tatălui meu ." Arhimandrit

îngrozit; nu știa ce să facă; Domnul a decis să tacă”

Astfel, pentru prima dată, Pretenderul a fost dezvăluit încă în limitele Rusiei; așa că Diaconul fugar a hotărât cu o minciună grosolană să-l răstoarne pe marele Monarh și să se așeze pe tronul lui, în Stat, unde Purtătorul de Coroană era considerat un Dumnezeu pământesc, - unde poporul nu-i trădase încă pe țari și unde jurământul. dat Suveranului ales, pentru supușii credincioși nu mi-a fost sacru. Ce, în afară de acțiunile unui Sort de neînțeles, în afară de voința Providenței, putem explica nu numai succesul, ci și ideea însăși a unei asemenea destine? o intreprindere? Părea o nebunie; dar nebunul a ales calea cea mai sigură spre obiectiv: Lituania!

Acolo, ura străveche, naturală, a Rusiei i-a favorizat mereu cu zel pe trădătorii noștri, de la prinții Shemyakin, Vereisky, Borovsky și

Tverskoy până la Kurbsky și Golovin (* 9®): Pretendentul s-a repezit și el acolo, nu pe un drum direct, ci pe lângă Starrodub. , la munții Luev , prin pădurile întunecate și sălbaticile, unde noul său însoțitor, călugărul Mănăstirii Nipru, Pimen ('oe), i-a servit drept călăuză și unde, după ce a părăsit în cele din urmă posesiunile rusești de lângă satul lituanian Slobodka , a adus cu sârguință

1bo "-

Ibe5

Iйб

g iboo CHU10 recunoștință față de Cer pentru un hut-ibob fericit. zhanie toate pericolele. La Kiev, după ce a câștigat mila celebrului voievod, prințul Vasily Konstantinovici Ostrozhsky, Grigori a locuit în Mănăstirea Peșterilor, iar mai târziu în Sfântul Nicolae și în Derman; pretutindeni a acționat ca preot ca diacon, dar a dus o viață seducătoare, disprețuind regulile abstinenței și castității; se lăuda cu libertatea sa de opinie, îi plăcea să vorbească despre Lege cu necredincioșii și era chiar în strânsă legătură cu anabaptiștii (30°). Între timp, gândul nebun nu i-a liniştit trecutul în cap: a respins

* zvon întunecat despre mântuirea și refugiul secret al lui Dimitrie în Lituania; a făcut cunoștință cu un alt vagabond disperat, Călugărul mănăstirii Krypetsk, Leonid (zo1): l-a convins să-și spună numele, adică Grigori Otrepiev; iar el însuși, aruncându-și hainele monahale, a apărut ca mirean pentru a dobândi mai comod aptitudinile și cunoștințele de care aveau nevoie pentru a orbi oamenii. Printre stufurile dese ale Niprului, s-au cuibărit atunci bande de cazaci îndrăzneți, paznici vigilenți și tâlhari îndrăzneți ai Principatului Lituaniei: de la ei, după cum se spune, Razstriga Otrepyev a învățat de ceva vreme să mânuie sabia și calul, în gașcă. lui Gerasim Evangelika (aoî), Starshin tu ești eminent; pericolul recunoscut și iubit; a primit primul militar

experiență și câștig. Io l-a văzut curând pe domnul iboo - trecutul pe alt teatru: în școala pașnică a orașului Volynsk, Gashcha, pentru gramatică poloneză și latină (lû3) - pentru că țareviciul imaginar trebuia să acționeze nu numai cu arme, ci și cu cuvinte. . De la școală, s-a mutat în slujba prințului Adam Vishnevetsky, care a trăit în Bragin cu toată splendoarea unui nobil bogat. Aici Pretenderul s-a pus pe treabă - și dacă a căutat un complice de încredere, cel mai bun într-o întreprindere la fel de îndrăzneață și absurdă, atunci nu a fost înșelat în alegerea sa: pentru Vishnevetsky, puternic la Curte și în Duma de Stat cu numeroși prieteni și slujitori, combinate aroganța cu o minte slabă și credulitate baby (ao>). Noul servitor al celebrului Pan s-a purtat cu modestie; a fugit de tot felul de distracții joase, a participat cu zel

Comportamentul arborelui este doar în MILITAR, ȘI CU dexteritate excelentă și externă. Având un aspect care nu este frumos - înălțime medie, piept lat, păr roșcat, o față rotundă, albă, dar deloc atrăgătoare, ochi albaștri fără foc, o privire slabă, un nas larg, un neg sub ochiul drept, de asemenea pe frunte, iar un braț este mai scurt și celălalt - Otrepyev a înlocuit acest dezavantaj cu vivacitate și curaj, elocvență, postură nobilă (ïθ5λ Merită atenția și buna dispoziție a domnului "

t. XT>   9

iZo

G. iboo - vicleanul înşelător s-a prefăcut bolnav, 16o5 'a cerut Mărturisitorului şi i-a spus în linişte: „Mă mor. Îmi încredințează trupul pământului cu cinste, „cum ei îngroapă copiii țarului. Nu voi anunța „secretul meu către mormânt; când voi închide ochii pentru totdeauna, vei găsi un sul sub patul meu și vei ști totul; dar nu le spune altora. Dumnezeu m-a judecat să mor în nenorocire („“”).“ Mărturisitorul era iezuit: s-a grăbit să-l informeze pe prințul Vișnevețki despre acest secret, iar prințul curios s-a grăbit să afle: a cercetat patul imaginarului - muribund; a găsit o hârtie pregătită dinainte și a citit în ea că slujitorul său era țareviciul Dimitry, salvat de la uciderea de credinciosul său Medic, că ticăloșii trimiși la Uglich l-au ucis pe un fiu al preotului, în locul lui Dimitri, pe care nobilii buni și Dyaki Shchelkalov. s-a ascuns, iar apoi a fost escortat în Lituania, împlinind porunca Sfântului Ioan, dată de acesta cu această ocazie (ao&>. Vishnevetsky a rămas uimit: tot voia să se îndoiască, dar nu mai putea, când viclenia, dând vina pe indiscreția celui Mărturisitorul, și-a deschis pieptul, a arătat o cruce de aur presărată cu pietre prețioase, (probabil, furată undeva) și a anunțat cu lacrimi că acest altar i-a fost dat de nașul său, prințul Ivan Mstislavsky (a°e).

urmă

Nobilul Lituaniei era în admirație, domnule Ce glorie i se părea posibilă! să-l vezi pe fostul tău slujitor pe tronul Moscovei! Nu a cruțat nimic pentru a-l ridica pe imaginarul Dimitrie din patul său de moarte și, în scurtul timp al pretinsei sale însănătoșiri, după ce i-a pregătit o locuință magnifică, o slujbă magnifică, haine bogate, a reușit să divulge în toată Lituania despre mântuirea miraculoasă a lui Ioan. fiul. Peria prințului Adam, Konstantin Vishnevetsky, și socrul acestuia din urmă, guvernatorul Sendomirului, Yuri Mnishek, au avut un rol deosebit în soarta unui astfel de exil celebru, după cum credeau ei, crezând în sul . , crucea de aur a înșelatorului și mărturia a doi slujitori: hoțul condamnat, fugarul Petru ovskago și altul, iobagul lui Mnishkov, care pe vremea Sfântului Ioan era prizonierul nostru și ar fi văzut pe Dimitrie (un copil de doi sau doi ani). trei ani) în Uglich: primul a asigurat că țareviciul avea într-adevăr semnele unui Pretendint (până acum necunoscut nimănui): negi pe față și braț scurt. Soții Vișneveți i-au raportat lui Sigismund că l-au avut pe adevăratul

moștenitor Theodorov; iar Sigismund i-a răspuns că vrea să-l vadă, fiind deja informat despre acest fenomen curios de către alți binevoitori, nu mai puțin zeloși ai Pretenditorului: Pan Nuncio Rangoni și

iboo - ιϋo5.

G iboo - iGo5.

Isumshy.

iezuiți vicleni, care domneau atunci în Polonia, stăpânind conștiința lașului Sigismund și raționau cu ușurință cu el consecințele importante ale unui asemenea caz.

Într-adevăr, ce ar putea părea mai fericit pentru Lituania și Roma? Ce nu era bine ca ei să ceară de la recunoștința falsului Dimitrie, asistându-l în dobândirea Împărăției, care amenința mereu Lituania și respingea mereu autoritatea spirituală a Romei? Într-un inamic periculos, Sigismund și-ar putea găsi un prieten și un aliat, iar Papa ar putea găsi un fiu zelos într-o neascultare fermă. Aceasta explică credulitatea Regelui și a Nunțiului: ei nu s-au gândit la adevăr, ci doar la beneficiu: un dezastru, o confuzie și luptă civilă în Rusia au captivat deja imaginația dușmanilor noștri naturali; iar dacă timidul Sigismund încă ezita, atunci. iezuiții zeloși i-au depășit intransigența prezentându-i o metodă seducătoare pentru sufletele celor slabi: să acționeze nu deschis, nu direct și sub pretextul unui vecin pașnic să arunce flăcările războiului în Rusia. - Deja Rangoni era în strânsă legătură cu Pretendiul, iar iezuiții activi au servit ca intermediari între ei; deja, de ambele părți, s-au explicat și au încheiat un acord: falsul Dmitri s-a angajat în scris pentru sine și pentru Rusia să respecte

i33 Biserica latină, iar Rangoni să fie ho-

G. iboo ne întâlnim, nu numai în Polonia și la Roma (21 °), ibo5. io și în toată Europa; l-a sfătuit să se grăbească la rege și a garantat pentru consecințele bune ale întâlnirii lor.

Împreună cu Voevoda Sendomirskpm și prințul Vishnevetsky, Otrepiev (fie în 1604, fie în 1604) a apărut la Cracovia, unde nunțiul l-a vizitat imediat. „Eu însumi am fost „un martor la aceasta”, scrie secretarul regal, Chilly (2I1), vtrya imaginar I£arevich. că el ar trebui să se „declare catolic pentru succesul” lucrării sale. b. Tratarea cu o cină somptuoasă Rangoni l-a dus pe prinț la palatul său.

, .„ Fals-

,, birou, în picioare, și cu un zâmbet afectuos. shr; eu cu „Dimitrie i-a sărutat mâna, i-a spus toată povestea lui”, și am încheiat aceasta

(2I2): Suveran eu, amintește-ți că tu însuți te-ai născut în lanțuri și mântuit doar de Providență. Exilul suveran cere

g. iboo _ de la tine regret si ajutor. „Ofițer i6 ° 5 * „Regalul i-a dat un semn țarevicului să „iasă într-o altă cameră, unde Voy-“ apa din Sendomierz și noi toți îl așteptau. Regele a rămas singur cu Nunțiul și, după câteva minute, l-a chemat din nou pe Dimitrie. „După ce și-a pus mâna pe inimă, umilul Țarevich, cu mai multe suspine decât cuvinte, l-a convins pe Sigismund să fie milos. Apoi „Regele cu o privire veselă, ridicându-și” pălăria, a spus: Doamne ajută, „Prințul Moscovei Dimitri! iar noi, „după ce am ascultat și examinat toate mărturiile tale, vedem fără îndoială în tine” fiul lui Ioan și, ca dovadă a „bunăvoinței noastre sincere, stabilim pentru tine „anual 4o, ooo zloți,” (54ooo ruble de argint curente)” pentru intretinere si tot felul de cheltuieli. Mai mult, tu, în calitate de „prieten adevărat al Republicii, ești liber să stai cu Tigăile noastre și să te bucuri” de ajutorul lor zelos. Acest discurs „l-a încântat atât de mult pe Dimitrie, încât nu a putut” să spună un singur cuvânt: Nunțiul i-a mulțumit regelui, l-a adus pe țarevich la casa „voievodului de Sendomirsky și, îmbrățișându-l din nou, „l-a sfătuit să acționeze imediat”, pentru pentru a atinge scopul mai devreme: luați „Puterea de la Godunov și aprobați pentru totdeauna” în Rusia Credința iezuitului catolic

„mi.” În primul rând, a fost necesar ca Falsul Domn, ιβoo _ Dimitrie să accepte această Credință: care este irevocabilă - l6 ° 5, dar Rangoni a vrut; dar au fost de acord să nu o anunțe până atunci, temându-se de ura adânc înrădăcinată a rușilor față de Biserica latină.Acțiunea s-a petrecut în casă Răzstriga s-a dus la ei pe ascuns, cu vreun nobil polonez, în zdrențe sărace, acoperindu-și fața ca să nu-l recunoască nimeni;Apusul a primit trupul lui Hristos cu ungere de la Nunţiul Roman, aşa se spune în Scrisorile Societăţii Iezuite (2, 3), care slăveau viitoarele mari virtuţi ale imaginarului Dimitrie, sperând prin râvna sa să subjugă Romei ţările de neînchipuit ale Orientul!Sunt instruit de Nunțiu, cu mâna mea a scris Papei o elocventă scrisoare în latină, pentru a avea o scrisoare sinceră de la patronul său - și Clement al VIII-lea nu a încetinit să-l certifice că este gata să-l ajute. cu toată autoritatea spirituală a Vicarului Apostolic (»4).

Trebuie să facem dreptate minții lui Razstriga: trădându-se iezuiților, el a ales mijloacele reale pentru a inspira hohotetul.

1Soo _ purtătorul nepăsătorului Sigismund, care, jôo& contrar onoarei, conștiinței, Legii poporului și părerii multor nobili nobili, s-a

hotărât să fie asociat cu un vagabond. Prietenul glorios Batoriev, hatmanul Zamoisky, era încă în viață: regele i-a scris despre importanta sa întreprindere, spunând că Republica, după ce i-a înmânat coroana lui Dimitri, va avea forțele statului moscovit să înfrâneze cu ușurință turcii, hanul și Shvedov, luați Estonia și toată Livonia, deschideți calea comerțului lor către Persia și către India; de ce această mare intenție, care necesită secret și viteză, nu poate fi oferită Sejmului, pentru ca Godunov să nu aibă timp să se pregătească pentru apărare (a, í). În zadar, bătrânul Zamoisky, Pan Zholkevsky, prințul Ostrogsky și alți nobili prudenti l-au înfrânat pe Rege, nesfătuindu-l să intre cu frivol în pericolul unui asemenea război, mai ales fără știrea Funcționarilor Statului și cu forțe mici; în zadar celebrul Pan Zbarazhsky a susținut că imaginarul Dimitrie a fost fără îndoială un înșelătorie. Convins de iezuiți, dar neîndrăznind să încalce arbitrar armistițiul de douăzeci de ani încheiat între Iy și Boris, Regele le-a ordonat lui Mnitka și lui Vyshnevetsky să ridice steagul împotriva lui Godunov în numele fiului lui Ioan și veți alcătui o armată de oameni liberi;

κ> 7 a determinat pentru salariul ei venitul lui Sendomir-r 1 (5 < 1 al Voievodatului; a inspirat nobililor că 16üa glorie și bogăție îi așteaptă în Rusia, și punând solemn un lanț de aur din pieptul lui pe Razstriga (2, b).)> l-a eliberat cu doi iezuiți din Cracovia până în Galiția, unde, lângă Lvov și Sambir, în măreția Grandee Mnishk, CA steagurile adunării, nobilii și gloata se înghesuiau deja pentru a merge la Moscova.

Capul și primul fanatic al acestui lucru? Bătrânul Mniszek a devenit o ispravă, pentru care bătrânețea nu l-a împiedicat să fie nici ambițios, nici frivol până la imprudență. Avea o fiică tânără, o fermecătoare, Marina, ambițioasă și vântoasă ca el: falsul Dmitri, oaspete la Sambor, s-a declarat, sincer sau prefăcut, iubitul ei pasionat și a întors capul cu numele de țarevici; iar mândru Guvernator a binecuvântat cu bucurie această înclinație reciprocă, în speranța de a vedea Rusia la picioarele fiicei sale, ca proprietate ereditară a urmașilor lui. Pentru a confirma această speranță măgulitoare și a profita cu viclenie de circumstanțele încă infide ale logodnicului, Mnishek i-a oferit condițiile, fără nici cea mai mică modificare, înțelegerile au fost acceptate de Razstrigoi, care a dat următoarea obligație către Falsul Dimitry (scris la 20 Mniptom). .

iboo — May Ibo4, prin propria mână a voievodului Sen-,6v5 Domirsky (2Iʊ): „Noi, Dimitri Ivanovici,“ Prin harul lui Dumnezeu, țareviciul Marii Rusii, „Uglitsky, Dmitrovsky etc., Prinț din“ tribul strămoșilor noștri și toți Suveranul și Moștenitorul Statului Moscova, conform „Cartei Cerului și exemplul Monarhilor Creștini, și-au ales pentru ei o soție vrednică, Nobila Panna Marina, fiica Clar Nobilului. Pan Yuri Mnishk, pe care îl considerăm tatăl nostru, după ce și-a testat onestitatea și dragostea pentru noi , dar au amânat căsătoria până la aderarea noastră: apoi - în „ceea ce jurăm pe numele Sfintei Treimi și

cuvântul direct al țarului - Mă căsătoresc cu Pan-" nu cu Marina, angajându-mă i) să emit imediat un milion de zloți * 4 (i.35o, ooo ruble de argint curente) "pentru plata datoriilor lui" și pentru călătoria ei la Moscova, pe lângă bijuterii. pe care îi vom trimite din vistieria noastră din Moscova; 2) solemn „de către Ambasadă îl veți informa pe regele Sigismund despre această problemă și îi veți cere acordul favorabil pentru aceasta; 3) viitoarea noastră soție să cedeze loc la două Mari State, Novgorod și Pskov, cu toți Uyzds și suburbii, cu oamenii din Duma, Nobili, „Copiii boierilor și cu Clerul, ca să judece și să se îmbrace în ei. „în mod arbitrar, determinați Namestnikov, de-

, a da mosii si mosii poporului lor G. iboo - i6o5.

„slujitori, începeți școli, faceți mo-“ nagpyri și biserici de Credință Latină, „mărturisind în mod liber această Credință, pe care noi înșine am acceptat-o. cu intenţia fermă de a-l introduce „în tot statul Moscova. Dacă totuși, Doamne ferește, Rusia se opune gândurilor noastre și nu ne îndeplinim obligația într-un an, atunci Panna Marina este liberă să divorțeze de mine sau să mai aibă răbdare pentru încă un an și așa mai departe. Acest lucru este nemulțumit: în extaz de recunoștință, Fals Dmitry cu o altă scrisoare (scrisă la 12 iunie pentru4) a dat lui Mnishka în posesia ereditară Principatul Smolensk și Sverskoe, cu excepția unor districte numite de el ca dar regelui Sigismund și Rep. .public, ca gaj al păcii eterne, inviolabile între acesta și Statul Moscova (a, e).... Astfel, diaconul fugar, instrumentul miraculos al mâniei Cerului, sub numele de țar al Rusiei, se pregătea. să trădezi Rusia, cu măreția și Ortodoxia ei, în prada iezuiților și a liakhilor! Dar metodele lui nu corespundeau încă importanței ideii.

De fapt, nu armata, ci ticălosul, a luat armele împotriva Rusiei: foarte puțini nobili nobili, pe placul regelui, puțin respectați sau sedusi de gândul vitejii pentru

G. ifioo - exilul țarevicului, a apărut în Sambir și '6oa Lvov: vagabonzi, flămânzi și pe jumătate goi, s-au repezit acolo, cerând arme nu pentru victorie (2Ie), ci pentru jaf sau salariu, pe care Mnishek le-a dat cu generozitate în speranță pentru viitor: pentru un bogat filonul Marina și veniturile Principatului Smolensk. Razstriga și prietenii săi au simțit nevoia de alți asociați mai buni și, firește, au trebuit să-i caute chiar în Rusia. Este de remarcat faptul că unii dintre fugarii de la Moscova, Copiii Boieri, plini de ură pentru Godunov, ascunși atunci în Lituania, nu au vrut să fie participanți la această întreprindere, pentru că au văzut înșelăciune și au detestat răutatea: scriu că unul dintre ei. , Iakov Pihaciov , chiar la nivel național, și în fața regelui, a mărturisit despre această înșelăciune grosolană, împreună cu tovarășul Razstrigin, călugărul Varlaam,

tulburat de conștiința sa; că nu i-au crezut și i-au trimis pe amândoi încătușați la voievodul Mnishka din Sambor, unde Varlaam a fost închis, iar Iykhachev, acuzat că intenționează să-l ucidă pe Falsul Dmitry, a fost executat (> 2<>). Alți fugari, mai puțin conștiincioși, nobilul Ivan Boroșin, cu zece sau cincisprezece calomnii, a căzut la picioarele țareviciului închipuit și a alcătuit prima sa echipă rusă: în curând s-a găsit una mult mai puternică. Cunoscându-vă

eu

sshvo rebel Don Kozakov - știind, u. că nu le-a plăcut Godunov, care i-a executat pe mulți dintre ei pentru jaf - Falsul Dmitri l-a trimis pe Litvin Svirsky la Don (222) cu o scrisoare; a scris că era fiul primului țar Belago, căruia acești cavaleri creștini liberi i-au jurat credință; i-a chemat la o faptă glorioasă: să răstoarne pe sclavul și ticălosul de pe tronul lui Ioan. Doi atamani, Andrei Korela și Mikhailo Izhakozh (223), s-au grăbit să-l vadă pe falsul Dmitri: l-au văzut onorat de Sigismund, Nobilul Pans, și s-au întors la camarazii lor cu un certificat că adevăratul țarevici îi chema. Oamenii îndrăzneți ai Donului și-au urcat pe cai pentru a se alătura * mulțimilor Pretenditorului. Între ipm, slujitorul său harnic, pan Mikhailo Ra-Tomskiy, Oststskiy Starost, și-a îngrijorat ucraineanul nostru „prin cercetașii săi și prin cei doi călugări de ruși (224), îi datora lui Misail și Leonid, de la care numele lui Grigoria Obliyev ar fi putut să fie martor, că nu aparține Pretenditorului. În orașe, în sate și pe drumuri se aruncau scrisori de la Fals Dmitry către ruși (Iî5), cu vestea că trăiește și că va fi în curând cu ei. Oamenii erau uimiți, neștiind dacă să creadă sau nu; și vagabonzi, ticăloși, tâlhari, cuibărând de multă vreme în țara Nordului (22f>), încântați-

scursoare-

i6o5.

G. iboo -

16o5.

ι4ΰ

vulpea: le-a venit vremea. Care a fugit în Galiția la Pretendiul, care la Kiev, unde Ratomsky a pus și un steag pentru adunarea oamenilor liberi: i-a ridicat și pe Kozakovs din Zaporojie, sedus de gândul de a-și conduce fostul discipol în Regatul Moscovei. - Atâta mișcare, atâtea incidente publice, te-ai putea ascunde de Godunov?

Chiar înainte ca Pretendentul să-i fie dezvăluit lui Vishnevetsky, zvonul răspândit de el în Lituania despre Dimitri a devenit probabil cunoscut lui Boris. În Genvara și doi ani, demnitarul Narva TirFeld a scris cu un mesager primarului Abovsky că fiul presupus ucis al lui Ioan locuia cu cazacii, mesagerul a fost reținut la Ivangorod și scrisoarea sa a fost livrată țarului. În același timp, au venit știri

din Lituania și scrisori anonime ale falsului Dimitri! de la Voievozii noștri ucraineni; în același timp, pe malul Volgăi, cazacii Don l-au învins pe Okolnichago Semyon Godunov, care a fost trimis la Astrahan și, prinzând mai mulți Strelvtsev, i-au lăsat să meargă la Moscova cu un astfel de ordin: „anunțați-l pe Boris că vom avea în curând“. fii cu el cu țareviciul Dimitri Ódin Dumnezeu a văzut ce se întâmplă în sufletul lui Godunov când a auzit acest fatal

Nume! . dar cu cât îi era mai frică, cu atât mai mult voia Dumnezeu să pară neînfricat. Nu con- ,6°5·

Luând măsuri în uciderea adevăratului fiu al lui Ioanty Bork-nov (229), el și-a explicat o minciună îndrăzneață cu intenția dușmanilor săi secreti și a ordonat cercetașilor să afle în Lituania cine era acest Pretendint, el căuta. pentru o conspirație în Rusia: boier bănuit b ; a chemat-o la Moscova pe țarina - călugărița, mama lui Dimitriev, și a călătorit la ea în Mănăstirea Devichiy împreună cu Patriarhul (23 °), imaginându-și cât de probabil era ca ea să participe la presupusul kov și sperând să-și afle secretul cu lingușiri sau amenințări: dar Țarița - Călugărița, ca și boierii, nu știa nimic, cu surprindere și, poate, nu fără plăcere interioară, auzind de Fals Dmitry, care nu a înlocuit un fiu pentru mama sa, ci și-a speriat ucigașul. După ce a confirmat în sfârșit că Pretendentul era razstrya lui Otrepiev și că diaconul din Smirny nu a îndeplinit decretul țarului de a-l exila în deșertul Mării Albe (? moarte, și a fost executat, dar după, și se presupune că pentru o altă vină: pentru delapidare de proprietatea statului.

Domnul ifioo - Simțind imposibilitatea de a-și ascunde înfățișarea de Rusia, și temându-se de zvonuri dăunătoare din tăcerea utilităților, Godunov a publicat povestea fugarului Chudovsky (2ÎJ), împreună cu interogatoriile călugărului Pimen, Venedikt Cernețiii din Smolensk. iar negustorul Yaroslavets, pictorul de icoane Stepan: primul a anunțat că el însuși l-a adus pe vagabondul Grigorie în Lituania, dar nu a vrut să meargă mai departe cu el și s-a întors; al doilea și al treilea au mărturisit că îl cunoșteau pe Otrepiev ca diacon la Kiev și hoț printre zaporoji; că acest ticălos, un apostat, un vrăjitor, cu intenția prinților lui Vishnevetsky și a Regelui însuși, îndrăznește să fie numit Dimitri în Lituania. În același timp, țarul a trimis, în numele boierilor, pe unchiul Razstrigin, Smirnago-Otrepiev, la Nobilii Sithismund, pentru a-și expune nepotul în prezența lor (2OO); El l-a trimis și pe Nobilul Hrușciov la cazacii Don, pentru a-i scoate din eroarea lor mizerabilă. Dar literele și cuvintele nu au funcționat: nobilii regali nu au vrut să-l arate pe falsul Dmitri Smirny - Otrepiev și au răspuns sec că nu le pasă de țareviciul imaginar al Rusiei; iar cazacii l-au prins pe Hrușciov, l-au înlănțuit și l-au adus la Samozvan-G. ibo4. CHU ^zhe Razstriga (5 august) s-a mutat cu echipele sale pe malurile Niprului și a stat (17 din aceeași lună) în So-

ι45 kolnikah; Hrușciov, prezentat lui de domnul iGo¡¡. în lanţuri, se uită la el

lacrimi și a căzut în genunchi, exclamând: „Văd“ pe Ioan în fețele voastre ®: Eu sunt slujitorul vostru pentru totdeauna! „I-au fost îndepărtate cătușele; iar acest prim trădător birocratic, orbit de frică sau de interes propriu, în semn de râvnă, a raportat noului său Suveran, amestecând adevărul cu o minciună, că „poporul din Rusia își exprimă dragostea pentru Dimitrie; că oamenii cei mai distinși, Bulgakovul Mic și alții C * 33), au băut o ceașcă cu oaspeții lor pentru sănătatea lui și au fost, la denunțul slujitorilor, condamnați la moarte; că Boris și-a ucis și sora, împărăteasa văduvă Irina, care l-a văzut mereu ca pe un Monarh fără lege; că el, neîndrăznind să ia deschis armele împotriva lui Dimitrie, adună regimente la Livny, ca în cazul confluenței Hanului; că guvernatorii lor șefi, Pyotr Sheremetov și Mikhailo Saltykov, întâlnindu-se cu el, Hrușciov, au spus într-o conversație sinceră: nu ne așteaptă războiul Crimeei, ci un război complet diferit - dar este dificil să ridici mâna împotriva Suveranului al naturii, că Boris nu este sănătos, abia poate merge din cauza slăbiciunii la picioare și se gândește să trimită în secret vistieria Moscovei la Astrahan și Persia / Godunov, fără îndoială, nu a ucis-o pe Irina și nu s-a gândit să caute refugiu în Persia; nu văzuse încă trădare la ruși și nu arăta

d. nici o singură persoană pentru o aderență clară la Pretendiul (136); ascultând cu nerăbdare cercetași, informatori, calomniatori, s-a abținut de la tiranie pentru siguranța lui în asemenea împrejurări și chinuit de suspiciuni, încă neîntemeiate, a vrut să-i atingă pe boieri și funcționari cu semne de încredere generoasă: dar chiar a ezitat să mute un armata semnificativă direct către reprezentanții lituanieni Ƅlam, este dovada neînfricării, teama de către o miliție puternică de a da poporului o idee despre importanța inamicului, evitând războiul cu Polonia până la cea mai extremă necesitate? Această necesitate era deja evidentă: regele Sigismund l-a înarmat nu numai pe Pretendint, ci și pe tâlhari din Crimeea împotriva lui Boris, convinzându-l pe Khan să intre în Rusia împreună cu Fals Dmitry. Boris știa totul și, de asemenea, trimis la Varșovia, personal Regelui, Nobilul Ogarev, îl vei convinge de ideea cât de umilitor este pentru Coroana lui Hristos să fie un aliat al unui înșelător ticălos; -a anunțat pentru a doua oară (i37) cine este acest țarevici imaginar și a întrebat ce vrea Sigismund: pace sau război cu Rusia? Sigismund a vrut să fie viclean și, ca și nobilii săi, a răspuns că nu suportă falsul Dmitri și nu se gândea să rupă armistițiul; că unii polonezi în mod arbitrar

„47 ajută-l pe acest vagabond care a plecat în Galiția și va fi pedepsit ca rebel. „Am vrut să-L înșelem pe Dumnezeu” (scrie un

contemporan, unul dintre nobilii Lyakhov), asigurând „nerușinat că Regele și Republica nu participă la întreprinderea lui Dimitri /” (a3SX Pretendentul a început deja să acționeze, dar țarul i-a ordonat Patriarhului Iov să scrie lui Dukhoven Lituanian și Polsky, pentru ca spre binele ambelor Puteri să încerce să îndepărteze vărsarea de sânge pentru apostatul Razstriga (a3e); toți Episcopii noștri au aplicat scrisoarea patriarhală cu sigiliile lor, jurând că știu totul? , Prințul Vasily Ostrozhsky, amintindu-i că el însuși îl cunoștea pe acest fugar ca diacon și conjurându-l să fie un fiu vrednic al Bisericii - să-l denunțe pe Razstriga, să-l prindă și să-l trimită la Moscova.. Prințul Ostrozhsky: căci Pretendentul acționase deja cu succes genial.

Această miliție formidabilă, care avea să-l răstoarne pe Godunov, nu era alcătuită din soldați, călăreți și lachei de serviciu, cu excepția ticăloșilor, fără echipament și nu numai.

T. 1604. fără arme Principalii conducători au fost înșuși Falsul Dmitri (însoțit de doi iezuiți), tânărul Mnishek (fiul guvernatorului de Sendomirskago), Dvorzhitsky, Fredro și Neborsky; fiecare dintre ei avea propria echipă și banner special; iar bătrânul Mnishek a excelat în Duma lor. S-au unit lângă Kiev cu două mii de cazaci Don, aduși de Svirsky, cu mulțimi de oameni liberi, Kiev și Sverskaya, miliția Ratomsky, iar în octombrie au intrat în Rusia (24>). Atunci numai Boris a început să se pregătească hotărât pentru apărare: a trimis guvernatori de încredere în cetățile ucrainene, cu șefi de Streltsy; iar boierii nobili, prințul Dmitri Shuisky, Ivan Godunov și Mihail Glebovici Saltykov în Bryansk, pentru a aduna acolo o mare armată de câmp a Consiliului Federației). Boris i-ar putea fi rușine și de frică, văzând împotriva lui mulțimi de Lyakh, oameni liberi discordanți și Kozakov, conduși de un razstriga fugar; dar acest om a fost numit un nume groaznic pentru Boris și un nume bun pentru Rusia!

Falsul Dmitri a mers cu o sabie și cu un Manifest: i-a anunțat pe ruși că el, fiind scos din cuțitul lui Borisov de mâna dreaptă invizibilă a Atotputernicului și ascuns multă vreme în obscuritate, a fost scos de aceeași mână.

pe teatrul ei al lumii sub steagul celor puternici, domnule IM? o armată curajoasă și se grăbește la Moscova pentru a lua moștenirea strămoșilor săi, coroana și sceptrul lui Vladimirov; a reamintit tuturor funcționarilor și cetățenilor despre jurământul dat de ei lui Ioan; i-a convins să-l părăsească pe prădătorul Boris și să-l slujească pe Suveranul legitim; El a promis pace, tăcere, prosperitate, pe care nu le-ar putea avea în domnia ticălosului care se opune lui Dumnezeu (a43). În același timp, Voevoda din Sendo-Mirsk, în numele Regelui și

al Nobililor Domni, a anunțat că aceștia, convinși de dovezi evidente, l-au recunoscut fără îndoială pe Dimitrie drept adevăratul Mare Duce al Moscovei (244), i-au dat o armată și sunt gata să-i dea și mai puternic pentru a urca pe tronul tatălui său. Acest Manifest a desăvârșit acțiunea fostelor scrisori anonime ale lui Fals Dmitri în Ucraina, unde nu numai asociații lui Hlopkov (245) și slujitorii boierilor dezamăgiți, urătorii lui Godunov, nu numai gloata joasă, ci și mulți militari l-au crezut pe Pretendiul, nu. recunoscându-l pe Diak, este un aliat al regelui Sigismund, înconjurat de nobili Lyakhs; într-un cavaler abil, priceput să mânuiască o sabie și un cal; într-un conducător militar vesel și neînfricat: căci falsul Dmitri era mereu înainte, disprețuia pericolul și, cu o privire calmă, se părea că nu căuta dușmani, ci prieteni în stat.

și a

G, j6o4 si. Vremurile nefericite ale lui Godunov, speranța în bine, dragostea pentru extraordinar și aurul împrăștiat de Mnipikom și Vishnevetsky au contribuit, de asemenea, la credulitatea populară. Degeaba au vrut primarii din Borisov să se amestece în distribuirea foilor autoproclamaților Tsev, le-au infirmat și le-au ars: foile au trecut din mână în mână, pregătind trădarea. Relațiile secrete au început între Pretendiul și orașele Ucrainei, unde cercetașii săi au acționat cu cel mai mare zel, ademenind mințile și pasiunile oamenilor - dovedind că jurământul dat lui Godunov nu are nicio putere: căci poporul înșelat, jurându-i, considera fiul lui Ioan să fie mort O-ίθ) ; că Boris însuși cunoștea acest adevăr, înnebunea de groază și nu se opune intrării pașnice a țareviciului în Rusia. Oficialii înșiși au ezitat sau au așteptat năuciți evenimente ulterioare; Guvernatorii înșiși, văzând mișcarea generală în favoarea lui Fals Dmitry, s-au temut, se pare, să folosească severitatea și nu au dat dovadă de diligență. S-au format conspirații și a izbucnit o rebeliune.

Otrepiev pe malul stâng al Niprului și-a împărțit armata 04?): a trimis o parte din ea la Belugorod, iar el însuși a urcat Desna, urmând trupa împrăștiată de croși care l-au slujit ca lu-credincios.

ι5ι conducători, cunoscând locuri și oameni. De îndată ce a pus piciorul pe pământul rusesc (iS octombrie), la Sloboda Shlyakhetskaya, a știut despre primul său succes: locuitorii și soldații din Moravsk se despărțiseră de Boris; legati, au dat pe Voevodul falsului lor Dimitrie; l-am întâlnit cu pâine și sare ($2$3). Simțind importanța începutului într-o astfel de întreprindere, păstorul deștept s-a purtat cu o dexteritate excelentă: L-a slăvit solemn pe Dumnezeu; a arătat milă și maiestate; nu i-a reproșat guvernatorului Moravilor fidelitate față de Boris, regretând doar greșeala lor, și le-a dat libertate: a linguși, a mângâiat pe trădători, cetățeni, soldați, prin înfățișarea și conversația sa, nu fără pricepere, reprezentând chipul Suveranului, încât de la granița cu Lituania până în cele mai interioare regiuni ale Rusiei cu Buna faimă a falsului Dimitrie s-a repezit cu o viteză incredibilă, iar celebra capitală a vechiului Olgovichi nu a ezitat să urmeze exemplul lui Moravsk. La 26 octombrie, Cernigov s-a supus

Pretendentului, unde soldații și cetățenii l-au întâlnit și cu pâine și sare, dându-i Voevod Oto), dintre care șeful, prințul Ivan Andreevici Tatev, urându-l pe Boris, în vreme ce al doilea Hrușciov a intrat fără rușine în serviciul înşelător. Acolo s-a păstrat o vistierie semnificativă: falsul Dmitry, împărțindu-l între directori.

iboD.

Prima trădare.

v5α

G, 1604. de ei ostaşi, întărit de aceea gelozia lor; a înmulțit și numărul, adăugându-i și trădătorii și locuitorii Grădinii Zoologice Strelțev, înrolați în zel pentru el sau într-un spirit violent. Luând 12 tunuri din cetatea Cernigov, Pretenditorul l-a lăsat pe Lyakh ca șef și s-a grăbit la Novgorod Seversky. Spera să fie biruitor peste tot fără vărsare de sânge și, într-adevăr, pe malul Desnei, Svinei și Snovului, nu vedea decât îngenuncherea oamenilor și auzea strigătul de bucurie: „Trăiască Suveranul nostru, Dimitri!”.

Dar nu erau vești de la Novgorod: locuitorii nu i-au trimis lui Fals Dimitrie nici scrisori, nici voievozi legați: era un singur om treaz, hotărât, curajos – și încă credincios! Acest cavaler a fost Pyotr Fedorovich Basmanov, fratele lui Ivan Basmanov, care a fost ucis de tâlhari (în 4 ani), până atunci cunoscut doar pentru soarta extraordinară a tatălui și a bunicului său (î5 °), care, sacrificând totul milei lui Ioan, le-a dovedit moartea Dreptatea cerească: moștenire oh spiritul lor al curții regale, el a îmbinat în sine marile abilități ale minții și chiar unele calități nobile ale inimii cu o conștiință înclinată, nu strictă, fiind gata de bine și de rău pentru primatul între

ι5$

oameni. Boris nu vedea în tânărul Basmanov domnul ι6<ψ decât virtuți; l-a adus, împreună cu fratele său, din dizgrația strămoșească la gradul de noblețe, în primul an dându-i rangul de Okolnichago, iar împreună cu boierul, prințul Nikita Romanovici Trubetskoy, a fost trimis să salveze Cernigov (15g); dar la cinci verste din acest oraș știau că Pretendiul era deja acolo și au încheiat la Novygorod. Atunci l-au recunoscut pe Basmanov! O mare teamă l-a pus mai presus de boierul Trubets-Basian: după ce a acceptat autoritățile din oraș, unde totul a șovăit de la sugestiile de trădare sau de frică, a înfrânat trădarea cu adevăr și o furtună: el însuși era încrezător în înșelăciune, îi asigura pe alții de el; el însuși, netemându-se de moarte, i-a înspăimântat pe răzvrătiți cu executare; a ars suburbiile și cu un suta de cinci sute de Strelțev al Moscovei, s-a închis în cetate, vrând sau fără voie, luându-și pe cei mai nobili locuitori (î52). Pe 2 noiembrie, falsul Dmitri s-a apropiat de Novgorod: aici rușii l-au întâmpinat, pentru prima dată, cu ghiulele și gloanțe! A cerut negocieri: Basmanov, cu un fitil aprins, a stat pe perete și a ascultat defăimarea Samozvantsev,

Lyakh Buchinsky, care a spus că țarul și marele duce Dimitri era gata să fie tatăl războinicilor și al locuitorilor dacă i se predau, sau, în caz de încăpățânare, nu și-a părăsit viața

G. 1604. Scoţi un copil în Novgorod. ,, Marele Duce și Țarul de la Moscova i-a răspuns lui Basmanov: „a. vat Dimitry raz-“boynnk va sta pe un țăruș, împreună cu tine.ss Otrepiev a trimis trădători ruși să-l convingă pe Basmanov, dar fără rezultat; a vrut să ia cetatea cu un atac îndrăzneț și a fost respins; Am vrut să-i distrug zidurile cu focul, dar nici nu am reușit să fac asta; a pierdut mulți oameni și a văzut dezastru înaintea lui: era descurajat; Basmanov a dat timp armatei lui Borisov să ia armele și un exemplu de neglijență față de ceilalți guvernatori de oraș.

Dar vestea bună l-a consolat pe Pretendint. În Putivl puternic, nobilul Okolnichiy, Mihailo Saltykov și prințul Vasily Rubets - Mosalsky erau la conducere: acesta din urmă, ca războinic nu lipsit de demnitate, ca cetățean fără cinste și reguli, cu Dyak Sutupov s-a declarat pentru imaginar. Țarevici; el însuși a înfuriat cetățenii și războinicii; el însuși l-a legat pe Saltykov și (18 noiembrie) trădând acest loc important lui Razstriga, a devenit de atunci favoritul și consilierul său ('53). Nu mai puțin importante sunt Rylsk, Volost Komarnitskaya sau Sevskaya, Borisov, Belgorod, Voluyki, Oskol > Voronezh, Kromy, Livny, Yelets (unde a fost călugărul Leonid și a acționat cu zel atunci G> 54) sub

numit după Grigory Otrepyev) este și el subiect, pentru $. vulpe la Pretendiul. Tot sudul Rusiei clocotea de revoltă; pretutindeni erau tricotați oficiali, aproape sincer loiali lui Boris, și prezentați lui False Dmitry, care i-a eliberat imediat și i-a acceptat cu milă în serviciul său (i65). Armata lui a fost înmulțită de noi mulțimi de trădători. După ce a interceptat vistieria adusă în secret de negustorii moscoviți în butoaie de miere șefilor orașelor din nord (î56), a trimis o parte nobilă din aceasta în Lituania, prințului Vișnevețki și Pan Rojinski, pentru a recruta acolo noi echipe de asociați; iar el însuși încă stătea lângă Novgorod, trăgând din tunuri mari, distrugând zidurile (2¿7). Basmanov nu era slab în spirit și curajos în ieșirile fericite; dar văzând distrugerea cetății și știind că armata lui Boris avea de gând să o salveze, a încheiat cu viclenie un armistițiu cu Pretendiul, parcă așteptând vești de la Moscova și, în orice caz, angajându-se să i se predea în două săptămâni. Deja Pretendentul considera Novgorod prizonierul său Basmanov.

Aceste succese rapide de seducție l-au uimit pe Godunov și toată Rusia. Regele și-a văzut, probabil, greșeala — și a făcut alta; a văzut că nu trebuie să înşele

G. ibo4. poporul tău cu semne de dispreț ipocrit față de Razstriga., dar cu o armată gata, puternică, care să-l respingă de la granița noastră și să nu-l lase să intre în țara de Nord, unde încă trăia vechiul spirit lituanian și unde o mulțime de ticăloși, fugari, servitori dizgrați (a58), se așteptau în mod firesc la o răzvrătire ca fericire; unde oamenii și soldații înșiși, surprinși de intrarea nestingherită a Pretenditorului în Rusia, puteau, crezând sugestia cercetașilor săi, să creadă că Godunov într-adevăr nu îndrăznea să se opună adevăratului fiu al Sfântului Ioan. O nouă dovadă a cât de înșelătoare este mintea în luptă cu conștiința și cât de viclenie, străină de virtute, se încurcă în propriile ei mrejele! Chiar și Boris ar putea Godunov, pentru a corecta această greșeală: să stea pe un cal dojenitor și să conducă personal pe ruși împotriva ticălosului. Prezența purtătorului de coroană, curajul și încrederea lui mărinimos ar fi avut, fără îndoială, un efect. Nenăscut erou, Godunov, însă, a cunoscut războiul de la o vârstă fragedă; a știut, prin tăria sufletului său, să reînvie vitejia în inimi și să salveze Moscova de hanul (aá9), fiind doar Domnitorul. Pentru el erau sfințenia coroanei și jurământul, obiceiul ascultării, amintirea multor binecuvântări ale statului - iar Rusia pe câmpul de onoare nu avea să-l trădeze pe țarul Razstriga. Dar consternat de groază, Boris nu a îndrăznit

du-te în întâmpinarea umbrei lui Dimitri: boierul bănuia, și le-a predat soarta, numindu-l pe Mstislavsky, conștiincios, curajos personal, dar mai nobil decât un Conducător iscusit, Voievodul șef; le-a ordonat cu strictețe militarilor, toți fără excepție, să se grăbească la Bryansk, în timp ce el însuși, parcă, se refugia în capitală!

Într-un cuvânt, judecata lui Dumnezeu a tunat asupra criminalului Suveran. Nimeni din Rusia la IBOD. timp de un an nu a avut nicio îndoială cu privire la uciderea lui Dimitrie, care a crescut în fața ochilor tuturor Uglici, și pe care tot Uglich-ul l-a văzut mort, timp de cinci zile irigandu-și trupul cu lacrimi: în consecință, rușii nu puteau crede în mod rezonabil în înviere. al țareviciului; dar nu l-au iubit pe Boris! Această dispoziție nefericită i-a pregătit să fie victimele înșelăciunii. Boris însuși a slăbit dovezile adevărului executând cei mai importanți martori oculari ai morții lui Det (a6°) și ascunzându-i circumstanțele teribile cu mărturii evident false. Mulți alții cunoșteau corect acest adevăr în Uglich, în Pelym; dar trăia în inimi ura pentru tiran. Cu atât mai tare, după cum se spune (2b1), prințul Vasily Shuisky a mărturisit în capitală, solemn, la locul frontal, despre neîndoielnic

ib»4u

G. i6o$t moartea ţarevicului, pe care l-a văzut în sicriu şi în mormânt. Același lucru a fost scris de Patriarh în toate părțile Rusiei, referindu-se și la mama lui Dimitriev, care și-a îngropat ea însăși fiul (3b2). Dar lipsa de conștiință a lui Shuisky era încă proaspătă în amintirea lui; au cunoscut și devotamentul oarb al lui Iov față de Godunov; au auzit doar numele Reginei-Inokini: nimeni nu a văzut-o, nimeni nu a vorbit cu ea, din nou închisă în deșertul Vyk-sinskaya. Încă nu ai un exemplu în istorie Rasa comună a Pretenditorilor și nu înțeleg o minte atât de îndrăzneață. înşelăciune; oricărui trib străvechi de țari Și ascultând cu nerăbdare poveștile secrete despre virtuțile imaginare ale falsului Dmitri, rușii și-au transmis în secret unii altora ideea că Dumnezeu cu adevărat, printr-o minune demnă de dreptatea Sa, ar putea salva pe fiul lui Ioan pentru executarea a urat prădătorul și shi-ran (a63) . Cel puțin s-au îndoit și nu și-au exprimat gelozia pentru a-l reprezenta pe Boris. Razstriga cu Lyakh-ii săi deja dominau granițele noastre, iar soldații patriei s-au ferit de la serviciu, s-au dus fără tragere de inimă la Bryansk sub stindarde și, cu cât mai mult cu reticență, cu atât au auzit despre succesele lui Fals Dmitry, crezând că Dumnezeu însuși ajută l. Deci antipatia față de Suveran naște insensibilitatea față de onoarea publică!

In acest pericol, deja evident, Boris domnul i6o¡. a recurs la două mijloace: la Biserică şi la severitate. El a poruncit Ierarhilor să cânte amintirea veșnică a lui Dimitrie în biserici, iar Razstrig cu defăimatorii săi, prezenți și viitori, să jure public, pe ambii și piețe (2b4), ca un eretic rău, intenționând nu numai să fure Împărăția, ci de asemenea, pentru a introduce credința latină în ea: într-adevăr Boris cunoștea sau ghicea deja jurământul dat de falsul Dimitrie iezuiților și legatului papal. Deși poporul, văzând slăbiciunea și îngăduința Ierarhilor în studiul uciderii lui Dimitrie, nu putea avea împuternicire nelimitată față de ei; dar groaza anatemei ar fi trebuit să atingă sfatul oamenilor evlavioși și să le insufle o dezgustă față de omul care a fost respins de Biserică și supus de ea judecății lui Dumnezeu. Nici cel de-al doilea remediu nu a rămas inutil. După ce a emis un decret conform căruia din două sute de sferturi din pământul cultivat un războinic ar trebui să iasă pe câmp cu un cal, armură și stoc - reducând în consecință numărul de soldați la jumătate, determinat de avertistul John G65) - Boris a cerut viteză ; a scris că proprietarii bogați locuiesc în case, fără să-i pese de distrugerea Împărăției și a Bisericii; a amenințat cu o execuție crudă celor leneși și neglijenți, fără a menționa răuvoitorii, și a ordonat cu adevărat

G. ifc>4 a pedepsi pe cei neascultători fără milă: mai puțin*, fără nume, închisoare și bici; a poruncit ca toti slujitorii Patriarhului, Sfintilor si manastirilor, apti pentru munca militara, sa se grabeasca la armata sub frica mâniei grele a Tarului în caz de încetineala. „Au fost vremuri”, spun cele șapte definiții ale Consiliului de Stat, „în

care chiar călugării, preoții, diaconii s-au înarmat pentru a salva patria, fără a-și cruța sângele; dar nu vrem asta: îi lăsăm în biserici, da, se roagă pentru Suveran și Stat.” Aceste măsuri, amenințări și pedepse de săptămâni în soc au unit până la cincizeci de mii de călăreți în Bryansk C * 66), în loc de jumătate de milion, în anul 5d8, miliție prin cuvântul de chemare al țarului, pe care Rusia îl iubea !

Dar Boris a arătat totuși generozitate atunci. Regele Suediei, dușmanul lui Sigismund, Marele Spirit - auzind despre Pretendiul și trădarea lui La-'she Bori-

bufniţă. hov, a oferit țarului o alianță și o armată auxiliară. Țarul a răspuns că Rusia nu are nevoie de ajutorul străinilor; că sub Ioan a luptat în acelaşi timp cu sultanul, Lituania, Suedia, Crimeea şi să nu se teamă de răzvrătitul dispreţuitor ('6:). Boris știa că, dacă rușii ar fi fost credincioși, o mână de suedezi ar fi inutil pentru el și, în

Un caz de infidelitate este inutil, căci domnul nu l-a putut salva.

Se apropia ceasul teribil al experienței: nu era nevoie să întârzie, căci Pretendentul se întărea zilnic și își răspândea cuceririle pașnice. Boierii, prinții Fiodor Ivanovici Mstislavski, Andrei Teliatevski, Dmitri Șuisky, Vasily Golitsyn, Mihailo Saltykov, Okolnichie Prințul Mihailo Kașin, Ivan Ivanovici Godunov, Vasily Morozov, au pornit din Bryansk pentru a opri succesul trădării și a salva fortresele din Novogorodsk, care au rezistat singure. Razstriga, aflat deja in tara sub controlul lui. - Nu numai Godunov, cu o emoție dureroasă a sufletului, a urmărit în gândurile lui steagurile Moscovei, dar toată Rusia era foarte îngrijorată în așteptarea modului în care Soarta va decide o problemă atât de importantă între Boris și falsul sau nefalsul Dimitri: căci exista nici un certificat de general nici în armată, nici în Stat. Gândul de a ridica mâna împotriva adevăratului fiu al lui Ioan, sau de a te trăda unui înșel îndrăzneț, blestemat de Biserică, a îngrozit la fel de inimile nobile. Mulți, chiar și cei mai nobili dintre ruși, neiubindu-i pe Boris, ci detestând trădarea, au vrut să țină jurământul care i-a fost dat; alţii, urmând doar sugestia pasiunilor, doar au dorit sau nu

g. i6ü4. au făcut schimbările țarului și nu le-a păsat de adevăr, de datoria unui subiect credincios; și mulți nu aveau un mod exact de a gândi, pregătindu-se să gândească așa cum le dictează întâmplarea. Dacă în acel moment chiar măruntaiele sufletelor erau deschise pătrunderii observatorului, atunci el, poate, încă nu ar fi hotărât pentru el însuși problema succesului sau eșecului probabil al afacerii Pretenditorului: o astfel de dispoziție a minții era parțial

inconsecventă, parțial neclar și indecis! Armata a mărșăluit în supunere față de autoritatea regală; dar a oscilat cu „îndoială, vorbă, neîncredere reciprocă”.

Apropiindu-se de Trubcevsk, unde numele Dimitrievo era deja celebru, guvernatorii lui Borisov i-au scris lui Sendomirsky pentru ca acesta să părăsească imediat Rusia, în pace cu Lituania, lăsându-l pe ticălosul Razstriga la executarea pe care o merita (a68). Mniszek nu răspunse, sperând că armata lui Borisov nu le va scoate sabia: așa gândea Pretennicul; așa i-au spus trădătorii, comunicând cu oamenii lor de părere asemănătoare din regimentele de la Moscova. La 8 decembrie, pe malul Desnei, la șase mile de tabăra lui Fals Dimitriev, a avut loc o încăierare între detașamentele uneia și celeilalte armate; iar în a treia zi o ușoară ciocnire. De nicio parte nu au exprimat gelozie arzătoare: Pretendiul părea să aștepte ceva

către armata lui Borisov, după exemplul orașelor, orașul 1S04. a legat și i-a predat superiorii ei; si Mstislavsky, ca inamicul pleaca fara lupta, ca cel mai slab, avand cu greu nici 12.000 de soldati C=Ge)b Dar n-au vazut nici tradare, nici fuga; a trecut la Fals Dmitri numai trei oameni din Copiii Boierilor, Părăsind Novgorod ȘI Tabăra SA întărită j Bătălia, s-a aliniat pe o câmpie, foarte nefavorabilă pentru o armată mică; a dat dovadă de calm și veselie; a vorbit cu tovarășii săi (27°), încercând să le aprindă curajul; s-a rugat cu voce tare, ridicând mâinile la cer și a îndrăznit, după cum se spune, să rostească cu voce tare următoarele cuvinte: „Preaînalt! Vezi profunzimea inimii mele. „Dacă scot sabia pe nedrept și fără de lege, atunci zdrobește-mă cu Tunetul Ceresc” ,., (vom vedea la 17 mai 1606!) „Când“ sunt drept și curat la suflet, dă putere mâinii mele irezistibile în luptă ! Bo® „zhiya, fii acoperirea armatei noastre” Oh; 1)!

Pe 2 decembrie a început afacerea, nu fierbinte la început; dar deodată cavaleria poloneză cu un strigăt s-a repezit în aripa dreaptă a rușilor, unde stăpânii prinții Dmitri Shuisky și Mihailo Kashin: a tremurat și în zbor a răsturnat mijlocul armatei, unde stătea Mstislavsky: uimit de atâta timiditate și asemenea dezordine, și-a păstrat-o

4

g. ibo$. decât proprii și dușmanii lor; luptat într-o groapă; a vărsat sânge și a căzut la pământ cu cincisprezece răni: trupa lui Sshreltsev abia l-a salvat din captivitate (3 ^ a). Ora era decisivă: dacă falsul Dmitri ar fi întărit lovitura „curajosului Lyakhov” cu un atac general, atunci toată armata Moscovei, după cum scriu martorii oculari, ar fi prezentat spectacolul unui zbor rușinos; dar i-a dat timp să-și revină în fire: 700 de călăreți germani, loiali lui Boris, au oprit eforturile inamicului, iar aripa noastră stângă a supraviețuit. Apoi Basmanov a

părăsit cetatea pentru a acționa în spatele Pretenditorului, care, auzind împușcăturile în spatele lui și văzându-și tabăra fortificată în flacără C2 "3), a oprit bătălia * Ambele părți s-au retras brusc, Falsul Dmitri lăudându-se cu victorie și patru. mii de dușmani uciși, iar guvernatorii Borisov au tăcut de rușine, deși au luat mai mulți prizonieri. Pentru a fi mai puțin rușinați, rușii au inventat o fabulă: au asigurat că Lyakhii își înspăimântă caii, îmbrăcându-se în haine de blană de urs pe dos; străini, martori ai acestui zbor laș, scriu, dar rușii nu aveau, se părea, nici săbii, nici mâini, având doar picioare (»L)!

Cu toate acestea, învingătorul imaginar nu s-a bucurat. Această bătălie ciudată s-a dovedit greșită.

ce-a vrut Pretendintul: Ruşii s-au luptat, 1604. se poartă cu el rău, fără râvnă, dar au luptat; a fugit, dar de la el, nu la el. El știa că fără trădarea lor comună, nici Lyakhii, nici Kozakii nu l-ar fi răsturnat pe Boris. și se temea să fie între două focuri, doi guvernatori credincioși, Mstislavsky și Basmanov, care, văzând retragerea primului, a fost din nou închis în cetate, gata să moară în ruinele ei. A doua zi, 4oo Zaporozhtsev (2? 5) s-a alăturat lui Fals Dmitry, iar armata lui Borisov s-a retras la Starodub Seversky, dar pentru a aștepta acolo alte regimente proaspete din Bryansk și s-ar putea întoarce în câteva zile la Novgorod, apărat atât de greu. . Gelozia mercenarilor și aliaților s-a slăbit: Lyakhii sperau să-și conducă țarul la Moscova fără vărsare de sânge; au văzut că trebuie să lupte; nu le-au plăcut campaniile de iarnă sau asediile de iarnă – și cât de frivol au început, s-au terminat atât de frivol: au anunțat că se întorc, de parcă ar îndeplini decretul lui Sigismund de a nu lupta cu Rusia „în caz că ea va fi pentru țarul Godunov. . Polonezii Degeaba falsul Dmitri a încercat să-i convingă să nu-și piardă speranța: nu mai erau mai mult de patru „apelanți”. sute de norocoși Tsolsky (a76); toţi ceilalţi au fugit în felul lor, iar cu ei nefericiţii

g. ibo$. Mnishek. Gândindu-se că totul s-a pierdut, iar Principatul Smolensk pentru el și Regatul pentru Marina, acest bătrân bătrân încă prietenos și-a luat rămas bun de la logodnicul ei și i-a promis cu îndrăzneală că se va întoarce cu o armată puternică. Dar Pretennicul, cu greu crezând pe socrul său logodnic, încă mai credea în fericire: cu rituri sacre, trădând pe câmpul de luptă trupurile morților, ale lui și ale dușmanilor și ridicând asediul Novgorodului, tăbărând în Komarnitskaya Volost. , a ocupat închisoarea Sev-sky, s-a grăbit să dracu de braț cine putea: cetățeni și fermieri. Șobolanul Borisov nu i-a dat timp,

Confuzia guvernatorilor Moscovei a fost „atât de mare încât au ezitat chiar să-l informeze pe țar despre bătălie: după ce a aflat de la alții toate circumstanțele sale triste, Boris G, ibrz, ζι Genvara) l-a trimis

pe prințul Vasily Shuisky la armată, pentru a fi al doilea Conducător al ongo-ului, și Chashnik Velyaminov rănitului Mstislavsky, l-au bătut cu fruntea pentru sângele vărsat de el din zel pentru Sfânta Patrie și spun în numele Suveranului: „Când tu, după ce ai încheiat celebra“ slujbă, va vedea chipul Mântuitorului, Maica Domnului. „aspirația voastră. Acum îți trimit o artă

„nago doctor, să fii sănătos și din nou în oraș.> woz.

Tuturor celorlalți guvernatori, țarul a ordonat să-și declare nemulțumirea pentru tăcerea lor criminală, dar să asigure armata de milă (57). Pentru a reînvia vitejia din inimile rușilor cu o răsplată strălucitoare a curajului, Boris, sincer mulțumit doar de Basmanov, l-a chemat la CheshBas-însuși, a trimis cei mai nobili demnitari de stat-iaioskh să-l întâlnească pe Erou și pe propriul său magnific. sanie pentru intrarea noastră solemnă la Moscova cu toată splendoarea regală; I-am dat din mâinile mele un vas greu de aur umplut cu chervoneți, și 2.000 de ruble (27^), o mulțime de vase de argint din vistieria Kremlinului, o moșie profitabilă și demnitatea boierului Dumnago. Capitala și Rusia și-au întors ochii spre acest nou nobil, care a fost brusc marcat de gloria isprăvii și milei țarului; și-a lăudat virtuțile extraordinare – iar favoritul Suveranilor a devenit favoritul poporului, primul om al timpului său în opinia generală. Dar o astfel de răsplată strălucitoare a unuia a fost reproșată pentru mulți și a stârnit în mod firesc indignare în rândul nobililor. Dacă țarul ar fi îndrăznit să disprețuiască statutul bătrânei boierești și să dea voievodatul principal lui Basmanov, atunci poate că și-ar fi salvat Casa de la moarte și

Rusia de la dezastre: ce nu a vrut soarta! Chemându-l pe Basmanov la Moscova, probabil cu intenția de a-și folosi sfaturile în Duma, țarul a luat cel mai bun voievod din armată și, se pare, a făcut o nouă greșeală, alegându-l pe Șumsky în fruntea șefilor. Acest Prinț, ca și Mstislavsky, nu putea să se teamă de moarte în lupte, dar nu avea nici mintea, nici sufletul Conducătorul celor adevărați, hotărâți și îndrăzneți; Încrezător în impostura unui vagabond, nu s-a gândit să-i trădeze patria sa, dar, plăcundu-i lui Boris ca pe un curtean măgulitor, și-a amintit de dizgrația sa: a văzut, poate nu fără plăcere secretă, angoasa inimii sale tiranice și dorind să salveze onoarea Rusiei, i-a urat cu răutate țarului.

Shuisky, escortat de o mulțime de birocrați Stolnikov și Stryapchikh (a7e), a găsit o armată lângă Sscharodub în păduri, între garduri, unde, întărită de noi echipe, părea că ascunde optiunea inamicului, în inacțiune, în deznădejde, cu un lider nesănătos; o altă armată de rezervă sub comanda lui Fiodor Șeremetev s-a adunat lângă Krom, astfel

încât Boris avea cel puțin optzeci de mii de războinici în câmp (a°). Mstislavsky, încă epuizat de rană, și Shuisky s-au mutat imediat la Sevsk, unde Falsul Dmitri a vrut să-i aștepte: curajos.

În disperare, a părăsit orașul și i-a întâlnit la Dobrynichy. Forțele erau disproporționate: vreo 15, oooh, cal și picior; Voevod Borisov au 6o sau 70 de mii. Aflând că regimentele noastre se înghesuie în sat, a vrut să-i dea foc noaptea și să-i atace surprinși pe cei adormiți: locuitorii locului s-au angajat să-l conducă în sat pe neobservați; dar gărzile au văzut această mișcare: s-a dat o alarmă și inamicul s-a retras C18'). Ei așteptau zorii (21 ianuarie). Impostorul s-a rugat, a rostit un discurs către ai lui, ca în ziua bătăliei de la Novgorod; a împărțit armata în trei părți: pentru prima lovitură, a luat Doo Lyakhov și 2000 de călăreți ruși, care se distingeau cu haine albe peste armuri, pentru a se cunoaște în luptă (18 ' * λ au trebuit să meargă 8oo Kozakov , de asemenea călăreți, și soldații de infanterie Dooo cu tunuri.Dimineața au început tragerile grele.Rușii, atât de numeroși, nu au mai înaintat, învecinandu-se cu satul de ambele părți, unde stătea infanteriei lor.bratează sabia goală și și-au condus cavaleria prin valea pentru a tăia armata lui Borisov între sat și aripa dreaptă cu un atac rapid.

G. m^o5*

Victoria Voekod Borisov.

ι;o

g. iboi. la, și a mutat această aripă, cu o echipă străină, pentru a-l întâlni. Cadavrul lui Razstriga, ca un adevărat cavaler, a dat dovadă de un curaj extraordinar: cu o lovitură puternică i-a zdrobit pe ruși și i-a alungat; a spart și echipa străină O83), în ciuda rezistenței sale curajoase, strălucitoare, și s-a repezit la infanteriei din Moscova, care stătea în fața satului cu o armă de foc - și nu s-a mișcat, parcă năucit; a așteptat și deodată cu o salvă de patruzeci de tunuri, de zece sau douăsprezece mii de tunuri, a lovit inamicul: mulți călăreți și cai au căzut; care a supraviețuit, a fugit înapoi în inconștiență de frică - și falsul Dmitri însuși. Deja cazacii lui se grăbeau - era cu viteză maximă pentru a finaliza victoria ușoară a eroului lor; dar văzând că nu e a lor, au întors spatele, mai întâi cazacii, apoi pe Doneț, iar infanteriei, oooo ruși și germani, cu un strigăt: Uilf Goli (Doamne ajută), a condus, i-a învins pe cei care alergau în spațiu. de opt mile, au ucis șase mii, au luat destul de mulți prizonieri, 15 steaguri și 3 tunuri; în cele din urmă, i-ar fi exterminat pe toți până la urmă, dacă Voievozii, după cum scriu ei (84), nu le-ar fi poruncit să se oprească, gândindu-se, probabil, că totul s-a terminat și că însuși Falsul Dmitri a fost ucis. Cu această veste fericită, demnitarul Shein a mers în galop spre Moscova,

Vi

și l-a găsit pe Rege rugându-se în Lavra Sf. Ser- g 1<5ΰ5 giya...

Boris tremura de bucurie; a poruncit să se cânte rugăciuni de mulțumire, să se bată clopotele și să prezinte poporului piro-Fey: stindarde, trâmbițe și tamburine ale Pretenților; a dat mesagerului rangul de Okolnichago, a trimis împreună cu iubitul său Stolnik, prințul Mezetsky, medalii de aur voevodașilor și armatei 8o, ooo ruble C285) și i-a scris primului că aștepta de la ei vești despre sfârșitul revoltei. , fiind gata să dai slujitorilor tăi credincioși și ultima cămașă; în special, le-a mulțumit străinilor zeloși și celor doi conducători ai lor, Walter Rosen, Nobilul Livonian și francezul Jacob Margeret; În cele din urmă, el și-a exprimat cea mai vie plăcerea că victoria nu ne-a costat scump: căci am pierdut în luptă doar cinci sute de ruși și douăzeci și cinci de germani (î8G).

Dar Pretendiul era în viață: învingătorii, bucurându-se și triumfând prematur, i-au fost dor de el: a plecat în galop spre Sevsk pe un cal rănit și chiar în noaptea aceea a fugit mai departe, în orașul Rylsk, cu câțiva Lyakh, cu prințul Tatev și alti tradatori. A doua zi au venit la el cazacii împrăștiați: Pretennicul nu i-a lăsat să intre

d. 16o5. la oras, ca lasi shrusov milioane de tradatori O8?), ca au plecat acasa cu suparare si rusine. Nevăzând nici pentru el în Rîlsk securitate, falsul Dmitri a căutat-o în Putivl, mai bine fortificat și cel mai aproape de graniță; iar Voevoda Borisov mai stăteau în Dobrynichy, ocupați cu execuții: le spuneau prizonierilor (cu excepția lituanienilor, Pan Tișkevici și alții trimiși la Moscova); au torturat, împușcat fermierii, locuitorii din Komarnitskaya Volost, pentru trădarea lor (a88), fără milă și nechibzuit, crescând astfel frenezia rebelilor, ura față de țar și bună dispoziție față de înșelatorul, care a avut milă de cel mai mult. slujitori zeloși ai vrăjmașului său. Această cruzime, împreună cu supravegherea guvernatorului, l-au salvat pe răufăcător. Deja lipsit de orice speranță, zdrobit în cap, aproape exterminat, cu o mână de fugari deznădăjduiți, a vrut să plece în secret din Putivl în Lituania: trădătorii disperați l-au reținut, spunând: „Ți-am sacrificat totul și te gândești doar la „O viață rușinoasă, iar tu ne trădezi răzbunării lui Godunov; dar ne putem salva totuși dându-ți „Boris viu” (a8e)! I-au oferit tot ce aveau: viață și bogăție; au încurajat și au garantat pentru mulțimea oamenilor care își păreau aceleași atât în regimentele Borisov cât și în stat. .Koza-

„Și Donul: au venit din nou la Pretendiul Gv lCoJ 4ooo în Pushivl (e9 °); alții s-au stabilit în orașe și au jurat să-i apere până la ultima suflare. Falsul Dmitri a rămas de bună voie și fără să vrea; a trimis prințul Tatev la Sigismund po') pentru a cere ajutor imediat; a întărit Putivl și, urmând sfaturile trădătorilor, a emis un nou Manifest, spunând în el povestea sa fictivă despre mântuirea lui Dimitri, dând

mărturie despre numele oamenilor morți (29 "), în special darul prințului Ivan Mstislavsky, crucea prețioasă. , și adăugând că el (Dimitri) a fost crescut în secret în Belarus, iar după aceea a fost în secret cu cancelarul Sapga la Moscova, unde l-a văzut pe prădătorul Godunov stând pe tronul Sfântului Ioan. Acest al doilea Manifest, prin satisfacerea curiozității cu fabule necunoscute până atunci, a sporit numărul prietenilor Pretenditorului, deși rupt. Ei spuneau că rușii mergeau la el numai prin constrângere, cu o teamă inexplicabilă inspirată de ceva supranatural, fără îndoială Raiul; că au câștigat întâmplător și nu ar fi supraviețuit fără frenezia oarbă a germanilor; că Providenţa voia evident să-l salveze pe acest cavaler chiar şi în cea mai mizerabilă bătălie; că el, în extremă, nu a fost părăsit de Dumnezeu, nu a fost părăsit de slujitori credincioși, care, recunoscând în el

tCo5. Nudul Dimitrie, sunt încă gata să-i jertfească pe ei înșiși, soțiile și copiii lui și, desigur, nu puteau avea atâta râvnă pentru un înșelător. Astfel de dezvăluiri au avut un efect puternic asupra credincioșilor și mulți oameni, în special din Komarnitskaya Volost, unde răzbunarea lui Borisov a fost feroce, s-au înghesuit la Putivl, cerând arme și onoarea de a muri pentru Dimitrie.

Între timp, guvernatorii țarului - după ce au dat lumina că Pretendentul nu fusese exterminat - au pornit, s-au îndreptat spre Rylsk și, nepromitând iertare nimănui, au vrut ca orașul să se predea fără condiție. Acolo, trădătorii răi, prințul Grigori Dolgoruky - Grove și Yakov Zmev, au început * să cânte: văzând spânzurătoarea în fața lor, au poruncit să spună Răzbunătorilor * Slavsky: „slujim țarul Dimitri” - și cu o salvă a tuturor tunurile și-au dovedit inflexibilitatea (J93). au stat două săptămâni sub oraș, nu s-au lăudat la vremea filantropiei, au crutat sângele și au decis să dea odihnă armatei, cu adevărat munciți de campania de iarnă: s-au retras în Komarnitskaya. Volost și a raportat țarului că vor aștepta acolo primăvara în lagărele calme.știri despre mântuirea lui Fals Dmitri și noi seducții de trădare < vexat la Mstislavsky și4

pe toți tovarășii săi, i-a trimis la NVM din Ostrog Radogostsky Okolnichago Pyotr Sheremetev și Dumnago Dyak Vlasyev cu o suită de nobili moscoviți și cu o vorbă supărată: le-a reproșat neglijență, l-a învinuit pe Pretendint pentru omisiune din mâini, pentru inutilitate. de nenorociri și a provocat indignare generală în armată. S-au plâns de cruzimea și nedreptatea țarului; Cei răi s-au plâns și mai mult pentru a le spori antipatia față de țar - și se puteau lăuda cu succes: căci de acum înainte, potrivit Cronicarului (29i), mulți oficiali militari s-au înclinat aparent către Pretendint, iar dorința de coliba lui Boris a pus stăpânire pe inimi. Trădarea a apărut, dar nu era încă pregătită pentru răzvrătire; ascultarea legală era încă respectată, deși fără tragere de inimă. Urmând ordinul strict al Suveranului, Mstislavsky și

Shuisky au retras din nou armata pe teren pentru a surprinde Rusia cu nesemnificația acțiunilor lor: l-au lăsat liber pe False Dmitry în Putivl, uniți cu armata de rezervă a lui Fyodor Sheremetev (29 USD) , de două-trei săptămâni deja cine i-a făcut poze lui Kromy, iar împreună cu el, în Postul Mare, a început să asedieze această cetate. Cazul este incredibil: optsprezece mii sau zece sau mai mulți războinici, având mulți

 o serie de tunuri care bat peretele, fără succes, au mers în orașul de lemn, căci în el, deasupra locuitorilor, stătea curajosul Dontsev (29b) cu viteazul Ataman Kore-loy! Asediatorii au ars orașul noaptea, au ocupat cenușa și meterezul; dar cazacii, cu împușcături puternice, bine țintite, nu le-au permis să ajungă la închisoare, iar boierul Mihailo Glebovici Saltykov, fie slăbit, fie deja trădător, fără să spună un cuvânt guvernatorilor principali, a ordonat armatei să se retragă. , la ora la care trebuia sa se repezi la ultimul gard al tradatorilor (297). Mstislavsky și Shuisky nu au îndrăznit să-l pedepsească pe vinovat, văzând deja dispoziția proastă a asociaților lor - și din acea zi, în speranța de a lua cetatea de foame, au tras doar cu tunurile, fără să facă rău celor asediați, care au săpat. piguri pentru ei înșiși și, sub protecția meterezei, s-au refugiat în ele în siguranță; uneori se târau din gropi și făceau ieșiri îndrăznețe (298;. Între timp, armata, stând în zăpadă și în umezeală, a fost victima unei boli epidemice: o spălare mortală (29e). necesară pentru salvarea bolnavilor, dar a înmulțit neglijența asediului, astfel încât într-o zi luminoasă

177 de liriyev din Pushivl ar putea trece prin arderea lui ιβο5 zhemy Kromy (3υολ

Enervat de încetinirea operațiunilor militare, Boris a vrut într-un alt mod, după cum scriu contemporanii, să se scape de răufăcător din Rusia. Trei Enoh, care l-au cunoscut pe Otrepiev ca Diacon, au apărut în Putivl (δ martie) cu scrisori ale Suveranului și Patriarhului către locuitorii de acolo: primul le-a promis mare milă dacă-i vor da Pretennicul, viu sau mort; al doilea amenința cu efectul teribil al anatemei Bisericii. Acești călugări au fost prinși și aduși la Fals Dmitri, care a folosit un truc: în locul lui, în ținuta țarului, pe tron, polonezul Ivanitsky s-a așezat și, prezentând chipul Pretenditorului, i-a întrebat: „mă cunoașteți? ” Călugării au spus: „nu; „Știm doar că în orice caz tu nu ești Dimitrie.” Au început să fie chinuiți: doi au îndurat și au tăcut; iar al treilea s-a salvat, anunțând (Zo1) că au otravă, cu care ei, împlinind voia lui Borisov, a vrut să-l omoare pe falsul țarevich, și că unii dintre vecinii săi erau într-o conspirație cu ei. A fost într-adevăr găsit în cizma celui mai tânăr dintre acești Enoh, iar Pretendentul, după ce a descoperit doi

trădători între favoriții săi, a fost trădat? " ei ca o victimă a răzbunării populare.

G. v6o5. ei spun că el, lăudându-se cu binevoința evidentă a Cerului față de el, a scris apoi Patriarhului și Țarului însuși: i-a reproșat lui Iov abuzul de putere a Bisericii în favoarea unui prădător, iar Boris a fost îndemnat să rămână pașnic . să întemeieze un tron și lumea, să fie închis într-o mănăstire și să trăiască pentru mântuirea sufletului, făgăduindu-i mila Sa Regală (Zo2). O astfel de scrisoare, dacă într-adevăr scrisă și livrată lui Godunov, era cu siguranță o nouă ispită pentru fermitatea lui!

Sufletul acestui iubitor de putere a trăit atunci în groază și prefăcătorie. Înșelat de biruință în consecințele ei, Boris a suferit, văzând inacțiunea trupelor, neglijența, neputința sau răutatea Guvernatorului și temându-se să le schimbe, pentru a nu alege pe cel mai rău; a suferit, ascultând zvonul poporului, favorabil Pretennitoarei, și neavând puterea s-o potolească, nici cu convingeri îngăduitoare, nici cu jurământul Sfântului Ierarh, nici cu executare: căci în vremea aceasta deja tăiau. limbile nemodestului (3 ° 3). Denunțurile se înmulțeau zilnic, iar lui Godunov îi era frică de cruzime pentru a accelera trădarea generală: era încă autocrat, dar simțea amorțeala puterii în mână, iar de pe tron, încă înconjurat de sclavi lingușitori, vedea prăpastia deschisă spre se! Duma și Curtea nu s-au schimbat în exterior: în

lucrurile urlete curgeau ca de obicei; al doilea G. ibo5. strălucea de splendoare, ca înainte. Inimile erau închise: unii s-au speriat, alții s-au bucurat și tot Godunov a trebuit să se forțeze, astfel încât, cu descurajare și relaxare a spiritului, să nu-și anticipeze moartea - și, poate, doar în ochii credincioasei sale soții a găsit. o inimă: i-a arătat răni sângeroase, adânci, ca să se ușureze cu gemete libere. Nu avea cea mai curată mângâiere: nu se putea preda voinței Sfintei Providențe, slujind doar idolul dragostei de putere: voia totuși să se bucure de rodul uciderii lui Dimitrie și, desigur, ar fi îndrăznit să comite o nouă răutate, pentru a nu pierde răutatea dobândită. Este într-o asemenea stare de spirit încât un muritor este mângâiat de credință și speranța Raiului? Templele s-au deschis: Godunov s-a rugat - inexorabilului Dumnezeu pentru cei care nu cunosc nici virtutea, nici pocainta! Dar există o limită a chinului - în fragilitatea naturii noastre pământești.

Boris a împlinit .53 de ani

. Coccis

shya: în cei mai înfloriți ani ai curajului ioduniidelor, avea afecțiuni, în special guta severă, și putea ușor, scotocind deja, să-și epuizeze forțele trupești cu suferință psihică. Boris iZ aprilie, la ora ushrai,

Domnul ι6o5 judeca și judeca nobilii în Duma, primea străini nobili (Zo4), lua masa cu ei în Camera de Aur și, de îndată ce se ridica de la masă, simțea că leșina: sângele îi țâșnea din nas, din urechi și gât; curgea ca un râu: doctorii pe care îi iubea atât de mult nu o puteau opri. Își pierdea memoria, dar ai reușit să-ți binecuvântezi fiul pentru Statul Rus, să preia Imaginea Îngerească cu numele Bogolpa, iar două ore mai târziu a expirat în același templu unde s-a ospătat cu boierii și cu străinii.

Din nefericire, posteritatea nu mai știe nimic despre această moarte, izbitoare pentru inimă. Cine nu și-ar dori să-l vadă și să audă pe Godunov în ultimele minute ale unei astfel de vieți - să-i citească în ochii și în sufletul lui, derutat de apariția bruscă a eternității? Înaintea lui erau un tron, o coroană și un mormânt: soția, fiica, vecinii, victimele deja condamnate” ale Sorții; sclavi nerecunoscători, deja cu o trădare gata în inimă; înaintea lui se află Sfântul Semn al creștinismului: chipul Celui Care nu respinge, poate, pocăința de mai târziu! Tăcerea contemporanilor, ca un văl de nepătruns, ne-a ascuns un spectacol atât de important, atât de moralizator, lăsând doar imaginația să acționeze.

Ei vă asigură că Godunov s-a sinucis - domnul ifioá. sărut, în disperare, lipsindu-te de viață cu otravă (3oî); dar împrejurările și modul morții lui confirmă adevărul acestei știri? Și acest blând tată de familie, acest om cu spirit puternic, ar putea, fugind de dezastru cu otravă, să-și lase laș soția și copiii la o moarte aproape sigură? Și triumful Pretenditorului a fost adevărat, când armata nu-l trădase încă pe țar prin faptă; mai stătea, deși fără zel, sub stindardul lui? Numai moartea lui Borisov a decis succesul înșelăciunii; numai trădătorii, făcuți și ascunși, și-ar fi putut dori, ar fi putut-o grăbi — după toate probabilitățile, lovitura, și nu otrava, a pus capăt zilelor furtunoase ale lui Borisov, spre adevărata durere a patriei: căci această moarte prematură a fost o pedeapsă cerească pentru Rusia chiar mai mult decât pentru Godunov: a murit măcar pe tron, nu în lanțuri înaintea fugarului Diacon, parcă în răsplata pentru favorurile sale de stat; Rusia, lipsită în ea de un țar* deștept și grijuliu, a devenit prada ticăloșiei timp de mulți ani.

Dar numele lui Godunov, unul dintre cei mai sensibili suverani din lume, de secole a fost și va fi pronunțată cu dezgust, spre gloria moralului neclintit.

G. v6o5. justiţie. Odraslele văd locul frontal pătat cu sângele nevinovaților, Sfântul Dimitrie murind sub cuțitul ucigașului, Eroul din Pskov într-un laț, atât de mulți nobili în temnițe și chilii sumbre; vede mită ticăloasă oferită de mâna Purtătorului Coroanei calomnitorilor-informatorilor; vede un sistem de înșelăciune, înșelăciune, ipocrizie în fața oamenilor și Dumnezeu peste tot masca virtuții, și unde este virtutea? în adevărul curţilor Borisov, în generozitate, în dragoste pentru educaţia civică, în gelozie pentru măreţia Rusiei, într-o Politică paşnică şi sănătoasă?, contrar regulilor sale înţelepte de stat, dacă dragostea de putere a cerut o asemenea schimbare din l. Nu era, dar era un tiran; nu a înnebunit, ci s-a comportat răutăcios ca John, eliminându-și asociații sau executând răufăcători. Dacă Godunov a îmbunătățit temporar Puterea, a ridicat-o temporar în opinia Europei, atunci nu a aruncat Rusia în abisul nenorocirii, aproape nemaiauzit - i-a trădat pe Lyakh și vagabonzi în pradă, a chemat o mulțime de răzbunători și impostori la exterminare

vechiul trib al țarului? Nu a contribuit el, în cele din urmă, mai mult decât oricine altcineva, la umilirea tronului, stând pe el ca un ucigaș sfânt?

CAPITOLUL III

Domnia lui Teodor Borisovici Godunov.

G. 16o5.

Jurământ lui Theodore. Virtuțile unui tânăr rege. Alegerea lui Basmanov la liderii militari. Jurământul armatei. Trădarea lui Basmanov. Impostorul devine din ce în ce mai puternic. Trădarea trupelor Golitsyns şi Saltykov d ^ Tsmen. Du-te la Moscova. Amorțeală de minți în capitală. Trădarea moscoviților. înlăturarea lui Teodor de pe tron. Jurământ către falsul Dimitrie. Întemnițarea Patriarhului și a Godunovilor. Kingslaughter.

G. ibo5. Chiar și rușii l-au îngropat cu cinste pe Boris în biserica Sf. Mihail, între monumentele purtătorilor lor de coroană ai tribului Varangian; până și clerul l-a lingușit chiar și în mormânt: Sfinții din raion scrisorile către mănăstiri au scris despre sufletul său imaculat și drept, plecat în pace către Dumnezeu (3oC)! Atât, optează pentru Patriarh și Sinclit la burghezi și fermieri, cu un aer de zel pentru Teodor. au invadat „Regina Maria și copiii ei, țarul” Teodor și Xenia (3 „?), jugându-se cu jurământ teribil să nu-i trădeze, să nu intenționeze asupra vieții lor și să nu-și dorească statul Moscova și nici pe cel dintâi. Grozav

— Prinț de Tver, orb Simeon, nu răufăcător, domnule Ibo. „care se numește Dimitrie; să nu evite „slujba țarului și să nu se teamă nici de” muncă, nici de moarte în el. „Ajuns la coroana ticăloșiei, Godunov a fost totuși un țar legitim: fiul său a moștenit în mod natural drepturile sale, aprobate printr-un dublu jurământ (Zo8), și, parcă, le-a dat o nouă putere prin farmecul tinereții sale nevinovate, frumusețea curajoasă, sufletul la fel de ferm și blând; a îmbinat în sine mintea tatălui său cu virtutea mamei sale, iar la vârsta de șaisprezece ani, Dosgpoin i-a surprins pe nobili cu darul cuvintelor și al informațiilor, ° "agv neobișnuit în acea vreme: primul fruct fericit educația europeană în Rusia; el a învățat, de asemenea, devreme știința guvernării, stând în Duma în tinerețe; de asemenea a învățat dulceața binecuvântării, folosită întotdeauna de părinte ca intermediar între lege și milă (Zo "). La ce nu se putea aștepta Statul de la un astfel de purtător de coroană? Dar umbra lui Borisov cu amintiri groaznice a întunecat tronul lui Theodorov: ura pentru tată a împiedicat iubirea pentru fiu. Rușii nu au așteptat decât dezastrele din partea tribului rău, în ochii lor disproporți în fața lui Dumnezeu și, temându-se să nu fie victima pedepsei cerești pentru Godunov, nu se temeau să sufere această execuție pentru ei. propria crimă: pentru

d for5 perfidie, condamnat prin rânduiala Divina si umana.

Până și Teodor, atât de tânăr, avea nevoie de consilieri: mama lui strălucea cu singurele virtuți modeste ale sexului ei. Ei au ordonat imediat celor trei boieri cei mai nobili, prinții Mstislavsky, Vasily și Dmitri Shuisky, să părăsească armata și să fie la Moscova pentru a guverna la Sinklit; a returnat libertatea, onoarea și proprietatea gloriosului Belsky G10), pentru a-și folosi și mintea și informațiile în Duma. Dar cel mai important lucru a fost alegerea șefului Voievodă: nu mai căutau pe cei mai bătrâni, ci pe cei mai puternici și l-au ales pe Basmanov, căci nu erau chmyshki. nu se putea îndoi nici de talentele sale militare, nici de fidelitatea lui, dovedită prin fapte strălucite. Tânărul Teodor, în prezența mamei sale, i-a spus emoționat: „Slujește-ne „cum l-ai slujit pe tatăl meu” — și acest om ambițios, aprins (așa părea) de un sentiment de zel, a jurat că va muri pentru Țarul și Țarița (3i1)! Basmanov a fost dat ca tovarăș pe unul dintre cei mai distinși boieri, prințul Mihail Katyrev - Rostov, bun și cu inima slabă. Împreună cu ei a fost trimis și mitropolitul Novogorodskho, Isidor, pentru ca armata în prezența lui să sărute crucea în numele lui Teodor. - Au trecut câteva zile în zece...

shin pentru capitală. Curtea si poporul sunt solemni, pentru ibo5. s-au rugat tot timpul pentru Decanul Țarului răposatului: adevărații prieteni ai patriei s-au rugat mult mai sincer pentru mântuirea Statului, prevăzând o furtună. Au așteptat cu nerăbdare vești din tabăra Kromsky - iar primele rapoarte ale noilor voievozi păreau încă favorabile...

Ținând în mod invizibil soarta patriei în mâini, Basmanov a ajuns în sat pe 17 aprilie (Zi2) și nu l-a găsit acolo nici pe Mstislavsky, nici pe Shuisky; a chemat pe toată lumea, oficiali și privați, sub stindard; i-a informat despre urcarea pe tron a lui Teodor și le-a citit scrisorile sale foarte grațioase: tânărul Monarh a promis armatei credincioase și zelose recompense fără egal după cei patruzeci de ani ai lui Borisov. Pe fețe s-a găsit o mișcare interioară puternică: unii plângeau pentru țarul plecat, temându-se pentru Rusia; alții nu adăposteau bucurie rea. Dar armata, ca și Moscova, i-a jurat lui Theodore. Cu această veste, Mitro-Boacua udat Isidor s-a întors în capitală: Basmanov însuși a raportat despre asta... și după câteva zile au aflat de trădarea lui í

Surprinzându-i pe contemporani, cazul lui Basmanov surprinde posteritatea. Acest om avea un suflet Iziyaa, după cum vom vedea în ceasul fatidic al VIEȚII sale-Basmanov, nici; nu l-a crezut pe Pretendint; atât de zel

g. ibo5. l-a denunțat și l-a zdrobit atât de curajos sub zidurile lui Novgorod Seversky; a fost plin de grațiile lui Boris, cinstit cu toată puterea lui Teodor, ales ca salvator al țarului și al Împărăției, cu dreptul la recunoștința lor nemărginită, cu speranța de a lăsa un nume strălucit în anale - și a căzut . la picioarele lui Razstriga, în chip de ticălos trădător! Putem explica o astfel de acțiune de neînțeles prin proasta dispoziție a trupelor? Să spunem că Basmanov, prevăzând inevitabilul triumf al Pretenditorului, a vrut să se salveze de umilire prin accelerarea trădării: a vrut să dea și armata și Împărăția înșelătorului, decât să-i fie trădat de rebeli ^)? Dar regimentele încă jurau în numele lui Dumnezeu în fidelitate lui Teodor: cu ce râvnă nouă le-ar putea inspira bunul Voievod, prin puterea spiritului și a legii sale care înfrânează oamenii răi de minte? Nu, credem că spunea Cronicarului că nu o trădare generală l-a captivat pe Basmanov, ci Basmanov a efectuat o trădare generală a trupelor (M). Acest om ambițios, fără reguli de onoare, avid de plăcerile unui lucrător temporar, probabil că s-a gândit că rudele mândre și invidioase ale lui Theodorov nu-i vor da niciodată locul cel mai apropiat de tron, așa că Pretendiul fără rădăcini, care a fost ridicat la regat. de către el (Basmanov), ar fi în mod natural atașat de recunoștință și de propriul său beneficiu yu

la principalul vinovat al fericirii sale: judecatorul, domnul iGo5. au fost făcuți inseparabili - și cine l-ar putea eclipsa pe Basmanov cu virtuți personale? Cunoștea alți Boieri și pe sine însuși: numai că nu știa că cei puternici cu duhul cad ca pruncii pe calea fărădelegii! Basmanov, probabil, nu ar fi îndrăznit să-l trădeze pe Boris, care a acționat pe baza imaginației și a stăpânirii de lungă durată și a strălucirii marii minți statale: Teodor, slab în tinerețe și la vestea Statului, a insuflat curaj unui trădător înarmat cu superstiție pentru a liniști inima: putea crede că prin trădare salvează Rusia de urata oligarhie a Godunovilor, predând sceptrul, deși unui impostor, deși unui om de naștere slabă, dar curajos, inteligent, prieten al lui. faimosul purtător de coroană al Poloniei și, parcă, ales de soartă pentru a se răzbuna demnă asupra familiei ucigașului; s-ar putea gândi că l-ar îndrepta pe Fals Dmitri pe calea bunătății și a milei: el va înșela Rusia, dar va repara această înșelăciune - cu fericirea ei! Poate că Basmanov a lăsat capitala încă în nehotărâre, gata să acționeze după împrejurări, în beneficiul ambiției sale; poate că s-a hotărât asupra trădării numai când a văzut înclinația atât a Guvernatorului, cât și a trupelor către înșel. Toți au sărutat crucea lui Theodore (pentru

eu

G. v6o5. nimeni nu a îndrăznit să fie primul rebel), dar mai ales cu reticență sau descurajare. Iar cei care până atunci nu crezuseră pe imaginarul Dimitrie au început să-l creadă, fiind loviți de moartea subită a lui Godunov și găsind în ea noi dovezi că nu un impostor, ci cu adevărat moștenitorul Sfântului Ioan, își cere proprietatea legală: căci Cel Atotputernic — după cum credeau ei (3 * 5) — îl favorizează fără îndoială și îl conduce, prin mormântul unui prădător, spre împărăție. Ei au observat, de asemenea, că în jurământul către Theodorova Pretendința nu era numită Otrepiev: compilatorii săi. probabil fără intenţie, au scris numai: jurăm să nu-l executăm pe cel care se numeşte Dimitrie (3lfi). „În consecință”, au spus mulți, „basmul „despre fugarul Diacon Chudovsky este deja declarat solemn o ficțiune. Cine este acest „Dimitrie, dacă nu cel adevărat?” Cei mai credincioși au avut gândul trist că Teodor nu va putea rămâne pe tron. O astfel de aranjare a minții și a inimii promitea un succes ușor al schimbării: Basmanov a observat, a hotărât și a pregătit Rusia ca un dar pentru un înșelătoriu, s-a asigurat fără îndoială, prin relații secrete, în recunoștința sa.

Samoev - Stânga în libertate în Putivl, False-nepusili-

tu tel.   Dimitry în trei luni de la ucraineană

igi isi naviga orasele si inarma oamenii; i-a scris lui Mnishch că spera la fericire mai mult ca niciodată; a trimis cadouri Hanului, dorind să încheie o alianță cu el; aștepta noi asociați din Galiția și a fost întărit de o echipă de călăreți adusă la el de Mihail Ratomsky, care l-a asigurat că voievodul Sendonirsksh cu regimentele regale (3 * 7) îl va urma. Dar numai moartea lui Borisov, doar trădarea

guvernatorului țarilor ar putea împlini speranța îndrăzneață a lui Razstriga: a știut despre primul la sfârșitul lunii aprilie de la fugar, nobilul Bakhmegaev (3i8); despre a doua la începutul lunii mai, probabil de la însuși Basmanov — și de atunci știa tot ce s-a întâmplat în tabăra lui Kromsky.

După ce a salutat onoarea soțului ei Dumnago și gloria celebrului cavaler pentru farmecul nobilimii excepționale sub sceptrul unui vagabond, Basmanov, încrezător în acest premiu, i-a asigurat pe alții de asta! mândrie scăzută: prințul boier Vasil ^ Vasilevici Golițin, fratele său, prințul Ivan și Mihail Glebovici Saltykov (3is), care nu aveau nici conștiință, nici rușine și, de asemenea, doreau să fie lucrători temporari ai noii domnii ca răzbunare pentru răutatea odioasă. Po și răufăcătorii caută pretexte plauzibile

G. ibob.

Trădarea lui Golitsa * puf și Ca.fr-shykoshi

G. 16o5.

Schimba trupele.

în legăturile lor: înşelându-se unii pe alţii, făţarnicii au găsit în Fals Dmitry toate semnele adevăratului (Zai \ d sfinţii proşti ai ţarului şi proprietăţile sufletului înalt; s-au mirat de soarta lui miraculoasă, marcată de degetul lui Dumnezeu. ; a calomniat regatul Godunovilor, câștigat prin viclenie și fărădelege; a deplâns nenorocirile și războaiele intestine și sângeroase necesare păstrării coroanei pe capul slab al lui Teodor, iar în triumful Răzstrigilor a văzut beneficiul, tăcerea, fericirea Rusiei. . Au fost de acord asupra trădării și s-au grăbit să acționeze. yarskaya Depii orașele Ryazan (3îI), Tula, Kotira, Aleksina); au calmat conștiința oamenilor proști, miopi, repetând și repetând că pentru ruși nu există decât un singur jurământ legal: dat de ei lui Ioan și copiilor săi; că cel mai recent, luat de la ei în numele lui Boris și Teodor, este înșelăciunea fructului și sunt invalide când fiul lui Ioan nu a murit și este bine în Putivl În cele din urmă, pe 7 mai (5) s-a dezvăluit complotul: s-a dat alarma; Basmanov a urcat pe cal și l-a declarat cu voce tare pe Dimitrie țarul Moscovei. Mii de oameni au exclamat, iar riazanienii au fost primii: „Trăiască” tatăl nostru, suveranul Dimitri Ioannovici.'^

Alții încă tăceau de uimire, domnule Ibo.

Atunci s-au trezit doar credincioșii Voevodas, înșelați de trădarea lui Basmanov: prinții Mihailo Katyrev - Rostov, Andrei Telyatevski, Ivan Ivanovici Godunov: dar prea târziu! Văzând un număr mic de zeloși față de Teodor, au fugit la Moscova, împreună cu câțiva oficiali și soldați,

ruși și străini (3? 3): au fost alungați, bătuți; l-au depășit pe Ivan Godunov și l-au condus legat în tabără, unde armata, într-o amăgire nefericită, a triumfat asupra trădării ca o sărbătoare strălucitoare pentru patrie. Nimeni nu a îndrăznit să-și exprime îndoielile când cel mai faimos adversar al Pretenditorului, Eroul din Novgorod-Seversky, l-a recunoscut deja ca fiu al Sfântului Ioan - iar bucuria de a vedea din nou tribul anticului țar pe tron a înecat reproșurile. de constiinta pentru perfidii inselati!

În această zi memorabilă de fărădelege, Basmanov a excelat cu ticăloșie obscenă, iar un alt trădător cu viclenie ticăloasă: prințul Vasily Golițin a poruncit să fie legat, vrând să asigure în orice caz Rusia că l-a trădat involuntar pe înșelatorul (M)!

După ce a încălcat jurământul, armata, cu semne ale celei mai vii râvne, a întreprins altul: după ce l-a trădat pe Teodor, să fie credincioasă imaginarului Dimitrie și l-a făcut pe Ataman Korel să știe că slujesc.

D. iGo5. culege deja un Suveran. Războiul s-a oprit: apărătorii Kromsky s-au târât din găurile lor și i-au îmbrățișat fratern pe foștii dușmani de pe meterezele cetății; iar prințul Ivan Golițin s-a grăbit la Putivl, nu mai la țarevici} , ci la țar (3í5), în numele armatei și cu prizonierul Ivan Godunov ca gaj de fidelitate. Falsul Dmitri avea nevoie de o putere spirituală extraordinară pentru a-și ascunde bucuria excesivă: s-a așezat maiestuos pe tron când Golițin, însoțit de mulți demnitari și nobili (3 ^), l-a bătut cu umilință cu frunte și cu un aer de evlavie a spus preotul: „ Fiul Ioan! armata îți dă puterea Rusiei și așteaptă mila ta. Ademeniți de Boris, „ne-am împotrivit de mult țarului nostru legal: acum, după ce am aflat adevărul, toată lumea ți-a jurat în unanimitate credință. Du-te la tron „parental; domnește fericit și la mulți ani! Dușmanii tăi, calomnierii lui Borisov, sunt în „lanțuri”. Dacă Moscova îndrăznește să fie încăpățânată, atunci să o umilăm. Vino cu noi în capitală, „să fii căsătorit cu „împărăția!” În această oră, potrivit Cronicarului, unii nobili moscoviți, privindu-l pe falsul Dmitri, l-au recunoscut ca fiind Diaconul Otrepiev (Zz?): înfiorat, dar nu mai îndrăznea să vorbească și plângea pe ascuns.

narkha mărecios, atins, pocăit - domnule ibo5, nu există subiecte vinovate, fericitul înșelătoriu nu a mulțumit, ci doar a iertat armata; i-a poruncit spigi la Vultur (318), si el insusi s-a dus acolo rg Maya de la Putivl Hike la boo Lyakhov J cu Donetul si Rusia sa * * Motwjb * noi, cei mai vechi ceilalti in tradare; Voiam să văd ruinele din Krom, glorificate de curajul apărătorilor lor, și acolo, privind în jur cenușă, meterezul, pisoanele lui Kozakov și tabăra nemărginită, fortificată, unde în timpul săptămânilor de încercare mai mult de

șaptezeci de mii de războinici buni. pentru anii șaptezeci, cu arme uriașe ascunse în inacțiune, și-au exprimat surprinderea și s-au lăudat cu miracolul milostivirii Cerului pentru el. În continuare, s-au întâlnit cu Razstriga Voyevoda, Mihailo Saltykov, prințul Vasily Golitsyn, Sheremetev și șeful trădării, Basmanov. . _. acesta din urmă cu un jurământ sincer să moară pentru cel căruia i-a jertfit conștiința și biata patrie! Primit în unanimitate de armată ca țar al grației, Fals Dmitry a demis o parte din ea pentru o lună pentru a se odihni pe S^e), l-a trimis pe celălalt la Moscova și el însuși, cu două sau trei mii dintre cei mai de încredere asociați, a mers în liniște. în urma ei. Peste tot oamenii și militarii l-au întâlnit cu daruri; cetăţi, cetăţi s-au predat: din cel mai îndepărtat a venit Astrahan

G. ibo5. i-au adus în Ts * pyakh Voyevoda pe Mihail Saburov, o rudă apropiată a lui Feodorov. Numai în Orel, o mână de oameni mărinimi nu au vrut să schimbe legea: acești ruși vrednici, necunoscuți din păcate de Istorie, au fost aruncați în închisoare (33ü). Toți ceilalți și-au plecat cu râvnă genunchii, l-au slăvit pe Dumnezeu și pe Dimitrie, așa cum au făcut cândva pe Eroul Donului sau cuceritorul Kazanului! Pe străzi, pe drumuri, se înghesuiau la calul lui să sărute picioarele Pretenditorului! Totul era emoționat, nu groază, ci bucurie. Cetatea rușinii și fricii de trădare a dispărut: s-a repezit la Moscova într-un râu furtunos, aducând cu sine moartea țarului și onoarea poporului. Acolo, primii vestitori ai nenorocirii au fost fugarii conștiincioși, guvernatorii lui Katyrev-Rosgaovsky și Telyatevski cu alei lor (33ιλ Teodor, folosind încă puterea țarului, le-a exprimat * recunoștința patriei cu premii solemne - și, parcă așteaptă cu calm soarta lui pe tronul catastrofei ѣ, văzând în jurul lui nu mai mulți prieteni sinceri, deznădejde, nedumerire, prefăcătorie, iar printre oameni este încă liniște, dar formidabil: pregătirea pentru o mare schimbare, dorită în secret de inimi (33a) . favorizând Pretenditorul, au adormit victima în ajunul măcelului ei:

Teodor, mama lui și vecinii au fost alungați, reducând pericolul sau sugerând măsuri invalide pentru mântuire. Puterea supremă a adormit în camerele Kremlinului când Otrepiev a plecat în capitală, când numele lui Demetrius tună deja pe malurile Oka, când oamenii s-au înghesuit chiar pe Piața Roșie, ascultând cu nerăbdare vestea succeselor sale. Erau și Guvernatori și războinici credincioși: tânărul Sgprashig Suveranul, în chip de Înger al frumuseții și al inocenței, mai putea să bea cu ei cu îndrăzneală împotriva oștilor de sperjur orbiți și a lui Razstriga răutăcios: în fapta legii este un putere deosebită, de neînțeles și teribilă pentru fărădelege. Dar dacă nu înșelăciune, atunci - o minunată stupefiere a minții a trădat Moscova ca o pradă pașnică a ticăloșiei. Sunetul armelor și mișcările militarilor puteau da curaj celor plictisiți și frică trădătorilor; dar calmul, fals, mortal, domina capitala și slujea intrigilor drept o petrecere dorită. Activitatea Guvernului s-a dovedit a fi doar în faptul că i-au prins pe

solii cu scrisori de la armată și Pretendiul către locuitorii Moscovei: scrisorile au fost arse, mesagerii au fost băgați în închisoare; În cele din urmă, nu au avut grijă - într-o oră totul a fost făcut!

'pentru5.

G. v6<-5.

Falsul Dimitri, bănuind că scrisorile lui nu au ajuns la Moscova, a ales doi demnitari, curajoși, iute, Pleșceev și Iushkiya (334): le-a dat un nume și le-a ordonat să meargă la Krasnoye Selo pentru a-i mânia pe locuitorii de acolo, și prin ei capitala. S-a întâmplat așa cum credea el. Negustorii și artizanii din Krasnoselsky, captivați de încrederea imaginarului Dimitrie, i-au jurat credință cu gelozie și și-au adus solemn solii (și iunie) la Moscova, deschiși, neînarmați: pentru soldații trimiși de țar pentru a-i liniști pe acești rebeli. , a fugit înapoi fără să demască sabia; iar Krasnoseltsy, slăvindu-l pe Dimitrie, a găsit în capitală mulți oameni cu gânduri asemănătoare, orășeni și oameni de serviciu; alții au fost târâți cu ei cu forța: unii s-au agățat de ei doar din curiozitate. Această gazdă zgomotoasă s-a repezit la locul execuției, unde, după un semn dat, totul a tăcut pentru a asculta scrisoarea falsului Dimitriev către Sinclit, către Marii Nobili, demnitari, oameni de ordine, militari, comerciali, mijlocii și negru (335T „Ai jurat tatălui meu” – scria Răzstriga – „nu-și schimba copiii” și posteritatea în vecii vecilor, dar l-au luat pe Godunov drept țar. Nu-ți reproșez: ai crezut că Boris m-a omorât în copilărie; nu-și cunoștea viclenia

j, iar ne a îndrăznit să se împotrivească omului care r tGo5 „deja stăpânea de sine şi în domnia lui Teodor Ioannovici, - plâns şi executat”, pe care el voia. Ademenit de el, n-ai crezut că eu, mântuit de Dumnezeu, vin la tine cu dragoste și blândețe. Sânge prețios a fost vărsat. . Dar regret fără furie: ignoranța și frica te iartă. Soarta a fost deja decisă: orașele și armata mea. Îndrăznești să înjuri pe plăcerea intestină a Mariei Godunova și a fiului ei? Nu le pare rău pentru „Rusia: nu-i dețin pe al lor, dar pe al altcuiva; „Au hrănit țara Seversk cu sânge și vor ruina Moscovei. Amintiți-vă ce sa întâmplat „de la Godunov cu voi, boieri, Voievodă și toți” oameni celebri: câtă rușine și dezonoare „de nesuportat? Iar voi, Nobili și Copii ai boierilor, „ce n-ați îndurat în slujbe împovărătoare și în exil? Iar voi, negustori și oaspeți, „câte greutăți ați avut în comerț și cu ce îndatoriri nemăsurate v-ați împovărat? Vrem să vă favorizăm fără seamăn: Boierii și toți demnitarii cu „cinste și proaspeți părinți, Nobili și oameni din mila grefierului, oaspeți și negustori” cu foloase, în cursul continuu al zilelor de liniște și pace. Îndrăznești să fii inflexibil? Dar din mâna țarului nostru vei „scăpa

de: mă voi duce și mă voi așeza pe tronul tatălui meu”; Merg cu o armată puternică, d-le

ı6o5. Sunt lituanian: pentru că nu numai rușii, ci și străinii îmi donează de bunăvoie viața lor. Cel mai infidel Nogai a vrut să mă urmeze: le-am ordonat să rămână în „stepe, cruțând Rusia. Teama de moarte, „temporală și veșnică; temeți-vă de răspuns „în ziua judecății lui Dumnezeu: smerește-te și îndată. ,, trimiteți Mitropoliții, Arhiepiscopii, „soții Dumei, Marii Nobili și Diaki, oameni militari și de comerț, ne bat” cu fruntea, ca țar legitim al vostru.” Poporul Moscovei a ascultat cu evlavie și a raționat astfel (336): Boierii au cedat fără îndoială nu falsului Dimitrie. Se apropie de Moscova: „cu cine ar trebui să stăm împotriva puterii lui? cu o mână de fugari Kromsky? cu „bătrânii, soțiile și bebelușii noștri? si pentru cine? pentru urâții Godunov, hoții Puterii Suverane? Pentru mântuirea lor, vom trăda Moscova în flacără și ruină? Dar nu îi vom salva pe ei sau pe noi înșine printr-o rezistență inutilă. În consecință, nu există „nimic la care să te gândești: trebuie să apelezi la mila lui Dimitrie!”

Iar pe vremea când acest Veh-'che fără lege avea Regatul, principalii consilieri ai Tronului tremurau în Kremlin de groază. Patriarhul i-a implorat pe boieri să acţioneze şi

însuși, în confuzie de spirit, nu s-a gândit să apară; ¡bo5. pe locul frontal în veşmintele Sfinţilor, cu cruce în mâna dreaptă, cu binecuvântare pentru credincioşi, cu jurământ pentru trădători: a strigat numai Í33 ')! Cei mai faimoși boieri, Mstislavsky și Vasily Shuisky, Belsky și alți consilieri Dumei au ieșit din Kremlin către cetățeni, le-au spus câteva cuvinte în îndemn și au vrut să pună mâna pe mesagerii falșilor Dimitriyev: oamenii nu le-au dat. și a strigat: „E timpul că am trecut de Godunov”. Am fost cu „ei în întuneric kromishny: soarele răsare” pentru Rusia! Trăiască Regele Dimitrie! „Jurământul memoriei lui Boris! Moartea tribului Godunov Cu acest strigăt, mulțimea s-a repezit la Kremlin. Gărzile și gărzile de corp au dispărut cu subiecte pentru Teodor; au acţionat doar rebelii violenţi; au pătruns în palat și cu o mână obrăzătoare l-au atins pe cel căruia i-au jurat de curând credință: l-au târât pe tânărul țar de pe tron (333), unde căuta siguranța! Nefericita mamă a căzut la picioarele freneticilor și s-a rugat în lacrimi nu pentru împărăție, ci doar pentru viața fiului ei drag! Dar răzvrătiților le era încă frică să nu fie monștri: l-au condus inofensiv pe Teodor, mama și sora lui din palat, până la tronul Kremlinului, casa lui Borisov, și acolo le-au pus paznici: toate rudele Țarskilor, Godunov, Saburov, Velyaminov,

au dat cheia, proprietatea lor a fost jefuită, casele le-au fost sparte; nu au lăsat nimic intact în locuințele medicilor străini, favoriți ai Borisovilor; au vrut să jefuiască și beciurile deținute de stat, dar au rezistat când Belsky le-a amintit că tot ceea ce este proprietatea statului este deja Dimitrievo (33e). Acest păzitor al fiului mai mic al Sfântului Ioan (3 "°) a apărut apoi deodată ca principal consilier al poporului, ca cel mai mare dușman al Godunovilor și, împreună cu alți boieri, slăbiți sau perfid, au încercat să-i potolească pe rebeliune în numele noului Țar. Toți au depus un jurământ lui Dimitrie și (3 iunie) marii, prinții Ivan Mihailovici Vorotynsky, Andrey Telyatevsky, Pyotr Sheremetev, Dumny Dyak Vlasyev și alți oficiali nobili, nobili, cetățeni au părăsit capitala cu o mărturisire la Pretendintul din b Tulu (341). Mesagerul lui Pleșcheev și Pușkin îi prevenise deja; Razstriga știa deja tot ce s-a întâmplat în Mrskva și nu era încă liniștit: i-a trimis acolo pe prințul Nasili Golitsyn, Mosalsky și Dyak Sutupov (34 *) cu un ordin secret, iar Piotr Basmanov cu o echipă militară, pentru a încununa triumful. de fărădelege cu ticăloşie ticăloasă.

Acești slujitori demni ai falșilor Dimitriev, acceptați la Moscova ca executori cu drepturi depline ai testamentului țarului, și-au început munca cu Patriarhul. Participare slabă la capre

nyah Borisov se lipsește de împuternicirea domnului ISo5. a poporului, neavând curajul să moară pentru adevăr și pentru Teodor, năucit de frică, și chiar, precum se spune, împreună cu alți Ierarhi, bătând pe fruntea Pretenționului (3/'3), Iov nădăjduia să a câștiga în el o milă rușinoasă? Dar falsul Dmitri nu credea nerușinația lui; nu credea că poate, cu un aer de evlavie, să pună coroana țarului pe diaconul său fugitiv - și pentru aceasta, Pretenții Ambasadorii au anunțat poporului Moscovei că slujitorul Godunovilor nu trebuie să rămână Primul Ierarh. După ce l-a răsturnat pe țar, poporul în zilele fărădelegii nu s-a îndoit să-l răstoarne pe Patriarh (344). Iov a comis Li-

. Zatochenie

turg în templu în grabă: deodată răzvrătiții Patriarhului sunt frenetici, înarmați cu sulițe și dragoni - βMX\"A),"o' Lem, aleargă în biserică; nu asculta cântarea divină; grăbește-te la Altar, apucă și târăște Patriarhul; Nefericitul Iov și-a exprimat atât smerenie, cât și fermitate: scoțându-și panagia și așezând-o pe icoana Maicii Domnului Vladimir, a spus cu voce tare: t „a păstrat integritatea Credință: acum văd dezastrul Bisericii, triumful înșelăciunii și erezie. Maica Domnului! salvează Ortodoxia!” L-au îmbrăcat într-o haină neagră, l-au târât, l-au dezonorat, în templu,

G. ibo5.

Tsarubiy spivo.

2o4

pe piata, si scos cu caruta din oras pentru a incheia o camera in manastirea Staritsa. - Înlăturând cel mai important martor al adevărului, opus Pretenditorului, au hotărât soarta Godunovilor, Saburovilor și Velyaminovilor (ZD: i-au trimis înlănțuiți în temnițe în orașele îndepărtate, Nizovye și Siberian (uratul Semyon). Godunov a fost zdrobit la Pereslavl).Au decis imediat soarta familiei Suveran.

Tinerii Teodor, Maria și Xenia, stând sub pază în acea casă, de unde dragostea de putere a lui Borisov i-a dus la măreția ei dezastruoasă, le-au ghicit soarta. Poporul încă mai respecta în ei sfințenia demnității țarului, - poate, sfințenia purității; poate, în chiar furia răzvrătirii, și-a dorit ca imaginarul Dimitrie să dea dovadă de generozitate și, luând coroana pentru sine, să lase viața nefericită, chiar și în singurătatea vreunei mănăstiri părăsite. Dar generozitatea în acest caz i s-a părut lui Razstriga incompatibilă cu Politica: cu cât avea mai multe virtuți personale țarul răsturnat, legitim, cu atât mai mult putea să-l sperie pe țarul mincinos, care a fost ridicat la tron prin răutatea unora și amăgirea multora; succesul trădării pregătește mereu altul – și nici un deșert nu ar ascunde tineretul Suveran

2o5

Opt tandrețea Rusiei. Deci, probabil, du-g. ibo5. mic și Basmanov; cu toate acestea, în mod clar nu a vrut să participe la o faptă îngrozitoare: răul și binele au diplome. Alții au fost mai îndrăzneți: prinții Golitsyn și Mosalsky, oficialii Molchanov și Sherefedinov 046), luând cu ei trei Strelțev în formă de animal, au venit în casă pe Iunie Borisov: i-au văzut pe Teodor și pe Xenia stând liniștiți lângă mamă, în așteptarea voinței lui Dumnezeu, i-au smuls pe fragede copii din brațele împărătesei, i-au dus în camere speciale și i-au poruncit pe Streltsy să acționeze: au sugrumat-o pe împărăteasa. Maria chiar în acel moment; dar tânărul Teodor, înzestrat de natură cu o putere extraordinară, a luptat multă vreme cu patru criminali care cu greu l-au putut birui și sugruma 04 ". Mosalsky să o ducă la casa lui. S-a anunțat Moscova că Teodor și Maria înșiși le-au luat. propriile vieți cu otravă, dar cadavrele lor, puse cu îndrăzneală de rușine, aveau semne neîndoielnice de sugrumare 00).s, soție și fiu al celui flămând de putere, Care i-a adorat - și i-a nimicit, dându-le tronul pentru groază și moartea cea mai înverșunată. !

2θ6

g. iboi. cărturarii, „cereau sânge curat (ν), iar cei nevinovați s-au îndrăgostit de vinovați, dar se tem „de criminali și pentru vecinii lor!” „Mulți priveau doar cu curiozitate, dar mulți cu tandrețe; le era

milă de Maria, care, fiind fiica celui mai josnic dintre călăii Sfântului Ioan și soția unui holocaust, a trăit numai din binecuvântări și căreia Boris nu a îndrăznit niciodată să-și dezvăluie intențiile rele (35°); cu atât mai rău de Teodor, care a înflorit de virtute și speranță: atât avea, și atâta frumusețe a promis, pentru fericirea Rusiei, dacă ar fi plăcut Providenței! „Au tulburat și liniștea mormintelor: au săpat trupul lui Borisov, l-au pus într-un altar de lemn, l-au transferat de la biserica Sf. Mihail la mănăstirea fecioara Sf. Barsanuphius de pe Sretenka (zLi) și l-au îngropat. el singur, împreună cu trupurile lui Teodor și Marie!

Așa s-a încheiat pedeapsa lui Dumnezeu asupra ucigașului adevăratului Dimitrii și a început una nouă peste Rusia sub sceptrul celui mincinos!

D .1 ABA IV.

Domnia lui Fals Dmitry.

G. ibo5 — i6oG.

Prima insultă la adresa boierilor. Decretele falsului Mipiriev. Ambasadorul Angliei: „Spining la Moscova. Procură Razshrigi către germani. Intrarea în capitală. Lir. Milă. Filaret și tânărul Mihail. Țarul Simeon și Godunov. Sicriele lui Nagih și Romanov au fost aduse la Moscova. Binecuvântări. Reforma Dumei. Dragostea Pretenditorului pentru Henryk al IV-lea. Milă. Cuvânt laudativ al lui Razstrig. Alegerea unui nou Patriarh. Mărturia tăcută a reginei-Inokini. Nuntă. Nesăbuința lui Fals Dmitry. Faptele sunt josnice. tonsurat! Xenia. Şoapte despre Razstrig. Reproșuri. Shuisky. bodyguarzi germani. Lush și distractiv. Ambasada în Lituania pentru mireasă. Nemulțumire. Se zvonește că Boris Godunov este în viață. Titlul de Cezar. Logodnă. Zvonuri despre Pretenderul din Polonia. Falsul Dmitri plătește datoriile lui Mnvshkov. Incidente la Moscova. Întoarcerea lui Shuisky. Pretennicul Peter. Începutul conspirației. Ambasada la Shah. Întâlnirea trupelor la Elts. Scrisoare către Regele Suediei. Relațiile cu Khan. Vorbește despre planurile lui False Dmitry. Executarea lui Streltsev și Dyak Osipov. Rușinea țarului Simeon și Tatișciov. Călătoria guvernatorului din Seydomyr cu Marina. discursul lui Mnishkov. conditii. Opal a doi sfinți. Intrarea Marina în capitală. Indignarea moscoviților. Ispite. Ceartă cu ambasadorii. Cadouri. Logodna si nunta. Noi motive de indignare. Sărbătorile. O nouă ceartă cu ambasadorii lituanieni. Negocieri guvernamentale. Distracție concepută * Insolență Lyakhov * Consiliul de noapte

în casa lui Shuisky. Discursuri indraznete in piata. Neliniștea oamenilor. Calmează falsul Dimitrie. Schimbarea trupelor. Aseară pentru Pretender. Ascensiunea Moscovei. Moartea lui Basmanov. Mărturia reginei Inokini. Judecător, interogatoriu și executare a falsului Dimitrie.

Salvați Marina, crimă. Boierii potolesc răscoala. Deep silence io - Intrigi ale poftei de putere. Discursul lui Shuisky la Duma. Noua alegere a Regelui. Răspândirea Cenușii Pretenditorului. Dovada că falsul Dimitrie a fost un înșelător înșelător.

Cu absurdă insolență și spa-r nemaiauzit. deoarece. .   .

atins scopul în albastru - cumva seducând mințile și inimile contrar bunului simț - după ce a făcut ceea ce nu există exemplu în istorie: dintr-un călugăr fugar, un tâlhar cazac și slujitor al Pan Lituanianului, devenit țarul unei mari puteri. în trei ani, Pretendiul părea rece nocturn, calm nesurprins printre strălucirea și măreția care îl înconjura în acest timp de eroare, rușine și neruşinare. Tula avea înfățișarea unei capitale zgomotoase, plină de triumf și jubilare: acolo s-au adunat peste o sută de mii de militari și birocrați, mulți negustori și oameni din toate orașele și satele din apropiere. În urma prinților Vorotinski și Teliatevski, care au fost aleși să-l bată cu fruntea pe Razstrig în numele Moscovei, cei mai distinși oameni ai Dumei s-au grăbit acolo: Mstislavsky, Shuisky și alții, pentru a

vrednic să guste din rodul laşităţii lor: p, ^5, dispreţul celui căruia i-au jertfit totul, în afară de demnitate şi bogăţie, necinstite în asemenea împrejurări. Împreună cu ei se aflau în Palatul Tula, la Fals Dmitri Kozaki, noi băștinași din Don (Smaga Chertensky și tovarășii săi): le-a dat mâna mai întâi, și cu afecțiune; iar boierii deja după, și cu mânie pentru încăpățânarea lor de lungă durată. Ei scriu că ticăloșii cazaci, în prezența Pretenditorului, i-au certat cu nerăbdare pe acești nobili umiliți, în special pe prințul Andrei Telyatevski, care era mai loial legii decât alții (353λ Nobilii i-au prezentat lui Fals Dmitry sigiliul de stat, cheile Trezoreria Kremlinului, hainele, armura țarului și o mulțime de regi vortsev pentru serviciile sale.A început statul Razstriga, care, la sugestia propriei minți sau a consilierilor, a preluat imediat guvernul, acționând liber, hotărât, ca și cum o persoană născut pe tron și cu obiceiul puterii: și June, neavând încă vești despre uciderea lui Teodor, a scris în toate orașele, și în cea mai îndepărtată Siberia, că el, False Dymk, adăpostit de o forță invizibilă de ticălosul Bosch R1evm orez. , și după ce s-a maturizat la curaj, dreptul de moștenire a stat pe statul Moscova; că clerul, Sinklit, toate gradele și poporul i-au sărutat crucea cu zel; că Voe-

G. ibo5. apele orașului trebuie să depună imediat același jurământ pentru toți oamenii în numele Reginei - Mama, Inokini Maron Theodorovna. iar el, țarul Dimitrie, cu obligația de a-i sluji cu credincioșie și de a nu da otravă, de a nu comunica cu soția sa, sau cu fiul său Borisov, Fedka, și cu niciunul dintre Godunov; nu te răzbuni

pe nimeni, nu ucizi pe nimeni fără decretul Suveranului, trăiește în tăcere și pace și în slujba de a îndrepta și curaj invariabil (3-4). Pretenderul era deja ocupat cu afacerile externe: a ordonat să-l ajungă din urmă pe ambasadorul Ambasadorului Angliei, Smith, care încă nu plecase din engleză. pași din Rusia. ia de la el scrisorile lui Boris către rege și spune-i că noul țar, în semn de prietenie specială pentru Anglia, le va oferi negustorilor ei noi beneficii în comerț și, imediat după nunta lui, va trimite un nobil demnitar de la Moscova la Londra, urmând obiceiul european și mișcarea adevăratei iubiri pentru Iacov (355).

Ştiind că voinţa lui s-a împlinit: Pa-

Al șaselea triarh este răsturnat, Teodor și Maria sunt în gilul Moscovei, vecinii lor sunt expulzați, Moscova este liniștită și așteaptă cu nerăbdare pe Dimitrie înviat, - Pretendiul a pornit din Tula, iar pe 1 iunie a tăbărât pe pajiștile râului Moscova. , lângă satul Kolomenskaya, unde totul

funcţionarii şi cei mai distinşi cetăţeni i-au adus pâine şi sare, cupe de aur şi sable, iar Boierilor cele mai măreţe ustensile ale ţarului şi au spus cu un aer de zel unanim: „Du-te şi stăpâni proprietatea strămoşilor tăi. „Templele sfinte, Moscova și palatele lui Ioan vă așteaptă. Nu mai există ticăloși: pământul „i-a înghițit. A sosit timpul pentru pace, dragoste „și distracție” (35G). Falsul Dmitri a răspuns că uită de greșelile copiilor și nu va fi un Domn formidabil, ci un tată afectuos al Rusiei. Imediat au apărut germanii cu o petiție. : fiind credincioși lui Boris până la sfârșit, dând dovadă de curaj în două bătălii, nedorind să participe la trădarea guvernatorului sub Kromy, ei l-au implorat pe Pretendint să nu-i acuze ca crimă de o faptă de bună-credință și au scris: „ ne-am îndeplinit cu sinceritate datoria jurământului, ,, și, pentru că l-am slujit pe Boris, suntem gata să vă slujim și pe voi, deja rege al legii.” Falsul Dmitri și-a primit cu bunăvoință superiorii și a spus: „Fii pentru mine la fel cum ai fost pentru Godunov: cred că ești de încredere. „mai mult decât cu rușii săi” C35;)! „oesh1 f” a vrut să-l vadă pe oficialul german care a ținut steagul în bătălia de la Dobrynsk și, punându-și mâna pe piept, i-a lăudat neînfricarea: pe care rușii nu l-au putut asculta. cu plăcere; dar ar trebui să-și exprime bucurie!

Căci pe 20 iunie, într-o frumoasă zi de vară, Apelantul a intrat în Moscova, cu chip solemn. dar si splendid. În fața polonezilor (3*8), timpani, trompeți, o echipă de călăreți cu sulițe

mi, pishchalniks, care cu unelte și cai de călărie a țarului, bogat împodobiți; în continuare toboșari și regimente de ruși, Cler cu cruci (z5u) și Falsul Dmitri pe un cal alb, în haine magnifice, într-un colier strălucitor, de ιδο, ooo de roșu: în jurul lui sunt mai mulți

Boieri și Prinți; în spatele lor sunt echipa lituaniană, germani, cazaci și Streltsy. Toate clopotele Moscovei au sunat. Străzile erau pline de nenumărate mulţimi de oameni; acoperișurile caselor și bisericilor, turnurile și zidurile sunt și ele presărate cu spectatori. Văzându-l pe Falsul Dmitri, oamenii au căzut cu fața la pământ cu o exclamație: „Bună ziua, tatăl nostru, Suveran și Mare Duce Dimitri, Ioane, mântuit de Dumnezeu pentru prosperitatea noastră“! Strălucește și arată-te, o, soare al „Rusiei!” 4 Falsul Dmitri i-a salutat cu voce tare pe toți și și-a chemat supușii buni

alții, spunându-le să se ridice și să se roage lui Dumnezeu pentru el. În ciuda acestui fapt, el încă nu i-a crezut pe moscoviți: au spus oficialii săi apropiați

kali din stradă în stradă și-i spunea neîncetat despre toate mișcările oamenilor: totul era liniștit și vesel. Dar deodată, când Falsul Dimitrie trece prin Podul Viu și Porți

Moskvoretsky a ieșit în piață, a venit un vârtej groaznic: călăreții cu greu puteau să stea pe cai; praful s-a ridicat într-o coloană și le-a orbit ochii, astfel încât cortegiul regal s-a oprit (zc °). Acest caz firesc i-a lovit pe războinici și pe cetățeni; s-au botezat îngroziți, zicându-și unul altuia: „Mântuiește-ne, Doamne, de necaz! Acesta este un „prevestire proastă pentru Rusia și Dimitrie!” Chiar acolo, evlavioșii au fost alarmați de ispită: când Razstriga, întâmpinat de Ierarhi și de tot clerul din Moscova la locul de execuție, a coborât de pe cal pentru a venera imaginile, muzicienii lituanieni au cântat la trâmbițe și au bătut tamburinele, înecând cântarea slujbei de rugăciune (360. Au văzut și o altă obscenitate: s-au alăturat clerului la Kremlin și în Biserica Catedralei Adormirea Maicii Domnului, falsul Dmitry a adus multe nepotriviți). -credincioși, Lyakhov, Vengrov: ceea ce nu s-a întâmplat niciodată și care părea oamenilor a fi o profanare a templului lui Tak Razstriga de la primul pas a uimit capitala cu lipsa lui de respect pentru altar! .. De acolo a uimit capitala! s-a grăbit la biserica Arhanghelului Mihail, unde, cu un aer de evlavie, a îngenuncheat pe mormântul Sfântului Ioan, a vărsat lacrimi și a spus: „O, dragă părinte! ; dar sfinții tăi „cu rugăciuni țintesc și stăpânesc! "Acest

G. !bo5. actoria iscusita nu era inutila ·. Oamenii au plâns și au spus: „Acesta este adevăratul“ Dimitrie! „În cele din urmă, Razstriga în camerele Sfântului Ioan s-a așezat pe tronul Suveranilor Moscovei.

La această oră, mulți nobili au părăsit palatul din Piața Roșie, către oameni, iar odată cu ei Bogdan Belsky, care stătea pe Terenul de execuție, a scos din piept imaginea Sfântului Nicolae, l-a sărutat și a jurat cetățenilor Moscovei. că noul Suveran a fost într-adevăr fiul lui Ioan, mântuit și dat de Nicolae Făcătorul de Minuni G63); i-a îndemnat

pe ruși să-l iubească pe cel iubit de Dumnezeu și să-i slujească cu credință. Poporul a răspuns în unanimitate: „La mulți ani Suveranului nostru Dimitrie! Da, „dușmanii lui pier 1” — Triumful părea sincer, general. Impostorul cu nobilii și clerul s-a ospătat în palat, cetățenii în piețe și acasă; au băut Sărbătoarea și s-au distrat până noaptea târziu, „Dar plânsul” nu era departe de bucurie, „spune Cronicarul, „și vinul se revărsa în Moscova înainte“ sânge ^ (Zb4),

Au fost declarate haruri, îndurări: falsul Dmitri a returnat libertatea, rangurile și proprietatea nu numai lui Nagy, rudelor sale imaginare, dar

si la toata vremea lui Borisov dezonorat: sipra-g. ibob. îndepărtatul Mihail Nagago (365) a acordat rangul de Marele Konyushago; fratele și cei trei nepoți, Ivan Nikitich Romanov, doi Șeremetevi, doi prinți Golitsyn, Dolgoruky, Tatev, Kurakin și Kashin în Boier; mulți în Okolnichie, și printre ei celebrul Vasily Shchelkalov, îndepărtat de Boris; L-a numit pe Prințul Vasily Golițin Marele Majordom, Marele Armurier Belsky, Prințul Mihail Skopin-Șuysky Marele Spadasin, Prințul Lykov-Obolensky Marele Teritoriu, Pușkin cel Mare Sokolnich, Dyak Sutupov Marele Secretar și Tipar și Vlasyev, de asemenea, Arem Secret cel Mare și Nadvorny Podkarbiem sau Trezorier, - apoi există, pe lângă noile ranguri, primii care au introdus nume străine în Rusia, împrumutate de la Lyakhov. Falsul Dimitrie l-a chemat și pe călugărul Filaret, involuntar, dezamăgit.

7 * Filaret

Siyskoy dezertează, pentru a-i da rangul de Mi- și yu yy; și Tropolitanul din Rostov (3GG): acest virtuos soț, cândva șeful nobililor și vecini ai țarului, a avut în sfârșit dulcea mângâiere să-i vadă pe cei, cam pe care chiar și în viața de pustnic îl tânjea inima: cel dintâi soția și fiul său. De atunci, călugărița Martha și tânărul Mihai, dăruiți ei pentru educație, locuiau în Eparhie

G. i6oS. Filaretova, lângă Kostroma, în mănăstirea Sfânta Ipatie, unde totul semăna cu o celebritate fragilă și o cădere izbitoare a ticăloșilor lor personali: pentru această mănăstire a fost întemeiată în secolul al XIV-lea de strămoșul Godunov / Murza Chet și bogat decorată. de ei. - Un monstru ciudat al imaginației lui Borisov, țarul și marele duce al Sfântului Ioan Țarul de Spmen, Simeon Bekbulatovici, orbit, după cum se spune (î6?), și exilat de Godunov, a primit și el favoarea lui Fals Dmitri, în amintirea lui. Sfântul Ioan : i s-a spus să fie . Curții a primit o mare onoare și i s-a permis să fie numită din nou țar (36б). Înlăturat dizgrația Godupsp;. de la rudele Borisovilor si le-a dat locurile lui Voevod din Siberia si din alte regiuni ale Orientului Indepartat. Nici ei nu au uitat morții:

trupurile morților și Po Nagih și Romanov, care au murit în suferință, mac "

adus scos din mormintele desertului, transportat la Moscova.]V|Oskva și au fost îngropați cu cinste, acolo unde zăceau strămoșii și vecinii lor (zse).

După ce a mulțumit toată Rusia cu favoruri pentru victimele nevinovate ale tiraniei lui Borisov, falsul Elagodya-Mgitry a încercat să o mulțumească cu binecuvântările VIA comune: a dublat salariile demnitarilor și a ordonat armatei să plătească toate datoriile de stat ale domniei lui Ioann. , a anulat multe ii taxe comerciale și de navă; a interzis cu strictețe orice mită și m-a pedepsit

mulți judecători fără conștiință; a anunțat că va primi el însuși petiții de la reclamanți pe Pridvorul Roșu în fiecare miercuri și sâmbătă. De asemenea, a emis o lege memorabilă asupra țăranilor și iobagilor; i-a instruit pe toți fugari să le întoarcă părinților și moșierilor lor, cu excepția celor plecați în timpul foametei care era în domnia lui Borisov, fără a avea hrana necesară; slujitori liberi declarati, lipsiti de vointa prin violenta, fara cetati intrate in cartile de stat si blanuri, dar nemultumindu-le lacomia: sunt ho-. viței mai mult, nu au părăsit Moscova, s-au plâns și s-au ospătat!

Captivat de obiceiurile țării în care a început viața lui magnifică și unde totul i se părea strălucit, excelent în comparație cu Rusia, False Dmitri nu s-a mulțumit cu introducerea de noi trepte și cel mai puțin.

• m ,4 Prsobrd-

al tău: EL se grăbea, în spiritul acestei imitații, dorința de a schimba componența statului nostru străvechi - Λ> "" "Duma de cusut: indicat să stea în ea, pe lângă Patriarh (care în cazuri importante).

d, ibo5. si pana acum s-a intamplat), patru Mitropoliti, sapte Arhiepiscopi si trei Episcopi G? a chemat pe toți oamenii Dumei senatori, a înmulțit numărul lor la șaptezeci, el însuși era prezent acolo în fiecare zi, a ascultat și a hotărât lucrurile, după cum se spune, cu o ușurință neobișnuită ('vch). Ei scriu că el, având darul elocvenței, a strălucit cu ei în Soviet, a vorbit mult și fluent, a iubit asemănările, se referea adesea la Istorie și a povestit ceea ce el însuși a văzut în alte țări, adică în Lituania și Polonia. , a arătat un respect deosebit pentru regele Franței, Henric al IV-lea (3? 5); s-a lăudat, ca și Boris, cu milă, blândețe, generozitate și a repetat vecinilor săi: „Pot rămâne pe tron în două feluri: tiranie și milă; Vreau să experimentez îndurarea și să „împlinesc cu credință legământul pe care l-am făcut lui Dumnezeu: să nu „vărs sânge” (376). Așa a vorbit ucigașul imaculatului Teodor și binefăcătoarea Maria!

Razstriga a fost glorificat: Fericitul-Lăudabil protopop de la Moscova, Terenty, i-a compus un syiryuk *** un cuvânt lăudabil, ca un purtător de coroană de dublu, purtând milă de limbă, iar Patriarhul Ierusalimului cu o scrisoare umilită

Milă.

l-a informat că toată Palestina s-a bucurat d> 1bo5> de mântuirea fiului lui Ioan, prevăzând în el viitorul lor izbăvitor și că trei lămpi ardeau zi și noapte peste mormântul lui Hristos în numele țarului Dimitrie (37").

Oamenii apropiați Pretenditorului l-au sfătuit, pentru a-și stabili puterea, să se căsătorească imediat cu Împărăția: căci mulți credeau că nefericitul Teodor nu va deveni atât de ușor victima trădării dacă ar avea timp să se sfințească în ochii oameni cu demnitatea Unsului. Acest rit solemn trebuia săvârșit de Patriarh: neîncrezându-se în clerul rus, falsul Dimitrie, în locul răsturnului Iov, a ales un străin, Ignatie Grecul, Arhiepiscopul Ciprului, care, după ce a fost izgonit din patria de către turci, a trăit. la ce oră la Roma a venit la noi în timpul domniei lui Teodor Ivanovici, mulțumit lui Boris, și de atunci a condus Eparhia de Ryazan. A câștigat favoarea Pretendentului, întâlnindu-l înapoi la Tula; nu avea nici Credință curată, nici dragoste pentru Rusia, nici rușine morală (37s) și i se părea cel mai de încredere instrument pentru toate ispitele pe care le plănuia. L-a instalat în grabă pe Ignatie ca Patriarh și s-a pregătit în grabă pentru nunta țarului; iar Falsul Dimitry pregătea, între timp, o altă sărbătoare

G. v6o5. un fenomen natural necesar pentru certificarea deplină Moscovei și Rusiei că coroana lui Monomakh este conferită capului fiului Sfântului Ioan.

Armata, Synklitul, toate rîndurile statului l-au recunoscut pe înșelător drept Dimitrie, totul în afară de mama, față de care mărturia era atât de importantă și firească, încât oamenii, fără îndoială, îl așteptau cu nerăbdare. Pretendinta domnise deja la Moscova de aproximativ o lună, iar oamenii nu o văzuse încă pe țarina - Inokini, deși ea locuia la numai cinci sute de mile de acolo (379): căci falsul Dimitrie nu putea fi sigur de consimțământul ei la înșelăciune. , deci contrar titlului sfânt de Inokini și inimii materne. Relațiile secrete au durat timp: pe de o parte, i-au prezentat viața țarului, iar pe de altă parte, chinul și moartea; în caz de încăpăţânare, groaznică pentru un înşelător, puteau-o sugruma pe nefericită - să spună că a murit de boală sau de bucurie, iar cu o înmormântare magnifică a mamei suveranului imaginar, să liniştească oamenii creduli. Soția văduvă a lui Ioannov, încă nebătrânită de ani, își amintea de plăcerile lumii, de Curte și de splendoare;

Tăcut „ x .

martorul a plâns în umilință ani de zile, a suferit de dragul vecinilor ei (38°) - și nu a murit. imaginat în alegere. Apoi False Dmitry deja

trimisă public la ea în Vyksa pu-g. ibo5. tatălui Marelui Spadasin, prințul Mihail Vasilievici Skopin - Shuisky (3бı) și altor oameni nobili, cu cererea convingătoare a fiului blând de a-l binecuvânta pentru Regat - și el însuși, la 8 iulie (33L, a ieșit să se întâlnească ea în satul Taininsky - Curtea și oamenii au fost martorii unui spectacol curios în care arta ipocrită avea înfățișarea sincerității și a naturii.Lângă drum au așezat un cort bogat, unde au adus-o pe regina și unde a vorbit cu falsul Dmitri. ea singură (3б3) - nu știau despre ce; dar au văzut consecința: fiul și mama imaginarii au părăsit cortul, exprimând bucurie și dragoste, s-au îmbrățișat cu tandrețe și au produs în inimile multor spectatori o încântare de tandrețe. .Oamenii buni au plâns, văzându-i în ochii Țariței, care putea plânge și nu ipocrit, amintindu-și de adevăratul Dimitrie și simțindu-și păcatul împotriva lui, înaintea conștiinței și a Rusiei!Falsul Dmitri a pus-o pe Marta într-un car magnific. , și cu capul deschis a mers câțiva kilometri pe jos, înconjurat de toți boierii; în cele din urmă a urcat pe cal, a mers înainte și a primit-o pe țarina în Sf. i-a făcut frumoase camere la Voznesen»

ı6o5. skom mănăstirea Devichi cu o slujbă regală specială.

Acolo Pretenderul, în fața unui fiu respectuos și blând, o vedea zilnic; El a fost mulțumit de pretenția ei pricepută, dar a îndepărtat de la ea toți oamenii îndoielnici, pentru ca ea să nu aibă șansa să-l trădeze într-un secret important, din lipsă de modestie sau din pocăință (h84).

Notă. Pe 2 iulie a avut loc o nuntă cu rituri cunoscute (365). dar rușii au rămas uimiți când, după acest act sacru, Iisus Nicolae Cernikovski a vorbit pentru a-l saluta pe noul Monarh cu un discurs de neînțeles în limba latină (386). Ca de obicei, toți cei mai distinși clerici, nobili și oficialități au ospătat. ziua este cu țarul, încercând unii cu alții să-i arate zel și bucurie - dar deja mulți sunt ipocriți, căci amăgirea generală nu a continuat!

Primul dușman al lui Fals Dimitrie a fost însuși Scmul** 0Нъ', speculativ și iute din dimishria. naștere, nepoliticos dintr-o proastă educație - trufaș, nesăbuit și nepăsător de fericire. Surprinzându-i pe boieri cu ascuțimea și vioiciunea minții în treburile statului, Der-

223 trecutul comun a fost adesea uitat: jignit domnul ib<>5. i-a blestemat cu ridicolul lui, le-a reproșat ignoranța, i-a tachinat pe străini cu laude și a insistat ca rușii să le fie studenți, să călătorească în țări străine, să vadă, să observe, să fie educați și să merite numele de oameni (h87). Polonia nu și-a părăsit limba. Și-a demis bodyguarzii străini, dar i-a mângâiat exclusiv pe Polyakov, numai că le-a dat mereu acces liber la sine, i-a tratat prietenos și s-a consultat ca cu vecinii; chiar au luat doi Lyakh ai lui Buchinsky ca secretari ai țarului secret (3б8λ nobilii ruși, după ce au schimbat legea și onoarea, au pierdut dreptul la respect, dar l-au dorit de la cel căruia i-au sacrificat legea și cinstea: mândria nu tăce și în rușine și tăcerea conștiinței .un singurul De la început până la sfârșit, rusul s-a bucurat de încrederea și prietenia Pretenditorului: Basmanov, cel mai vinovat dintre toți; dar acest nefericit s-a înșelat: se vedea singurul favorit, și nu liderul Falsul Dmitri, care nu căuta tronul pentru a sta pe el ca student constant al lui Basmanov: uneori îl întreba, alteori îl asculta, dar mai des acționa contrar mentorului, după propria minți sau nebunie.

G ib<g5 cu el D ° libertăți neobișnuite și dezacord cu gândurile rușilor despre înălțimea rangului țarului, astfel încât boierii, care nu erau respectați de ei, ei înșiși îl respectau mai puțin decât foștii Suverani (z8e).

Impostorul și-a răcit în curând dragostea oamenilor față de sine, cu evidenta lui imprudență. Dobândind unele cunoştinţe la şcoală şi în relaţiile cu nobilii polonezi, se considera un înţelept, râdea de superstiţia imaginară a ruşilor evlavioşi şi, spre marea lor ispită, nu voia să fie botezat înaintea icoanelor; De asemenea, nu a ordonat să binecuvânteze și să stropească cu apă sfințită masa regală, așezându-se la cină nu cu rugăciune, ci cu muzică (39 °). Rușii nu au fost mai puțin tentați de bunăvoința sa față de iezuiți, cărora le-a dat cea mai bună casă în gardul sacru de la Kremlin și le-a permis să slujească Liturghia în latină (39 * λ Pasionat de obiceiurile țărilor străine, vântul Fals Dmitry a făcut-o). să nu fie în toate ca Lyakh, în haine și păr, în mers și în mișcările corpului; ѣl vițel, care era considerat între noi un fel de mâncare sfânt, păcătos; nu putea suporta băile și nu se culca niciodată după cină (ca toți rușii). de la Vѣ purtător de preț la filistin), dar iubit în asta »

<

timp de plimbare: a ieșit pe furiș din palat, g. t6o5. singur sau prieten cu sine; alergau din loc în loc, la artiști, aurari, Apteka-rkhm OΆ: iar curtenii, neștiind unde este țarul, pretutindeni îl căutau cu neliniște și întrebau despre el pe străzi: de ce se minunau moscoviții, văzând până acum pe Suverani numai în splendoare, înconjurați la fiecare pas de o mulțime de demnitari nobili. Toate

distracțiile și înclinațiile lui Fals Dimitriev păreau ciudate: îi plăcea să călărească armăsari sălbatici, turbați și cu propria sa mână, în prezența Curții și a oamenilor, bătea urșii (h94); a testat el însuși noile tunuri și a tras din ele în țintă cu o trăsătură rară; el însuși a învățat războinici, a construit, a luat cu asalt cetăți de pământ, s-a aruncat într-o groapă și a îndurat că uneori îl împingeau cu nepăsare, îl doborau, zdrobeau (Ze5) - adică se lăuda cu arta călărețului, vânătorului. , tunar, luptător, uitând demnitatea Monarhului. Nu și-a amintit această demnitate și în acțiunile temperamentului său iute: pentru cea mai mică vină, greșeală, stângăcie, și-a pierdut cumpătul (8es) și a bătut, cu lăcomie, pe cei mai nobili oficiali militari - iar răutatea în Suveran este contrară. la însăşi cruzimea faţă de oameni. Extravaganța exorbitantă era deja condamnată în Pretendiul: a turnat bani și a răsplătit cu nesăbuință; Da-

g. ibo5. un val de salarii pentru muzicienii străini, pe care primii oameni de stat nu l-au avut; iubind luxul și splendoarea, a cumpărat în mod constant, a comandat toate lucrurile prețioase și în trei luni a cheltuit mai mult de șapte milioane de ruble (Zo;) - și oamenilor nu le place risipirea în Suverani, căci le este frică de taxe. Descriind strălucirea Curții de la Moscova la acea vreme, străinii vorbesc cu surprindere despre Falsul Tron Mptria, turnat din aur pur, atârnat cu ciucuri de diamant și perle, fixat dedesubt pe doi lei de argint și acoperit transversal cu patru scuturi bogate, peste care a strălucit o minge de aur și un vultur frumos din aceea același metal (398). Deși Razstriga mergea mereu călare, chiar și la biserică, avea multe care și sănii legate cu argint, tapițate cu catifea și sabi; pe mândrele sale miniere asiatice, șeile, căpăstrui, etrierii lui străluceau cu aur, smaralde și iahturi (399); carele, mirii regali îmbrăcați ca niște mari. Neiubind pereții goi din camerele Kremlinului, găsindu-le triști și rupând palatul de lemn Borisov ca un monument urat (4 ° °), Pretendentul și-a construit pentru sine, mai aproape de Moscova - râul, un nou palat, tot din lemn . <401), a decorat pereții umblat-

țesături persane noi, colorate din - g. ib <> 5. sobe rasiale cu bare de argint, încuietori la uși cu aurire strălucitoare și, surprins pe moscoviți, în fața acestei iubite case, a așezat o imagine sculptată a unui gardian infernal, un uriaș Cerber de aramă, ale cărui trei fălci, dintr-o lumină. atingeți, deschis și zdrăngănit (4 ° g): ce este Fals Dmitry / ' așa cum se spune în cronică, "pre-vspni.i tu însuți sălășluind în veșnicie: iadul și întunericul!"

Acționând contrar obiceiurilor și prudenței noastre, falsul Dmitry a disprețuit cele mai sfinte legi ale moralității: nu a vrut să înfrâneze pofta nepoliticilor și, arzând de voluptate, a încălcat în mod clar

cartele întregului - ticăloșie, înțelepciune și decență. - parcă la noi - uh, eu sunt un renim pentru a deveni așa imaginarul pentru părintele tău; a dezonorat nevestele și fecioarele, Curtea, familiile și Sfânta Locaș cu îndrăzneala desfrânării și nu s-a rușinat de cele mai urâte dintre toate crimele sale: după ce a ucis mama și fratele Xeniei, a luat-o ca concubină (4°). 5). Frumusețea acestei nefericite Prințese ar putea dispărea de durere; dar însăși disperarea victimei, cea mai violentă ticăloșie, i s-a părut o amăgire monstrului, care, cu această singură lipsă de prostie, merita execuția sa, aproape învecinată cu triumf.

G. ifio.

IoSiLrI' ¿nenie Nee id.

el... Câteva luni mai târziu, Xenia a fost tonsurată, numită Olga și închisă în deșertul de pe Belozero, lângă mănăstirea Kirillov.

Dar Pretendiul sub masca lui Dimitrie ar fi putut, probabil, să fie nebun și răutăcios multă vreme în coroana lui Monomakh, dacă aceasta, de parcă n-ar fi căzut din el o mască magică în ochii oamenilor: atât de mare era zelul rușilor față de vechiul trib Suveran! Amăgirea l-a înălțat pe vagabond: adevărul trebuia să-l răstoarne pe înșelător * Nici unul îndepărtat It'Bb nu l-a cunoscut pe fugarul Chudovsky la Moscova: spera Razstriga să pară o altă persoană, încercând să pară un Polulyakh și schimbând haina neagră a lui. Călugăr la țar? sau, orbit de fericire, nu mai vedea el primejdie pentru sine, având puterea în mâini cu o furtună și socotindu-i pe ruși o turmă de oi mute? Sau te-ai gândit cu insolență să diminuezi acest pericol, să scuturi certificatul, să închizi timid adevărul? Nu s-a gândit să se ascundă și s-a uitat cu îndrăzneală în ochii fiecărei persoane curioși de pe străzi; nu a mers doar la Sfânta Mănăstire Chudovskaya, un loc al cunoștințelor și al amintirilor care îi erau neplăcute. Și așadar nu este de mirare că chiar la începutul noii domnii, când Moscova încă tunea de laudele lui Dimitrie, mulți oameni deja șopteau între

înșuși despre asemănarea lui reală cu domnul Diacon Gregory; laudele au tăcut din nesăbuința și faptele rele ale țarului, iar șoapta a devenit mai inteligibilă – și în curând a agitat capitala. Primul acuzator și prima victimă a fost Monk, care a spus public că imaginarul Dimitrie îi era cunoscut din copilărie sub numele de Otrepiev, a învățat de la el să citească și să scrie și a locuit cu el în aceeași mănăstire (4q4): Inok a fost ucis în secret în închisoare. Mai era și un alt martor, cel mai periculos, al adevărului - cel căruia Soarta i-a dat răzbunare dreaptă, dar al cărui ceas încă nu a venit: prințul Vasily Piui-skyi. În confuzie de groază, recunoscându-l pe vagabond drept țar, împreună cu alți boieri, cel mai puțin putea să-și ceară scuze pentru amăgire, căci cu ochii lui l-a văzut pe fiul lui Ioan în mormânt. Fie că este

chinuit de durere și rușine, fie că a avut deja planuri secrete lungi de vedere pentru pofta de putere, Shuisky nu a rămas multă vreme tăcut în capitală: le-a spus vecinilor, prietenilor, prietenilor săi că Rusia este la picioarele unui înșelător; de asemenea, el a inspirat poporul, prin avocații săi, negustorul Fiodor Konev și alții, că Godunov și Sfântul Iov au declarat adevărul absolut despre Pretendiul, un eretic, un instrument al Lyakhilor și Papiștilor (4° θ. Falsul Dmitri a avut și multe slujitori zeloși: Basmanov a aflat și l-a informat despre șapte kov, periculos

iGu5. nobilimea vinovatului. Ei i-au luat pe Shuisky și pe frații săi în custodie și au ordonat să judece cum nimeni nu mai fusese judecat înainte în Rusia: de Catedrală, oameni aleși de toate gradele și gradele. Cronicarul asigură că prințul Vasiliy, în această singură ocazie a vieții sale, s-a dezvăluit a fi un Erou: nu a negat: cu îndrăzneală, cu generozitate a spus adevărul, spre oroarea sinceră și ipocrită a judecătorilor, care au vrut să-l înece cu un strigăt, blestemând o asemenea blasfemie împotriva purtătorului coroanei. Shuisky a fost torturat: a tăcut; nu a numit niciunul dintre complici și a fost singur condamnat la moarte: frații săi au fost privați doar de libertate. Într-o tăcere adâncă, oamenii s-au înghesuit în jurul Terenului de execuție Gofi), unde boierinul condamnat stătea (cum s-a întâmplat pe vremea Sfântului Ioan!) lângă topor și bloc de tocat, între cetele de soldați, Strelțev și Kozakov; armele au strălucit și pe zidurile și turnurile Kremlinului, pentru a-i intimida pe moscoviți, iar Piotr Basmanov, ținând hârtie, le-a citit oamenilor în numele țarului: Iu Ioannovich al întregii Rusii; „A fost înșelător, calomniat, s-a certat cu mine cu „voi, buni supuși: pe Fals îl numea „rege”; a vrut să se răstoarne de pe tron. Căci „cel condamnat la moarte: da pentru că mori

Oamenii au tăcut de întristare, iubindu-i de mult pe Shuisky, și au lacrimat când nefericitul prinț Vasily, deja gol de călău, a exclamat cu voce tare în audiență: „frați! Mor „pentru adevăr, pentru credința creștină și pentru“ tine „Ci°”)! Deja șeful condamnaților zăcea pe tocătură Deodată aud un strigăt: cnnìm! Aici tot pătratul a fiert într-un loc de nedescris. mișcare de bucurie: l-au lăudat pe țar, ca în prima zi a intrării sale solemne la Moscova; adepții credincioși ai Pretenditorului s-au bucurat, crezând că o asemenea milă îi dă un nou drept la iubirea comună; numai cei mai prevăzători dintre ei s-au indignat și nu s-au înșelat (4° 8): puteau uita tortura și schelele lui Shuisky? Au aflat că nu vântul fals Dmitri a decis să atingă inimile cu acest neașteptat act de generozitate, ci că Regina - Călugăriță cu rugăciune în lacrimi l-a convins pe fiul închipuit să nu execute dușmanul care îi căuta capul (4° e).'· Conștiința, probabil, l-a chinuit pe acest nenorocit complice al înșelăciunii: salvându-l pe martirul adevărului, Marta nădăjduia să-și reducă păcatul înainte. oameni si Dumnezeu.

ibi>5.

g. i6o5. văzând cât de vioi au luat parte moscoviții la soarta lui și dorind să le câștige recunoștința. - Toți cei trei Shuisky, prințul Vasily, Dmitri, Ivan, au fost exilați în suburbiile Galiției; moșia lor a fost descrisă, casele lor au fost devastate.

În același timp, mărturia multor galicieni, edinozemtsy și cel mai apropiat lui Grigory Otrepyev: unchi, frate și chiar mamă, văduva conștiincioasă Barbara (410) a fost făcută publică și la Moscova: l-au văzut, l-au recunoscut și nu l-au recunoscut. vreau sa tac. Au fost încheiate; iar unchiul, Smirnago-Otrepiev (care a călătorit la Sigismund în 1604 pentru a-și incrimina nepotul), a fost exilat în Siberia. De asemenea, l-au prins pe nobilul Piotr Turgheniev și pe micul-burghez Fiodor, care incitau în mod clar oamenii împotriva țarului mincinos. Impostorul a ordonat execuția pe amândouă în mod solemn și a văzut cu plăcere că oamenii, recunoscători lui pentru iertarea lui Shuisky, nu au manifestat sensibilitate față de generozitatea acestor doi suferinzi: ambii pip la moarte fără groază și pocăință, numindu-l cu voce tare pe Falsul Dmitry cel Antihrist și favoritul lui Satan, (411), milă de Rusia și prevestind dezastru pentru ea; Mulțimea le-a înjurat, exclamând: „Moreți pentru o cauză!” — De atunci, denunțurile, drepte și false, nu au încetat, în ceea ce privește domnia lui Boris:

căci Pretennicul, dorind până acum să se laude cu milă, urma deja alte reguli: voia să potolească insolența cu o furtună, și pentru aceasta a favorizat avertismentele. Au torturat, executat, sugrumat în temnițe, lipsiți de numele lor, exilați pentru cuvântul despre Razstrig. Fie din cauza unor astfel de denunțuri, fie doar de teamă de indiscreția vechilor săi prieteni, False Dmitri a ordonat să-i îndepărteze pe mulți dintre călugării Chudovsky în alte locuințe, deșertice, deși (ceea ce este demn de remarcat) l-a lăsat în pace pe mitropolitul Krutitsy Pafnuty (4 * a), care la prima vedere l-a recunoscut pe Diaconul Grigorie, care la vremea lui a fost arhimandritul acestei mănăstiri, dar, ca probabil, printr-o expresie ipocrită sau neruşinată de râvnă faţă de Pretendiul, s-a scăpat de persecuţie. Alții tăceau și ei de frică, astfel încât capitala părea liniștită. Dar Razstriga a devenit mai atent și, în mod clar, neavând încredere în moscoviți, s-a înconjurat din nou de străini (4i3): a ales Grădina Zoologică Nemtsev ca bodyguarzi, i-a împărțit în trei echipe speciale sub comanda lui Kappspyuv: francezul Margeret, Livonian Knutsen și Scot. Van demaia; îmbrăcat foarte bogat, în damasc și catifea; înarmați cu halebarde și protazane, topoare și trestie cu vulturi aurii pe arbori, cu ciucuri de aur și argint; a dat fiecărui războinic,

G. i6o5.

Nemții sunt escroci”

ı6o5. peste moșie, de la 40 la 70 de ruble de salariu monetar - și de atunci am? Nu s-a dus nicăieri și nu a mers singur, însoțit peste tot de acești bodyguarzi redutabili, pe care boierii și curtenii i-au urmat doar în depărtare (4-4). O măsură demnă de vagabond, ridicată de jocul Sorții la gradul de Putere: trei sute de topoare și sulițe străine trebuiau să-l salveze de presupusa trădare a unui întreg popor și a unei jumătate de milion de soldați, iritați inutil de semne de neîncredere. ofensator! Între timp, False Dmitry și-a dorit Splendoarea distracției: muzica, dansul și cerealele erau zilnice și distractive.
X

noah pentru Curte. Cunoscând gustul țarului pentru splendoare, toți nobilii și ignobilii au încercat să strălucească cu haine bogate (4:5). Fiecare zi părea o sărbătoare. „Mulți plângeau în casele lor, iar pe străzi păreau a fi pețitori veseli și bine îmbrăcați”, spune Cronicarul.ъ înșelător de putere.

Ambasada Utishiv (4> b \ după cum credea el, Moscova, în Lishva Falsul Dmitri s-a grăbit să-și împlinească jurământul, dat din cauza ne- __

permanent. ny era recunoştinţă, inimă sau Poli-

tikoyu: oferă-ți mâna și coroana Marina,

care dragoste si incredere vagabondului domnul ibo5. merita onoarea de a sta cu el pe tron. Relațiile dintre Voievodul lui Sendomirsky și numitul său ginere nu s-au întrerupt: Pretendintul l-a informat pe Mnishk despre toate succesele sale, l-a numit întotdeauna tată și prieten; i-a scris din Putivl, Tula, Moscova; iar Voevoda a scris nu numai Pretendentului, ci și Boierilor Moscovei, cerând recunoștința lor cu astfel de cuvinte: „După ce am contribuit la fericirea lui Dimitrie, sunt gata să încerc ca aceasta să fie și fericirea Rusiei.” îndemnat la aceasta de iubirea mea veșnică pentru ea și nădăjduiesc în recunoștința ta când vei vedea cererea mea zelosă pentru tine în fața tronului și vei „avea noi beneficii”, noi drepturi importante, „până acum necunoscute în statul Moscova” (4-7).În cele din urmă (în septembrie) falsul Dmitri l-a trimis la Cracovia pe marele secretar și vistiernicul, Athanasius Vlasyev, pentru o întâlnire solemnă, dându-i o scrisoare către Sigismund și alta de la împărăteasa-călugăriță Martha către tatăl miresei. .vezi pe Pan trufaş de socrul ţarului, aşteaptă o mulţime de vecini săi, nu mai puţin aroganţi, şi onorează cu sclavie în ei proprietatea Bii-.

D. iCo5.

Nemulțumire.

un zeiost, care, alegând o mireasă străină, a arătat dispreț față de toate femeile rusești nobile? Impostorul, contrar obiceiului, nici măcar nu ia informat pe boieri despre această chestiune importantă (4ιδ): a vorbit, s-a sfătuit doar cu liacii. Dar, în timp ce i-a enervat în mod frivol pe ruși, el, în același timp, nu a satisfăcut pe deplin dorințele prietenilor săi străini.

Nimeni nu a fost mai zelos decât Nunţiul Panskago, Rangoni, a slujit înşelătorul: întâmpinându-l pe tron pe Fals Dimitrie (4'd), Rangoni L-a lăudat pe Dumnezeu şi a exclamat: am câştigat! l-a lingusit cu laude nemoderate si a sperat ca unirea Bisericilor va fi prima dintre faptele sale nemuritoare; a scris: „Imaginea feței tale este deja în mâinile Sfântului Părinte, plină de dragoste și prietenie pentru tine. Nu ezita să-ți exprimi recunoștința Capului Credincioșilor... și primește de la mine daruri spirituale: chipul unui Voievodă puternic, cu ajutorul căruia ai cucerit și ai domnit; mărgele de rugăciune și Biblia latină, permiteți-vă să o citiți cu plăcere și „fieți al doilea David.” Curând, oficialul Romei (4*°), contele Alexander Rangoni (nepotul lui Nuncio) a sosit la Moscova cu o binecuvântare apostolică și o scrisoare de felicitare de la preem-

Pika Klimentov, nerăbdător în dorința domnului Ibo5. vezi-te ca Capul Bisericii noastre; dar Pretennicul, într-un răspuns curtenitor, lăudându-se cu bunătatea miraculoasă a lui Dumnezeu față de el, care-l nimicise pe ticălos, parricidul său, nu a spus o vorbă despre unirea Bisericilor: nu vorbea decât despre intenția lui mărinimă de a nu trăi. în lenevire, împreună cu Împăratul pe Sul tana să șteargă Puterea necredincioșilor de pe fața pământului, convingându-l pe Paul al V-lea să nu îngăduie lui Rudolf să facă pace cu turcii: pentru care voia să-și trimită propriul ambasador în Austria. Falsul Dimitrie i-a scris și a doua oară Papei, făgăduind că va da siguranță Misionarilor săi pentru a-i trimite prin Rusia în Persia și pentru a fi credincios în împlinirea cuvântului care i-a fost dat; El însuși l-a trimis la Roma pe iezuitul Andrei Lavițki, dar, se pare, mai mult pentru treburile de stat decât cele ale Bisericii: pentru negocieri asupra războiului turcesc, pe care îl plănuia cu adevărat, fiind captivat în imaginația sa de gloria și folosul acestuia. Mândroș de fericire, născut curajos și cu dragoste pentru primejdii, Pretendiul, în vârtejul capului său ușor, nu mai era mulțumit de Statul Moscova: dorea cuceriri și noi Puteri (4*1)! Această gelozie a izbucnit în el și mai puternic din raportul voievodului de Tersky pe care l-au ordonat Streltsy și cazacii lor.

ı6o5. strângând puterea într-o ciocnire cu turcii și că unii afluenți ai sultanului din Daghestan au jurat credință Rusiei (421). Multă vreme propovăduind în Europa necesitatea unei revolte generale a Puterilor creștine împotriva otomanilor, nu putea Roma să aprobe intențiile falsului Mitriev? Papa l-a lăudat pe Eroul Țar, sfătuindu-l să înceapă doar de la următorul: de la Taurida, pentru ca prin distrugerea cuibului ticălos, atât de sărac pentru Rusia și Polonia, să taie aripile și mâna dreaptă sultanului în război cu imparatul; avea totuși motive să nu se încreadă în râvna Pretenditorului pentru Biserica Latină, văzând cum în scrisorile sale evită orice cuvânt clar despre Lege. Se pare că Pretendiul s-a răcit în zelul său de a face pe ruși papiști: căci, în ciuda imprudenței sale inerente, a văzut pericolul acestui plan absurd și cu greu te-ai fi hotărât să procedezi cu împlinirea lui, dacă ar fi domnise mai mult.

Binefăcătorul-șef al Falsului Dimitriev, Sigismund vicleanul, a văzut curând că fericirea și tronul îl schimbaseră pe cel care până nu demult îi săruta mâna de bucurie, tăcea și ofta înaintea lui, ca un sclav umilit (42Î). Fiind direct responsabil pentru succesul Pretenderului -

după ce l-a onorat pe vagabond cu onoarea fiului țarului, dându-i bani, soldați și, prin urmare, înclinându-i pe poporul Seversky să creadă în înșelăciune - Sigismund se aștepta foarte firesc la recunoștință și, prin secretarul său, Gosevski, salutându-l pe noul țar (4-4).), a cerut fără modestie ca Fals Dmitri să-i dea Ambasadorii Suediei dacă ar fi la Moscova de la rebelul Karl Gosevsky, vorbind în privat cu țarul, a anunțat ca secret că Regele era alarmat de zvonuri uimitoare. „Recent” (a spus acest oficial) „a plecat pentru noi un comandant din Rusia, care

T. Se zvoneşte că

„Thory asigură că Boris este în viață: îngrozit de victoriile tale și urmând instrucțiunile Magilor, i-a cedat Puterea fiului său, tânărul Teodor, prefăcut că este mort, „și a poruncit solemn, în locul lui, să cadă pe altul. persoană, beată cu otravă; „Și el însuși, luând o mulțime de aur, știind” o țarina și Semyon Godunov, a fugit în „Anglia, numindu-se negustor. După ce a instruit oameni de încredere să afle la Londra dacă periculosul „ticălosul tău, Sigismund, se ascunde într-adevăr acolo, ca un adevărat“ prieten, a considerat că este necesar să te avertizeze, „și gândindu-se că fidelitatea rușilor este încă inventiva, le-a dat ordin guvernatorilor noștri lituanieni să fie gata pentru „protecția voastră.” Această poveste nu i-a speriat pe falși.

ı6o5. mitriya: i-a mulțumit Regelui, dar a răspuns că „nu are îndoieli cu privire la moartea lui Borisova; că era gata să fie un dușman al rebelului suedez, dar mai întâi vrea să se asigure de prietenia sinceră a lui Sigismund, care, contrar cuvintelor amabile, reduce demnitatea dată lui de Dumnezeu” — pentru Sigismund în scrisoarea sa numită el Domnul și Marele Voievod, și nu Țarul: Impostorul dorea nu numai acest

titlu, ci și unul nou, magnific: s-a gândit să se numească Titlul Cezar, și chiar invincibil, visând la hainele sale viitoare (425).)! aroganță, nerecunoștință răutăcioasă: iar Falsul Dimitry i-a scris Varșoviei că nu a uitat de bunele slujbe ale lui Sigismund, l-a tratat ca pe un frate, ca pe un tată: a vrut să stabilească o alianță cu el, dar nu s-a oprit să-i ceară. titlul de Cezar, deși nu s-a gândit să-l amenințe cu un val pentru asta (42<3 Oameni prudenti, în special Mnishek și Nunțiul Papal, au argumentat în zadar Pretenditorului că Regele îl numește așa cum îl numeau întotdeauna Suveranii Poloniei Suveranii Moscovei și că Sigismund nu poate schimba acest obicei fără acordul Oficialilor Republicii. Alții, nu eu

oamenii nu prudenti credeau ca Republica G. iboi. orbirea nu ar trebui să se certe pentru un nume gol cu un prieten lăudăros care poate fi instrumentul ei pentru a-i liniști pe suedezi; dar Pans n-au vrut să audă de noul titlu, iar Voievodul de Poznanski i-a spus înfuriat unui oficial rus (4’7): „Dumnezeu nu-i iubește” pe cei mândri, iar țarul tău nu vrea „să stea pe tronul / '" - Această ceartă aprinsă nu a intervenit, totuși voi reuși în potrivirea bunicului meu.

1 noiembrie (4*8) Marele Ambasador al Țarului, Atanasie Vlasiev, cu o mare suită nobiliară, a sosit la Cracovia și a fost prezentat lui Sigismund: a vorbit la început despre fericita urcare a fiului Sfântului Ioan, despre gloria lui răsturnând Imperiul Otoman, cucerind Grecia, Ierusalim, Betleemul și Betania și după intenția lui Dimitrie de a împărți tronul cu Marina, din recunoștință pentru serviciile importante pe care i le-au făcut, în zilele adversității și tristeții sale, de celebrul ei părinte (4 "e). La 1 noiembrie, în prezența lui Sigismund, a fiului său Vladislav și a surorii sale, Prințesa Anna a Suediei, a avut loc o logodnă solemnă (cântat în versurile 0br1ISHNI (, Pindaric (43o) de iezuitul Grochovsky). Marina, cu o coroană pe ea. cap, în haine albe, smerit cu pietre prețioase,

g. iboi. strălucea în egală măsură de frumusețe și splendoare. După ce i-a spus în numele lui Mnishka lui Vlasyev (care a luat locul mirelui) că tatăl și-a binecuvântat fiica pentru căsătorie și pentru Regat, cancelarul lituanian Sapega a rostit un lung discurs, precum și Pan Lenchitsky și cardinalul, episcopul Cracoviei. , gloriind „demnitatea, învierea și familia nobiliară a Marinei, „nobilă a statului liber” liberă, - onestitatea lui Dimitrie în îndeplinirea” jurământului care i-a fost dat, fericirea Rusiei de a avea în schimb un purtător de coroană legitim, domestic. a unuia străin „sau a unui răpitor, și a vedea prietenia sinceră între Sigismund și țar, care „fără îndoială nu va ca exemplu ingratitudine, știind ce datorez Regelui și „Regatului Poloniei”. Cardinalul și cei mai distinși demnitari spirituali au cântat o rugăciune: veni Creator: toți și-au plecat genunchii; dar

Vlasiev s-a ridicat și aproape a râs la întrebarea Episcopului: „Dimitri este logodit” cu o altă mireasă? răspunzând: dar de unde știi? Nu am asta în pedeapsa mea. Schimbând inele, el a scos din cutie pe cel Regal, cu un diamant mare, și i l-a înmânat Cardinalului; dar el însuşi nu voia să ia cu mâna goală inelul miresei. După încheierea ritualurilor sacre, a fost o masă magnifică la guvernatorul de Sendomierz, iar Marina s-a așezat lângă rege, luând din

Oficialii ruși cadouri ale logodnicului lor: G. iboi. o imagine bogată a Sfintei Treimi, binecuvântarea Reginei - Călugărița Marta; pană de rubin; vas cu zambile; o corabie de aur împânzită cu multe pietre prețioase; taur de aur, pelican și păun; un ceas uimitor cu flaute și trâmbițe; prea trei kilograme de perle, 640 de sable rare, grămezi de catifea, brocarte, slipofs, atlase (43a) și așa mai departe și așa mai departe. Între timp, Vlasyev, vrând să fie respectuos, nu a vrut să stea la masă cu Marina, să nu bea și să nu mănânce și, știind prost că reprezintă chipul lui Dimitrie, și-a bătut fruntea la pământ când Sigismund și familia lui au băut. pentru sănătatea țarului și a țarinei, deja așa numită mireasa logodnică. După cină, regele, Vladislav și prințesa suedeză Anna au dansat cu Marina; iar Vlasyev s-a ferit de această onoare, spunând: „Au îndrăznit să se atingă de Majestatea Sa În cele din urmă, luându-și rămas bun de la Sigismund, Marina a căzut la picioarele lui și a plâns de emoție, spre nemulțumirea ambasadorului, care a văzut în acea umilință pentru viitoarea soție. al Purtătorului Coroanei Moscovei; dar ei i-au răspuns că Sigismund era Suveranul ei, căci ea era încă la Cracovia. O ridică pe Marina cu afecțiune, Regele i-a spus: „Minunat înălțat de Dumnezeu“, nu uita ce datorezi țării tale

i6oS. „nașterea și creșterea, - țara în care îți lași vecinii și în care găsești fericirea” extraordinară. Hrănește în soțul tău prietenia pentru noi și recunoștința pentru ceea ce am făcut pentru el de mine și de tatăl tău. Ai „frica de Dumnezeu în inima ta, onorează-ți părinții și „nu schimba obiceiurile Poloniei.” Luându-și pălăria, a traversat-o pe Marina, i-a dat-o ambasadorului cu propriile sale mâini și ia permis guvernatorului Sendomirsky să plece. cu ea în Rusia; iar Vlasyev, trimițând imediat Pretenditorului inelul miresei și o imagine pitorească a feței ei, a mai trăit câteva zile la Cracovia pentru a sărbători căsătoria lui Sigismund cu Arhiducesa Austriei și (8 decembrie) a mers la Slonim, să aștepte acolo pe Mniszcz și Marina în drum spre Rusia G33); dar a așteptat mult.

După ce și-a sacrificat o parte semnificativă din avere Pretenditorului / Guvernatorului Sendomir, „nu a fost mulțumit doar de cadouri: a cerut bani de la el pentru a-și plăti creditorii și nu a vrut să plece din Cracovia fără acel G34); plictisit, enervat Zvonuri despre

Impostorul era îngrijorat de zvonul rău despre viitorul din Polonia. ginerele din Cracovia știa ce se întâmplă la Moscova; știau despre indignarea rușilor și mulți nu credeau nici în originea regală

Falsul Dmitry, nici longevitatea fericirii sale: au vorbit despre asta în mod public, a avertizat regele și Mnishka. Însăși regina-călugăriță Martha, după cum se spune, a ordonat în secret, printr-un suedez, să-i declare lui Sigismund că imaginarul Dimitrie nu era fiul ei (435). Chiar și oficialii ruși, trimiși de soli în Polonia, au șoptit la urechea curioșilor despre țarul fără lege și au prezis sfârșitul lui iminent. Dar Sigismund și Mnishek nu au crezut astfel de discursuri sau au arătat că nu le cred, dorind să le atribuie numai sugestiilor ticăloșilor secreti ai țarului, prieteni ai lui Godunov și Shuisky. În orice caz, nu era momentul să ne gândim la despărțirea de cea care a chemat-o pe Marina la tron și și-a răsplătit sincer tatăl pentru toate pierderile sale: căci, în sfârșit (în Genvar ibob), secretarul Camerei Reprezentanților, dl. .ivob.

, "   Fals -

Buchinsky a adus 200 de mii de avioane de la Moscova. zlotykh Mnishka, pe lângă o sută de mii, dat de False Dmitry lui Sigismund în plata sumei pe care guvernatorul lui Sendomirsky a împrumutat-o de la el pentru miliție timp de 4 ani (436). Raz-striga si-a exprimat nerabdarea de a vedea mireasa; dar tatăl ei, angajat în colecții magnifice, a trăit multă vreme în Galiția și a plecat, cu o mulțime de vecini, deja în noroi, astfel încât unii dintre ei s-au întors de pe un drum prost (43?), - la lor.

r tSo6 fericire: căci la Moscova totul a fost deja pregătit pentru acțiunea cumplită a răzbunării populare.

Întâmplătoare După ce s-a protejat cu gărzi de corp străine, și văzând tăcere în capitală, evaziune, josnicie la Curte, Fals Dmitri s-a calmat complet; a crezut o predicție că va domni 34 de ani (h35 \\ și s-a ospătat cu boierii la nunțile lor, permițându-le să-și aleagă liber și să se căsătorească: ceea ce nu era în domnia lui Godunov și de care a profitat, deși nu la o vârstă fragedă, cel mai nobil nobil prințul Mstislavsky, pentru care Pretendentul s-a căsătorit cu verișoara reginei - Inokini Marna.Se părea că Moscova s-a distrat sincer cu țarul: nu fuseseră niciodată atâtea sărbători și zgomot în ea; N-am văzut niciodată atât de mulți bani în circulație: pentru germani, Lyakhs, cazacii, asociații lui Fals Dmitry, din generozitatea lui au turnat aur (44"), în beneficiul considerabil al negustorilor moscoviți și lăudându-se cu bogăție, potrivit Cronicarului, nu numai că a mâncat, a băut, dar și s-a spălat în băi din vase de argint. În aceste zile vesele Pretender , dispus la acțiunile mi-in-move, „a pierdut, a iertat

pe Shuisky, prin n există mai puține referințe Schui^syatsev (440: vozvg; t-l sunt bogat-skmkh

sshvo c este semnificativ, ssh; въ} de. unul dintre ei este tânăr

Al

nenumărați prieteni care au știut cu cât de viclean să-l orbească de farmecul unei asemenea generozități și, probabil, nu fără intenție, dezastruoase pentru Țarul Mincinos. Respectat de toți ca un soț suprem de stat și un descendent al lui Rurik, Vasily Shuisky era atunci un idol al poporului, slăvindu-se pentru fermitatea sa neînfricată în demascarea Pretenditorului: tortura și blocarea îi dădeau, în ochii rușilor, un strălucit. coroana Eroului - un martir, iar niciunul dintre Boieri nu putea, în cazul ѣ mișcării poporului, să aibă asupra minții atâta putere ca acest Prinț, la fel de ambițios, viclean și îndrăzneț. Dându-și un angajament scris de a fi credincios lui Fals Dmitry (44"), s-a întors în capitală, aparent o altă persoană: părea a fi cel mai zelos slujitor al său și a câștigat în el o procură specială, contrar părerii. a unora dintre apropiații Pretenditorului, care spuneau că se poate din milă, uneori aprobată de Politică, să nu execute un trădător și sperjur, ci să creadă cu nesăbuință noul său jurământ; că Shuisky, nevăzând nimic altceva decât bunăvoință de la Dimitri, și-a pus la cale moartea și, după ce a îndurat dezonoarea, chinul, oroarea morții de la el, desigur, nu era plin de dragoste pentru pedepsitorul său, deși una justă: probabil că era plin de răutate și răzbunare, ascunderea -

G. ibob. mykh sub masca pocăinței. Ei au spus adevărul: Shuisky s-a întors cu întuneric să piară sau să-l distrugă pe falsul Dimitrie. Dar Pretennicul mândru, mândru, lăudându-se nu atât de bunătate, cât de neînfricat, i-a răspuns că, găsind sinceră plăcere în milă, iubește să ierte cu totul, nu pe jumătate, și fără de păcat nu se poate teme de nimic, fiind miraculos și păzit evident de Dumnezeu încă din leagăn.), El voia ca prințul Vasily, asemănător lui Mstislavsky, să-și aleagă o mireasă nobilă: Shuisky a ales-o pe Prințesa Buynosova de Rostov, o rudă a lui Nagi, π trebuia să se căsătorească la câteva zile după nunta Regală - într-un cuvânt, fiind sfânt al lui Ioan ov și Borisov, l-a fermecat pe Razstriga fără complicații, i-a devenit sfetnic, și nu pentru a-l sfătui bine!

Falsul Dmitry a acționat ca înainte: vânt și nesăbuit; fie a vrut să câștige dragostea rușilor, fie i-a insultat în mod deliberat. Contemporanii povestesc următoarea întâmplare: „A poruncit să facă iarna o fortăreață de gheață, lângă Vyazema, la vreo treizeci de verste de la Moscova, și s-a dus acolo cu bodyguarzii, cu trupa de cai Liakhov, cu boierii și cei mai buni militari.

Nobleţe. Rușii trebuiau să apere orașul, iar germanii să-l ia cu asalt: ei și ceilalți, în loc de arme, li s-au dat bulgări de zăpadă. A început o bătălie, iar Pretenditorul, conducând pe germani, a fost primul care a pătruns în cetate; victoria triumfată; a spus: deci voi prelua apelul L - și am vrut un nou atac. Dar mulți dintre ruși vărsau sânge: căci nemții, în timpul luptei, aruncând zăpadă în ei, aruncau și cu pietre. Această glumă proastă, lăsată de țar fără pedeapsă și chiar fără mustrare, i-a amărât atât de mult pe ruși, încât Falsul Dmitri, temându-se de o adevărată luptă între ei (444), bodyguarzi și Lyakh, s-a grăbit să divorțeze de ei și să se întoarcă la Moscova. „Ura față de străini, căzută asupra țarului, care era parțial față de ei, se intensifica zilnic printre oameni din insolența lor; de exemplu, cu permisiunea lui Fals Dimitriev, având acces liber la bisericile noastre, ei zdrăngăneau acolo fără ordin cu armele, parcă s-ar pregăti de luptă; aplecat, culcat pe mormintele Sfinților. Moscoviții s-au plâns nu mai puțin de Kozakov, asociați ai razstriginilor: mărindu-se prin serviciul lor, acești oameni nepoliticoși au arătat dispreț față de ei și i-au numit evrei (445); nu exista tribunal. „Dar clerul a devenit cel mai mare dușman al lui Fals Dimitrie. Parcă ar vrea să umilească Sfânta Mona-

G. de dragul procesului, l-a făcut de rușine pe Inokov, în cazul infracțiunilor lor civile, cu o execuție comercială dezonorantă; a împrumutat bani în locuințe bogate și nu s-a gândit să plătească aceste datorii semnificative; În cele din urmă, a ordonat să-și prezinte un inventar al numelui și al tuturor veniturilor mănăstirilor, exprimând ideea de a le lăsa doar ceea ce era necesar pentru întreținerea moderată a lui Startsev și de a lua orice altceva pentru salariul armatei. (44θ): adică un vagabond îndrăzneț, aruncat pe tronul zdruncinat de o furtună și amenințat de o nouă furtună, am vrut să comit direct, fără vină, o faptă pe care Suveranii legitimi, Ioan III și IV, nu au făcut-o. îndrăznește să faci, în tăcerea stăpânirii incontestabile și a supunerii nelimitate! - O chestiune mai puțin importantă, dar nu mai puțin nesăbuită, a stârnit și indignarea Clerului Alb de la Moscova: Falsul Dmitri i-a alungat din casele lor pe toți Preoții Arbat și Certol pentru a-și plasa acolo gărzile de corp străine, care locuiau în mare parte în sat îmbrăcați ca germană, prea departe de Kremlin. Păstorii de suflete, rugându-se solemn în biserici pentru imaginarul Dimitrie, și-au blestemat în taină vrăjmașul în el și le-au șoptit enoriașilor despre Pretendiul, prigonitorul Bisericii și binefăcătorul tuturor ereziilor: căci el, îngăduind iezuiților slujește Liturghia în latină la Kremlin, a permis luteranului b

Păstorilor să rostească acolo predici, pentru ca Ha s6o6 bodyguarzii săi să nu aibă dificultăţi de a călători să se roage în îndepărtata aşezare germană (447).

În acest moment, apariția noului Pretender SaE0ev. l-au deteriorat și pe Razstriga în opinia generală - ηB^ "ζ nii. Invidiind succesul și onoarea Donțsevului, frații lor, cazacii din Volga și Tersk, l-au numit pe unul dintre camarazii lor, tânărul Capră

ka Ileyka, fiul suveranului Teodor Ioannovici, Petru, și a inventat un basm pe care Pri "on în 1692 a fost rezolvat din povara acestui țarevich, al cărui Bo înfomet de putere.

Rice a știut să ascundă și l-a înlocuit cu o fată (Theodosia). S-au adunat 4° oo, spre groaza călătorilor, în special a negustorilor: căci acești răzvrătiți, spunând că merg la Moscova cu țarul, au jefuit pe toți negustorii de pe Volga, între Astrahan și Kazan, astfel încât prada lor a fost prețuită în Grădina Zoologică de mii de ruble (4 <8) ; dar False Dmitry nu a interferat cu răutatea lor și i-a scris imaginarului Petru - probabil dorind să-l atragă într-o rețea - că, dacă el este un fiu adevărat

Theodorov, apoi se va grăbi spre capitală, unde va fi primit cu onoare. Nimeni nu l-a crezut pe noul înşelător; dar multi erau si mai convinsi de impostura lui Razstriga, explicand o fabula cu alta; mulți chiar au crezut că

ambii pretendenți în acord secret; că falsul Petru este instrumentul falsului Dimitrie; că acesta din urmă ordonă cazacilor să jefuiască negustorii pentru a-și îmbogăți vistieria (4ío), și îi așteaptă la Moscova, ca noi aliați zeloși, pentru cea mai sigură tiranie asupra rușilor, urâți de el. Kleyka chiar, după cum se spune, a vrut să profite de invitația afectuoasă a lui Razstriga și a mers la Moscova, dar a aflat la Sviyazhsk că unchiul său imaginar nu mai era M5oλ.

Potrivit tuturor relatărilor, întoarcerea prințului Vasily Shuisky a fost începutul unei mari conspirații și a hotărât soarta lui Fals Dmitry, care a făcut un succes ușor pentru Onago, enervând pe boieri, clerul și poporul, disprețuind Credința și virtutea. Poate că, urmând alte reguli mai bune, ar fi rămas pe tron și în ciuda dovezilor clare de imposturi; poate cel mai precaut dintre boieri nu ar dori să-l răstoarne pe Suveran, deși ilegal, dar prudent, pentru a nu trăda patria ca sacrificiu anarhiei. Așa că, probabil, mulți s-au gândit în primele zile ale domniei lui Razstrigin: știind cine era, ei sperau măcar că acest om uimitor, înzestrat cu niște calități strălucitoare, va câștiga fericirea prin fapte demne;

 a văzut nebunia – și s-a ridicat împotriva înșelătorului: domnul „Bob. căci Moscova, după cum se spune, atunci nu se mai îndoia de unitatea lui Otrepiev și falsul Dmitri (45*). Este curios de știut că

cei mai apropiați oameni ai lui Răzstrigin nu și-au ascuns adevărul unii altora; nefericitul Basmanov însuși, într-o discuție sinceră cu doi germani devotați falsului Dmitri, le-a spus; „Ai un tată în el și prosperă” în Rusia: roagă-te pentru sănătatea lui împreună „cu mine. Deși nu este fiul lui Ioan, ci „Suveranul nostru: pentru că i-am jurat credință și „nu putem găsi unul mai bun” (45a). Așa că Bas-yanov și-a justificat zelul față de Pretendiul. Alții au considerat că jurământul dat în greșeală sau în frică, nu este adevărat: nu de mult prietenii falșilor Dimitriev au insuflat acest gând în popor, convingându-i să-l trădeze pe tânărul Teodor (Í53); cu același gând, rușii Shuisky conștiincioși, pentru să răstoarne vagabondul. ъ în Synclit, Shuisky experimentase deja pericolul cătușelor, întins pe bloc de nemodestia calomniatorilor săi, dar de atunci ura generală pentru falsul Dmitri s-a maturizat și a garantat păstrarea în siguranță a secretelor. Shui -

G. ,δoo. SKIY știa, în ochii Pretenditorului, zilnic

distrându-te și ospătându-te cu el, vei alcătui o conspirație, al cărei fir a mers de la Duma țarului prin toate nivelurile de stat până la poporul Moscovei, astfel încât mulți dintre vecinii lui Otrepiev, scoși din răbdarea lui prin încăpățânare în indiscreție, lipit de acest golf. Au răspândit zvonuri dăunătoare Pretenditorului, adevărate și false: au spus că el, arzând de o sete de vărsare de sânge nebun, amenința în același timp război cu Europa și Asia. Falsul Dimitry s-a gândit cu nesimțire să lupte cu sultanul, Posole a numit o ambasadă la șah la Abbas (454) pentru a câștiga în el importanța șahului ".

însoțitorul său, și a ordonat celorlalți .iam Dъ-Collection me® Boyarsky și altora la Yelets, trimițând trupe acolo o mulțime de tunuri; amenintat si Shv< qii; I-am scris o scrisoare lui Charles: „Toți regii vecini ° MU“, notificând suveranii aderarea lor,

„Vă înștiințez numai prietenia mea cu regele de drept al Suediei, „Sigismund, cerând să-i returnați puterea Suverană, furată de sho-“luptați cu trădare, contrar Carta Legii Divine, Naturale și Populare...” sau înarmați-vă cu o puternică „Rusia. Reglați-vă și reflectați asupra tristeții lui Boris Godunov: așa că Atotputernicul execută răpitorii - executați

„și tu” (455). De asemenea, au asigurat că falsul-domnul Bob. Metriy îl chema pe Khan să devasteze posesiunile de sud ale Rusiei și dorind să-l aducă în frenezie) i-a trimis o haină de blană din piele de porc ca un cadou (456): o fabulă infirmată de actele de stat moderne, în care se menționează Relații pașnice, de prietenie între False Dmitry și Kazy - Gis Haio*rey și cadouri obișnuite.* ^-a parte a Rusiei către Lituania: ce s-a spus de către SHRIYA Boyars Nobleman Zolotoy - Kvashnin, un fugar din vremea lui John, care a trăit în Polonia pentru o lungă perioadă de timp (45?) Ei au spus că Razstrig îl aștepta doar pe

guvernatorul Sendomirsky cu noi bande de Lyakhov pentru a-și îndeplini intențiile, chiar și șefii a uneltirii a vrut să treacă la treabă (458) J dar a amânat lovitura până la nunta falsei Dimitrieva, fie, după cum se spune, pentru ca cu mireasa și cu vecinii ei comorile străvechiului țar, dăruite lor de generozitatea. al Pretenditorului, s-ar întoarce la Moscova, sau ca să aibă timp și o cale să-i amărească și mai mult pe ruși cu o nouă fărădelege, prevăzută de Shuisky și prietenii săi?

Între timp, două sau trei cazuri, nu

g. iboe. DU411 din cauza conspirației l-ar fi putut deranja pe Pretendint. El a fost informat că unii Streltsy l-au calomniat în mod public ca fiind un dușman al Credinței (45 USD): a chemat pe toți Strelțev din Moscova cu Capul lui Grigori Mikulin, le-a anunțat îndrăzneala camarazilor lor și a cerut soldaților credincioși să judece trădători: Nikulin și-a scos sabia, iar detractorii Mincinosului, care nu arătau nici remuşcări, nici teamă, au fost biciuiţi.

execuţie

Strelțev bucăți cu frații săi: pentru care Pretendința Osipova, i-a acordat lui Nikulin, ca un slujitor zelos, în Nobilii Dumny, iar oamenii l-au urât ca pe un ucigaș de suferinzi generoși. Dyak Timoey Osipov a vrut să fie același martir: arzând de râvnă pentru a-l demasca pe Razstriga, a petrecut câteva zile acasă, a împărtășit Sfintele Taine și, solemn, în odăile țarului, în fața tuturor boierilor, l-a numit Grișka Otrepiev, cel sclav al grupului, er eticom (4θ°). Toți au rămas uimiți, iar falsul Dmitri însuși a tăcut în confuzie: și-a venit în fire și a poruncit să-l omoare pe acest om de neuitat din Istorie, care cu sângele său, împreună cu alții câțiva, i-a răscumpărat pe ruși de rușine să se supună vagabondului. Scrie ce. iar Streltsy și Dyak Osipov, înainte de uciderea lor, au fost interogați de Basmanov, dar nimeni nu a fost calomniat în unanimitate cu ei. Nu mai puțin fără

celebrul sleabob s-a dovedit și el îngrozitor. Animale de companie, așa-numitul țar Simeon: Nu voi fi un creștin zelos și auzind: „^ Tașișche, că False Dmitry este înclinat spre latină.

Verb, el și-a disprețuit mila și bunătatea, și-a exprimat public indignarea, i-a îndemnat pe adevărații fii ai Bisericii să moară pentru sfintele ei carte: Simeon, acuzat de ingratitudine, a fost dus la mănăstirea Solovetsky și tuns (4b0. b b putere egală a lui Boris și Pretendiul, nobilul prost Mihailo Tatișciov, a meritat dintr-o dată o rușine pentru curaj, în el destul de neobișnuit. Odată, la masa țarului, prințul Vasily Shuisky, văzând un fel de mâncare de vițel. Mâncăruri rusești, pentru ei ticăloși; și Tatișciov, care s-a atașat. lui Shuisky, au început să vorbească atât de nepoliticos și obscur, încât l-au scos din palat și au vrut să-l exileze la Vyatka (461); dar

Basmanov, două săptămâni mai târziu, i-a cerut iertare (pentru propria sa moarte, după cum vom vedea vezi). incidentul a trezit suspiciuni în unii dintre apropiații lui Otrepiev și în el însuși: au crezut că Shuisky a început această conversație cu intenție și că Tatișciov și-a schimbat obiceiul nu în zadar; ceea ce știu ei

ibob. irascibilitatea lui Fals Dmitry, au vrut să-i smulgă vreun cuvânt nemodest și, în detrimentul lui, să-l divulge în ropo* de; că trebuie să aibă o intenţie prevăzătoare şi rea. Din fericire, Falsul Dimitry, care nu se temea de temperament și reguli, a abandonat curând acest gând neliniștit, văzând în jurul său un conducător vesel, toate semnele de zel și devotament, mai ales la Shuisky, și apoi gândindu-se mai ales la primirea magnifică a Marinei. .

Dar Voevoda 'Sendomirsky pentru cât timp

Putegae-   t

crome íióe- a pornit, atât de încet și de drum-do'iirskagT a mers; oprit peste tot, pyro-s Marn Wad, spre supărarea ghidului său, Aoan-VOK>.   .

această Vlasyeva și, de asemenea, a scris de la Minsk la Moscova că nu avea voie să părăsească posesiunile lituaniene până când țarul nu a plătit regelui toată datoria ; că grosolănia slujitorului prea zelos al lui Vlasyev, care îi face să nu plătească, ci să zboare în Rusia, este de nesuportat

pentru el, bătrânul decrepit, și pentru duioasa Marina. Impostorul nu a cruțat bani: s-a angajat să satisfacă toate cerințele lui Sigismund, a trimis mai mult de o mie de chervoneți în dar miresei și, în plus, mai mult de 13 ruble și 13.000 de taleri pentru călătoria ei la granițele Rusiei <463); dar și-a exprimat nemulțumirea. „Văd”, i-a scris Oya micuțului, „că

„Abia vei ajunge primăvara în capitala noastră, ιбoδι, unde s-ar putea să nu mă găsești: căci“ intenționez să mă întâlnesc vara în tabăra „armatei mele și voi fi pe câmp până iarnă. Boierii, care au fost trimiși să te aștepte la graniță, s-au speriat „în această țară flămândă, toate proviziile lor și „va trebui să se întoarcă, de rușine și“ defăimarea numelui țarului / „Mnishek, în supărare, a vrut să plece. înapoi; totuși, scuzând expresiile caustice ale viitorului ginere prin nerăbdarea iubirii sale pătimașe, la 8 aprilie a intrat în Rusia.

Ei scriu că Marina, părăsind pentru totdeauna patria, a plâns nemângâiat în presimțiri dureroase și că Vlasyev nu a putut să o liniștească cu imaginea elocventă a gloriei ei (464). Voievodul

Sendomirsky a vrut să-și etaleze splendoarea: cu el erau cel puțin două mii de rude, prieteni și slujitori și tot atâtea cai. Marina călărea între rândurile de cavalerie și infanterie. Mnishek, fratele și fiul său, prințul Vishnevetskdts și fiecare dintre domnii nobili aveau propria lor echipă militară. La graniță, mireasa a fost întâmpinată de curtenii Moscovei, iar în spatele orașului Krasny Boyars, Mihailo Natoy (unchiul imaginar al lui False Dimitriev) și prințul Vasily Mosalsky, care i-a spus tatălui ei că celebrii suverani ai Europei vor

orașul ibev. ți-ai mărita fiicele tale cu Dimitrie, dar că Dimitrie preferă fiica lui, știind să iubească și să fie recunoscător. De acolo au luat-o pe Marina pe doisprezece cai albi, într-o sanie magnifică, împodobită cu un vultur de argint (465); șoferii erau în haine de brocart, în pălării negre de vulpe; înaintea lor mergeau doisprezece călăreți nobili, care slujeau drept călăuze, și strigau șoferilor unde vedeau o piatră sau o groapă. În ciuda dezghețului de primăvară, drumul a fost reparat peste tot, peste tot s-au construit poduri și case noi pentru înnoptări. În fiecare sat, locuitorii întâlneau mireasa cu pâine și sare, Preoți cu icoane. Cetățenii din Smolensk, Dorogobuzh, Vyazma i-au oferit cadouri valoroase de la ei înșiși, iar demnitarii au oferit scrisori de la mire cu daruri și mai bogate. Toată lumea a încercat să-i mulțumească nu numai viitoarei Regine, ci și tovarășilor ei aroganți? Lyakham (4θ6), care s-a comportat nemodest, au fost nepoliticoși cu rușii, prefăcându-se umili și, ajungând pe malurile Ugra, și-au amintit că există o graniță străveche a Lituaniei - sperau că se va întâmpla din nou: pentru Mnishek purta cu el o hrisovă dată lui de Pretenditorul, Prințul de Smolensk! . Lăsând Marina în Vyazma, guvernatorul Sendomir împreună cu fiul său și prințul Vishnevetsky s-au grăbit să

Moscova pentru unele g< [bo6 condiţii preliminare cu ţarul în privinţa căsătoriei (467>.

2 aprilie, având o intrare magnifică în capitala G68), Mniszek l-a văzut cu încântare pe viitorul ginere pe un tron magnific, înconjurat de Boieri și Cler: Patriarhul și Episcopii stăteau pe partea dreaptă, nobili din stânga. Mnishek sărută mâna lui Fals Dimitriev; a vorbit și nu a găsit cuvinte pentru a-și exprima fericirea. „Nu știu” (a spus el) ce sentiment predomină „acum în sufletul meu: este surpriză excesivă sau bucurie de nedescris? Am vărsat odată lacrimi de tandrețe, ascultând „vestea despre moartea jalnică și imaginară a lui Di-,,mitriy — și îl vedem înviat! Multă vreme, cu mâhnire de alt fel, cu participare, sinceră și tandră, am strâns mâna exilului, oaspetele meu trist - și această mână, acum Suverană, o sărut cu evlavie!   . O fericire! Cum te joci

„muritoare! Dar ce zic? nu oarbă „fericire, ci Providență, ne minunăm de soarta ta:. Te-a salvat și te-a ridicat, la „consolarea Rusiei și a

întregului creștinism. „Proprietățile tale strălucite îmi sunt deja cunoscute: te-am văzut în plină luptă, neînfricat, în munca de neobosit militar.

ibob. „Mimago, insensibil la frigul iernii; „Erai gol, treaz în fund, când „fiarele din Nord se pândeau în vizuinile lor. „Istoria și poezia te vor slăvi“ pentru curaj și pentru multe alte virtuți, „pe care te grăbești să le descoperi în tine în lume; dar „în special trebuie să-ți laud înaltul” favoare pentru mine, o recompensă generoasă pentru „prietenia ta timpurie, care a avertizat onoarea și gloria ta în lume: tu de-” doar măreția ta cu „fiica mea, putând” să apreciază educația ei morală și beneficiile pe care i-a dat nașterea în Statul Libertății, unde nobilimea este atât de importantă și „puternică - și mai mult decât orice, știind că numai virtutea este adevărata podoabă a unei persoane / ” a ascultat False Dmitry cu un aer de sensibilitate, ștergându-și neîncetat ochii cu o batistă ^ dar nu a spus nici un cuvânt: în locul țarului, a răspuns Atanasie Vlasiev. A început masa somptuoasă. Mniszek a luat masa cu False Dmitry în noul palat) unde polonezii au lăudat atât bogăția, cât și gustul furtului (4be). Onorând oaspetele, Pretendintul, însă, nu a vrut să stea lângă el: a stat singur la o masă de argint și, în semn de respect, a ordonat doar să-i dea lui, fiului său și prințului Vishnevetsky farfurii de aur "7 °) . În timpul cinei, au adus douăzeci de laponi, care erau atunci la Moscova cu

Danemarca, le-am spus unor străini curioși că acești sălbatici ciudați trăiesc la capătul lumii, lângă India și Marea Arctică, neștiind nici case, nici mâncare caldă, nici legi, nici Credință (47 O: Lzhedimitriy se lăuda cu nemăsurarea Rusiei În seara, la palat cântau muzicieni polonezi, dansau fiul guvernatorului de Sendo-mir si printul Vishnevetsky, iar False Dmitri se amuza cu imbracamintea, la ora in care era un dandy rus, jho un husar ungur! M un fir de prânzuri abundente, nesfârșite, cine, prinderi de animale, în care Falsul Dmitri, ca de obicei, a strălucit de artă și curaj: a bătut urșii cu un corn, le-a tăiat capetele cu sabia și s-a bucurat cu exclamații puternice ale Boieri: „slavă” „Tarului!”

Fals Dimitry a scris înapoi la Cracovia la sfatul guvernatorului de Sendomirsky, că Marina, ca regina Rusiei, ar trebui să onoreze cel puțin în exterior credința greacă și să-și urmeze riturile (4x'2); ar trebui să respecte și obiceiurile Moscovei și să nu îndepărteze părul, dar legatul papal, Rangoni, a răspuns cu enervare la prima cerință pe care Suveranul autocrat nu era obligat să o facă pe plac.

superstiție populară fără sens; că legea nu interzice căsătoriile între creștinii Bisericii grecești și romane și nu poruncește soților să-și sacrifice conștiința reciproc; că înșiși strămoșii soților Dimitriev, când voiau să se căsătorească cu Prințesele Poloniei, le lăsau mereu libertate la Vera (4? h). Această dificultate a fost, se pare, rezolvată în discuțiile lui Fals Dimitrie cu guvernatorul de Sendo-Mirsky și cu clerul nostru: s-a convenit ca Marina să meargă la bisericile grecești, să ia parte la Sfintele Taine de la Patriarh și să nu postească săptămânal. sâmbătă, dar miercurea, având doar să păstrați Biserica voastră latină și respectând toate celelalte statute ale credinței romane. Patriarhul Ignatie a fost mulțumit; ceilalți Sfinți au tăcut, toți cu excepția Mitropolitului Hermogene al Kazanului și episcopului Iosif al Kolomnei, exilați de Razstriga pentru îndrăzneala lor: căci ei susțineau că mireasa trebuie botezată, altfel căsătoria țarului ar fi fără lege (4-4). Mândru de Politica sa vicleană - mulțumind, după cum credea el, atât Roma, cât și Moscova - după ce a aranjat totul pentru căsătoria solemnă și acceptarea miresei, False Dmitri i-a făcut să știe ce o așteaptă cu sentimentul tandru de iubit și cu splendoarea ţarului.

Marina a locuit timp de patru zile în Vyazem, r 16oβ> fostul sat Godunov, unde se afla palatul său, înconjurat de un metereze, și unde în templul de piatră, până astăzi în ansamblu, sunt multe alte inscripții poloneze ale însoțitorilor lui Mniszkov. încă vizibile. 1 mai, o verstă pentru i5 din Moscova, negustorii și filistenii s-au întâlnit cu viitoarea regină cu daruri - 2 mai, lângă orașul zasipa-tu, Nobilimea și armata: Copiii boierilor, Streltsy, cazaci (toți în caftane de pânză roșie, cu o ligatură de stilou alb pe piept), germani, polonezi, până la o sută de mii (4/5). Falsul Dmitri însuși era în secret în haine simple între ei, împreună cu Basmanov i-a așezat pe ambele părți ale drumului și s-a întors la Kremlin. Fără să intre în oraș, pe malul râului Moscova, Marina a coborât din trăsură și a intrat în cortul magnific în care se aflau boierii: prințul Mstislavsky i-a rostit un discurs de bun venit; toți ceilalți s-au plecat până la pământ. La cort stăteau 12 cai frumoși de călărie în dar pentru mireasă și un car bogat, împodobit cu vulturi de argint ai stemei regale și înhămat de zece cai piebald (4? b): în acest car, Marina a intrat în Moscova, însoțită de vecinii ei, boierii, oficiali și trei echipe de gărzi de corp regale; Zoo gaidukov a mers înainte

ibob. muzicieni, iar în spatele lor mergeau trei trăsuri și mulți călăreți. S-au sunat clopote, s-au tras tunuri, s-au bătut tobe, s-a cântat la trâmbițe – dar oamenii au tăcut; s-au uitat cu curiozitate, dar au exprimat mai mult tristețe decât bucurie și au observat a doua

oară un semn dezastruos (4v7): ei asigură că o furtună a răvășit în ziua de septembrie, la fel ca în timpul intrării lui Razstrigin în Moscova. În fața porților Kremlinului, pe locul înălțat al pieței (unde clerul țarului s-ar întâlni cu mireasa cu cruci, dacă această mireasă ar fi ortodoxă), noi mulțimi de timpani s-au întâlnit cu Marina. producând zgomot insuportabil și tunete. La intrarea ei în Poarta Spassky, muzicienii Poloniei au cântat cântecul lor popular: pentru totdeauna în fericire și nenorocire (478); carul s-a oprit în Kremlin la mănăstirea Devichyago: acolo mireasa a fost primită de țarița - Călugărița (4? e): acolo a văzut mirele și t - și a trăit până la nuntă, amânată cu șase zile pentru niște pregătiri.

Negodova - Între timp, Moscova era agitată. După ce l-au plasat pe guvernatorul lui Sendomirsky în casa Kremlinului (4θ°) Borisov (vizuina uciderii regilor!), au luat pentru tovarășii săi toate cele mai bune curți din China, în Orașul Alb, și tu...

au condus proprietarii, nu numai comercianții, Dvoryan, orașul 1G06. Dyakov, oameni ai demnității spirituale, dar și primii nobili, chiar rudele imaginare ale țarului, Nagih (48’): s-a auzit un strigăt și un strigăt. - Pe de altă parte, văzând mii de oaspeți nepoftiti, înarmați din cap până în picioare - văzând cum încă scot din căruțe săbii de rezervă, sulițe, pistoale, moscoviții i-au întrebat pe germani dacă merg la o nuntă pe pământurile lor ca un bătălie (4θϋ Și au spus unul altuia că polonezii vor să preia capitala. În aceeași zi, marii ambasadori Sigkzmundov, Pans Olesnitsky și Gosevsky (483) 3 au intrat în Moscova cu Marina, de asemenea, cu o echipă militară numeroasă și de asemenea, neliniștii oamenilor, care credeau că erau înaintea owanului Marinei și că regele este inferior lituanianului, tot pământul de la graniță până la Mozhaisk (4A4) este unul nedrept, după cum demonstrează hârtiile acestei ambasade. : Oles-Ninskiy și Gosvskiy au avut doar, în felul lor de rege, să fie prezenți la nunta Cadeterului.să stabilească prietenia lui Sygismund cu el și o alianță cu Rusia, fără a mai cere nimic. Cronicarul, cunoscând zvonurile oamenilor despre scrisoarea dată lor de Mnitka către Smolensk și regiunea Seversk, le-a spus boierilor că nu va renunța la nici măcar un centimetru din pământul Rusiei.

bob. ham G86) — și, poate, a spus sincer: poate, înșelând-o pe Dana, și-ar fi înșelat și pe socrul său și pe soția sa; dar boierii, cel puțin Șuisky și prietenii săi, nu au încercat să schimbe gândurile rele ale oamenilor despre Fals Dmitri, care, cu noi ispite, a sporit și mai mult indignarea generală.

Ispite. Cei binevoitori ai acestui nesăbuit au vrut să-i asigure pe evlavioșii ruși că Marina în chilii retrase, inaccesibile studiază Legea noastră și postește, se pregătește de botez, (48?) În prima zi părea într-adevăr o femeie de post, căci. nu mânca nimic, detestând mâncărurile rusești; dar logodnicul, aflând despre asta, a trimis la

mănăstire bucătarii tatălui ei, cărora le-au dat cheile rezervelor țarului și care au început să pregătească acolo prânzurile și cinele, deloc monahale G88). Marina avea o servitoare cu ea, nu și-a părăsit celulele nicăieri, nici măcar nu s-a dus la tatăl ei; dar în fiecare zi îl vedea pe pasionatul Fals Dmitry, stătea singură cu el sau se amuza de muzică, dans și cântece non-spirituale. Razstriga i-a condus pe bufoni în Locașul Tăcerii și Evlaviei, ca și cum ar fi blestemat locul sfânt și rangul de călugărițe ale imaculatului (4:9). Moscova știa despre asta cu dezgust.

ab9

O ispită de alt fel, rodul frivolității Falsei Dimitrieva, i-a uimit pe curteni. La 3 mai, Razstriga i-a primit solemn, în Camera de Aur, pe nobilii Lyakh, rude ale Mnishkovilor și pe ambasadorii regali. Camerelul din Marina, Stadnitsky, vorbind în numele tuturor vecinilor ei (49 °), i-a spus: „Dacă cineva este surprins de unirea ta cu casa lui Mnishka, primul dintre regi, atunci lasă-l să se uite în Istoria statului Moscova: străbunicul tău, cred, a fost căsătorit cu fiica lui Vitov, „ea și bunicul pe Glinskaya - și s-a plâns Rusia de unirea sângelui regal cu“ lituanianul? nu putin. Cu această căsătorie afirmi legătura dintre două popoare „asemănătoare ca limbă și obiceiuri, „egale în forță și vitejie, dar până acum nu cunoșteau lumea sinceră, iar cu vrăjmășia lor stagnantă i-au mângâiat pe necredincioși; acum suntem gata, ca niște adevărați frați, să acționăm „în unanimitate pentru a răsturna ura Lună... și gloria voastră, ca soarele, „strălucește în țările din Nord”. În spatele rudelor guvernatorului Sendomirsky, important și maiestuos, erau ambasadorii. Falsul Dmitry s-a așezat pe tron: după ce a salutat țarului, Olesnits-kiy i-a înmânat scrisoarea lui Sigismund lui Athanasius Vlasyev, care a citit în liniște inscripția ei Pretenditorului și a returnat ziarul ambasadorilor,

; ibob.

spunând că s-a scris unui prinț Dimitri, iar Monarhul Rusiei este Cezar, ca Ambasadorii să meargă cu ea cu spatele la Suveranul lor. Uimit Pan Olesnits. cii, luând scrisoarea, i-a spus lui Fals Dmitry: „Accept cu evlavie; dar ce se intampla? o insultă fără seamăn pentru Rege, pentru toți cei renumiți Lyakhi care stau aici înaintea ta, pentru întreaga noastră patrie, unde Te-am văzut nu de mult, plin de mângâieri și binecuvântări! Voi cu „dispreț respingeți scrisoarea Majestății Sale, pe acest tron, pe care vă așezați lângă” harul lui Dumnezeu, Suveranul meu și poporul „polonez!” Un astfel de cuvânt nemodest i-a jignit pe toți rușii nu mai puțin decât pe țar ; dar Falsul Dimitrie nu s-a gândit să-l alunge pe obrăzniciul Pan și, parcă, s-a bucurat de ocazia de a străluci cu elocvența lui; a ordonat să-și scoată coroana (4e '), iar el însuși a răspuns următoarele: „Este un

lucru neobișnuit, nemaiauzit, că „Coroanele, stând pe tron, s-au certat” cu ambasadorii străini; dar Regele, prin încăpăţânarea lui, mă face să nu răbd. I s-a „explicat și i s-a dovedit că nu sunt doar un Prinț”, nu numai Domnul și țarul, ci și Marele „împărat în stăpânii săi nemăsurați. Acest titlu mi-l este dat de Dumnezeu și „nu există un cuvânt gol, ca titlurile altor” Regi; nici asirian, nm indian, mai jos

„Cesarii romani nu aveau un G. ibo valid.” „Un pas drept pentru a fi numit așa. Pot fi „mulțumit de titlul de Prinț și Domn, când mă servesc nu numai Domni și „Prinți”, ci și Țari? Nu mă văd egal „în țările de la miezul nopții; Am un singur „Dumnezeu. Și toți monarhii Europei nu mă numesc Împărat? De ce „Sigismund nu vrea asta?” Pan Olesnits - „cue! Întreb: ai putea accepta „o scrisoare pe numele tău, dacă în inscripția ei „nu era indicată demnitatea ta de nobil? și acum văd în el „celul meu”. Cerându-și scuze pentru incapacitatea sa proastă ornamentată de a vorbi fără pregătire și pentru îndrăzneala sa de om liber, Olesnițki i-a reproșat cu căldură și grosolănie lui Fals Dmitry ingratitudinea, uitarea favorurilor regale, nesăbuință Iu în cererea unui nou titlu, fără nici un drept; arătând către boieri, i-a pus drept martori că purtătorii de coroană ruși nu crezuseră niciodată că se numesc Tsesaryamsch l-a adus pe Pretendint la curtea lui Dumnezeu pentru vărsare de sânge, o probabilitate consecința unei astfel de ambiții nemoderate, nu sub forma unui ambasador, ci sub forma unei cunoștințe amabile;

dar Pan încins a spus: „Fie sunt ambasadorul“, fie nu pot să-ți sărut mâna „și cu această fermitate l-a forțat pe Razstriga să cedeze:“ pentru aceasta (a spus Vlasyev) pe care țarul, pregătindu-se pentru distracția nunții, este dispus să o facă. „Răsfăț și la sentimente pașnice”. Au luat scrisoarea lui Sigismundov, le-au indicat ambasadorilor locurile, iar Fals Dmitri a întrebat despre starea de sănătate a regelui, dar stând: Olesnitsky a vrut să se ridice la această întrebare, în semn de respect pentru rege, iar Razstriga și-a îndeplinit dorinta - intr-un cuvant, umilit, s-a racorit in ochii Curtii, fenomen obscen, enervant atat pe Lyaki cat si pe rusi impreuna. Eliberându-i onorabil pe Ambasadori în casa lor, Fals Dmitry i-a ordonat lui Dyak Gramo-tin să le spună că pot trăi după bunul plac, fără nicio supraveghere și constrângere: să vadă și să discute cu cine vor să meargă; că obiceiurile s-au schimbat în Rusia, iar o dragoste calmă de libertate a luat locul tiraniei neîncrezătoare; acea Moscova ospitalieră se bucură, văzând pentru prima dată o asemenea mulțime de Lyakh, iar țarul este gata să surprindă Europa și Asia cu prietenia lui pentru Rege, dacă îl recunoaște ca Împărat ^ din recunoștință pentru titlul de suedez, luat. departe de Boris de la Sigismund, dar. întors la el de Dimitrie. - Au vrut să se ocupe de chestiunea uniunii de stat după

nunta domneasca: caci Falsul Dimitrie nu avea pe domnul t6o6. timp te gandesti la afaceri, fiind ocupat doar cu mireasa si invitatii.

S-au distrat la mănăstire, au băut la palat (4ea). Mirele dădea zilnic miresei și rudelor ei, cumpărând cele mai bune mărfuri de la negustori străini, dintre care mulți veneau la Moscova din Lituania, Italia și Germania. Cu două zile înainte de nuntă, lui Marina i s-au adus shkadars, o tula cu modele, în valoare de 50 de mii de ruble (4e3), iar lui Mnishka i s-au dat încă 10 mii de zloți pentru a-și plăti restul datoriilor, astfel încât trezoreria a cheltuit 800.000 numai pe cadouri la de data aceasta (actualul argint 4, oooh, oooh) ruble (494), cu excepția milioanelor cheltuite pentru a călători sau a trata Marina cu vecinii ei. Falsul Dmitri a vrut să eclipseze luxul polonez cu lux regal: pentru că guvernatorul Sendo-Mirsky și alți nobili Lyakh nu au cruțat nimic pentru splendoarea lor exterioară, avea trăsuri bogate și cai frumoși, slujitori îmbrăcați în catifea și s-au pregătit să trăiască magnific la Moscova. (unde Mnishek Ș chz0) aduce Zo butoaie de un vin unguresc). Dar însuși luxul oaspeților i-a amărât pe oameni: văzându-și splendoarea, moscoviții au crezut că este rodul jefuirii vistieriei țarului (4e "); că moștenirea patriei, adunată de minte

G. ibob. iar munca Suveranilor noștri, ajunge în mâinile dușmanilor veșnici ai Rusiei.

Logodnă Pe 7 mai, noaptea, mireasa a ieșit din mănăstire și a șezut. SCHYRYA> si cealalta lumina a DOUA SOIP FYAKELOV, intr-un car inconjurat de bodyguarzi si Dgpmi Boyarsky, s-au mutat la palat, unde, a doua zi dimineata, logodna a avut loc dupa hrisovul Bisericii noastre si cu vechiul obicei; dar, contrar acestui hrisov și acestui obicei, în aceeași zi, în ajunul zilei de vineri, sărbătoarea sfântă, a avut loc căsătoria: căci Pretennicul nu a vrut să sacrifice nici măcar o zi din fericirea lui, așa cum credea, să prejudecata populara. Mireasa pentru logodnă a fost adusă în sala de mese de prințesa Mstislavskaya și Boevoda Sendomiersky. Numai cele mai apropiate rude ale Mnișcovilor și oficialităților de nuntă au fost prezente: o mie de prințul Vasily Shuisky, Druzhki (fratele său și Grigory Nagoy), chibritori și foarte puțini din boieri.. Marina, presărată cu diamante, iahturi, perle, se afla într-o rusă. , rochie din catifea rosie cu maneci largi si in cizme marocco; pe capul ei strălucea o coroană. Pretenderul era în aceeași rochie, strălucind și el din cap până în picioare cu diamante și tot felul de pietre prețioase. Mărturisitorul țarului, protopop al Bunei Vestiri, a citit rugăciuni; Druzhki tăiat ko-

rulouri cu brânzeturi și pliante purtate. Comerț cu ridicata - g. ibob. acolo s-au dus la Camera Fațetată, unde se aflau toți boierii și demnitarii Curții, nobilii Lyakhi și Ambasadorii lui Sigismund. Acolo rușii au văzut o veste importantă: două tronuri, unul pentru Pretendint, celălalt pentru Marina - și prințul Vasily Shuisky i-a spus: prin voia lui Dumnezeu și a invincibilului Suveran, Cezar și Mare Duce al întregii Rusii, ai fost aleasă să-i fii soția: „pășește în maestagp-ul tău Cezar și „stăpânește împreună cu Suveranul peste noi” (49?)! Ea s-a asezat. Nobilul Mihailo Nagoi a ținut în fața ei coroana lui Monomahov și diadema. Ei i-au poruncit Marinei să-i sărute și mărturisitorului țarului să-i ducă la templul Adormirii Maicii Domnului, unde totul fusese deja pregătit pentru ceremonia solemnă și unde, conform țesăturilor și catifei întinse, mirele Voevoda Sendomirsky a condus și mireasa Prințesa Mstislavskaya; în față mergeau, prin rândurile bodyguarzilor și Strelțev, Stolniki, Solicitori, toți nobili Lyakhs, oficiali de nuntă, prințul Vasily Golițin cu un toiag sau sceptru, Basmanov cu orb; În spatele boierilor, oameni Dumny, Nobili și Dyaks. Erau mulți oameni. În biserică, Marina a sărutat imaginile - și a început preoția, fără egal până acum în Rusia: Nunta regală nu a fost

G. ibob. Vesta, cu care False Dmitri a vrut să-și satisfacă ambiția, să o ridice în ochii rușilor și, poate, să-i dea, în cazul morții și al absenței copiilor, dreptul la Stat. În mijlocul templului, pe un loc înalt, așa-zis al diavolului, stăteau mirele, mireasa și Patriarhul: primul pe tronul persan de aur (4e8)? al doilea pe argint. Falsul Dmitri a rostit un discurs: Patriarhul i-a răspuns și, cu o rugăciune, i-a pus pe Marina o cruce dătătoare de viață, barma, o diademă și o coroană (pentru care chibritorii au scos căptușa sau coroana miresei). Chipurile au cântat mulți ani Suveranei și fericitei Pisarev Maria, pe care Patriarhul la Liturghie a împodobit-o cu un lanț de Mono-macho'voy, a uns și a împărtășit-o. Astfel, fiica lui Mnishkov, deși nu era încă soția țarului, era deja o țarina încoronată (nu avea doar o putere și un sceptru). Clerul și boierii i-au sărutat mâna cu un jurământ de fidelitate (h99). În cele din urmă, toți oamenii, cu excepția celor mai distinși, au fost alungați din biserică, iar Protopopul Bunei Vestiri l-a căsătorit pe Razstriga cu Marina. Ținându-se de mână, ambele în coroane, țarul și țarina (cea din urmă sprijinită de prințul Vasily Shuisky) au părăsit templul deja la unu seara și au fost întâmpinați cu zgomot de sunetul trâmbițelor și timpanelor, împușcături de tun și clopote. .

nom (5o°), dar în liniște și neclar de către oamenii orașului ibob. exclamații. Prințul Mstislavsky, la ușă, împingând tinerii căsătoriți cu bani de aur dintr-un castron bogat, a aruncat piesele de aur și medaliile rămase (cu imaginea unui vultur cu două capete) mulțimilor de cetățeni. Voievodul lui Sendomir și câțiva boieri au luat masa cu falsul Dmitri în Sabia de masă; dar nu au stat mult: s-au ridicat și l-

au însoțit la spital, iar Mnishek și prințul Vasily Shuisky la culcare (5oi) < Totul s-a liniștit în palat. Moscova părea calmă, ”doar Lyakhii au sărbătorit și au făcut zgomot, în așteptarea sărbătorilor de nuntă regală, noi cadouri și onoruri. Slujitorii lui Shuisky nu au sărbătorit și nu au ațipit: venea momentul să acționeze.

Această zi, fericită pentru Pretendint și o zi atât de strălucitoare pentru Marina, a întărit și mai mult motivele indignării populare. În ciuda tuturor lucrurilor, fără a ține seama de treburile judiciare ale lui Razstriga, moscoviții s-au gândit că nu va îndrăzni să dea demnitatea țarinei ruse unui străin și că Marina va accepta Legea noastră; au așteptat asta până în ultima zi și ceas: au văzut-o într-o coroană, în cununa de nuntă, și nu au auzit renunțarea la latinism. Deși Marina a sărutat sfintele noastre icoane, a gustat trupul și sângele lui Hristos din mâinile Patriarhului, a fost unsă cu ulei și

ibob. proclamat solemn de către Fericitul Pa. un prinț, dar această acțiune evidentă de minciună i s-a părut poporului o nouă îndrăzneală a fărădelegii, precum și nunta regală a nobilității poloneze, distinsă cu o măreție nemaiauzită și inaccesibilă pentru cei mai țarine, cu adevărat evlavioși și virtuoși: căci Anastasia, Irina și Maria Godunova (5oa). Coroana lui Monomahov pe capul unui străin, un trib urât de rușii de atunci, striga în inimile lor despre răzbunare pentru profanarea altarului. Așa credeau oamenii, sau astfel de gânduri au fost inspirate de liderii lor încă invizibili în acest formidabil timp viitor. Nimic nu a fost ascuns de observatorii stricti. Doar câțiva din Lyakhov Razstriga au permis să fie martori ai căsătoriei sale în biserică, dar chiar și acești câțiva au stârnit atenția generală (5o3) cu revoltătoarea lor: au glumit, au râs sau au ațipit la ora Liturghiei, sprijinindu-și spatele de icoane. Ambasadorii lui Sigismundov au vrut cu siguranță să stea, au cerut fotolii și abia s-au liniștit când falsul Dmitri a ordonat să li se spună că el însuși stă în biserică, pe tron, numai cu ocazia încoronării Marina (5°4).). Observând cum boierii l-au slujit pe țar - cum Șuiskii și alții i-au pus bănci sub picioarele - umflatul Pans s-a mirat la auzul unei asemenea josnicie și i-a mulțumit lui Dumnezeu că cei vii

vush în Republica, unde Regele nu îndrăznește r 16o (; shrebov ale cărui servicii atât de disprețuitoare de la „” ultimul dintre oamenii liberi. . Rușii au văzut, au auzit și n-au iertat.

A doua zi dimineața, în zori, baraba lui Ppp. noi şi trâmbiţele vestiu începutul ospăţului nunţii (5o5): această muzică zgomotoasă nu s-a oprit până la prânz însuşi. În palat se pregătea un ospăţ pentru ruşi şi Iyahov; dar Falsul Dmitri, vrând să se distreze, a avut enervare: o nouă ceartă O nouă ceartă cu ambasadorii regali. Le-a numit pe amândoi Lei-

a dărui, cu bunăvoință și cu afecțiune; Ambasadorii iau în considerare și - ambasadori, în semn de recunoștință, totuși, cu siguranță au vrut să stea cu țarul la aceeași masă, întrucât Vlasyev la nunta Regelui a stat la masa regală. Falsul Dmitri l-a trimis pe Vlasiev la ei pentru o explicație: acest oficial important i-a spus lui Olesnitsky: „Cereți nemaiauzit: nu avem loc pentru nimeni la masa regală specială; Regele m-a tratat pe picior de egalitate cu Ambasadorii Imperialului și Romanului: în consecință, nu a făcut nimic extraordinar, căci Suveranul „nu este mai puțin decât Împăratul sau Romanul”, nu există stăpâni, Marele Cezar Dimitri, mai mult decât ei: ce ai tata, atunci are GGo-,,py“ Os). Așa că primul om de afaceri al statului și credinciosul slujitor Razstrigin a vorbit, în sufletul său nefavorindu-i pe Lyakhi și

G. ibob. dorind, poate, cu această batjocură obscenă să demonstreze că falsul Dimitrie nu este papist. Olesnitsky a suportat grosolănia, dar a decis să nu meargă la palat. Toți ceilalți nobili polonezi au luat masa cu Pretenditorul în Sabia Fațetată, cu excepția guvernatorului de Sendomierz: a găsit corectă cererea ambasadorilor, l-a rugat în zadar pe ginerele său să o îndeplinească, l-a escortat pe el și pe Marina în sala de mese. și a plecat de acasă nemulțumit.

Această ceartă nu a interferat cu splendoarea sărbătorii. Proaspeții căsătoriți au luat masa pe tron; în spatele lor erau bodyguarzi cu topoare; Le slujeau boierii. A cântat muzică - iar Lyakhii au fost uimiți de bogăția nespusă, văzând în fața lor munți de aur și argint. Rușii, cu indignare, l-au văzut pe țar în rochie de husar, iar pe țarina în poloneză: căci i-a plăcut mai mult soțului ei, căruia nici în ajun abia a fost de acord că Marina, deși pentru nuntă, s-a îmbrăcat în rusoaică (5o7) . Seara, vecinii mnișcovilor se distrau în camerele interioare ale țarului; iar a doua zi (mai) falsul Dmitri a primit daruri de la Patriarh, Cler, Mari, toți nobilii, toți negustorii străini și iarăși a ospătat cu ei în Palatul Fațeților, stând cu fața la străini, cu spatele la ruși (ά o8). V Camera de Aur

a luat masa pentru Lyakhov, simpli războinici, dar domnul x6og, ales, tratat de nobilii Dumei: după ce a turnat o ceașcă de vin, falsul Dmitri a urat cu voce tare succese glorioase armelor poloneze și a băut-o până la fund (¿ ° 9) . În cele din urmă, la 11 mai, la palat au luat masa și ambasadorii lui Sigismundov, cu un zelos pacificator, guvernatorul Sendomirski, care, după ce și-a convins ginerele să-i dea lui Olesnitsky primul loc pentru a purta masa țarului, l-a convins pe acest Pan. să nu mai ceară nimic şi să nu sacrifice disputa despre onoarea deşartă cu foloasele unirii cu Rusia. Deși falsul Dmitri aproape că a reluat dezbaterea, spunându-i lui Olesnitsky: „Nu l-am invitat pe regele la nunta mea: în consecință, tu“ nu ești aici în fața

lui, ci doar în calitate de „ambasador /”, dar Mnishek şi-a calmat ginerele cu idei prudente şi toate acestea s-au încheiat pe cale amiabilă.. Al treilea ospăţ părea şi mai splendid. Ţarul şi ţarina purtau coroane şi într-o ţinută poloneză magnifică. Aici au luat masa şi femei: prinţesa Mstislavskaya, Shuiskaya (5, i) şi rudele guvernatorului Sen-domirsky, care, uitând decrepitudinea sa, nu a vrut să stea: ţinând o pălărie în mâini, stăteau în faţa reginei, şi a servit-o nu ca tată, ci ca subiect, spre surprinderea tuturor C511). Falsul Dmitri a băut sănătatea regelui; în general, au băut mult, în special oaspeţii străini, lăudând vinul ţarului, dar plângându-se de felurile de mâncare din Rus "

G. Ibob. cer, deloc gustos pentru ei (5ΐΐλ După masă, demnitarii s-au închinat în faţa ţarului, care trebuia să meargă la împăratul persan cu scrisori: i-au sărutat mâna falsului Dmitry şi a lui Marina (άχ3), - şi a reginei mai în camerele ei l-au tratat doar pe Lyakhov, invitând doar doi ruşi : Vlasiev şi prinţul Vasily Mosalsky. Servirea şi mâncarea erau poloneze, astfel încât Pans, exprimându-şi cea mai vie plăcere, au spus: „nu ne ospătăm la Moscova” şi nu cu ţarul, dar la Varşovia sau la Cracovia „cu regele nostru”, 5-4 „). Au băut şi au dansat până noaptea. Falsul Dmitri, în haine de husar, a dansat cu soţia şi socrul său. — Dar ţarina i-a făcut milă. ruşii: la 14 mai, boierii şi oficialităţile au luat masa cu ea.În această zi părea rusoaică, a respectat cu fidelitate obiceiurile noastre;s-a străduit să fie bună, primitoare şi mângâind pe toată lumea (ál5)... Dar saluturile nu se mai atingeau de inimile celor împietriţi!- Între timp, muzica nu s-a oprit în capitală: tobe, timpane, trâmbiţe au asurzit locuitorii de dimineaţa până seara (5, G) Tuneau zilnic şi tunurile, în semn al bucuriei ţarului; nu au cruţat praful de puşcă şi în cinci-şase zile au cheltuit-o mai mult decât în războiul dintre Godunov şi Pretendiul. Polonezii au tras cu arme şi de distracţie, în case şi pe străzi, zi şi noapte, treji şi beţi (5/7).

Sătul de festivităţi, Fals Dimi- r 1 (! oG. cei trei voiau să facă afaceri, iar pe 5 mai, la ora Persp,.™-g r; g<"v-

dimineata, Ambasadorii lui Sigismundov pe afidele sale in no-dnrstvei-. alţii.

ieşit din palat aşezat pe fotolii, în haine frumoase albastre, fără coroană, în pălărie înaltă, cu toiagul în mână, printre mulţi curteni (5—8): a poruncit Mesagerii la Boieri în altă cameră să explice. la ei propunerile lui Sigismund. Printul Dmitri Shumsky, Tatishchev, Vlasiev si Dyak Gramotin au discutat cu ei. Olesnitst, într-un discurs roditor, în Vechiul şi Noul Testament, a dovedit obligaţia Monarhilor creştini de a trăi în unire şi de a rezista necredincioşilor; a plâns căderea Constantinopolului şi nenorocirea Ierusalimului; a lăudat intenţia generoasă a ţarului de a-i elibera de jugul nenorocirii şi a

concluzionat că Sigismund, arzând de zel să se despartă de fratele său? cu ale sale, Dimitrie, gloria unei asemenea intreprinderi, vrea sa stie cand si cu ce forte crede ca il va ataca pe sultan? Tatișciov a răspuns: „Regele vrea să știe: noi credem; dar chiar vrea să „ajute pe invincibilul Cezar în războiul cu" turcii? ne îndoim. Dorința de a afla totul - „a da, cu intenția de a nu face nimic, ni se pare doar înșelăciune și viclenie." Surprins de îndrăzneala lui Tatishchev (care a vorbit nepoliticos, pentru că știa deja despre ambulanță

schimbarea împrejurărilor), ambasadorii i-au mărturisit lui Vlasiev că nu Sigismund Demetrius, ci Dimitrie Sigismund s-au oferit să lupte împotriva statului otoman: în consecință, ar trebui să-i anunțe gândurile sale despre metodele succesului. Aici oficialii ruși au părăsit Poslov, s-au dus la Fals Dmitry, s-au întors și au zis: „Cezarul însuși vă va vorbi în prezența boierilor * 7, lăsați-i să plece acasă; io Cezarul imaginar nu și-a mai putut ține cuvântul!

Falsul Dmitry pregătea și el o nouă distracție; a ordonat să construiască o fortăreață de lemn cu sâmburi de pământ în afara orașului, în spatele porților Sretensky, și să aducă acolo o mulțime de tunuri de la Kremlin, pentru ca pe 8 mai să prezinte liakhilor și rușilor un spectacol curios al unui atac, dacă nu sângeros, atunci zgomotos, care urma să se încheie cu o sărbătoare a întregului popor. Marina a plănuit și o distracție specială pentru țar și oamenii vecinilor săi în camerele interioare ale palatului: s-a gândit împreună cu polonezii să danseze în măști (5ie). Dar rușii nu au mai vrut să aștepte nici una, nici alta distracție.

/

Dacă Shuisky a amânat lovitura până la nunta lui Otrepiev cu intenția de a-i lăsa timp să stârnească și mai ușor inimile poporului său

gândit (5з°), πιο cíe previziunea s-a împlinit: domnul ibob. noi ispite pentru Biserică, Curte și popor au înmulțit ura și disprețul față de Pretendiul, iar insolența lui Lyakhov a completat totul, Insolența ca să le datoreze fericirea, a murit cu ajutorul lor Lyakhov! Acești oaspeți și prietenii săi l-au slujit pe vicleanul Shuisky, epuizant răbdarea rușilor, atât de puțin respectați de ei (cum am văzut), încât Mnishek le-a promis cu nemodestitate boierilor mila sa, iar ambasadorul regal a îndrăznit să-l numească solemn pe Fals Dmitry creația lui Sigis-Mundov (5z1). Chiar la sărbătorile de nuntă, în palat, Lyahii, înroșiți de vin, îi reproșau Guvernatorului lașitatea și lașitatea noastră, lăudându-se cu „„ți-am dat țarul!" Dar rușii, oricât de

umiliți, oricât de vinovați ar fi înainte. patria şi virtutea, încă mai avea mândria poporului; clocoteau de răutate, dar s-au ținut înapoi și și-au șoptit unul altuia: „Ceasul răzbunării nu este departe: *” Nu este de ajuns: soldații polonezi și chiar și funcționarii Lyakhilor, nu treji, întorcându-se de la palat cu trase. sabii, tăiau moscoviți pe străzi, dezonorau nevestele și fetele, cele mai nobile, smulgându-le cu forța din care sau spargerea caselor (5z3); soții, mamele țipau, cereau un proces. Au vrut să execute un criminal Lyakh; dar camarazii s-au eliberat

ibob. el > ucide pe călău, fără să se teamă de lege (5a3).

Așa a fost - și fărădelegea s-a ridicat împotriva fărădelegii. Ne-am minunat de triumful ușor al Pretenditorului: acum să ne minunăm de căderea lui ușoară. În timp ce el se distra fără grijă și dansa cu Lyakh-urile lui - când capetele se învârteau de veselie și gândurile zbârneau cu aburii vinului - Shuisky, privind vigilent, a decis să nu mai ezite, Night Soo - și în liniștea noaptea l-a chemat pe complici (dintre care numele principale sunt prințul Vasily Golitsyn și boierul Ivan Kurakin) - nu numai prieteni, calomniatori, ci și mulți străini: nobilii țarului, militarii și oficialii orașului, Sotnikov, Pyatidesyatnikov care nu erau încă într-un conspiraţie favorizându-l numai în secretul gândurilor. Shuisky le-a deschis cu îndrăzneală sufletul; a spus că patria și Vera pier din cauza falsului Dimitrie; scuzat greșeala rușilor; i-a scuzat și pe cei care cunoșteau adevărul, dar l-au acceptat pe înșelător, dorind să-i răstoarne pe urâții Godunov și în speranța că acest tânăr cavaler, deși a fost dezbrăcat, va fi un bun Domn (5 „5t „Amăgirea a dispărut curând / " a continuat - " și știi cine a îndrăznit primul să uite -

„parte a Pretendentului; dar capul meu stătea pe r> Ibo6k „schelă, iar ticălosul a mărit calm pe premetol: Moscova nu s-a mișcat!” I. După ce am prezentat toate dovezile și dovezile imposturii sale, toate faptele lui sunt frenetice, trădarea Credinței, Statul și obiceiurile noastre, moralitatea ticăloasă, profanarea bisericilor (5h6) și a sfintelor Mănăstiri, jefuirea tezaurului antic al țarului, căsătoria fără lege și depunerea coroanei lui Monomahov pe o Polcă nebotezată - înfățișând producția încrucișată a Moscovei, parcă captivată de gazdele lui Lyakhov, - îndrăzneala și violența lor - Shuisky a întrebat dacă rușii vor să-și încrucișeze mâinile și să aștepte moartea inevitabilă: să vadă biserici romane pe locurile bisericilor ortodoxe, granița cu Lituania sub zidurile Moscovei și în ea. foarte ziduri stăpânirea răului străini (sau vor să salveze Rusia și Biserica printr-o răscoală prietenească, pentru care este gata să moară fără teamă? în unanimitate prin puterea urii față de Pretendiul. Ei i-au pus pe Razstriga și pe Lyakhov să scape, fără să se teamă nici de sperjur, nici

G. „fasole. anarhie: căci Shuisky și prietenii săi, după ce și-au stăpânit mintea, și-au luat cu îndrăzneală sufletele, în numele patriei, al credinței, al clerului, toate greutățile oamenilor conștiincioși și au promis cu îndrăzneală Rusiei un țar mai bun. Am convenit asupra principalelor măsuri. City Centuris și penticostalii erau responsabili de oameni, oficialii militari pentru vbins, domnii pentru slujitorii zeloși. Bogații Shuisky aveau la dispoziție câteva mii de oameni de încredere (520), chemați de ei la Moscova din propriile posesiuni, parcă pentru a putea vedea splendoarea nunții regale. A stabilit o zi și o oră; au așteptat, pregătiți — și deși nu existau denunțuri directe (căci escrocii păreau să se teamă să nu fie victimele răutății populare): dar ce modestie putea ascunde mișcările unei conspirații atât de aglomerate?

Derzkiyar - Pe 12 mai au spus solemn, pe piață - și Sparing ", că imaginarul Dimitrie este țarul

murdar: nu cinstește sfintele icoane, nu iubește evlavia, mănâncă bucate ticăloase, merge la biserică necurat, direct din patul murdar și nu s-a spălat niciodată într-o baie cu Împărăteasa sa murdară; că el este, fără îndoială, un eretic, și nu din sângele țarului (I29)._ Gărzile de corp false a lui Dimitrie l-au prins pe unul dintre astfel de calomniatori și

289 adus la palat: Razstriga a poruncit Boierii orasului IvoS. interogați-l; dar boierilor li s-a spus că acest om era beat și delirează; că țarul să nu respecte vorbirea nebunilor și să asculte nemții-căști. Impostorul s-a liniştit. În următoarele trei zile s-a remarcat o mișcare puternică în rândul oamenilor: au divulgat că Falsul Dimitri al poporului, cei trei, pentru propria lor siguranță, se gândeau să-i nimicească pe boieri, cei mai distinși oficiali și cetățeni; că pe 8 mai, la ora distracției militare imaginare din afara Moscovei, pe lunca Sretensky, vor fi doborâți cu toții din tunuri (53°); pentru ca capitala Rusiei sa fie prada Lyakhilor, carora Pretendintul le va da nu numai toate casele Boierilor, Nobililor si negustorilor, ci si Sfintele Locuinte, alungandu-i pe Inok de acolo si casatorindu-i cu Inokini. Moscoviții credeau; aglomerat pe străzi, zi și noapte; s-au sfătuit între ei și nu se lăsau auziți de străini, alungându-i ca cercetașii, amenințându-i cu cuvinte și priviri. Au mai fost și lupte: ne-a lăsat deja să plece pe oaspeții violenți, oamenii i-au bătut pe oamenii prințului * Vișnevețki și aproape că a intrat în casa lui, exprimând o ură specială față de acest Pan, cel mai mare dintre prietenii Razstriginilor (53ιλ Germanii au avertizat Falsi Dmitri și Lyakhov; avertizat primul și Basmanov, singur dintre ruși! Dar Pretendiul, dorind mai ales să pară calm și ferm în divisriya.

Schimbarea trupelor.

Pe tron în ochii lui Polyakov, a glumit, a râs, sincer sau prefăcut și i-a spus înspăimântatului voievod de Sendomiersky: „Ce lași sunteți, polonezi!” nimic nu îndrăznește să se miște fără voia mea / La miezul nopții, de la 15 la 16 mai, șase persoane suspecte au fost sechestrate la Kremlin: au fost torturați ca cercetașii, nu știau nimic, iar Fals Dmitry nu a considerat necesar să întărească garda. in palat, unde de obicei 5 despre bodyguarzi (531): a poruncit altii sa fie acasa gata oricum; De asemenea, a mai ordonat ca Strelțev să fie postat pe străzi pentru a-l păzi pe Liakhov, pentru a-și liniști socrul, care îl deranjează pe el și pe Marina cu frica lui. - Până în mai, străinii nu mai puteau cumpăra o liră de praf de pușcă și nicio armă în Gostiny Dvor ('33): toate magazinele erau închise pentru ei. Noaptea, în ajunul zilei decisive, până la 18 mii de soldați s-au strecurat în Moscova din diferite părți, care stăteau pe câmp, la aproximativ șase verste de oraș, și trebuiau să meargă la Yelets, dar s-au alăturat conspiratorilor (5î4).). Deja echipele lui Shuisky au pus stăpânire pe cele douăsprezece porți ale Moscovei în acea noapte, nepermițând pe nimeni să intre în capitală, nici din capitală; dar falsul Dimitrie tot nu știa nimic, distrându-se în camerele sale cu muzică (535). Sa-

polonezii mei, deși nu străini de frici, dormeau liniștiți în case deja marcate pentru răzbunare sângeroasă: rușii le puneau pe ascuns semne , ca să lovească. Unii dintre Panov aveau propriile gărzi, alții se bazau pe țarul: dar Streltsy, gardienii lor, fie erau ei înșiși într-o conspirație, fie nu s-au gândit să-i salveze pe străinii adversari cu sânge rusesc. Noaptea a trecut fără somn pentru majoritatea moscoviților (a 5-a): căci funcționarii orașului mergeau din casă în casă cu un ordin secret pentru ca toți locuitorii să fie gata să devină un piept pentru Biserică și Împărăție, au luat armele și au așteptat. pentru alarma. Mulți știau, mulți nu știau ce va fi, dar au ghicit și s-au înarmat cu râvnă cu ceea ce gândeau, pentru o mare și sfântă ispravă, precum li s-a spus. Cea mai puternică, poate, ura față de Lyakh a acționat printre oameni; Mai era și rușinea de a avea un vagabond ca țar și teama de a fi o victimă a nebuniei sale și, în sfârșit, însăși farmecul unei rebeliuni violente pentru pasiuni nestăpânite.

G. ¡bob"

Mâncat pentru a doua zi

NOAPTE PENTRU

Impostor*

La 17 mai, la ora patru după-amiaza (537>, Bo3Cnjaa¡e din cea mai frumoasă primăvară, răsăritul Moscovei, soarele a luminat cumplita

alarmă a capitalei: clopotul a fost bătut mai întâi la Sfântul Ilie, lângă curtea sufrageriei și, în același timp, răsuna

G. ibob. alarmă în toată Moscova, iar locuitorii s-au repezit din casele lor în Piața Roșie, cu sulițe, săbii, tunuri autopropulsate, Nobili, Copii Boierilor, Streltsy, oameni de funcționari și negustori, cetățeni și gloate. Acolo, lângă locul frontal, Boierii stăteau călare, înconjurați de O Ceaste de Prinți și Guvernatori, în coifuri și armuri, în armură deplină, și reprezentându-și pe chip patria patria, așteptau oamenii. O mulțime nenumărată de oameni s-a adunat, iar plușurile lui Spassk s-au dizolvat: prințul Vasily Shuisky, ținând o sabie într-o mână, Răstignirea în cealaltă, a intrat în Kremlin, a coborât de pe cal, în Biserica Adormirii Maicii Domnului a sărutat sfântul. icoana lui Vladimir, și exclamând la mii de oameni: „în numele lui Dumnezeu mergeți la „ereticul cel rău!” le-a arătat palatul, unde mulțimile se năpusteau deja cu un zgomot și un strigăt amenințător, dar unde încă domnea liniște adâncă! ei îi răspund că probabil Moscova este în flăcări; dar aude strigătul feroce al oamenilor, vede prin fereastră o pădure de sulițe și strălucirea săbiilor; îl sună pe Basmanov, care a petrecut noaptea în palat, și îi spune să află pretextul răzvrătirii Acest boier, un spirit ferm, putea fi un trădător, dar o singură dată: schimbând Suveranul celor legiuiți, îi era deja rușine.

2q3 să-l schimbe pe Pretendint, și dorind zadarnic să se umble, &,β să raționeze, să salveze frivolul, dorea măcar să nu fie despărțit de el în pericol. Basmanov a întâlnit mulțimea deja pe hol: la întrebarea lui, unde se duce ea? în mai multe voci strigă: „condu-ne” la Pretendiul! dă-ne vagabondul tău!Basmanov s-a repezit înapoi, a trântit ușile, a ordonat bodyguarzilor să nu-i lase pe răzvrătiți și, disperat, alergând la Răzstriga, i-a spus: „Totul s-a terminat! Moscova bun- „tuepg; îți vor capul: salvează-te! „Nu m-ai crezut!” În urma lui, un nobil, neînarmat, cu mâinile goale, a izbucnit în odăile țarului, cerând ca fiul imaginar al lui Ioan să meargă la popor, ca să dea socoteală pentru nelegiuirile sale (54°) : Basmanov și-a tăiat capul cu o sabie. Falsul Dmitri însuși, dând dovadă de curaj, a smuls stuful de la garda de corp a lui Schwarzhof, a deschis ușa de pe hol și, amenințând oamenii, a strigat: „Nu sunt Godunov pentru tine!” Răspunsul a fost împușcături, iar germanii au încuiat din nou ușa; dar erau doar 5 oameni, și de asemenea, în încăperile interioare ale palatului, 20 sau Zo Polyakov, slujitori și muzicieni (54>): alți apărători, în acest ceas cumplit, nu l-au avut pe cel care în ajunul a ascultat de milioane!' Hò False Dmitry avea un alt prieten: negăsind ocazia de a rezista stării cu forța, în-

ibob. în acel minut> când oamenii au bătut ușile, Basmanov a ieșit la el pentru a doua oară - i-a văzut pe boieri în mulțime, iar între ei cei mai apropiați oameni ai răzstriginilor: prinții Golitsyns, Mihail Saltykov, vechi și noi trădători; a vrut să-i educe; a vorbit despre

oroarea răzvrătirii, a trădării, a anarhiei; i-a îndemnat să se răzgândească; garantat pentru mila Regelui. Dar nu l-au lăsat să vorbească prea mult: Mihailo Tatișciov, care fusese salvat de exil de către el, a strigat: „Nenorocitule! Moartea „du-te în iad împreună cu regele tău” (<vi3)!

Basalyuva. _

și l-a înjunghiat în inimă cu un cuțit. Basmanov și-a pierdut răsuflarea, iar mortul a fost aruncat de pe verandă. o soartă demnă de trădător și de un slujitor zelos al ticăloșiei, dar jalnic pentru un om care putea și nu voia să fie onoarea Rusiei!

Deja oamenii au pătruns în palat, au dezarmat gărzile de corp, l-au căutat pe Razstriga și nu l-au găsit: până acum îndrăzneț și nedesfiat, Pretennicul, aruncându-și sabia în confuzie de groază, a alergat din cameră în cameră, și-a rupt părul și nevăzând. orice altă mântuire, a sărit din cădere în fereastră către Zhitny Dvor (543) - și-a întors piciorul, și-a rupt pieptul, capul și a rămas în sânge. Cadavrul a fost recunoscut de către streltsy, care erau de pază în acest loc și nu au participat la dar...

hoț: au luat Razstriga, i-au plantat un bob pe Fung. damenit al palatului spart al lui Godunovsky, a turnat apă, a exprimat milă (54i). Impostorul, spălând ruinele palatelor lui Borisov cu sânge cald (unde a trăit cândva fericirea și și-a trădat și favoritul), a intrat în sine: l-a rugat pe Strelțev să-i fie credincios, le-a promis bogății și ranguri. În jurul lor se adunase deja o mulțime de oameni: voiau să ia Razstriga; dar Streltsy nu l-a trădat și a cerut mărturia Reginei-Inokini, spunând: „dacă este” fiul ei, atunci vom muri pentru el; iar dacă „Regina spune că este un Fals Dimitrie, atunci „Dumnezeu este liber în el” (545). Această condiție a fost acceptată de Skpd. Mama imaginară a Samozvantseva, chemată de boieri din chilie, a anunțat solemn poporului că adevărata Dimitri murise în brațele ei la Uglich; că ea, ca o soție slabă, a fost implicată în păcatul minciunilor nerușinate prin acțiunea amenințărilor și a lingușirii: a chemat un bărbat necunoscut fiului ei, s-a pocăit și a tăcut de frică, dar a dezvăluit în secret adevărul multor oameni (5íQ) .). Au mai chemat rudele ei, Nagikh: au mai spus, împreună cu ea, învinovățind pe Dumnezeu și Rusia. Pentru a-i asigura și mai mult pe oameni, Maroa i-a arătat imaginea feței de prunc a lui Dimitriev, cine?

Judecarea, interogatoriul și executarea falsului Dimitrie.

Roiul pe care l-a păstrat (4 dolari?) nu semăna deloc cu trăsăturile feței lui Razstrigin.

Atunci Arcaşii l-au trădat pe înşelător, iar Boierii li s-a poruncit să-l ducă la palat, unde şi-a văzut bodyguarzii în custodie: a strigat şi le-a întins mâna, parcă le-ar fi mulţumit pentru loialitatea lor (548). Unul dintre aceștia Nemțev, nobilul livonian Firstenberg, a apăsat prin mulțime spre Pretendint și a fost victima mâniei rușilor: a fost ucis; au vrut să omoare și alți bodyguarzi: dar boierii nu au primit ordin să se atingă de acești servitori cinstiți - și într-o cameră plină de oameni înarmați, au început să-l interogheze pe Fals Dmitri, acoperit cu zdrențe sărace: căci oamenii îi smulsese deja țarul său. haine. Zgomotul și strigătele au înecat discursurile; au auzit doar cum au asigurat că Razstriga, la întrebarea: „cine ești, ticălos?” 44 a răspuns: „știi: eu sunt Dimitrie”4 - și s-a referit la Călugărița-Țarisa; Am auzit că prințul Ivan Golițin (54e) i s-a opus: „mărturia ei ne este deja cunoscută: ea te va trăda la executare.” Au auzit și că Pretenditorul a spus: „du-mă la locul execuției:” acolo eu va declara adevărul tuturor oamenilor °).Oamenii nerăbdători au bătut în ușă, întrebând dacă răufăcătorul este vinovat? I-au spus că F este vinovat") - și două împușcături s-au oprit înainte.

întrebați împreună cu viața lui Otrepiev (a fost ucis de domnul Bob. Nobili (55) Ivan Voeikov și Grigori Voluev). Mulțimea s-a repezit să-i chinuie pe morți; au tăiat cu săbiile, au înjunghiat cadavrul fără suflet și l-au aruncat din pridvor pe trupul lui Basmanov, exclamând: „Fiți și în iad de nedespărțit! aici v-ați „iubit!” Mulțimea furioasă a capturat, a scos aceste cadavre goale de la Kremlin și le-a așezat lângă locul frontal: mă voi tunde pe masă, cu mască, pipă și cimpoi, în semn. a dragostei lui pentru bufonerie și muzică; și Basmanova pe bancă, la picioarele lui Razstriga-nykh (όέ3λ

După ce s-au încheiat acordul principal, distrugând Falsul Demetrius, boierii au salvat-o pe Marina. Uimit de anxietatea și zgomotul - neavând timp să se îmbrace - întrebând ce se întâmplă și unde este Regele? auzind în cele din urmă de moartea soțului ei, a fugit pe hol inconștientă: oamenii au întâlnit-o, nu au recunoscut-o și au împins-o pe scări. Marina s-a întors în camerele ei, unde slujitorul ei polonez se afla cu Shlyakhes și unde slujitorul zelos (numit Osmulsky) stătea la ușă cu sabia trasă: cetățenii au spart, l-au ucis și Marina și-ar fi pierdut viața sau onoarea. dacă boierii, care i-au alungat pe cei frenetici, nu au venit la timp, și luând, pecetluind toate bunurile fostei Țariței, i-au dat gărzi.

pentru siguranță (ig4); cu toate acestea, nu au putut sau nu au vrut să oprească vărsarea de sânge: crimele abia începuseră!

Chiar și la primul sunet al tocsinului, soldații au înconjurat casele lui Lyakhov, au blocat străzile cu praștii, au blocat porțile; iar Panii dormeau liniştiţi şi nepăsători, încât slujitorii cu greu îi puteau trezi — şi chiar guvernatorul de Sendomierz, care, mai bine decât mulţi, văzu primejdia şi-şi preveni ginerele. Mnishek, fiul lui. Prințul Vișnevețki, ambasadorii Sigismuților, ghicind vina și scopul revoltei, s-au grăbit să-și înarmeze poporul; alții s-au ascuns sau au așteptat năuciți pentru ceea ce li se va întâmpla și, în curând, au auzit un strigăt: „Moarte Lyakhilor!" Aprins de răutate, după ce i-au ucis pe muzicienii Razsipriginykh <^θ în Kremlin, devastând casa iezuiților. , chinuindu-l pe mărturisitorul Marinin, care slujea Liturghia, oamenii gurii s-au repezit în China și Orașul Alb, unde locuiau polonezii, și câteva ore au înotat în sângele lor, bucurându-se cu lăcomie de o răzbunare cumplită, contrar generozității, dacă merită. . Puterea a pedepsit slăbiciunea, fără milă și fără curaj: o sută a atacat-o! Nici apărarea, nici fuga, nici rugăciunile înduioșătoare nu s-au salvat: polonezii nu s-au putut uni, fiind exterminați în case încuiate sau pe străzi blocate de praștii și sulițe. Acestea nu sunt

fericiți, mândri în ajun, au lins picioarele domnului Bob, rușii, au cerut milă în numele lui Dumnezeu, în numele soțiilor și copiilor lor nevinovați; au dat tot ce aveau - au jurat că vor trimite mai mult din patrie (5,6): nu au fost ascultați și tăiați, Tocați, desfigurați, pe jumătate morți se mai rugau pentru sărmanele rămășițe de viață: în zadar! Printre cei mai cruzi. pedepsitorii erau preoți și călugări deghizati; ei au strigat: „distrugeți pe „uratorii Credinței noastre" (áí?)! Sângele rușilor a vărsat și el: disperarea i-a înarmat pe uciși, iar distrugătorii au căzut împreună cu victimele. Fără să atingă locuințele ambasadorilor din Sigiz-Mundov, oamenii s-au îndreptat către casele lui Mnpshkov și ale prințului Vișnevețki, pe care oamenii s-au apărat și i-au tras în mulțime de la ferestre: moscoviții aduceau deja tunuri pentru a sparge aceste case în așchii și nu lăsa o singură persoană vie în ele; dar apoi au apărut boierii și au ordonat să oprească crimele. Răzbunare-Boyareush-Slavi, Shuiskys galopau din stradă în stradă, shezh. frânând, liniștind poporul și trimițând peste tot pe Strelțev pentru a-i salva pe Lyakh, dezarmat de cuvântul cinstit al lui Boyarsky că viața lor era deja în siguranță, însuși prințul Vasily Shuisky l-a liniștit și l-a salvat pe Vishnevetsky (558)} pe alt Mnishka. În numele Dumei de Stat, ei au spus ambasadorilor lui Sigismundov: ψпо Fals Dmitry, înșelând Lituania și Rusia,

ibob. dar în curând s-a expus cu fapte frenetice, a fost executat de Dumnezeu și de popor, care, în chiar dezordinea și confuzia, au respectat demnitatea sacră a oamenilor reprezentând chipul Monarhului lor și s-au răzbunat numai pe pământenii lor aroganți uniți, care a ajuns la ticăloşie în Rusia (55e). Ei i-au spus guvernatorului Saint-Domir: „Soarta Împărăției depinde de" Atotputernicul și nimic nu se

întâmplă fără „hotărârea Lui: așa că în această zi s-a împlinit“ voia lui Dumnezeu: împărăția vagabondului s-a încheiat. , iar „prada a fost smulsă din mâinile unui prădător! Tu, „păzitorul și mentorul lui – tu, care” ne-ai adus pe înșelătorie pentru a tulbura Rusia pașnică – nu ești demn de soarta acestui răufăcător? nu este demn de aceeași „execuție? Dar laudă-te cu fericire: ești în viață și îți vei pierde scopul; fiica ta este salvată - datorită „Raiului” (5bo); I s-a permis să o vadă pe Marina în palat, și fără martori: nu era nevoie să știi ce se puteau spune unul altuia în nenorocirea lor! sulițe, pătate de sângele compatrioților săi; dar moscoviții îl priveau cu mai multă curiozitate decât furie: victoria îmblânzise răutatea.

Totuși, confuzia a continuat ceva timp; tot din suburbiile orasului si vecinilor

Zoi

sate multă lume aspira cu dre-g ibo6. kolem la Moscova în sunetul clopotelor; au jefuit încă moșia lituaniană, dar deja fără vărsare de sânge. Boierii n-au descălecat de pe cai și au poruncit cu fermitate; echipele militare au împrăștiat gloata, păzind peste tot pe Lyakhov de parcă ar fi fost prizonieri. În cele din urmă, la ora 11 dimineața ($e0, totul era liniște. Au poruncit oamenilor să se smerească, iar oamenii, obosiți de răzvrătire, s-au grăbit acasă, se odihnesc și vorbesc în familiile lor despre evenimentele extraordinare ale acestei. zi, de neuitat pentru cei care au fost martori ai ororilor ei: „în timp de șapte ore”, scriu ei, „nu am auzit nimic decât tocsinul, „împușcături, zgomot de săbii și strigătul: sec., tăiați răufăcătorii! Nu am văzut altceva decât emoție, alergare,” nya, galop, crimă și rebeliune” (ó6a Numărul victimelor s-a întins peste o mie, cu excepția celor bătuți și răniți; dar cei mai nobili Lyakh au rămas în viață, mulți în cămăși și mai departe. paie. Mulțimea a ucis din greșeală niște ruși care purtau haine de poloneză plăcută Pretenditorului. Germanii au fost cruțați; doar negustorii din Augsburg au fost jefuiți cu skih, împreună cu Milansky și alții care locuiau pe aceeași stradă cu Lyakhii (563λ Acest trist ziua pentru omenire ar fi fost chiar incomparabil mai îngrozitoare, potrivit martorilor oculari, dacă Lyakhii ar fi fost atenți, ar fi avut timp să se unească pentru o luptă disperată și să dea foc orașului.

Pacea adâncă a nopții.

Intrigi ale iubirii de putere

(564), spre nenorocirea Moscovei și a lui: căci niciunul dintre ei nu ar fi scăpat atunci de răzbunarea rușilor; în consecință, nepăsarea lui Lyakhov a diminuat dezastrul.

Până în seara propriu-zisă, moscoviții s-au bucurat în casele lor sau s-au adunat pașnic pe străzi pentru a se felicita unii pe alții pentru eliberarea Rusiei de Pretenționer și Poliacovii s-au lăudat cu vitejia lor și „nu s-au gândit” (spune Cronicarul) „să mulțumească”. Cel Atotputernic: templele" au fost închise "(5b5)! Bucurându-se de prezent, nu s-au îngrijorat de viitor - și după o zi atât de furtunoasă, a venit o noapte cu totul liniștită (S66): părea că Moscova era brusc goală; nu se auzea nicăieri voce umană: din casele lor ieșeau doar străini curioși pentru a se minuna de această liniște moartă a orașului aglomerat, unde cu câteva ore înainte totul clocotea de o revoltă furioasă. Încă străzile fumegau de sânge, iar cadavrele zăceau în grămezi; iar poporul se odihnea, parcă, în mijlocul păcii profunde și al prosperității neîntrerupte – neavând țar, necunoașterea unui moștenitor – pătându-se cu o dublă trădare și amenințându-l pe viitorul Coroană cu o a treia!

Dar în această tăcere, dragostea de putere era trează cu seducțiile și intrigile ei, fixându-și privirea lacomă asupra pradă revoltei.

și crime: pe coroană și sceptru, domnule Bob. pătată de sângele ultimilor doi țari.” Era ușor de prevăzut cine va lua această pradă, cu putere și drept. Cel mai îndrăzneț acuzator al Pretenditorului, salvat în mod miraculos de la execuție și încă neînfricat într-un nou efort de a-l răsturna; vinovat, Erou, Cap al răscoalei poporului, Prinț din tribul Rurik, Sfântul Vladimir, Monomakh, Alexandru Nevski; al doilea Boier cu un loc în Duma, primul cu dragostea moscoviților și demnitatea personală, Vasily Shuisky ar putea rămâne încă un simplu curtean, și după un asemenea curaj, cu atâta celebritate, să înceapă o nouă slujbă de lingușire în fața unui nou Godunov? Dar Godunov nu era printre nobilii de atunci. Cel mai mare dintre ei, prințul Fiodor Mstislavski, care se distingea prin bună fire, onestitate, curaj, se distingea și mai mult prin smerenie sau prudență; Nu am vrut să aud de gradul de Suveran și le-am spus prietenilor mei: „Dacă sunt ales” de țari, atunci mă voi duce imediat la „călugări” (5 <> 7). Ziua unor istorici străini (568) că prințul boier Ivan Golițin, având multe rude nobile și mărindu-se prin descendența sa din Gediminas al Lituaniei, căuta coroana împreună cu Shuisky, nu este demnă de probabilitate, fiind în dezacord cu elemente de știri

Discursul lui Shuisky la Duma.

martori oculari. Complicele lui Basmanov, al cărui trup gol zăcea pe piață la acea oră, s-a despăgubit prin trădare, trădându-l pe tânărul Teodor, trădându-l pe falsul Dmitri? Neechivalând nici rang, nici merit, ar putea să egaleze numărul de defăimatori zeloși cu cei care, fără numele țarului, au domnit deja într-o zi decisivă pentru patrie,

au condus Moscova și au câștigat cu ea? Având putere, având dreptul, Shuisky a folosit și toate trucurile posibile: a dat instrucțiuni prietenilor și adepților, ce să spună în Synclit și la Execution Ground, cum să acționeze și să conducă mințile; s-a pregătit, iar a doua zi dimineață, după ce a adunat Duma7 (569), a rostit, după cum se spune, un cuvânt foarte isteț și viclean: a slăvit mila lui Dumnezeu față de Rusia, înălțată de Autocrații neamului varangian; a glorificat mai ales mintea și cuceririle lui Ioan al IV-lea, deși crud; s-a lăudat cu serviciul său strălucit și cu experiența de stat importantă dobândită de el în această domnie activă; El a descris slăbiciunea moștenitorului Sfântului Ioan, pofta rea de putere a lui Godunov, toate nenorocirile timpului său și ura poporului pentru sfântul ucigaș, care a fost cauza succesului lui Fals Dmitri și i-a forțat pe boieri să urmeze mișcarea generală. . „Dar noi /* a spus Shuisky, „am netezit această slăbiciune când a venit ceasul

„a muri sau a salva Rusia. Regret că eu, domnule Icob. „După ce i-a avertizat pe alții cu îndrăzneală, își datorează viața Pretenditorului: nu avea niciun drept, dar „putea să mă omoare și iertat, ca“ un tâlhar are uneori milă de un rătăcitor. Mărturisesc că am ezitat, de teamă să nu mi se reproșeze „nerecunoștința; dar glasul conștiinței, Credința, „a patriei, mi-a înarmat mâna când eu” a văzut în tine râvna pentru o mare ispravă. Cauza noastră este dreaptă, necesară, „sfântă; ea, din păcate, cerea sânge: dar Dumnezeu ne-a binecuvântat cu succes - „deci Îi este plăcut! Acum, „scăpând de răufăcător, eretic, vrăjitor”, trebuie să ne gândim la alegerea unui Conducător demn. Nu mai există tribul țarului, dar există Rusia: în ea putem din nou „găsi ceea ce s-a stins pe tron. Trebuie să „căutăm un soț celebru prin naștere, zelos față de Credință și față de obiceiurile noastre străvechi, virtuos, experimentat, deci nu mai tânăr – un bărbat care, îmbrăcându-și coroana și sceptrul, ar iubi” nu luxul și fastul. , ci cumpătare „și adevărul, s-ar apăra nu cu sulițe și „cetăți, ci cu dragostea supușilor; el nu va „înmulți aurul în vistieria lui, ci ar considera abundența și mulțumirea poporului „propria lui bogăție”. Ai spune, „că o astfel de persoană este greu de găsit: știu;

G. ibob. „Dar un bun cetățean este obligat să dorească perfecțiunea, cel puțin posibilă”, ₽ Suveran

Toată lumea știa, vedea ce voia Shuisky: nimeni nu îndrăznea să se opună deschis dorinței lui; totuși, mulți s-au gândit și au spus că fără Marea Duma Zemstvo ar fi imposibil să se apuce de afaceri atât de importante; ceea ce ar trebui să fie colectat la Moscova de rangurile de stat din toate regiunile Rusiei, așa cum a fost cazul cu alegerea lui Godunov, și cu ei să decidă cui să dea Regatul F0). Această opinie a fost temeinică și justă: este probabil ca toată Rusia să fi ales

Shuisky; dar nu avea răbdare, iar prietenii lui au protestat că timpul este prețios; că Guvernul fără țar este ca fără suflet, iar capitala este în frământare; că este necesar să se prevină confuzia generală a Rusiei prin predarea imediată a sceptrului celui mai vrednic dintre nobili; că acolo unde este Moscova, acolo este Statul; că nu e nevoie de sfat când toți ochii sunt ațintiți asupra unuia, când toți au același nume pe limbă. Duma și Piața Roșie au răsunat brusc cu același nume. Nu toți au ales, dar nimeni nu i-a respins pe aleși – iar pe 19 mai, la ora a doua a zilei, sunetul timpanelor, trâmbițelor și clopoțeilor a anunțat noul Monarh al capitalei. Boieri si nobilimea cea mai nobila tu

l-au condus pe prințul Vasily Shuisky de la Kremlin la locul execuției, unde militarii și cetățenii, Alegerea unui nou vizitator și negustori, deosebit de zeloși pentru el, rya. l-au întâmpinat deja ca Părinte Rusia... unde nu cu mult timp în urmă zăcea capul lui Shuisky pe blocul de tocat și unde zăcea trupul însângerat al lui Razstrpgino în septembrie! Asemenea lui Godunov, exprimând modestie, a dorit ca Sinclitul și Clerul să aleagă în primul rând un Arhipăstor pentru Biserică, în locul Falsului Ierarh Ignatie. Mulțimile au exclamat: „Împăratul are nevoie de un patriarh pentru patrie!” și l-au însoțit pe Shuysky la Biserica Adormirea Maicii Domnului, în care Mitropoliții și Episcopii l-au așteptat și binecuvântat pentru Împărăția C5? 1). Totul s-a făcut atât de repede și de grăbit. că nu numai rușii din alte regiuni, ci mulți moscoviți eminenți nu au participat la aceste alegeri - o circumstanță nefericită: pentru că a servit drept pretext pentru trădare și confuzie, care îl aștepta pe tron pe Shuisky, spre o nouă rușine și dezastru pentru patrie. !

În ziua sărbătorii de stat, abia au reușit să curețe capitala de sânge și cadavre: i-au scos, i-au îngropat în afara orașului C5? Cadavrul lui Basmanov a fost dat rudelor pentru înmormântare la biserica Nikola Mokrago, unde timp de decenii fiul său, care a murit în tinerețe -.

4

Guşă

G. ibob. SIPI · Trupul Pretenditorului, fiind de trei zile subiect de curiozitate și abuz în piață, a fost și el scos și îngropat într-o casă mizerabilă, în spatele Porților Serpuhov, lângă drumul principal (573). Dar Soarta nu i-a oferit un refugiu pașnic nici măcar în adâncurile pământului. Între 8 și 2 mai 5 mai, au fost atunci înghețuri puternice, dăunătoare grădinilor și câmpurilor: superstiția atribuia o asemenea urgență magiei Răzstrigă și a văzut un fel de fenomen teribil peste mormântul său: pentru a opri acest zvon, trupul lui un vrăjitor imaginar a fost scos din pământ, ars pe Cazane b , și după ce au amestecat cenușa Autoproclamatului - cu un zorokhom, i-au alungat din tun,

partea de unde Pretenderul a venit la Moscova cu splendoare (5? 5)! Vântul a risipit rămășițele muritoare ale ticălosului; dar exemplul rămâne: vom vedea consecințele!

După ce am descris istoria acestui prim fals Dmitri, ar trebui să îi asigurăm pe Cititorii atenți de înșelăciunea sa? Este implicit sau ceva. Pentru ei, adevărul în sine este coooo în descrierea cazurilor și faptelor   ?

shsh. ku, urându-și luptătorii și vrând să-i denigreze, au scris că la Moscova a fost ucis adevăratul fiu al lui Ioan, nu un vagabond, ci un țar legitim, deși rușii, după ce l-au executat pe vagabond, nu se puteau lăuda cu fapta lor,

Zoe a legat de încălcarea jurământului: pentru domnul Bob. sfințenia sa este necesară pentru integritatea societăților civile, iar trădarea este întotdeauna o crimă. Nemulțumiți de justiția reproșabilă, răufăcătorii Rusiei au inventat o fabulă, au înfrumusețat-o cu împrejurări curioase, au întărit-o cu argumente plauzibile, hrană pentru minți înclinate către liber-gândirea istorică, către îndoiala în neîndoielnic, astfel încât și în timpul nostru. sunt oameni pentru care importanta chestiune a Pretendentului rămâne încă.nerezolvată. Poate că, prezentând toate trăsăturile principale ale adevărului în legătură, le vom da mai multă putere, dacă nu pentru convingere desăvârșită a Cititorilor, atunci măcar pentru propria noastră îndreptățire, ca să nu ne reproșeze credința oarbă față de opinie acceptată în Rusia, presupus bazată pe dovezi slabe.

Să-i ascultăm pe apărătorii memoriei lui Fals Dmitri. Ei spun următoarele (5? 6): „Godunov, după ce s-a angajat să ucidă“, Demetrius, pentru un secret, și-a anunțat intenția „Medicului țarevic, un bătrân german, pe nume Simon, care, prefăcându-se că dă“ cuvântul să participe la această ticăloșie, a întrebat Demetrius, în vârstă de nouă ani, are „are atât de multă putere spirituală să doarmă?

Biblioteca „Runivers1”

syu

G. ibob. „Evită exilul, calamitatea și sărăcia, dacă îi place lui Dumnezeu să-și încerce fermitatea cu ele? Prințul a răspuns: Am, iar Medic a spus: În noaptea asta vor să te omoare. Mergând la culcare, schimbă bes-“leem cu un tânăr servitor, egalul tău; pune-l pe patul tău și. Mă ascund în spatele cuptorului: orice s-ar întâmpla în calculator, - „tu, stai tăcut, și așteaptă-mă, Dimitri” a îndeplinit comanda. La miezul nopții ușa s-a deschis; doi bărbați au intrat, l-au înjunghiat pe „servitorul în loc de țarevich și au fugit. În zori au văzut sânge și morți: au crezut „că țareviciul a fost ucis și i-au spus mamei lor despre asta. Era anxietate. Regina s-a aruncat „pe cadavru și, disperată, nu a aflat că „acest tânăr mort nu este fiul ei. Palatul „era plin de oameni: ei căutau criminali; tăiați „vinovat și nevinovat; au dus trupul la „biserică și toți s-au împrăștiat. Palatul era pustiu, „iar Medicul l-a scos pe Dimitri de acolo la amurg pentru a fugi în Ucraina, la prințul Ivan Mstislavsky, care locuise acolo în exil încă

de pe vremea lui Ioan cel Nou. Câțiva ani mai târziu, „medicul și Mstislavsky au murit, după ce l-au sfătuit pe Dimitri să caute siguranță în „Lituania. Acest tânăr s-a lipit de „călugării rătăcitori”; a fost cu ei la Moscova, „în țara Voloș (577), și în cele din urmă a apărut

Zi

,, în casa prințului Vișnevețki. „Se știe, domnule Bob., că însuși Razstriga și-a atribuit mântuirea miraculoasă Doctorului (57®); dar scriitorii acestei fabule nu știau că prințul Ivan Mstislavsky a murit ca un Călugăr al Mănăstirii Kirillov în anul ibbb (3? e), și că Ioan nu l-a exilat niciodată în Ucraina. Alți inventatori îl numesc pe Medicul Mântuitorul Augustin, adăugând că el era dintre mulți oameni de știință care locuiau atunci în Uglich (ύύ °) , și a fugit cu țareviciul în Marea Arctică, în Alții scriu că însăși țarița, ghicind intenția rea a lui Boris, cu ajutorul majordomului ei străin (născut la Köln), l-a îndepărtat în secret pe Demetrius și a luat fiul unui preot (î8t) în locul lui.crima a avut loc noaptea, când răufăcătorii s-ar putea să nu fi recunoscut victimele: și în acest caz, este probabil ca slujitorii țarinei (nu vorbesc despre ea însăși) și locuitorii din Uglich, nu de puține ori văzându-l pe Dimitrie în biserică (? 92), au fost înșelați de omul ucis, al cărui trup este de cinci zile întins înaintea ochilor lor? Dar țareviciul a fost ucis la prânz: de cine? ticăloșii care locuiau în palat și nu și-au luat ochii de la copilul nefericit... și cine l-a trădat pentru a fi ucis? mama: de la leagăn până la mormânt, Dimitri a fost în mâinile lui Godunov. Aceste

3l2

G. i6o6. împrejurările sunt confirmate clar, fără îndoială, de mărturia Cronicilor și de interogatoriile întregului Uglich, păstrate în Arhivele noastre de Stat.

Dacă Razstriga nu era un impostor, atunci de ce, stând pe tron, nu a satisfăcut curiozitatea poporului de a cunoaște toate detaliile extraordinarei sale sorti? de ce nu a anunțat Rusia despre locurile de refugiu, despre educatorii și paznicii săi timp de doisprezece sau treisprezece ani, pentru a rezolva orice îndoială? Nicio neglijență nu poate explica o omisiune atât de importantă. Manifestele sau scrisorile falsului Dimitriyev sunt incluse în cronici și chiar și originalele lor sunt intacte în Arhive (583): prin urmare, nu este posibil să presupunem cu probabilitate că a fost cea mai curioasă dintre aceste lucrări în acea perioadă. ar distruge. Vagabondul a tăcut, pentru că nu avea dovezi adevărate și s-a gândit că, fiind recunoscut de țar, nu se putea munci cu ficțiune falsă. În Lituania, el a spus că unii mari și Dyak Shchelkalov au participat la mântuirea lui: acești mari au fost lăsați fără o recompensă cunoscută și necunoscute Rusiei; și Vasily Shchelkalov, împreună cu alte domnie Borisov, dezonorate, deși din nou

ZiZ

s-a prezentat la Judecătorie, dar nu printre vecini, ^ob. ei și primii oameni. Răzstriga nu era înconjurat de vechii, credincioși slujitori ai tinereții sale, ci doar de noi trădători: din care a căzut cu atâta ușurință!

„Dar regina-călugăriță Marta și-a recunoscut fiul ca „în cel care se numea Dimitrie?” L-a recunoscut și ca un impostor: prima mărturie, tăcută, nedezvăluită (584), exprimată pentru popor doar prin lacrimi de tandrețe și mângâieri lui Razstriga, Călugărița involuntară ți-a întors demnitatea Reginei; al doilea, solemn, jurând, în caz de minciună, mama și-a trădat fiul la o moarte rea: care dintre cele două este mai de încredere? și ce este mai clar, este o slăbiciune umană obișnuită sau o acțiune teribilă, atât de nefirească pentru ardoarea unui părinte? Eroismul celebrei soții ligurice, care, ascunzându-și fiul de furia dușmanilor, la întrebarea, unde este? a spus: salut, din experienta mea, si a murit in agonie, fara sa-si declare azil (.íbs) - acest eroism, glorificat de Istoricul Roman, atinge, dar nu ne uimeste: o vedem pe mama! Nici nu ne-am mira dacă Țarina-Călugăriță, salvându-l pe adevăratul Dimitrie, s-ar repezi la sulițele moscoviților cu o exclamație: este fiul meu! Și nu o amenința

h ι4

ibob. sau moartea pentru adevăr: au amenințat doar judecata lui Dumnezeu pentru o minciună. - Cuvântul Reginei a decis soarta celei care a onorat-o ca pe o adevărată mamă și a împărtășit măreția cu ea. Condamnându-l pe falsul Dimitrie la moarte, Marta s-a condamnat la rușine veșnică, ca participant la înșelăciune - și nu s-a îndoit: căci mai avea conștiință și era chinuită de pocăință. Câți oameni slabi nu ar cădea în ispita răului, dacă ar putea prevedea cât costă pentru inimă orice fărădelege! - Să remarcăm și o împrejurare demnă de atenție: Shuisky a căutat moartea lui Fals Dmitry și a fost salvat de la execuție prin rugăciunea necruțătoare a Reginei - Inokini (5SG), cu un pericol clar pentru fiul ei imaginar, care a fost demascat de el. în impostura: un defăimător, un trădător ar putea avea dreptul la un act atât de zelos? Dar mântuirea Eroului Adevărului a liniștit conștiința Martei vinovate. La aceasta adăugăm probabila afirmație a unui scriitor străin (care se afla atunci la Moscova) că Razstriga a ordonat ca trupul lui Dimitrie să fie vărsat din Biserica Catedralei Uglițki și îngropat în alt loc, ca trupul unui fiu imaginar de preot. , dar că Călugărița-Tsaritsa nu i-a permis să facă ceea ce a îngrozit la gândul de a lua mormântul regal din fiul ei mort, adevărat (5δϋ.

Tot ei obiectează: „Regele Sigismund nu este domnul Bob. „Aș fi avut un rol atât de plin de viață în soarta înșelatorului, iar marele Mnishek nu ar fi dat-o pe „fiică ca vagabond” / „dar regele și Mnishek ar putea fi creduli într-un caz seducător pentru pasiunile lor: Sigismund spera ca să le dea rușilor pe țar-Kat o față, și-a cerut mila, iar guvernatorul Sendomirului să-și vadă fiica pe tronul Moscovei. Și cine știe că ei chiar nu s-au îndoit de genul înalt al fugarului? Norocul

era mai important pentru ei decât adevărul. Regele nu a îndrăznit să-l recunoască solemn pe falsul Dimitrie ca adevărat până la succesul său decisiv, iar guvernatorul Sendomirului, făcând doar o experiență, sacrificând o parte din averea sa speranței măreției, și-a părăsit viitorul ginere când a văzut rezistenţa ruşilor. Sigismund și Mnishek au fost înșelați, poate nu în opinia lor despre drepturi, ci numai în opinia lor despre fericirea sau prudența Pretenditorului, crezând că va păstra pe cap o coroană dată lui prin trădare și eroare: pentru aceasta, Regele s-a grăbit să se declare cu voce tare vinovatul Raestrigina Statului, iar Pan Nobilul să fie socrul țarului, chiar și al tribului Otrepiev. Hoții, în puterea și prosperitatea lor, nu detestă patimile lumii, ci doar o conștiință curată și o virtute solitară.

Este mai convingătoare judecata acelor prieteni ai lui Fals Dmitry, care spun: „armata”, boierii, Moscova, nu l-ar fi acceptat ca țar „fără dovezi puternice că este” fiul lui Ioan „(588J? Dar armata , Boieri, Moscova, și l-au răsturnat ca fiind condamnat auto-chemator: de ce să-i credeți în primul caz și să nu credeți în ultimul? În ambele, desigur, certificarea bazată pe dovezi a funcționat; dar oamenii și popoarele puteau întotdeauna să facă greșeli, după cum mărturisește Istoria... și însuși Falsul Dimitrie!

Amintiți-vă. Cititorii că cel mai faimos dintre calomniatori și singurul prieten adevărat al lui Razstriga în conversațiile sincere nu și-a ascuns impostura : o mărturisire atât de importantă a fost auzită și spusă posterității de pastorul german Ber, care l-a iubit, l-a lăudat cu zel pe Falsul Dmitry și l-a blestemat. rușii pentru uciderea țarului, deși nu fiul lui Ioan (68e). Același martor ocular al acelor fapte ne-a trădat următoarele, nu mai puțin memorabile dovezi ale adevărului:

i) „Apothecary olandez Arend Klausend (i) * 39 °), care a stat 4 ani în Rusia, slujind

„Ioanna, Theodore, Godunov, Impostor și

„Am cunoscut personal, publicat cotidianul Dimitrii vo

„Copilă”, mi-a spus afirmativ domnul Bob. „că imaginarul țar Dimitrie este o persoană cu totul” diferită și nu seamănă cu una de pământ, care avea o față neagră și toate trăsăturile unei „mame, cu care Pretendinta nu semăna deloc”. - 2) În același mod. „Captiva din Livonian, Noblewoman Tizen-“ Gauzen, eliberată în al doilea an, m-a asigurat, fiind „moașa Reginei Maria / slujindu-i“ zi și noapte, nu numai la Moscova, „ci și la Uglich - văzând constant pe Di- „Mishriy viu, văzând morții. — „3) La scurt timp după uciderea lui Fals Dmitri, am plecat din Moscova la Uglich și, vorbind acolo „cu un venerabil bătrân care

era” slujitor la curtea Mariei, l-am conjurat să-mi declare adevărul despre cei uciși. Ţar. El „s-a ridicat, s-a cruci și a răspuns așa: moscoviții i-au jurat credință și au încălcat jurământul: nu-i voi aval”. Bit are un om rezonabil și curajos, dar „nu fiul lui John, într-adevăr înjunghiat până la moarte în Uglich: l-am văzut mort, culcat în locul în care el întotdeauna“. Dumnezeu este judecătorul Prinților și Boierilor „al nostru: timpul va spune dacă vom fi mai fericiți. * 1

În încheiere, să amintim mărturia celebrului suedez Petreus, care

ibob. a fost trimisul la Moscova al lui Carol al IX-lea și al lui Guspiev Adolf, l-a cunoscut personal pe Pretendint și scrii că a părut un om timp de treizeci de ani ('E1); iar Dimitrie s-a născut în anul 1532 și, în consecință, nu ar fi avut atunci mai mult de douăzeci și patru de ani.

Într-un cuvânt, fără îndoială, dovezile istorice și morale ne convinge de adevărul că imaginarul Dimitrie a fost un impostor. Dar se ridică o altă întrebare: cine mai exact? Razstriga Otrepyev este cu adevărat? Mulți contemporani străini nu au vrut să creadă că călugărul fugar de la Mănăstirea Chudovskaya ar putea deveni dintr-o dată un cavaler curajos, un luptător neînfricat, un călăreț iscusit, iar mulți îl considerau polonez sau ardelean, fiu nelegitim al Eroului din Batbria, un elev al iezuiților, afirmându-se pe opinia unor nobili Lyakhs (592) , și adăugând că nu vorbea pur rusește: opinia este vădit nedreaptă, când rapoartele contemporane ale iezuiților către superiorii lor mărturisesc că l-au recunoscut în Lituania deja sub numele de Dimitrie, și nu catolic, ci fiu al Bisericii grecești (5e3). Niciunul dintre ruși nu i-a reproșat Pretenditorului cu proasta cunoaștere

limba noastră, pe care a stăpânit-o perfect, domnule Bob. dar, vorbind corect, scria cu ușurință (> 94), și nu era mai prejos vreunui Dyak de atunci într-o frumoasă imagine a literelor. Având mai multe semnături ale Pretendenților, vedem în cele latine mâna slabă, infidelă, a unui student, iar la ruși scrisul ferm, măiestesc, cârlionțat al grefierului Ordinului, ceea ce a fost Otrepiev, scribul Patriarhului. Obiecția conform căreia celulele nu produc cavaleri este distrusă de istoria tinereții sale: îmbrăcându-se în călugăr, nu a dus viața unui sălbatic îndrăzneț, rătăcind din deșert în deșert, învățând neînfricarea, nefiind frică în pădurile dese de nici unul. animale sau tâlhari și, în cele din urmă, fiind el însuși cu un ciocan sub stindardul Kozacilor Niprului? Dacă unii dintre oameni, orbiți de predilecția personală pentru el, au găsit în Fals Dmitry o oarecare măreție (> 9 °), neobișnuită pentru o persoană născută într-o stare scăzută, dar alți observatori cu capul rece au văzut în el toate semnele de răutate stagnantă. , nici călcat. curtoazie cu nobilii Lyakhs, nici fericirea de a fi pe placul fiicei lui Mnishkova. Cu o minte naturală, ușoară, vioaie și iute, darul cuvintelor, cunoștințele unui școlar și

alfabetizarea, combinând rarele, îndrăzneala, tăria sufletului și voința, Pretendintul era, totuși, o față subțire pe tron, nu

ibob. numai fără cunoștințe solide în știința statului, dar și fără vreun rang nobil: prin splendoarea Statului, un vagabond s-a uitat în țar. Așa s-a judecat despre el și despre polonezii imparțiali. - Până acum, am putea fi nedumeriți cu o singură dovadă importantă: binecunoscutul căpitan Margeret în Europa, care îl slujește cu sârguință pe Boris și Pretendiul, văzând oamenii și incidentele cu propriii ochi, a asigurat Henric al IV-lea, celebrul Istoric de Tu și cititorii cărții sale despre statul Moscova, că Grigory Otrepyev nu era Fals Dmitry și o persoană complet diferită, care împreună cu el (Pretendentul) a plecat în Lituania și s-a întors cu el în Rusia, s-a comportat obscen, a băut, și-a folosit favoarea pentru rău, și exilat de el la Yaroslavl pentru asta, a trăit acolo până la urcarea lui Shuisky (598). Acum, după ce am găsit noi trădări moderne ale istoriei, explicăm legenda lui Margeret prin înșelăciunea călugărului Leonid, care s-a numit pe numele lui Otrepiev pentru a-i asigura pe ruși că Pretenditorul nu este Otrepiev (6ee). Țarul Godunov a avut modalități de a descoperi adevărul: mii de cercetași l-au slujit cu zel nu numai în Rusia, ci și în Lituania (Co°), când a cercetat despre originea înșelatorului. Este posibil ca într-un eveniment atât de important, Boris cu ușurință

mental, fără verificare, a declarat falsul Dimitry, fugarul Ciukovski, pe care mulți îl cunoșteau în capitală și în alte locuri, ar fi recunoscut, în consecință, o minciună la prima vedere la Pretendiul? În cele din urmă, moscoviții l-au văzut pe Falsul Dimitrie, viu, mort și încă recunoscut afirmativ pe Diaconul Grigorie (6o1); nici măcar un glas de îndoială nu a fost auzit în posteritate până în vremea noastră.

Ajunge. Continuăm să descriem dezastrele ulterioare ale Rusiei, nu mai puțin extraordinare, nici mai puțin jignitoare pentru onoarea ei, dar deja asemănătoare cu un vis sumbru - deja doar curioși pentru oamenii pe care Cerul i-a judecat prin umilință temporară să atingă măreția și. care a ajuns la el, netezind amintirea slăbiciunii cu un efort mărecios de forță și amintirea rușinii cu o glorie extraordinară.

Sfârșitul volumului XI,

NOTE

Kъ XI volum

ISTORIA STATULUI RUS.

(d) În scrisoarea Patriarhului Iov către Hermogep, Mishroyaoligp din Kazan (vezi în Arhiva Col. II. Del, între treburile istorice g. State și toate orașele „Noskov. Împărăția poporului întregii mulțimi de creștini cu cinstea împărătească cuvenită, cu pâine și cu samur și cu pahare aurite și „cu aur și alte daruri împărătești.” Vezi și Mic. Relația Pila 458, și Scrisoarea electorală Borisov, în Ros. Vivlio. VII, 85.

(2) În Yzbir scris de mână. Diploma: „și apoi” vine la mormântul lui Vel. Țarul suveran și V.K. „Egor Ivanovici .... și tatălui său, Vel. Merge-

Domnul Ts. și V. Prințul Ivan Vasilevici.“

(5) În același loc: „du-te la hainele țarului tău; după acel yage du-te la sora lui. iar de acolo „întoarce-te și mergi la casa Prechului. Virgin și Vel. „Cyudoshvortsev, Petru și Alexei și Iona, către tatăl său, St. Patriarhul Ieva ..... vorbind mult în privat, „și așa mai departe.

(4) În același loc: „Cum sunteți” (spune Patriarhul Boieri, funcționari și negustori) „le lor de către Suveran44 (Familiei regale)“ și-au dat sufletele Prehului. „Imaginile fecioarei Maria care bea minuni sunt și la „purtand sicrie” intenționat Vel. Chudotvortsev/4

(5) Acest jurământ se păstrează în Arhiva Col. În. Del. Acolo se spune: „Nici în rochie, nici în orice altceva, „să nu faceți nimic și să nu o stricați, nici o poțiune atrăgătoare, și să nu dați rădăcini și „nu porunci să dați; dar dacă mă înveți o poțiune și „dai o rădăcină, sau zice el, ca să fiu peste“ Suveranul meu. . și asupra reginei... „și peste copiii lor, ce lucru extraordinar de făcut, și eu nu” ascultă. . Da, și oamenii lor cu cunoștințele de „a nu trimite și a nu aduce Vedovii la stat

„Dar fulgerător... și pe urmele oricărei vrăjitoare „vis, nu-l strica, și prin vrăjitorie, nu trimite în vânt buzna lui Pikakov și urmărește ne” șterge în ce fapte, ci un astfel de „vrăjitoare” Cazul vrea să gândească sau să facă, dar" știu și spune-mi Suveranului sau "vecinilor săi... și prind și adu-l. . . . Despre Țarul Suveran și despre Regina sa „și despre copiii Țarului lor și pe care Dumnezeu le va da dinainte, nu gândiți și nu aduceți pe nimeni la voi, nu faceți familie și nu vă uniți”. . . și cu pgѣmi, care va fi în acea mulțime, „Lupt până la moarte .... nu ucideți și ucideți,“ nu există nicio poruncă să ucizi pe cineva, ”și așa mai departe.

În scrisorile lui Iov către Hermogenes: „la jumătatea nopții-“ și în seara de oksheniye după iertare: „să ne rugăm pentru binecuvântată Regina și Vel. Prințesa „Monah Alexandra, și despre Suveranul Suveran pe-” hemla, țar nobil și iubitor de Hristos și despre „Vel. Prințul Boris. . . Cântăreții spun: „Preafericitei Țarine și V. Principesei Alexandra și Fericitului Țar și V. Prințului Boris Fedorovich al Autocratului Întregii Uniri” și așa mai departe, să ne rugăm Domnului în pace... pentru nobil Țar și V. Prințul Boris și pentru toți Bolyarii și despre războaiele lui, pentru ajutor - „bipiya” și supune sub nasul său orice dușman și „adversar... Ne rugăm și pentru Fericita Regină” și V, Principesa Monah Alexandra. "

(6) Vb Gram. Electoral: „și nu în” demnitatea ta, mai presus de patria și serviciul tău, „nu vrei cinste pentru tine”.

(7) În același loc: „și iute nu-i mic și mare” ispravă și mare osteneală, arici cu sora sa, „Marea noastră împărăteasă, rămâne necruțător și în patrimoniul ei” în Regat, orașul Moscova. , pentru un sfert de oră parohie, și despre tot pământul lui mare industrie și așa mai departe.

s

(8) Vezi ibid., ssh. 96, 97.

(9) Vezi ibid., ssh. roo - 102, și Shilev Relația 468, 45;).

(10) K. IV. Solntseva-Zasekina: vezi Arhiva. Rând de trandafiri. carte, l. 85 g, Schepen. Carte. Latukhin, Berov Chron. Muscov., Margeres 23.

(i) Vezi Arhiva. Descarcare Carte. l. 852, 835, 856, 887. Împreună cu Suveranul în campanie au fost țarevicii Araslaney Kaibulovich, cazacii sau hoarda Kârgâzilor Uraz-Magmet, Sibirsky Mameshkul (sau Magmesh-Kul) Alipaulozich, Shermokhansky Shikhim, Yurghin; Principii boieri Mstislavsky, Vas. IV. Shuisky, Dm. IV. Shuisky, Timov. IV. Trubetskoy, Aleksandr Iv. Shuisky, K. Iv. IV. Golitsyn, Sshep. Tu. Godunov, Iv. Tu. Godunov, Fed. Nikit. Romanov-Yuryev, Kravchiy .1l. Nick. Romanov-Yuriev, Armsman B. Ya. Belsky, Tipar Vas. Iac. ITselkalov; Okolnichie, Nobles Dumny, Lenjerie de pat, Stryaptchiy cu kluem, Lovchiy, Yaselnichiy, Dyaki Dumny și Dyakov din Orders, i Barash sau Shaternichy, 7 Rynd și așa mai departe. - Mai departe spre Rozryadn. Cartea: „Și la Moscova a plecat“ cu țarița și V.K. Inoka Alexandra și cu țarita „cu Marya fiul său” (nu cu fiul său) „țarevici Fed.” Boris, toată Rusia și cu boierii țarului ... . "Okolnichiy Andrey Iv. Kleshnin . . la casa Suveranului K. An. Iv. Gundurov} la unchiul țarevicului Iv. Iv. fiul lui Chemodanov. Dyaki prin Ordine . . la împărăteasa Dyaki. . . În timpul asediului" în În marele vechi cameo, orașul de a fi „Boier... și în orașul vechi menajere pentru lumini... într-un alt oraș de piatră... „în noul oraș de piatră din Bolșoi Posad din” Neglinny de-a lungul Yauza și peste râul Moscova ... da, în noul oraș de piatră din Bolshoy Posad lângă „vezha (turnul) pentru protecție.... în noul” oraș de piatră din orașul țarului dincolo de Neglipnaya de la râul Moscova de-a lungul Neglinn .. .. în noul „oraș din lemn de la

străzile Tverskaya de-a lungul Yauza și până la Moscova” râul și până la orașul țarului .. iar la ieșire să fie „voievozii K. M. T. Kashin și K. G. Dolgoruky”

„La naiba... în cealaltă jumătate în orașul de lemn de a fi voievozi și la sosirea lui K. Mer-” Shcherbatomui etc. În fiecare parte a orașului era un veley sau turn de veghe.

(iz) Vezi Arhiva. Descarcare. Carte. l. 8|s.

(13) Ibid., l. 845: „Maia și Suveranul s-au uitat la strigăt de desene serif / * și așa mai departe.

(14) Contemporanii Marzhet și Ber. În primul rând: selon le dire tant des străins, que des Russes qui estoient présens. je parle encore du moins. Marge · · repi a servit în armata noastră.

(15) Arhivă. Roaryadn. Kp. 83o. : „Și Suveranul” se ruga Iv. Poleva: Patriarhul „Iev și toată Catedrala și boierii și rânduiții m-au bătut cu fruntea, iar „voievozii și nobilii totul, ca să-i primească pe boieri și pe voevode și tu, Dvoran, să fii fără loc în noi. serviciu /*

(16) Marzhet bziiii fit festin par l'espace de six semaines presque journellement à dix mille hommes chacune fois etc.

(17) In Rosrldn. Carte. : „acel paznic So*onkaz” Suveranul a acordat acel serviciu: i-a poruncit de la „vistier să dea o rochie, dar bani ruble, dar i-a poruncit” să fie pe Bleți în Copiii Boierilor / *

(18) Ranguri. Carte. 8/6, 847: „și ar fi fost Voievozi și Nobili și Copii Boierilor deștepți și colorați, iar caii lor ar fi fost cei mai buni. . .a „Archer și Kozak trag din scârțâituri” în crestături în sus / * Vezi și Nikon. Lit. 38.

(id) În Razryadn. Carte. 848: „La 26 iunie, Suveranul” a indicat Ambasadorilor Crimeii să fie în „Serpuhov-ul său de pe malul tuturor potcoavelor Boierilor” și Voevoda din Dvorlna, și cu Copiii Boierilor „și cu date- oameni purtători, care sunt în acei polonezi evyakizp ratny oameni / * Vezi și Bera.

În Cartea de recensământ de arhivă din 16/4, scrisoarea lui Kazy-Gireev scrisă cu Murza Aley este marcată.

(20) Vezi Cliron. Petreya 270 p Berov. Pasul V. Carte. Latukhina: „Ei (războinicii) se bucură de vene și, sperăm, să continue să fie atât de milostivi cu el (Boris)”.

Despre deplasarea trupelor la granița Lituaniei, și cea suedeză, vezi Arhiva. Descarcare Carte. 856.

(21) Într-un manuscris modern primit de mine de la A. I. Ermolaev, am găsit această scurtă laudă și zdruncinare a țarului Boris, unde se spune: „Tu ai pus-o, Vel. Suveran, nădejde statornic în Dumnezeul atotputernic; ai iertat de la Dumnezeu, „să înmulți mai ales acest talent. . „Victorie ușoară și lăudabilă fără vărsare de sânge. . . „Ai făcut marea ta faptă: ai eliberat neamul creștin din robie. . . . Auzind „miliția voastră în curând, inamicul Crimeei s-a speriat” și i-a trimis „bătăi” pe frunte. . . Și verbul vesel shebe, Domnul cel Mare: bucurați-vă și veseliți-vă. Aleși de Dumnezeu și iubit de Dumnezeu și onorat de Dumnezeu - „iy”, și așa mai departe. În cele din urmă: „și după șapte, Preasfântul” Patriarh cu toată Catedrala și cu toți oamenii întregii mulțimi înainte ca țarul să cadă la pământ, „din bucuria inimii, se revarsă lacrimi de mulțumire, și având înălţat din pământ sănătate -" a ta pentru el. asupra patrimoniului Suveranului său și pe „Tronul Țarului” și asupra tuturor Statelor „Țării Rusiei de Conținut Ceresc.*1 Vezi Petreus 27g.

(22) Vezi Fav. Gram, iro, nr. În cea tipărită găsim doar semnăturile Clerului, iar în cea olografă atât Clerul, cât și toți funcționarii statului. Acolo: „Aug. în g zi. iar în spatele ei, la ambele scrisori aprobate, că Goeu, darul țarului .... în vistieria țarului său, și că în sacristia Patriarhului au pus mâinile / ^ În cea tipărită: „Se cuvine să aducem. această scrisoare către Suveran...

δ

„a pune în comorile țarului tău” cu alte scrisori, mergi și foștii Suverani — „scrisori de tot felul de afaceri zemstvo sunt”.

(25) În Istoria unui contemporan, celebra Pivniță a Lavrei Treimii, Avramiya Palitsyn: „Și în timpul Sfintei Liturghii, stând de mâna Sfintei. „Patriarh, fără nici un motiv, scoate o spărtură”, un verb rău înalt: iată, Omze ti. Patriarhul Iev, „Este un martor al satului /, nimeni nu va fi îndrăgostit de starea săracilor sau a săracilor”. scuturând vârful srachitsy asupra „eu însumi: și acesta din urmă, vorbire, o voi împărți. cu esѢlsh.<s Vezi şi Aatukh. Schepep. Carte. și Cronografe.

(24) Vezi Ber și Petreus 271. Acest jurământ, spun ei, a fost făcut de Boris timp de cinci ani.

(2Ó) În arhivele siberiene, orașul Uraz-Magmet se numește deja Tsireli. Despre premiul în Boier și așa mai departe. vezi Lista în i'os. £i-vlyue. XX, 70. Demnitatea lui Okolnichih a fost dată de Godunov lui Semyon Nikitich, Stepan Stepanovici, Matvey Mihailovici, Nikita Vasilyevich.

(26) În stepe. Carte. Latukhin: „ruda lui”, Grigory Vas. Godunov, otrăvit (Boris) „l-a ucis, i-a interzis pofta de putere.” În Lista de servicii a boierilor se spune că Dvoretsky Grig.

(27) Vezi Relația Pilev 4θ2 și Sibirsk. Poveștile lui Miller, p. 34.7, decretul lui Borisov din 25 iunie, privind neîncasarea impozitului de la popoarele siberiene. În Afacerile Austriei, Crimeii și altele din acest timp sunt menționate și favorurile țarului: despre un salariu dublu, despre un privilegiu acordat negustorilor etc.

(28) V NIilev. Relația 4θ2 Die Panera und armen Leutli, so unter den Bojarn oder Edelleulhen ilire Wolie liben, und zuvor bey andera Grossfiirsten voa iliren Herrén fiir ieibeigen gehalten worden, seindt aucb von ihrer Gjossm. leguadet und einem jeden Edelmann, so Unter-

sassen oder Pauern bat, jârlichen ein Ordnung gemacht, wie viei und vvas ihine seine Unterthanen zu geben, zu dienen schuldig, und weiss jezo ein jede Dorfschafft oder Wohnung, wie hochsie ihrer Obngkeit verpfiicht sej en. Acest decret curios nu a ajuns la noi. Shil scrie că stăpânii de sub ceilalți Mari Duci considerau fermierii sclavi ai lor și: adică îi tratau ca niște sclavi, deși legea le dădea țăranilor libertatea de a se schimba de la proprietar la proprietar.

(29) A se vedea T. X, pp. s5.

(30) Vezi Arhiva Col. În. Del răspunde de la oraș

Da, Tara Voevod Kuzmin și Voeikov către țarul din Sengi. ι59б. Despre numărul războinicilor care au ieșit din Anzi. Voeikov din Tara: „Trei fii ai boierilor, Skid și doi atamani și Tara slujitori ai“ poporului, și Lituania și Kozakov, o sută de oameni și Yur-“slujitori tătari ai tătarilor 50 de oameni și volost poporul Zhashny 6o oameni, da Asta înseamnă „încă o sută de oameni slujitori, .   . da iu-

„menskikh /* Aici este imposibil să deslușești nici numerele, nici rândurile următoare. Mai departe: „Patru sute fără“ trei oameni, Lituania și Kozakov, și tătari iurt-“cer și volost. ... Și în creștere, „spuneau doar proști, poshol-de Kuchyum” Regele de la Apele Negre până la râul Ob cu copii și „cu tot neamul lui, unde are pâine de fân”. . . wants-de mtshi sub orasul Tara.

„și iobagul tău (A. Voeikov) shol’ Ku chuma” pe Ob pe râu, există trei funduri deasupra Chatului. . . din „Kalmakov în două funduri” și așa mai departe. Voeikov scrie că a ordonat să bată și să spânzureze toți captivii tătari, cu excepția celor nobili, j

(31) În același loc: „A mers (Seit) Kuchum Tsar” dincolo de râul Ob în pădure, în josul râului Ob, de la „bătălia lui Kuchumov în două funduri.... și Ku-“chum cu el a ordonat să noi: nu am mers dei „Eu sunt la Suveran conform scrisorii Suveranului din propria mea voință“, de ceva vreme am fost. iar pentru sabie, să mă „duc la Suveranul nimic, Și acum dea l” a devenit surd și orb, și fără tot stomacul: vzlliz-

„Dey eu, un industriaș, fiul meu, Asmanak *“ Tsaravia; dacă ar fi fost înțeleși toți copiii mei, dar într-o zi, Asmanak ar fi rămas cu mine, „și ide-ul ar mai trăi în jurul lui” și așa mai departe, iar dei Seita lui l-a eliberat în „Borina”.

(Zi) Si. Cronici siberiene, Remezovskaya și Savva Esipov și Mil. Siberia. Est 5oe - Z07.

(35) Vezi Relația Shilev în Wichman. Sammlung, p. 451. Vestea victoriei lui Voeikov a venit la Moscova pe 5 noiembrie (New Style) 5d8.

(34) Vezi Arhiva Col. În. Cazul documentelor despre sosirea familiei Kuchumov la Moscova, 1698-1600, nr. 2. Acolo sunt indicate numele și anii țarevicilor: cel mai mare avea 23 de ani, iar cel mai mic doar un an. Scriu din aceste lucrări următorul tablou, cum să merg la Moscova la Țareviam și Țarinii Siberiei: „38 de oameni au fost făcuți la Moscova în haine de blană de zibel, care merg cu Țaritsa; și apoi îmbrăcați haine de blană întorcându-se pe dos, cu cureaua în sus; iar toată lumea va fi în haine de blană cu Copiii Boierilor 6o oameni; și ѣhagpi-i doi la rând cu scârțâituri. ... Și țarevicii merg la sanie „unul câte unul; iar cu cei doi mai mici, care au 4 “ani, mergi la sanie, dar la Tatar; și care este „Anul Țareviciului, acela să meargă cu mama lui. În total, așezarea „aveți nevoie de 6 sănii, decupate, gata în Pereslavl”. Sub Regina 6 căpitan, iar în ei 12 "aprovizionare. Și mergi la Moscova, marți, la ora 4 sau 5 după-amiaza, într-un oraș de lemn și în Poarta Streshensky executată, strada Strestensky, și într-un loc scobit pe lângă Curtea Grebnivsky și Lituaniană Prea Pură; iar pe vremea aceea „Litov. Curtea și strada Armatei nu sunt închise - dar din „locul gol” mergeți la Poarta Ilyinsky, iar „Ilyinsky Khrespets” din Frolovskaya la Posolskaya Polat; iar Ţarevicii se duc la Polat, iar „Ţarevicii şi Ţarevnii stau în căpitani la „Polashy, deocamdată Ţarevicii vor sta cu Vasily” (Şcelkalov) .... şi îi conduc prin curţi.

II

,... . În curtea lui Beloborodov stătea Asmanak „Țarevici, iar în executorii săi ar trebui să fie Savin“ Voeikov, și cu el doi fii ai boierskylor, dar tol-^, mach. . la curtea Aleksevsky a lui Hoznikov „Către Shaim Tsarevich .... pentru Uniune

companii din curtea lui Mihailov Zubin Kuchumova mare Tsaritsa Saltanym .... Trimiteți-le salariul Suveranului: Asmanak Ferezi purpuriu "pe șireturi de vulpe, caftan kamchash, papuci" negru, cizme maroc galbene, cămașă și pantaloni; Shaim-Tsarevich pyuzh Ferezi purpuriu pe „cherevyakh pe vulpe, caftan kamchash pe craniu pe vulpea arctică Babadsha Tsarevich Fe-”rezi miel de pânză. . Haina de blană a Marii Regine „damasc adamashka rudozhelsha pe jder, împodobită cu” satin cu argint „încercuiește cercul său de mătase „negru cu argint, nasturi” kinglets aurii j îl înconjoară în jurul și de-a lungul cusăturii „viermi de mătase și negru cu aur; nasturi argintii. . . Murzam, după Ferezy, pânză „pe strafil azur pe alb pe alb”, da pe o pălărie pe crimson, da pe cizme: unul este Maroc, celălalt este berbec, al treilea este verde. . . . Hrăniți țareviciului Asmanak „dați 2 suluri de bani

din groapă pentru o zi, ushd,“ fumat și pentru o săptămână lână de oaie, pentru mici și „6 bani pentru lumânări pe zi, de la palat 4 căni de vânt” bune, da, ia un sfert de găleată de miere pashoch - „nouă, o găleată de miere pentru Domn, dar pentru trei zile ia” lemne de foc / „și așa mai departe. - Abdul-Khair a fost botezat în același an: urmașii săi au fost boierul K. Fed. Andr. Nogotkov și Dyak Vasily Tarakanov (vezi Rozryadn. Cartea). Mametkul, onorat de Boris, a locuit în Bezhetsky Top.

(55) Vezi Miller. Siberian. Istorie 529 - 59a,

(56) Vъ Razryadn. Cărțile spun că, în iunie și iunie, Crimeii au atacat Belgorod și au mers la Kursk, dar au fost expulzați de Orlovsky Voevoda ^ K, Boris Peter. Tatev,

iulie, pentru au fost trimise Okolnichiy Buturlin, Iv. Pușkin și Dyak Klobukov în noul oraș Borisov pentru schimbul (cum au spus atunci) cu ambasadorii Rusiei și Crimeii. 27 Seish, l-au eliberat pe mesagerul Crimeea Kazan-Aga de la Moscova cu notificarea că ambasadorii noștri sunt gata să meargă la Han. 4 oct. Ambasadorul K. Grig a plecat din Moscova spre Tauris. Bolkonsky cu Dyak Ivanov. Vb Okpg. 1602 Kazy-Gireev, un mesager Akhmet-Chelibey a sosit la Moscova cu o diplomă Shert. marți aug. Și 6o4 același mesager era cu țarul cu o plângere despre afluxul cazacilor Don în posesiunile Hanului. Vezi în Arhiva Afacerilor Crimeii „a timpului său.

Ambasadorul nostru le-a spus nobililor din Crimeea: „Pe care oamenii noștri fugari de la furt au fugit în Crimeea, iar Kazy-Girey nu ordonă să-i dea înapoi pe acești hoți. Anul trecut, hoțul și tâlharul Kaza-rinko Uvarov a fugit din orașele ucrainene ale suveranului de la „pedeapsa cu moartea”, iar acum se află la Kazy-Girey în shol-„mamă vitregă”. . . . Kazy-Girey din acel Kazarinka ve-

l-as trimite Suveranului.^

Despre adoptarea Cartei Shert: „Suveranul a ordonat ca darul să fie Yan-Akhmet-Chelibey singur acasă.” ... și a luat o carte în mâinile țarului său și ținând-o s-a rugat: acesta este marele nostru adevăr; acesta „nu mai trăim <- și i-a dat cartea boierului Semyon Nikitich j și de ceva vreme a ținut cartea în mâini, iar în acel moment Jan-Akhaet-Chelibey a lovit pământul cu fruntea, iar după că a spus: Suveran al nostru, Majestatea Kazy-Girey, ca înaintea ambasadorului dumneavoastră K. Grig. „Volkonsky a făcut un Shert direct asupra lui Kuran” (Alkoran), iar K. Grigorey a ordonat acelei cărți să se uite la interpretul său, iar împreună cu mine Kazy-Girey „l-a trimis pe Dyak” Grechin pentru același lucru: și în „la fel ca tine, Suveran”. , comanda. Iar Suveranul ^ a zis: V-am spus că „nu am reparat un asemenea adevăr, precum acum am învățat adevărul pe fratele nostru; şi cu care marii Suverani „au un decret paşnic cu noi şi cu ei

„Ambasadorii afirmă boierii noștri și Okolnichie și Dumnye Dyaki, iar marea fortificare a cuvântului țarului este, în <>: nud și adevărat. Și acum, mai presus de toate, „Suveranul, cu poftă cu el, întărește frăția“, vă poruncesc să fiți singuri acasă, dar numai „ruda cea rea este cu noi (și a arătat către Boier“ pe Semyon Mikptif) și vecinul nostru Dyak „Ofonasey Vlasyev: pentru că toate faptele mari sunt secrete.**

Acest mesager, fiind la trecere în august. i6o4, a spus țarului în numele lui Kazy-Girey: „Ne-au trimis esgae“ (în orașul) la noi ambasadorii lor, K. Fyodor „Boryatipsky și Dyak Dorothei Bokhin, - și după, așa cum am avut la Ambasada , in a cincea zi a venit vestea ca la Ulusele noastre au venit Cazacii Don. . .iar ambasadorul dumitale „a refuzat ca x’ Cazacii să nu meargă și să nu trimită”, dar a vorbit cu zel. . Prin urmare, sunt „Ambasadorul” tău din Crimeea și trimis. . Și după aceea, „tu, fratele nostru, ne-ai trimis mesagerul tău”, Alexander Hruitsov, cu o scrisoare / * și așa mai departe. - În cronici se spune pe nedrept că țarul l-a trimis pe Volkonsky în Crimeea în locul lui Boryatinsky. Chelibey a trăit la Moscova până la aderarea lui Fals Dimishriev.

(37) Vezi T. X, p. 8i, și Dalina cap. XV, ,22, 25.

(38) Vezi Arhiva Col. În. D. un extras despre venirea regelui Gustav. În Ivan-gorod a fost întâmpinat de Leonty din Loda, o femeie, la Novgorod de K. Simeon Dolgoruky, la Tver de Okolnichiy K. Khilkov și Boryatinsky și cu o rochie de Chashnik K. Lykov. Mai departe: „Trimis cu trăsura x * Korolevici la“ o întâlnire în satul Sfinților Părinți Ls-elnichi M. „Tatișciov; da, 20 de cai au fost trimisi cu el. iar lângă Moscova, în spatele unui oraș de lemn, de-a lungul șoselei Tverskaya, după ce a trecut de o așezare gop-„yamskaya”, l-au întâlnit pe Korolevich te la primul inamic. Morozov și K. Vas. Lobanov, iar la ieșire erau Nobilii Mari și Stol - „Vârfuri și Solicitori și Dyaks... iar în fața Regelui” Nobilii și Copiii Boierskylor călăreau în chi-

„O sută de rochii într-un bărbat... și pe ambele părți”, ai stat Sprelets. . . Prințul a coborât din trăsură pe pasarela de lângă Trezorerie, mijlocul taurului (praștie?) și a mers către Suveran pe lângă pridvorul Buna Vestire. Iar boierii de sub Suveran în haine de blană de aur; iar în seneh stăteau „Oameni nobili și ordonați în aur. Eu „Prințul Suveran a chemat la mână și i-a dat” o mână, iar după aceea Suveranul Țarevici.

(5p) În ordinul țarului către Klaus, trimis de la Moscova la Derpt și Riga (3 noiembrie i5gg): „Și” vor întreba germanii de la Riga și Iurievski: „Gustav Korolevici, de ce s-a plâns Suveranul? „și spune-i lui Klyauzu: a dat multă vistierie,“ aur și bani, curți de aur și argint și haine scumpe; daKoluzhsky, Udel cu trei orașe și cu multe volosturi * "mi și sate.££

(4) Vezi capitolele Dalin. XV, 22.

(4l) Vezi Arhiva Col. I.D., între hârtii istorice i5gg, scrisori de salariu Noskov. Oaspeților germani și jurământul lor: Vit, Beckman, Kerklin, Buk, Brikea și alții. Dintre acestea, fiecare a fost dat de la Zoo la 5oo din rublele de atunci. Vezi și Cioron. Bera și Petreya 272.

($.2) Vezi, în Arhiva CoA. I. D. ordinul dat lui Klaus pentru înclinarea cetăţenilor din Riga către Ros. cetățenie, - Scrisori regale către guvernatorii din Ivan-Gorod și Pskov și scrisoarea lui Gustav către domnitorul Suediei, Charles. Prima lucrare spune: „Și spune-i lui Klyauz: zvonul a ajuns la Vel. „Suveran, că sunt din Riga de la polonezi și” din poporul lituanian în orice strângere și vor să ia oamenii din Riga de la credința lor și să-i „aducă la Credința Papezh și Ezovitzktsyu“ și să le distrugă drepturile și rituri și libertăți, Și fă-o pentru ca nemții să nu le găsească pe toate „și cu o Lanternă în pământul Livonian. . și Vel.

„Suveranul s-a întristat de această bunătate și a arătat salarii și milă față de mulți livonieni-

Biblioteca „Runivers1”

„jupuiți de germani, care stătuseră de mulți ani: le-a permis să facă comerț cu mulți“ bani și le-a ordonat să facă comerț fără taxe; „Și acei germani, văzându-și moșiile în mâinile altcuiva, l-au bătut pe țarsk cu fruntea. Majestate, ca să-și poată accesa moșiile; iar acum ies timpurile de armistițiu (ale Rusiei cu Lituania). . .

„iar locuitorii din Riga, oameni proști, vor dori să fie sub mâna Suveranului, iar moșiile lor vor fi ale lor ca înainte; dar ei nu ordonă ca nimeni să fie scos din Riga și nu ordonă distrugerea ordinelor și drepturilor, așa cum au făcut de la „sgaari sub Artsybiskup Vilim Brandenborsky” și sub Maistra. . . și slujirea oamenilor va fi cinstit cu părinții. și tribut „frații nu sunt grozavi... și schimbă totul fără taxe. . . Și aceasta este milă față de ei

„care Suveran nu a fost și nu va fi. . . „Așa este Suveranul, evlavios și curajos și rezonabil, „De la început, țara rusă nu a existat” și așa mai departe. În același loc despre Gustav: „Vel. Străinul suveran „oamenii de serviciu în vizită a dat libertatea” de a-l servi pe Gustav Korolevici.**

Într-o scrisoare a lui Gustav către Karl din 8 octombrie, lóflçp „După ce i-a auzit gloriosul nume (al lui Borisov) că“ este un Suveran înțelept și curajos, iar tuturor copiilor noului Suveran acceptat, el este milostiv: „Am venit la Cel Binecuvântat al lui. Maiestății Regale, spre un refugiu liniștit și neînfricat - „sărăcia... și ceea ce ai cerut de la milostivul Dumnezeu”, putere și sete, apoi ai primit. . . Și știam că s-a întâmplat că fratele nostru Zhigimont și-a trimis armata la x' Kolyvan .... și la Rugodiv, deși ar trebui să fie aduse sub coroana poloneză, și „l-am bătut pe țarul Său cu fruntea. Majestate, că „mi-ar permite să scriu de la mine lui Gigi-“mont și am scris că nu va trimite „rati” sub acele orașe. Da, l-a întrebat Zhigimont pe Țarsk. „Majestate, astfel încât a ordonat prin pământul

său să” Ivan-oraș de militari (lituanieni) în „Să treacă Sveya și Țarsk. Majestatea, „plângându-mă, nu mi-a ordonat. . . n Armata Zhigomont „a desființat oamenii ** (totul nu este adevărat). . . „Sper” că ai împărtășit cu noi în dragoste și în prietenie

„fa /” și așa mai departe. Nu pare o traducere din suedeză, așa cum spune titlul scrisorii.

(45) Vezi Peshrey Chron. 277, unde Konrad Bus este numit principalul trădător. Între lucrările de arhivă pentru primul an există un răspuns din partea guvernatorului Pskovului, K. Golitsyn, despre dorința suedezului Kondrat Ishch / ia de a ne da orașul Alyst sau Mary-burg. Există și știri (iboo g) despre sosirea la Moscova a lui Narva Polatnik Arman S, coroana, care a spus că mulți dintre concetățenii săi doresc să cedeze în fața țarului. — În februarie. 1599 Boris l-a trimis pe oaspete Vykhodtsov la Narva cu o cerere ca suedezii să permită negustorilor noștri să restaureze Biserica Rusă Sf. Nicolae de acolo.

(44) Vezi Cliron. Bera şi Petrea 274 Prima o numeşte die Tatersche. Ei spun o fabulă că Gustav, în drum spre Moscova, a lăsat scrisoarea periculoasă a țarului la Riga cu Henryk Flogel; că Boris și-a mituit Secretarul Scultului și a obținut în secret această scrisoare prin el; că Skult, fără știrea lui Princesov, pentru a-i face pe plac lui Boris, a scris un manifest locuitorilor Finlandei, convingându-i să-l recunoască pe Gustav drept Suveran; că Gustav, dorind să plece din Rusia în Germania, l-a trimis acolo pe şamelanul Christophe Kanyur, dar că acest servitor credincios a fost otrăvit la Pskov, luându-i toate hârtiile; că Gustav s-a plâns de acest lucru lui Borisov, Medicul Fidler, iar Fidler l-a calomniat în fața țarului (vezi Dalina, capitolul i5, § 23). - În i6i4 y- vârful de masă din 1602 era încă păstrat în Arhivele despre Sveisky I'cetan regele Nivului, întrucât se afla pe Pglioi; dar acest mănunchi de hârtii a fost pierdut sau ars (vezi Arhiva. Cartea de recensământ din 164). Margeret scrie că Gustav ar fi putut câștiga 4θoo ruble de la Uglich.

(45) Vezi în Arhive un extras despre sosirea lui Gustav,

deoarece. Regele a ordonat ca mâncarea să fie trimisă în casa lui.

(4θ) Vezi Cbron. Bera, care l-a îngropat însuși pe Gustav, nu în mănăstirea lui Dimitrie din Tesalonic,

i 7 cum scrie el, dar poate lângă această mănăstire, sau în afara gardului ei: vezi Cron. Petrea 276.

(47) În afacerile Poloniei. Nu. 2.4, l. 80: „Va fi Go-, domnul tău nu poruncește să ne dea drumul, iar noi“ vom așeza pe cai și ne vom călare; iar cine devine noi, „nu mai, și mai mult ne vom învăța singuri: pentru că” ne-a venit nu la onorurile de stat, la „burta noastră; viața noastră ne este cea mai dragă; nu s-au obișnuit să

trăiască în lipsă de voință. . Pentru tristeţea fiului său (l. 90), Suveranul Boier a poruncit să fie condamnat un armistiţiu / ' Prin Arhivă. În cartea de recensământ din 16d4, știm că în 15d8 sau 1699 trimisul Mikh. Tatishchev, și în același an Sigismundov, Bartolomeu Berdovsky, în același an Bogdan Khrepshovich a fost la Moscova și în același an Yan Devesholsky; cărțile ambasadelor lor s-au pierdut (împreună cu multe alte vremuri ale lui Godunov): doar scrisoarea lui Sigizmundov către Boris din 26 mai 1699, în care îl felicită pentru urcarea pe tron și îi cere să nu-l ajute pe rebelul Carol. supravietuit.

(48) Acolo, l. 8o: „noi (Sapѣga) Majestatea Voastră — „el și boierii au vorbit mult și au plâns”.

(49) Ibid., l. 5, 98: „Și cum au plecat Ambasadorii în străinătate (în octombrie) și au stat în sat în „Kutey'n” timp de jumătate de sfert de săptămână; nu au dat pupa Reginei și nu au poruncit nimănui să vină cu nimic, iar caii s-au dus iarna pe câmp la zăpadă / * Nobilii lituanieni, justificându-se, au spus ambasadorilor: declarații / 'Vezi. l. 92 și 96. Regele a ajuns la Vilna pe 15 decembrie, iar Saltykov și Vlasyev pe 26 decembrie. deoarece; acesta din urmă s-a întors la Moscova Zo Genv.

1602.

(50) Afaceri Polsk. Nu. 25, l. i47- Despre Vladislav (nr. 24, l. 178): „Și pe măsură ce masa a început să fie publicată“, au pus zaharuri și legume, și în acel moment au venit la regele Vladislav, iar în fața lui au mers Stolnikov și un nobil. cu

"spune tu; iar Ambasadorii s-au ridicat și s-au înclinat. Și Regele s-a așezat la capătul terenului, conform moralității opoziției față de Rege, în fotolii, înveliți într-un bar-„hapyum” cu viermi. Iar ambasadorii, după ce au vorbit între ei, au defăimat cu Pany Radami și i-au spus cancelarului Lev Sapega: ordinul era la noi. Suveranul nostru, țareviciul, a mers la Vladislav și cancelarul la rege. . și a ordonat asta

„Zhigimont le-a ordonat să vorbească cu Regele după masă. . Și ca o față de masă de la masă „în fața Regelui a fost scoasă și masa a fost luată, iar fața de masă a fost scoasă de la masa Ambasadorului, iar Ambasadorul“ a pus o bancă împotriva Regelui, iar Pans Ra-“da s-au așezat de ambele părți ale regelui în fotolii și“ Regele a poruncit ambasadorului să se așeze} și după ce au stat puțin, ambasadorii s-au ridicat de la Suveranul Țarevici și s-au înclinat: „Vladislav a domnit, iar Krolevici a întrebat despre sănătatea Țareviciului, ridicându-se și scoțându-și pălăria. . . Și „Leul de la Rege a spus: Vladislav Koro-” Levici, auzind despre Suveranul tău, Prințul θ. B. „sănătate, se bucură și felicită, pentru ca el” înainte a fost fericit, și cu el în exil și „în dragoste. . Iar Ambasadorii au zis: Regele va veni, „ne va primi

vich. și vom merge la rute” Și „Prințul a chemat ambasadorii la mână și împotriva“ Cuvintele au scos pălăria, „și așa mai departe. .

(5i) Vezi în Arhive scrisoarea feldmareșalului suedez Axel Rining (datat noiembrie 1699) către voievodul Koporsky, K., G. Zvenigorodsky, de asemenea scrisorile ducelui Charles către Boris din 4 iulie 1598, 8 și io Genv. 1599 (în rusă cu semnătura latină a lui Karlov numită după), 5 Genv. căci şi altele, aduse de solii săi la Moscova. Boris din ıóρნ l-a trimis pe Yaikif în Suedia. Yelagin cu niște captivi suedezi eliberați și P. Homutov (reținut în Finlanda (de șeful lui Abov, loial regelui Sigismund), iar în iunie 1699 nobilul Vas. Sukin și Dumnago Dyak Postnik Dmitriev (vezi Arhiva. Cartea 1614).

(5?) Vezi Arhiva Col. memorial I. D. Ipved. Ambasadorul lui Gendrichson cu tovarăși, unde se spune:

Laben v.ir verstanden, dass Eure grossmecbtige Zavisclie Hocheit ob dem, a fost „1er Durchl. hochgeborn. Fürst, Hertiog Cari, miser gnedigster Herr, wegen Annelimung der Küniglichen Crono und Sceptres, deci seiner fiirstl. Durchieuehtigkeit von den Stenden des Reiclis Schweden einhellig mit liocbstem Flehen angeboten wird, sicii bey Eiirer Gr. Zarischen Hocheit Radts erholet, ein gnediges Cefallen tragen und fiir billich erachten, dass der Hertzog, unser gu. Fürst, nach unsero Schwedischen Rechten sich der Crone annebme etc. Acești ambasadori, Karl "Hendrichson, iOrgen Klatssoi" și Yagan Ya) p-genson (de Bidekind, Bъ tJist. iìelli Sveco-Moscovit., Georgius Claudii, Erlandus Beronis, Magnas Strijk), au venit la noi la sfârșitul anului, iar parastasul a fost predat Boierilor pe 2 feb. deoarece.

(55) A se vedea ibid. — Carl 22 apr. căci i-a scris lui Boris ca să nu-i țină pe ambasadorii suedezi la Moscova fără nicio treabă; într-o scrisoare oip și oct. se plânge că au fost expulzați nepoliticos și fără niciun răspuns la scrisoarea sa; într-un altul, din 16 decembrie, îi reproșează țarului intrigile noastre din Estonia și întreabă dacă vrem să menținem pacea veșnică cu Suedia sau nu? Charles în 1 iunie. a sugerat ca ambasadorii să se adună din nou la graniță, iar în mai 1604 a cerut pedepsirea acelor ruși care i-au jignit cu nerăbdare pe solii suedezi, i-au tipărit scrisoarea și au ucis un suedez într-o luptă; într-un caz de piercing, am vrut să caut dreptul prin forță. Într-un cuvânt, Boris nu a confirmat tratatul de pace al lui Theodorov cu Suedia până la sfârșitul vieții sale. - În Razryadn-ul nostru. Cărțile pentru anul îi dau deja ducelui numele de rege al Suediei, pe care l-a adoptat abia în 1604.

(54) Pe vremuri, Boris dorea să trimită ambasadori în Danemarca, prințul Fed. Boryatinsky, Timothy Gryazny și Dyak Iv. Maximov (vezi Arhiva. Cartea de recensământ din 1614); dar s-a gândit la asta (vezi scrisorile lui Borisov către voievozii Kola în ambii ani). În luna mai, pentru că era un mesager din partea lui Hristos, care cerea o scrisoare periculoasă pentru sosirea ambasadorilor danezi; în Lvg. Rjevski și Dmitriev au navigat de la Arhangelsk la Copenhaga; Í8 oct. christia-

noi ambasadori, conform documentelor noastre, Eskil Brock, Karl Brooks și Simon Silinin (Sallingen), au sosit la Moscova (vezi Schlegel. Leben Christ. IV, shr. 5oı), și în ѣhali în 1602. Șeful departamentului Kolsky Khlopov, pentru prima dată, s-a certat cu oficialii norvegieni despre efimkas-urile pe care le cereau de la laponii noștri.

(55) Vezi Danish Archive News din Bishing. Istoric. Magaz, VII, Z17 - 519.

(56) În hârtiile Mesagerului Rjevski: „Era un mare Posesor în Korel și în toată țara Korel, numit Valit, Varent shozh, iar Korela era ascultător de V. Novgorod cu pământul Dvina, iar plantatorul era gata. pentru a doborî posesiunea lui Korelskoe de la Novogorodsky Posadniki- „kov” și cum a învățat că pământul Murmansk „aduce războiul sub puterea ta, iar Murman” l-a bătut pe germanul norvegian cu fruntea, astfel încât ei, în „vecina lor, să stea în picioare”. și să se apere” (nemții) n-au putut, deci că el însuși era corpulnic, militar și rati „un hoshpik neobișnuit: atunci avea o mare” pescuit, ce grabă. și i-a bătut pe nemți, iar în „Varenga la bătălia nemților, unde cimitirul de vară Varenskaya”, pentru gloria lui a adus cu propriile mâini de pe țărm o piatră, în înălțimi „din pământ există acum. strânse mai înclinate; iar „lângă el era întins cu o piatră dacă era un salariu de bob de mazăre în pereți; și a fost numit „acel salariu al Babilonului”. Și în Kolya, unde acum „închisoarea”, a fost acoperită cu o piatră în 12 „pereți” după același obicei; și piatra aceea care se află „în Vareng, și până astăzi cuvântul piatra lui Valitov; și ceea ce era în Kolya, apoi s-a prăbușit, așa cum a făcut „închisoarea”. Și între râurile Pechengi și Paz, din „Buzele Pechensky de pe cealaltă parte a 55 de verste, „există o buză de mare, a ieșit la țărm rotund, iar mijlocul insulei sale de piatră este înalt, de jur împrejur de sus” chiar: aici are de putere si pace pentru oras acolo era loc. . . Și cum nu a devenit Valita, „a fost, dar la botez a avut numele Vasily, și a fost pus în Korel în așezământ”, și așa mai departe. Aceasta este pre-

şi au învăţat optul vechilor laponii în 1692 K. Zvenigorodsky şi Vasilchikov: vezi Í. X, notă. 535. Despre botezul laponezilor, vezi T. VII, pp. 191, și notează. Z71.

(67) Vezi Mallet Hist. de Dannem. carte. X, g. iboi.

(58) Letopisețul spune (vezi Nikon. Lt. VI I, 4.9) că țarul l-a trimis pe Dyak Afan Vlasyev ca potrivire în Danemarca; dar documentele de diplomație mărturisesc că Vlasyev a fost în Lituania în toamna și iarna a doi ani, Zo Genv sa întors la Moscova. 1602, a primit acolo pe Trimisul Florentin la sfârșitul lunii martie (vezi mai jos), iar în iunie a ieșit să-l întâlnească pe ducele Ioan: când ar putea fi în Danemarca? era pe drumul de întoarcere de la Lübeck la oraș când (vezi mai jos) a călătorit în Germania la Împărat? Vlasiev a fost într-adevăr

un matchmaker în Danemarca, dar deja în jurul vârstei de 60 de ani (vezi mai jos, nota 77).

(59) Această condiție ne este cunoscută din scrisoarea lui Ioan, Duce de Schleswig, către regelui Christian: vezi mai jos, nota. 77.

(60) Saltykov și Vlasyev îi scriu țarului: „Aug., Suveran, cu o oră înainte de lumina, am eliberat x’ Korolevici un vas mare, în care stătea; iar pe navă s-a construit o mansardă, din interior s-a tras până la bănci cu catifea ca de vierme, iar covoarele erau înclinate de la bănci până la platformă; iar „vârful podului este acoperit cu pânză stacojie; iar „umflaturile de la navă și de-a lungul șipcilor grătarului sunt acoperite cu“ culori roz - da Zo, corăbii mari și mijlocii, pe care călăresc oamenii regali, „și viața de zi cu zi și gunoaie. . Și în aceeași zi a venit Împăratul lângă tine, Suveran; și noi „stăteam lângă țărm aproape de sha-“shra al Suveranului tău. și cum a intrat Regele în cort și „a poruncit să fim la el. și a întrebat despre „sănătatea ta” și a bătut cu fruntea pe salariul tău. . . Și au adus căruța, iar Yagan s-a dus la corturile mari și, după o mică ezitare în corturi, s-a dus la Ivangorod; iar Arcașii au mers înainte

„Pe jos, și după ei au venit Nobilii aleși, yuo man 5 și după ei poporul Regelui; iar în spatele lor „Korolevici”, și cu el s-au așezat într-un cărucior 3 oameni ai „Boierilor regali Dumny”; iar după Korolevici „noi, lacheii tăi, regimentul. . . Și Korolevici

„Suntem favorizați peste măsura noastră: după ce ne-a fulgerat, visaya (sănătos) se ridică, scoțându-și pălăria. „ Guvernatorul Willow non-urban, K. Vas. Rostov, i-a scris țarului: „Interpretul ne-a spus, / Imshka: el era peste râu pe malul Rkhgodiv și i-a spus < sharossha Yakush:“ cum a venit regele la Ivan-gorod și „a fost un fratele cu el, nativul său este mare, dar nu-și știe numele și și-a petrecut noaptea, iar a doua zi a fost la Rugodiv și s-a ospătat la Holder și a fost împușcătură în Rugodiv pentru asta. și „s-a dus la mare”. Dacă această știre este adevărată, atunci Ioan a fost escortat în Rusia de Ulrich, episcopul de Schwerish. Saltykov și Vlasyev scriu mai departe: „Platitso, suveran, pe ea (Ioan) era“ satin al, realizat cu un grajd în germană; „o pălărie de puf: are dantelă pe ea, se face aur” și argint cu un călăreț; ciorapii sunt de mătase, iar „pantofii sunt albastru maroc.” În alt loc: „Și” rochia de pe ea la acea vreme era din satin „galben cu dantelă, șapca salariului mare al Suveranului tău de ordinul al treilea, albastru catifea”. înțepat cu perle, în jurul cibelului , ciorapi sholk "zholt. . . . M-a întrebat despre sănătatea ta", iar yaz (Saltykov) a spus: Dumnezeu a dat, sănătos; să mergem să ne rugăm la - Jivona. Treime, și în Aolya-"zin mănăstirea.. și Prințul s-a bucurat și m-a întrebat despre „sănătatea țarului tău toată ziua... Fiii regelui au venit cu toate gunoaiele la Novgorod, iar Grădina Zoologică a intrat sub ei sub apă, iar Regele le-a dat drumul. la curte .... Kressjanus al regelui „Ambasadorii îi spun fiului regelui că nu preia brusc stăpânirea” obiceiurilor rusești / „și așa mai departe. Vezi în Arhivă, între Afacerile Daneze, răspunsurile lui Saltykov și Vlasyev despre Ducele Ioan, de asemenea Mus-skowit. und Einzug dess D. Filistea,

Hertzog Hansen dess jüngern auss Dennemark, în Bishing, Magaz.\Sh, 257: w.e.

ședere la Moscova, boala și moartea sa, publicată la Magdeburg în 1604 / 'În Arhiva Col. I. D. este o traducere dintr-o carte tipărită despre textele primite de la țarul Boris. Regele danez Yagan cadouri scumpe: aceasta este o traducere modernă din această Descriere, publicată prin voința regelui Creștin. Acolo scrie: „Daril (Țar)“ Grația Sa Domnească pe drum: contra cost ™ (în germană. Rock.) „catifea de aur, iar pe ea sunt“ șapte zapon (Geschmiicke) pe lateral; contra cost „catifea aurie, numai azur și galben cu” pelerinate cu pietre scumpe, cinci pietre în „pelerina” (Spangen, darein 5 Edelgesteine). . contra cost „fals / ib verde (griin seiden Cammelolten-Rock) cu „dantelă (Posartienten), i3 nasturi de aur. „. Trăsura, 6 cai cenușii, afidele vierme; „fierul vagonului este placat cu argint; acoperit cu azur „sa +yan”, iar în el este tapițat cu damasc pestriț; „pernele din el sunt azur și viermi; iar pe laterale este scris în culori aurii și trandafiri; padurile si bara de tractiune sunt vopsite. . Cai Iri (top-“vyy): un chyubara care un râs; şa de catifea, „brodat cu aur; capacul de pe ea este auriu, iar „toate tacurile din jurul șei sunt de argint. . . . După (tola „(la Moscova) Majestatea Sa, iar după aceea țareviciul, luându-se de-a lungul lanțului scump, plin de diamante și iahturi, și-a pus favoarea domnească cu mare cinste / '

(61) Vezi Nikon. jTbm. π Musskowit. Rc-ise în Bishing 264. Înainte de Tushin, executorii judecătorești la Duke erau K. Sem. Kropotkin și Iv. Sedakov, înlocuit acolo de K. Gr. Romodanovski. La porțile orașului l-au întâlnit pe John Boyarin K. Vas. Tu. Golitsyn și Okolnichie tu. Morozov și Petr Fed. Basmanov.

(62) În Musskowit. Reise 268: 100 Essen in Schüsseln von lauiern klarem Golde, gar gross and dicke; derselben waren 200, dann ein jedes Essen liatte eiue Deekschiissel.

(63) În Scrierea despre Țarii Moscovei (în rusă. Dostopamyatn. 1, 174): „Prițesa Xenia / tânără

„doamna gândului oamenilor, cu frumusețe verde, la-“pa, fața albă și roșie, cu ochii negri, mari, strălucind de lejeritate; când, în milă, „din ochi se vărsă lacrimi, atunci, mai ales, luminozitatea strălucirii verzi J se alătură sprâncenelor, bogate în belșug, acoperite de alb lăptos; vârsta nu este nici mare, nici scăzută} părul numelui este negru, „mare, ca țevile pe umerii minciunii -, vosipin-, bine” la toate femeile decanul, și scris „bookish (isbeth?), Și multe înfloritoare. binecuvântat, în toate actele de credit; vocile cântate de iubit, iar cântecele spirituale auzite cu bunăvoință — „iubitul nostru.” — În Musskov. Reise 270: Esitanti wohl seyn, dass sie (Regina și Xenia) am verborgenen ort gestanden utidihrF. G Auff-und Abzug angesehen.

Schlegel (Leben. Christ. Zi4) scrie despre logodna (Verlobung) în aceeași zi; dar nu a fost rusificare când mirele a plecat fără să o vadă pe Xenia.

(64) A se vedea Musskowit. Reise 270. Autorul spune că trăsura lui Theodorov semăna cu cea germană, agățată-acesta, hàngenden; că vârful trăsurii țarului se sprijinea pe patru coloane cu conuri mari de argint; că trei oameni puteau sta unul lângă altul în trăsura Țariței; că pălăriile boierilor erau împodobite cu nasturi de aur şi ciucuri atârnându-le până la umeri, iar cizmele lor erau toate galbene. Despre călăreții bătrâni: Es ritten für der Kai-serinnen, etzliche Glied drey bey einander, alte Men-ner, derer mehrer Theil mit langen grawen Barten, sonst yvol staffiéret.

(65) În lucrarea Arhivistică despre cadouri (vezi mai sus, nota 6o): „Pat și lenjerie: 7 cămăși brodate cu aur și argint; 5 perechi de porturi; 4i plat- „alb curent; pat cu flori de trandafir; două paturi cu pene și două tăblii, una cu damasc galben, iar cealaltă cu damasc galben; pătură de catifea „vierme; două perne mici minunate; haine - „aurie, samur, tuns cu puf.<f

(66) În stepe. Carte. Latukhina: „el (Ioan)” s-a urcat pentru a fi botezat.

„5

(67) În Razryadn. Carte. : „Oct. în ib a venit la „Țarul din Brașoshino despre sănătate să întrebe da” cu o scrisoare din Datsk. Prințul Dvorenin „Indrik /” Margeret spune că Ioan s-a îmbolnăvit de necumpătare, d'un excez, comme Hop tient.

(68) A se vedea Musskowit. Reise 272. Regele, după cum scrie Autorul, l-a certat pe traducător pentru că nu a vrut să-i spună adevărul despre boala Ioanei. John a murit pe 29 Okgp conform unui carnet de ordine. la ora 5 dimineața, într-un alt oct. 27, la ceasul al doilea al nopții, (în inscripția mormântului: séptima hora vespertina) și a adăugat: „l-au îngropat în așezarea germană” în Kcktsi; iar Suveranul pe atunci era el însuși la „Curtea Ambasadorului”, și lăsându-l să plece, a plecat de la „Boieri de la Curtea Ambasadorului la oraș /”

(69) Sm. Moscovit. Reise 272 — 277. Nu este scris direct pe piatra funerară că Ioan s-a căsătorit cu Rusia, ci numai: s-a apropiat de Marele Împărat al Moscoviei într-o chestiune foarte gravă, după

Datorită darurilor sale excelente ale minții și trupului, el a fost puternic îmbrățișat de același, și nu chiar în vârf, când populația l-a susținut, a fost adus în siguranță. . . . A fost cuprins de o febră arzătoare. și cu imensa Útuta și planeta sus-numitului Împărat și supușilor săi. . . .a adormit în Hristos.

Въ i6i4 г. еще хранилась в нашемъ Архивѣ связка иелобигпныхъ Дацкаго Королевиє Ягана и Ягана и Ягана и связка иелобигпныхъ о всяких дилихъ.

(70) În Nikon. Vtm. : „Când ajungi la țarul Boris”, că el (Ioan) este iubit de tot pământul, este „plin de furie și invidie, și cu atât mai mult”, că după moartea mea nu-mi vor pune fiul pe „Împărăție”. , și începeți fiul regelui să nu iubească și să nu - „Țarul fiicei sale, și i-a poruncit lui Semyon Godunov, „cum să-l îngrijească. . Fiul regelui „s-a îmbolnăvit și ambasadorul în conformitate cu Dokhturov: Doh-” tururi ale vieții la acel Boier Semyon în ordine. . și proclamându-i lui Semyon, de parcă l-ai putea „ajuta; el se uită la ei cu un ochi aprig,

,,τί nu spune nimic; au văzut atunci, „parcă ar fi fost fără valoare, fiul Regelui nu a murit” botezat.

(71) Prin Boyarin Saltykov și Dyak Vlasyev, care au călătorit cu Ioan de la Narova la Moscova (vezi mai sus).

(72) A se vedea nota de mai sus. 6o. Sub titlu scrie: Durch einen der Wahrheit Liebhaber, dem Hoch-löy. Hau ss Dennemarck und Hollsteiu zu sondern Ehren zusammen getragen.

(75) În Afacerile Crimeii, 7 noiembrie 1602: „Și” Țarul Suveran stătea „(primând mesagerul lui Khanskago)” într-o haină în locul țarului său, într-o rochie de catifea în smirnă și în luanic sulfuric. , căci „ceea ce a lăsat a fost în numele Suveranului, fratele lui Dats-King, Yagan Korolevich, iar Suveranul „a vrut să-și dea fiica pentru el, iar judecata lui Dumnezeu” Regele a dispărut. Și țareviciul și toată Curtea erau în haine triste.

(7+) Vezi Cliron. Bera..

(76) Vezi Schlegel Leben Chr. 3i5 și Chron. Bera.

(76) La 7 noiembrie, adică la 10 zile după moartea lui Ioan, Boris a primit mesagerul Hanului (vezi mai sus, nota 75).

(77) A se vedea lucrările Arhivelor de la Copenhaga, tipărite în Bishing. Hist. Magaz. VH, Z21. Ducele de Schleswig, Ioan, din 6 martie 16o5, i-a scris cu mâna sa lui Christian din Sonderburg că, pe vremea când Hamburg i-a jurat credință lui (regelui) (în 163), afacerea de potrivire dintre ei și a început țarul Moscovei; că Ros. Ambasadorii Mihail Βδηηοη și Affinassa (Mikhailo Glѣbovich Saltykov și Dumny Dyak Afanasy Vlasyev?) i-au oferit fiului său, Fryderik, să se căsătorească cu prințesa Xenia, iar după Albert, dar John i-a îndemnat să-și aleagă al treilea fiu ca pețitor, Filip, care, ca

Fratele creștin, care a murit logodnic la Moscova, se va muta de bunăvoie în Rusia, unde pentru soțul Xeniei i se desemnează un Destin (mit Land und Leuten), pentru care Ambasadorii au fost de acord, dar că

de atunci nu s-au mai apărut vești de la țarul; că Ioan se ruga Regelui să contribuie la succesul acestei cauze importante, să trimită cât mai curând un ambasador de încredere la Moscova și așa mai departe. Dar Boris în 1605 nu se mai putea gândi la matchmaking!

V Arhiva. Cartea de recensământ din 16/4 menționează și trimișii danezi, Nikolai Krag și Klaus, mesagerul Boris și Mark Ges, care au fost la Moscova în jurul anului 1605.

(78) A se vedea în Afacerile Curții Cezarului Lista articolelor lui Dyak Athanasius Vlasyev. Acolo, țări și: „și cum Atanase a condus la oraș (Hamburg), iar în afara orașului la trei mile depărtare și în oraș de-a lungul străzilor“ au stat mulți oameni și din oraș din care au tras „împreună cu, și au cântat trompeștii.” Vlasyev a venit la Împărat în octombrie și s-a întors deja în vara aceluiași an.

(79) A se vedea T. X, 104.

(80) În raportul lui Vlasyev *. „Majestatea Cezarului deplânge cu amabilitate că Majestatea Regală „dorește să meargă în propria persoană, astfel încât puiul-„cha kakal să nu se întâmple”.

(81) A se vedea Afacerile Crimeei din acest moment.

(82) În Afacerile Georgiei, i6o4 ani: „și referințe“ între ei, Suveranii (Rudolf și Boris), frecvent, „și împotriva Tursky Saltan, Suveranul nostru Rudolf, Cezar al Romei, cu vistieria sa regală“ a asistat / '

Ia-l în Moscova ta. Cronica scrie că Boris i-a trimis împăratului sable și vulpi negre pentru câteva mii de ruble și se presupune că s-ar fi angajat să-i dea ιo, ooo soldați să-l ajute.

Dosarele austriece din vremea lui Borisov au fost arse de polonezi în timpul interregului, iar altele au ars în groaznicul incendiu de la Moscova din 1626. V Arhiva. Cartea de recensământ din i6i4 ani menționează scrisorile lui Rudolph către țar, aduse de mesagerul Mihail Sheleli (sau Shilem) în i5gg și iboi ani, de către mesagerul Nikolai Vark.oeml în I5gg, de către mesagerul Balcireli în 1603. Menționează, de asemenea, ambasada secundară a lui Athanasius Vlasyev la împărat în jurul anului 1604. În scrisorile Rudolfilor, care se păstrează încă în Arhive, sunt numiți Mesagerii Mikh-ului austriac. Shel, Stefan Kaktss și ambasadorul baronului Logau: primul a fost la Moscova iarna, al doilea în toamna anului 1602 și al treilea în 1604.

Shil (în ziarele germane Seinele) tot în sept. I5g8 a venit la Moscova cu o scrisoare imperială, în care Rudolf îl felicita pe Boris pentru urcarea sa pe tron. Ne-am referit deja la raportul lui Shilevo, publicat în Vikhman; Sammlungkleiner Scliriften. ,,ιι Senpi.<g (scrie acest oficial, Hoffdiener) „secretarul șef al țarului, Andrei Ivanovici și Nѣm m-au văzut. Traducător, Reihart Beckman. . . „și altul, Adolf Zashler. Dvs. cancelar. „Eu Tselkalov am vrut să știu dacă sunt cadouri

cu mine? ,, . . Aveam doar două ceasuri de luptă: el „i-a lăudat, dar a spus că este necesar să le adăugăm împreună câteva lucruri prețioase „din vistieria Suveranului și să le aducem țarului” în numele împăratului. . . a vrut să-mi dea „încă trei slujitori germanului. rochii pentru a „purta cadouri la palat, împreună cu cei doi” servitori ai mei; dar, reflectând, a spus: adu gazele de la „tu însuți, și asta e de ajuns. . . . Pe 4 noiembrie, executorul judecătoresc m-a anunțat că soldații țarului l-au bătut pe cap pe țarul siberian, care s-a înecat în zbor. . . Cu această vești fericită, însuși Suveranul, „dar”, a fost cu sora sa în mănăstire și „a petrecut noaptea” acolo. . Timp de trei zile au sunat clopotele. . . „Vicecancelarul Atanasie (Vlasiev) mi-a spus,” că țarul, ca un semn al iubirii speciale pentru împărat, „Shor, mă va accepta nu ca un mesager, ci ca un Trimis-

„vika... și că de la începutul Rusiei nu a existat în ea „un purtător de coroană asemănător cu Boris în înțelepciune”. . Țarul a cerut în Lituania o scrisoare periculoasă

„sunteți pentru trecerea Solilor voștri la Împărat} „dar nobilii de acolo nu au dat-o, fiind surprinși că „se referă la Suverani atât de îndepărtați și nu vrea să-și informeze vecinul, Regele lor”, despre urcarea sa. . Boris mi-a ordonat să le spun „:” Nu știu cine este regele tău acum.... 6 dec. „Am fost prezentat cu Boris, încă primul din domnia lui, așa cum mi-au spus ei. Și pe Gen. 23. prin „Livonia”.

Între scrisorile de arhivă ale lui Rudolf, notăm opiul latin din 23 mai iboo, adus de Vlasyev: Împăratul scrie că nu poate răspunde misiunii secrete a acestui Dyak până când țarul vorbește sincer; că într-un asemenea caz el (Rudolf) îi va întreba pe frații săi, Arhiducele, despre locația lor și i-ar răspunde imediat lui Boris, fie prin scrisoare cu cifre, fie verbal prin Ambasadorul Special. Problema părea să fie legată de potrivire: este posibil ca Boris să fi vrut să o căsătorească pe Xenia cu Arhiducele; dar nu știm sigur — și această propunere (dacă a fost făcută) nu a avut niciun efect.

(83) Shil și Kakus. Împăratul i-a scris lui Boris cerându-i să le permită să călătorească de la Moscova în Persia (vezi Scrisorile Rudolph din 1602 și 1602 în Arhivă).

(84) Într-un răspuns către țar de la Kolmogory din 12 aug. iboo (vezi în Arhiva cazului englez): „Ivan, Sovereign, Chepchugov și Gr. Elizarov (executorii judecătorești), cu Mesagerul Kyzylbash cu Isenal și cu englezul cu Don-Onton a venit la Kolmogory iunie în a 2-a zi, iar la Arhangelsk pe 23 iunie, iar din orașul Arhangelsk, de la debarcaderul navei, Kyzylbashsky a fost trimis porecla „Isenadya da Agl. Don-Onton cu Nobles și cu „oameni pe o navă peste mare eliberat iulie la 9; „și angajat. Suveran, sub ei nava aceea Ivan

„Ulyanov și cavalerul Yuryev (englezi) la Galan-“ negustorii germani / * De la Shah Abba < și în itíoo a fost la Moscova ambasadorul lui Perkhula-Bek, cu care (în septembrie) a plecat în Persia deputatul Shatsky K. Alexander Ched . Zasekin, Nobilul Temir tu. Zasetsky și Dyak Iv. Şarapov, având pentru încheierea unei alianţe o scrisoare exemplară cu următorul cuprins: „A fi ţar şi şah împotriva tuturor duşmanilor pentru-unul] voi trimite şi negustori să călătorească liber din Rusia în Persia, de la I'ersich în Rusia; să nu introducă noi taxe comerciale, „și așa mai departe. Țarul și țareviciul i-au trimis cadou lui Aóóacy Scarlet rânduri simple cu dantelă, mai mulți șoimi, sabeli, vulpi negre, 7 oase de dinte de pește, armuri, 2 tunuri autopropulsate , pulbere germană cu ghid, ceas de luptă, iar după dorința lui Shahov, un urs mesager, doi câini ogar și doi câini Medelen (Milan), 200 de cedri de vin (de la Kazan), două cuburi de vin cu țevi, capace și tagane. Vecinii lui Shahov vor învăța să meargă-

„spune ceva despre Shevkal și orașul Kosios” .· . . . iar K. Alexandru cu tovarăşi spun: „V. Suveranul nostru, pentru dragostea fratelui său, Shakho-j, Ba al Majestății, orașul din Koisy a demolat; „și Abbas-Shakhovo b Majesty a trimis la Shevkal pentru ca el să se îndrepte, să-și acopere cu adevăr vechile nu-„adevăruri” și, în vina sa, a terminat - „a bătut cu fruntea lui V. Suveranul nostru și va fi cu „Tot pământul în salariu la Regele Său. Majestățile sunt puternice și nemișcate. . Și ceva, prin „păcat, te va aduce sub orașul Tours sub” Derbent, sau pe mare te va răscoli neamul turc, și vei porunci și scrisori, pe ascuns, cu „aruncă o piatră în apă /* Această ambasadă a revenit anul acesta.

(85) În Delah Caesar. Yard, 1604.: „Trimis” Shah la Vel. Pentru Suveranul nostru, locul este Tsarykoe, aur din lala și din iahturi și cu altă piatră scumpă a fostelor mari State, daruri ale lui Per-"sishtsky / * Lista de articole a lui Zachin-Bekov (precum și Perkuly-Bekov) din Ambasada s-a pierdut. B Rozryadn. Carte. se spune că acest nobil

a intrat în Moscova pe 28 august și a fost prezentat pe 5 septembrie.

(86) Vezi în documentele Arhivei despre sosirea georgienilor. Poslov, prințul Suleiman și Diak Leon în martie 1699. În luna iunie a acestui an, trimișii Kozma Sovin și Andrei Polu-khanov, trimiși înapoi în 1696, s-au întors la Moscova din Georgia. În raportul lor, printre altele, se spune: „În io4 (1696) „a venit în Georgia la Țarul Alexandru de la“ Ambasadorul Abas-IIIakh, pentru ca țarul să-și dea fiica „pentru șah și a trimis multe de vistierie] și țarul nu a dat fiice, ci a dat-o pentru Prințul Dadyansky, iar vistieria „L-am dat pe Shahov pentru fiica mea și i-am scris lui Shah că „fiica lui a fost conspirată înainte de acea trimitere. . . Da, „în 5 iunie, șahul a trimis un alt ambasador la țar, „cu o furtună mare, ca să aleagă cea mai bună fată din familia lui și să o trimită. iar Alexandru a trimis-o pe nepoata soției sale la Shah / '*

eu 4

(87) A se vedea T. X, pp. 197 Ivan Afan. Nashchokin și Podyachy Leontiev au fost trimiși la 1 iulie.

(88) Vezi în actele ambasadorului Alexandrov, arhimandritul Kirill, care a sosit în același an, împreună cu Nașciokin și „Leontiev”. Chiril a spus: „Țarul Alexandru a fost bolnav de foc și a rămas mort timp de 5 zile, iar țarevicii „David și Yuri despre stat au învățat” să vorbească între ei. și s-au împăcat, iar David i-a dat lui Iuri „Destinul, iar el însuși a stat pe Împărăție, iar mulți oameni i-au spus lui Iuri să-l omoare pe David, iar Yuri a refuzat că nu vrea să treacă crucea; A'David a venit la tatăl său și, ținându-se „de picior, a spus că era vinovat înaintea lui”. .iar tradatorii l-au invatat sa-i spuna: Spitz-de „zboara prin aer, si daca o prinzi, e” in mana; dar cum îți dai drumul mâinilor și apoi „n-o vei vedea; altfel Dumnezeu ți-a dat Împărăția. iar David a trimis tatălui său să-i trimită „steagul țarului și o pălărie și o sabie cu brâu -” som: atunci în obiceiul lor au un vedeș în loc de coroana țarului. . dar s-a gândit: numai părintele „nu-i va trimite cinstea aceea și a vrut

„strânge-l. . Dar Yurya este încătușată și trimisă la închisoare și a fost în Suveran timp de un an; „a reparat etanșeitatea tatălui său cu netezime și goliciunea” și a ucis vecinii a 17 persoane: altora li s-a ordonat să intervină din zidurile înalte. . iar în biserică „tăi capul vecinului, Storozan...” iar țarul Alexandru a alergat la biserica Maicii Domnului și l-a blestemat pe David; și de atunci, „David a învățat să fie bolnav: a venit o tumoare, iar în a 7-a zi s-a deschis: pântecele a căzut / ” și așa mai departe.

(89) Nashchokin, care nu a ajuns la Moscova, a murit. Leontiev a fost băgat în închisoare. Erau supărați pe Alexandru pentru mâncarea proastă și pentru darurile slabe.

(90) Cuvintele lui Kirillov: „Așezarea antică Tarki în ținutul Ku-“mytsk, de pe coasta mării a unei verste cu” doi; din vremuri cetatea era făcută din piatră: stă pe „munte; și acel munte s-a îndepărtat de la munții mari la „marea cu un pieptene, și era o pădure mare de-a lungul lui și vârful” sânii lui de la Zo, și acolo stă un turn de piatră, și din acest turn se poate curăța de-a lungul, / de la mare și din toate părțile; iar pe de o parte, „lângă acel munte de la mare este o sală de piatră nativă; iar sub cuta de dedesubt, de sus, sunt sazhens cu „20, st> ish pe acelasi munte curtea Shevkalov, cu bici de piatra si bordeie; Da, este o glumă de la Odinovo „pământ, în spatele curții lui Shevkal, există un alt turn guvernamental, dar o așezare veche: de ambele părți ale muntelui, zidul era de piatră; iar pentru cetate „la acele turnuri vechi de-a lungul vechii așezări” faceți din nou un zid de piatră sau de lemn pe ambele părți; dar sunt o mulțime de pietre bune și există o piatră faimoasă; și stejar de pădure și fiecare „frumoasă din Tarkov la o milă depărtare. Și mai jos IPyovka - „pescuitul din curte, în partea de jos, o moschee de piatră; da, „Glumește curți negre cu Zoo, iar oamenii arat trăiesc fără să se mute; iar Oamenii militari vin din Shevkal cu timpul, ca pâinea cade, și-l îngroapă în gropi și munți, și însoțitorul de sosire a poporului

Suveranului din Koisy. . . Sunt multe izvoare cheie pe munte și sub multe, iar apele sunt bune și sănătoase; iar pe cheile morii. Și de la închisoarea Kosinsky la

„Tarkov i5 verst; iar de la Koisa la Terka sunt 3 funduri; și „de la Tarkov drumul către pământul georgian la Zagem” drept prin munți, și merg pe cai cu haite „... și drumul acela de la Tarkov la Tarkalov jumătate de zi” Ka + yr-Ku mykov la Kazy - Kumykov jos, „și osh Kazy-Kumykov către pământurile georgiane și către Za-“ gem 2 funds. Dar Shevkal și copiii săi trăiesc mai ales în Kazy - Kumykakh în munți, departe de orașele rusești, iar locurile sunt puternice; și numai poporul Suveranului îl va găsi acolo și el nu poate merge decât la Shamakhi și Baku la Tursky; dar nu va merge la Derben, pentru că orașul fioros „nu este puternic și pustiu. - Si celalalt oras este construit pe malul lacului langa salin, numele este Buzlyk; langa „verstul acela de lac de la 20, iar de la Tarkov de la 5; și „este multă sare, iar pădurea și pământul arabil, iarba și apa” sunt cheia. . dar în jurul locului sunt netede și, în afară de aceasta, „nu este sare în locul acela în toți munții; iar Shevkalu va fi foarte asuprit. - Iar al treilea eu - „Dorm vechea aşezare de pe munte, deasupra râului Buyna-” kom, din fundul lui Tarkov; iar pe acel dealfort „mai sunt ziduri și turnuri; si dupa masura stravechii asezari, in lungime si peste brazi de 5oo; și acolo era acel „oraș al numirii lui Alexandru Țarul Macydon; si sunt multi prin sat si sat, si struguri, si „pamant arabil, si multa padure... si poti merge de-a lungul raului” pana la mare. . iar gluma consta în două drumuri, către Der-"beni și către Shamakhi și către Baku".

(91) În Lista de stat a lui Tatishchev (a se vedea mai jos): „și creșterea actuală, pe lângă militari“, a devenit mai mult de trei sute de mii de ruble / „Toate următoarele detalii sunt preluate din rapoartele lui Tatishchev, cu care grefierul „Andrey Ivanov” a călătorit în Georgia.

(92) „Ce tu, Vel. Suveran, au dat tot „pământul” georgian, au poruncit să se pună în el un oraș sau două, alegând locuri pentru o mare fortificare, și și-au plantat oamenii în ele... și” poporul nostru (georgian) va fi douăzeci de mii douăzeci. pe argamate și în armură; iar pe „us de Turskaya și Kizylbashskaya nu se poate căuta

„Ei îndrăznesc.” Tatishchev a depus un nou jurământ de la Yuri și de la oamenii din Gene.

(95) A se vedea T. X, pp. ig5. Alexandru și Konstantin au ajuns la Zagem pe 8 martie, 6o5; după * 4 zile l-au ucis pe primul,

(94) În raportul lui Tatișciov: „Și poporul georgian care era cu șahul cu“ Alexandru i-a spus lui Pomelom că Alexandru și Iuria au ordonat „Șah să ucidă, dar că s-au referit la Tur-“skim; și este diferit pentru faptul că el (Alexander) „l-a lăsat în urmă pe șah, considerat a fi în salariul Suveranului, sub mâna lui; și din vechiul georgian „Suveranii erau sub mâna șahului”.

(95) Vezi mai sus, p. 55. Pentru Tamiri, vezi T. III, shr. 157. - Tatishchev a intrat in Karshaliniya pe 5 aprilie.

(96) În acest sens, Ioan și Teodor au comunicat cu sultanii.

(97Ί Cetatea Terek a fost construită pe așezarea Tyumen, lângă gura râului Terek (vezi Bolyi. Desenul 98) și a fost numită orașul Terek sau orașul om pe Terka.

(e8) Vezi Schepen. Carte. Latukhin, unde toate circumstanțele principale sunt descrise în conformitate cu raportul lui Tatishchev și mai bine. Acolo se spune: „Când se apropie primăvara, poporul Kumyk, Shev-“kal și Krim-Shevkal, s-au adunat.   . cu ei Turskaya

Pașa din Shamakhi. şi asediază-l pe Koisa şi începe să aduci cetăţii un munte de pământ, ca pe muntele acela să poţi intra în cetate. . . . Osh acolo priidota sub „Tarki. iar la turnul unui munte de piatră de lemn „au fost măturați și s-a adus o săpătură sub el și cu o poțiune” turnul a fost aruncat în aer. Kumychans și Turchans - „un castron de turci de mână pentru a trage în oraș și” ucid o mulțime de oameni. .. Pașa era la Okod - „nimic, în corturi, nu s-a ospătat. . .Și între voi free-trading / 4 și așa mai departe. Pe lângă Iv. vineri. Buturlin, fiul său Fiodor, Iv. Poleva, Axa-

pe Pleșceev, împreună cu fiii săi Bogdan și Lev, au fost uciși tribalii Godov Kalinnik Zyuzin, Demid Cheremisinov, Ivan Isupov, Sotnik Iv. Manov și alții; cu excepţia lui K. Vl. IV. Bakhipyarov, l-au luat pe Peter Iv în întregime. Buturlin cu două capete, Aѳ. Blagim și Smirnov-Mamatov. W Nikon. Lt. : „Aceeași blestemata Smirna a fost păcălită de ei. . . Toți au fost bătuți în acea bătălie „mai mult de 7000, cu excepția boierilor. Tovarășe „sunt, K. Vladim. Mosalskaya, nu plecați cu oameni grozavi și mergeți la Koisu pentru a rezerva; și „Pyotr Golovin stă aici, așteptând un mesaj de la ei; iar la vremea aceea pe Kois Voevoda „K. Volod. Dolgoruky. Lordi războinici.   . Koisu co-

„arzând și ei înșiși s-au odihnit pe Terek. Togozh K. „Volodimer (Mosalsky?) și tovarășii săi au fost luați de la“ țarul de Turs din Ka<i>ѣ în închisoare; și K. „Volodimir (Bakhtyarov?) și tovarășii săi milă-“ shaft (cine? Sultan?), le-a lăsat să meargă la Terek; ., πιοβο pentru busurmanul Smirnov, știind că „s-a făcut năvălire, a poruncit (cui?) să-i dea diverse „chinuri; iar la final, Evo a ordonat blestemat să toarne - „shi nu beat și a ordonat să-l aprindă; apoi a blestemat și „a murit”.

(99) Tatishchev s-a întors la Moscova pe 5 noiembrie, deoarece, deja sub Dimitri Pretendiul.

(Yo) Vezi Arhiva de documente de vacanță pentru oaspeți în engleză, Francis Cherry în franceză în decembrie. 1998. Felicitându-l pe Boris pentru urcarea sa la tron, Elisabeta a scris: „ne bucurăm că tipul de bunăvoință s-a dedicat statului cel mai glorios prin alegerea întregului popor ca Mare Suveran^.

(jui) În Lista articolelor trimise. Grigory Nikulin și Podyachago Iv. Zinoviev, L. 4: „Și mó-“ zile bune (sept. i8) Grigori și Ivașko au ieșit din corabie de sub orașul de lângă Gratzendem și „au fost întâmpinați la curțile acelui oraș de către omul de ordine“, și cu el orășenii a bărbatului cu „2oo; iar pe vremea aceea din oraş şi din corăbii „trăgeau din tunuri. . Și a venit la Grigore „în Gravzend Korolnin Nobil și Voevoda Chi-

„Prințul Birsk (irlandez) Ulyan Rozsey. . și „a plutit de mâini, iar prințul Ulyan a spus opib“ Discursul reginei, după ce și-a scos pălăria. . iar Korolevna în „Lund nu este prezent: ea locuiește în satele ei, din Lund” vreo 20 de verste. .Și s-a așezat cu K. Ulyan în curți „împreună, iar K. Ulyan a mers cu mâinile stângi și a spus: în acel loc, unde ești cea mai înaltă dintre curți, o necăjești pe împărăteasa noastră Elisabeta” Regina, iar pe lângă nihsho. dar ea ți-a ordonat să „te întâlnești cu vecinul tău Dvorovoy Voevoda, lordul Harbert Penbrock. . Și cum „au părăsit curțile, și s-au întâlnit cu Grigory Voevodă” pe Domnul Penbroke, și cu el pe Prinții și Nobilii și „Consilierii și oaspeții pe armăsari, în poftă și bonete de aur, un om de la Grădina Zoologică. . Da, Drobanpuv al lui Korolev este un bărbat până la yuo, cu coarne și frânghii aurite într-un gnom în formă de scoici, într-o rochie ca de vierme, iar pe rochie sunt cusute sigilii Korolevna în aur... iar Regina trimisă sub Grigory, sub Ivashka, împletiturile ei; și „Grigory stătea într-un loc mare, și împotriva” lordului Penbrock, iar în ușile din dreapta, „W. Rozsey, iar în stânga, oaspetele Yves. Ulyanov} și „într-un alt koch, Podyachiy Ivashko și prinți și „Nobilii au urcat la etaj în fața koch-urilor și de-a lungul lateralelor. și a spus L. Penbrock: Împărăteasa noastră ți-a poruncit să gătești despre tine cu bucătarul tău și înainte, după bunul plac, al lui Korolev sau al tău. . . Și de îndată ce au intrat în așezarea din Lunda, „din oraș și din corăbii au izvorât din multe lucruri; iar orașul Lunda Nyshegarod (castel, Turn) „piatra nu este mare, iar în jurul apelor ei sunt ocolire j și „orașul mare are zid de piatră, stă pe un loc plat, cam la versta sa de la 4; iar peste râul Tamisa între așezări se află un pod de piatră, iar pe mușchi sunt construite case de piatră și magazine.

(102) „Cu mulți, am dragoste frățească cu Marii Suverani Țărănești, dar la niciunul dintre ei nu există dragoste ca cu Vel. Gosu-"da-ti pe al tau. . ți-a poruncit astăzi (6 Ge'nv.)

„Am pâine la mine de vacanță și mă duc la cină, iar tu du-te și te uiți la rândurile noastre. „. . .Și ea îi porunci lui Grigory să ishpik în fața ei

,, iar la ieșirea în seneh, a lovit în fruntea Reginei „Țările Ipalian ale Prințului Florensky Udelnaya” și „Franzoff” cărora cumnatul Regelui și Regina i-au numit „pâinea lui; dar executorii judecătorești au spus, în spatele scholemului - „nu ar trebui să stea cu tine la Korolanna“, dar este într-o altă cameră cu boierii. . . . „Pringla Korolna în sufragerie și s-a așezat la masă, iar Grigori și Ivașka și interpretul He-“dreya au ordonat să fie așezat la o masă specială la mâna ei stângă, iar boierii și nobilii au stat toți „și nici unul nu stătea. ... Și când masa „a plecat, iar Regina a început să-și spele mâinile și” după ce s-a spălat, a poruncit o bucată de argint cu apă să aducă „Grigory” și Grigori i-a bătut fruntea pe salariu, „dar nu a făcut. se spală pe mâini și a spus: Vel. Suveranul nostru „El numește prințesa sora sa iubitoare, iar pentru mine, iobagul lui, nu este util să mă spăl pe mâini în fața ei. iar regina a început să fie veselă, apoi l-a lăudat pe Grigory pentru că a onorat-o: „Nu m-am spălat pe mâini în fața ei /”

(to5) Cuvintele Elisabetei într-o scrisoare din 1b mai: „Upoii, prilejul unor încercări de răzvrătire împotriva păcii guvernului nostru, botezându-se când eram, era gata să vină și să se pună în primejdie împotriva funcționarilor acesteia, - Nikulin s-a întors în iulie după.

(j4) Lee (Lee, nu Lea) a sosit la sfârșitul lunii și a plecat în aprilie. deoarece. Lăudându-l pe Boris, Lee spune că „nu este ca ceilalți: păstrează doar numele suveranilor Khrestyansky, ci caută să „vărseze sânge și să se ruineze unul pe altul, și nu „ca a fi într-o lume bună și în unitate” împotriva lui Busurmanip Un turc. și un Papă infidel; „și el (Papa) este la fel ca turcul sau mai mult.” Vezi Arhivele documentelor Ambasadei Libaneze. Elizabeth i-a scris și lui Boris cu Merik și alți negustori. Între hârtiile Muzeului Britanic, trimise la Gra*u H. P. Rumyantsev, există o scrisoare de la Borisov, într-o traducere în engleză, către Elisaveta, scrisă în aprilie 1605, despre lipsa somnului pe care ea și-a propus-o. Regele a răspuns: Înălțimea ta ne-a făcut cunoscut faptul că, printre altele, ai

a ales o tânără Doamnă, fiind o rnadèn curată, descendentă nobil de tată și de mamă, împodobită cu grațiile și virtuțile extraordinare ale naturii, în vârstă de aproximativ unsprezece ani, despre care faci o ofertă lui c,-, că dacă Este plăcerea lui Dumnezeu să încline inimile celor doi tineri cupluri să-i placă unul pe celălalt, toate circumstanțele vor fi adaptate din partea ta. . . . Dar Majeslie nu ne-a scris despre acea vrednică Doamnă, dacă este ea, fie că este din sângele Alteței voastre, descendentă din neamul rege, de la tatăl sau de la mama voastră sau de la vreun alt Arhiduce sau Duce (eu, Borisъ

hotЂlъ). stiu daca mireasa provine din aceeasi familie cu Elisaveta, sau de la alt Arhiduce sau Voievod).

(105)	Iacov, chiar înainte de urcarea sa pe tronul Angliei, dorea să intre în contact cu Rusia. În lucrările lui Mikulin: „Apr. la 12 a venit la Grigore (la Londra) de la Ambasadorul Regelui IVkoshtsky 3 oameni, poporul său, și a domnit într-o clonă, și a spus: Ambasadorul de Erl Bodvel ți-a ordonat să vorbești, ca de dragoste să te pot vedea. . II Grigorie a spus: dacă „vrei, el ar veni la noi, iar noi l-am trimite de dragul ei. Și după aceea i-au spus lui Grigory că „însuși ambasadorul a venit la tine, dar s-a numit” omul său. . . Și Maya la 7 a venit la „Gregory Ambasadorul Erl Bodvel, și cu el Koro” din stânga Nobili b oameni, și oameni cu 5o. . . „Și intrând în odaie, a luat în seamă să spună, scoțându-și pălăria, po: am venit la tine de dragoste și de vina mea, bat cu fruntea că am venit la tine“ cu un simplu obicei, deși eu te văd. . . Și nu - „ce ar da Dumnezeu înainte, ca între Necazuri. „Suveranul Vairim și Yakub Korol ne văd un exil amator și o prietenie.”

(106)	Darurile Regelui: „căruța este târâtă cu catifea ca de vierme; 2 suley argint aurit; un vas de cristal, căptușit cu aur; la-„han da lavoar argintiu aurit; 2 mese de argint sunt aurite; un pahar de argint aurit cu capac; pune pânza pe scarlash; 4

39 „hainele erau împodobite cu flori de trandafiri/” Vezi Arhiva de hârtie a Ambasadei Smishov.

V Milton. Istoria Moscoviei spune că Boris, după ce l-a eliberat pe Smith, l-a trimis acasă la cină. Mâncăruri de pește de la Zoo (căci ziua a fost rapidă) de dimensiuni uimitoare și extrem de gustoase (de sudi ciudățenie, măreție și bunătate, așa cum ar fi credibil să raportăm).

(107)	cm. Hansîsche Chronik III, 122, în Mil Sammli V, 164, și în Arhiva noastră de lucrări despre sosirea Lubskie și a altor orașe libere din Pomerania Poslov: Lubeck. Burgomaster Germers, Rapsger Genr. Kerkring, secretarul I. Brambach, și doi Stralsund Ratsgers, Nick. Dinnis şi I. Nitilenberg. În ziare sunt menționate 72 de orașe, dar sunt numite doar 69. - Domnitorul suedez Karl, plângându-se că Hansa îi dă corăbii lui Sigismund, i-a cerut țarului să-și rețină negustorii în Rusia cu toate bunurile lor: pentru aceasta, chiar și în anul Lubsk Burgomasters a trimis un negustor la Moscova Meer, convingându-l pe Boris, nu crezi calomnia ducelui Charles și returnează bunurile oaspeților germani opriți în Ivangorod și Pskov. Meer a reușit în munca sa și a luat de la țar o scrisoare periculoasă pentru această Ambasada Hanseatică.

(u8) Boieri 12 apr. i-au anunţat pe ambasadori că Suveranul nu poate ceda datorii către negustorii hanseatici; iar pe 26 mai au spus: „Toate statele cu“ oameni de comerț în Vel. Suveranul statului nostru trebuie să plătească o taxă... iar oamenii de comerț Lubsky au trebuit să plătească și o taxă; "da Vel. Suveranul nostru și fiul său Lyubskih Bur-„Mișrov și Ratmanov și Polatnikov s-au plâns, de la oamenii lor de comerț au ordonat taxe „imashi înaintea altor străini în” etaje, iar

cealaltă „jumătate de taxe vamale pe bunurile lor” imashi nu comandă / „Deci si in. Hans. CI11011..Ш, 171. Ambasadorii au plecat din Moscova și iunie, din Novagorod pe 5 a aceleiași luni și din Pskov pe 8 iulie.

4o

(yur) Vezi în Arhiva orașului i6o4 – ibo5 răspunsurile de la Kolmogor despre sosirea navelor străine.

(rio) Vezi Nikon. Akm. VIII, 48, Rozryadn. Cărți și în Arhiva Col. I. D. scrisoare către Rudolfov către Boris din 2 iunie 1999, privind trecerea în Persia prin Rusia a Nuncievului Papal, F. Costa și Didak Mirand.

(rii) Vezi în lucrările Arhivei despre sosirea la Moscova a acestui Florensh. oficial. De fapt, domnul Boris a trimis niște - πιο Berent Heper la Florența pe mare, prin Arhangelsk și Olanda: era cu ducele de Toscana și i-a spus că Boris vrea să aibă doctori pricepuți și tot felul de artizani înțelepți (vezi ibid.) .

(112) In treburile Curtii Cezarului orasului iboD .: "ca" Vel. Suveranul nostru (se zice Boieri) s-a angajat la „Vel. Statele Regatului Rus, și Go-, domnul nostru către el (Sultan) nu a scris despre nimic, iar oșk din Tursk Magmet - Saltan giri - a trimis la țarul său. Nici Majestatea nu s-a întâmplat niciodată / * În consecință, atât Peshrey, cât și pastorul Ber vorbesc pe nedrept, de vreo 2 ani a existat un Trimis sau Mesager al sultanului la Moscova cu daruri și cu o ofertă de prietenie, dar pe care țarul l-a trimis cu dezonoare: el nu a luat cadouri și, în loc de o haină de blană, i-a trimis sultanului o piele de porc cu o pungă de brocart plină de necurăție (salvo honore, mit Schweinsdreck gefüllet). Intelegetul Boris nu își poate permite așa ceva.

(de la) Într-o scrisoare 8 feb. iboZ: „Noi, Vel. Suveran- „dar ... și țarul nostru. Fiul Majestății, Vel. „Suveran Țarevici, mi s-au acordat Sfinții Munți din Atho - „nicio introducere a Prechului. Mona a Maicii Domnului din Ilondarya. „Styrya Sf. Sava și Semion Archim. Anthony, că „și-a bătut fratele cu fruntea și a spus: în fostul „lѣipѣh” li s-au dat scrisori de laudă, binecuvântate în memoria lui Vel. Stat. Țarul și V. K. Ivan „Vasilievici și fiul său, V. G. Țarul și V. K.. ,, Fedor Iv., pe care i-au acordat în pomenirea veșnică în regate, orașul Moscova la curtea curții

„cu toate conacele necesare în orașul Kitaѣ}, c mănăstirea Bogonvlensky. . și bem

,, s-a plâns, „și așa mai departe. - Vezi în lucrările Arhivei despre sosirea sfinților greci, arhimandriților, Startsev către noi, - o scrisoare de la Ierusalim. Patriarhul Sofronie, de felicitare pentru alegerea lui Bort și a Regatului Rusiei, si altele.In 1604 ni l-a lasat pe nobilul grec Christopher de Arka-Don, pentru a-i servi pe tar.Intre scrisorile austriece se afla una (datata 8 august i (io3), in care

imparatul Rudolph ii cere lui Boris sa fie milostiv arhiepiscopul Ternovsky (bulgar) Dionysius Paleolog, care Rusia.

(p4) Vezi Nikon. cca. VIII, 4o.

(nó) Vezi în Arhiva Dela Nogaisk. g. iboi - ibo4, despre trimiterea Okolnichago-Step. Godunov în Astrakhan și așa mai departe.

(pb) Vezi Nogaisk. Afaceri g. i6o4; vezi, de asemenea, pentru comparație, vol. vii, terenuri. 25 g. Nogai și în timpul Vasilyevo au fost împărțite în trei Uluses: numele lui I Pidak este fără îndoială unul cu Sheidyakov, care este menționat în Nogaisk. lucrări i6o4; iar Prințul, numit în notele lui Terbershshepna Koshtsmom, nu este Kazy?

Țarul, prin Stepan Godunov, a anunțat pe toți oamenii Ulus: „V-am primit, pentru sărăcia actuală, din bazarurile voastre, căci“ este mai bine să faceți comerț în patria țarului nostru, în „Așhorokhani, din caii voștri și din bunuri“ din îndatoririle noastre regale pentru acest an ъ ima - „nu mi-am spus, iar tu vei trăi sub „mâna noastră” înaltă în pace și liniște, iar Ulusei „le-ar umple pe ale lor ca înainte”.

(ιιγ) Въ Adunat. state. Diploma P, i55: „Din mila lui Dumnezeu Noi, Vel. Suveran. . iar fiul „al nostru. Pentru. tatăl său, patriarhul Ieva. . „că și-a adus aminte de noi și de scrisoarea acordată binecuvântatei amintiri a Suveranului Iv. Tu. pune cel vechi, „care a fost dat lui Athonasie Mitropolitul. . Și

„Am avea o scrisoare la comandă pentru a rescrie în j, numele tău. Boierii și guvernanții noștri. . Patriarhii săi ai mănăstirilor Arhimandriților și Igumenov și Preoților și Startsev, și a tuturor „Poporului său Privat, și Copiii Boierilor, și a lor” poporului și țăranilor patriarhali, și monahurilor, - „rei al slujitorilor și țăranilor săi. . si de la care poporul Pa- „triarshih bvd}ip patria si cumpara. și „nu sunt judecați în nimic”, în afară de crimă, „nu își mănâncă propria lor mâncare pe ei și nu-i toarnă în ei pentru nimic. . Acei țărani din Na-"mestnich și curtea lui Volostelin nu, și cu" persoanele impozabile nu beau-"nush" în niciun fel, și ei nu ne cosi fânul, și zakosny, eu "lunca, și tukovy, și sub- dymnovo, și întoarcerea-" înăuntru, și hoții pe elan, și pe urși, și pe lupi și pe câmpurile de vulpi nu merg} și capcanele noastre nu intră în ele ... și nu acceptă nicio stoarcere. Și cine le va căuta.

„și trimit pe tatăl nostru, Patriarhul Ieva, „Nedelshchikov ^ și îi judecă de Patriarhul Iev.

„Și cine va avea ceva pentru Patriarhi de căutat asupra altora... și Pașriarhii pentru aceia îi trimit lui Nedelshchikov al nostru, iar eu îi judec ca Rege. . Și „apare în volostele patriarhale, sau în mănăstiri... și printre poporul patriarhal o persoană ucisă, iar Vicarii și Volostelii ucigașului îl judecă pe capul ucis după Carta statutară „după volost”, dar acolo. nu va fi nicio carte, iar ei se vând conform Sudebnikului," și așa mai departe. Această carte a fost

confirmată de țarii Vas. Shuisky în aprilie 1607, Mihailokhm în septembrie i6i5, Alexiem în februarie 1657.

(ii8) Vezi T. X, pp. 209.

(nț)) Vezi Decretul țarului Vasily Shuisky din 1607, TX în notă. 549l si in Stsdebn. Tatishchev Stray. 241.

(i2o) În Sudebnik Tatishchev 222: „Vara 7110, „Roman în ziua a 2-a, conform Suveranului Tsarev și V. „K. Boris Fedorovich al Întregii Rusii decret în memoria lui „Okolnichi tu. Petrovici Morozov:

„În anul curent, V. G. Par și V. K. „Boris F. și fiul său, Suveranul Parevici, K. Fed. „Bor., primiți în tot statul lor Moscova, protejați de taxe și vânzări”, le-au ordonat țăranilor să cedeze și să-i ducă pe țărani la nobili, care slujesc de la alegere, „și chiriașului... și copiilor a Boierilor, Dvorovilor“ și Prikashchiks orașului, toate aceleași orașe „străini de toate felurile și Marea Curte” pentru oameni de toate gradele, Puternici și demni „Păstratori de chei, Avocați, Sytniks și Legături, Ordine stabilă la Stolpov Pri-kaschiks, Stables, Grooms, Sshremyan-"nym și Strya pchim, Lovchago Way Korytnikom , "Hunter și ecvestru Psarem, Sokolnich Pusha Krechetnik, Sokolnik, Yastrebinnik-"com, Trubnik și Surnacheem și Împărăteasa "Regina". . . Copiii Boierskiilor și toate Ordinele „precedentului grefier, Ordinul Streltsy Sogp-,, Nick Streltsky și Golov Kozachi, Ordinul Ambasador al Traducătorului și Tolmach,” Patriarhal și Mitropolit și Arhiepiscopul Plym Poporul ordonat și copiii Boyarsky „prolgezhz însuși. „Numai acești oameni au voie era să primească țăranii unii de la alții. Mai departe: „Și” termenul pentru țărani pentru a descrie ziua lui Iuriev este toamna, ”da, după zilele lui Iuriev în două săptămâni; iar bătrânii - „trebuie să plătiți țăranilor pentru curte o rublă” și 6 copeici. „Acum urmează desemnarea celor care nu aveau voie să primească țărani: pentru Arhiepiscopi și Episcopi, și pentru mănăstiri, și pentru boierii „și Okolnichs, și pentru Marii Nobili și pentru poporul grefierului și Dyakovs, și pentru Stolnikovs și pentru „Solicitori (ai țarului?) și pentru șefii Streltsy” și pentru alții (Capi?) să transportul țărani în „anul curent” nu este ordonat; dar în Moscova „Uzd” toți oamenii sunt între ei, iar din alte „orașe din Moscova Uyezd, prin urmare, țăranii sunt, dar nu spun și nu poartă , dar care” oameni între ei în curent și anul „să ducă țăranii un termen, iar apoi, potrivit Suveranului” Tsarev și V.K.

„pentru unul un țăran, sau doi, dar trei” și patru pentru unul din cauza unuia, nu chemați pe nimeni, în sine muncitori de la proprietarii celor neredundanți. Această legalizare a țăranilor nu are nimic de-a face cu foametea din vremea lui Borisov: căci în acel an nu era încă puternică (vezi Istoria lui Kelar Palitsyn, p. g), iar fermierii și-au semănat câmpurile.

(i2i) Tatishchev (în Curtea de Justiție, fî4): „El (Godunov) a făcut această lege despre „libertate”, ca și până acum, țăranii, după raționamentul său și în primul rând despre „robia legitimării lor, în speranța de a face pe plac. el însuși mai mult cu mângâiere duhovnicească” vei înființa pe tron, iar murmurând și multe „procese vor fi oprite; dar curând am auzit mai multe despre această „indignare și murmură că Duhovnicii și Nobilii”, având o mulțime de pământuri goale, chemau la ei pe țăranii din boierii săraci de pământ, ce mare nenorocire s-a întâmplat și de cele mai multe ori, prin acel tron cu toată viața, „Mi-am pierdut numele de familie, iar Statul a suferit o mare ruină, ce zici de acel călugăr Iosif pi-,,et. '' (Care? pare a fi o neînțelegere: Boris în noiembrie și io sau ambele anului indicau, după cum am văzut (vezi mai sus, remarca ião), să accepte țăranii doar oamenilor de rang mic, sau micilor proprietari, și nu clerului, nu nobililor: pentru cei din urmă - chiar și pentru țar. ea însăși, în calitate de patrimoniu sau proprietar al satelor Palatului, legea 5d5 a rămas în vigoare. Shuisky în Decretul său, adevărat sau fals (vezi T. X, nota 549), spune doar: „Boris Fed. nu este în totalitate că judecătorii nu „știau să judece așadar, iar noi” (deja după Godunov?)

(isa) Vezi T. VI, pp. 55g, și T. IX, notă. 767.

(i25) Fletcher 44: în fiecare oraș mare el (Țarul) hatli un Caback, unde este eold aqua vitae, pe care ei o numesc vin Ruste (vodcă sau vin rusesc), hidromel, lege etc.

(124) Ia-ți Moscova. Cronica scrie așa *. „Godunov a încercat să extermine viciile grosolane ale poporului său. a interzis beția și întreținerea caselor de scris (gratuite), declarând că „prefer (se va fi de acord să se ierte furtul și „chiar omorul”, decât să încălcească acest decret; că „acasă toată lumea poate să mănânce, să bea și să se distreze cu” oaspeții). , după bunul plac, dar numai să nu vândă vin; că, dacă moșierii cazacilor (liberi) nu au altă cale de a trăi, atunci trebuie să „cerșească pământ de la țar” și așa mai departe. În Cronografele noastre: „Suveran Țarul Boris să fie odios, tâlhărie și „cârmuire și cârciumă” multe încălcări, fie doar „pentru a eradica un lucru atât de nefavorabil în regatul tău, dar nu este nicidecum posibil /” Avramij Pa-litsyn în Istoria sa: , în toate „orașele es prektsp high au ridicat un inel de taverne” (în timpul domniei lui Boris).

(este5) См. въ Архивѣ Кол. eu. D. письмо Лиценціата Правъ, Товіи Лонціуса (Thobias Loncius, Licentiatus of the Imperial Right) къ Царю Борису, изам, Борису, изам, Грам, Грам, борису, изаъ Грам, борису. iбoi. Онъ пишетъ*. Are er (Крамеръ, посыланный Борисомъ въ Германію) multă diligență și Вiи a pus asupra mea, eu în Ew. cheie și Kunigl. maiestate Teren de prezentat, pentru că Ew. cheie și Kunigl. M. nu doar dorea oameni învățați, dar era și foarte milostiv și plănuia să ajute și să înființeze școli și universități în Keyserthum și țările lor. . . Este sigur că Ew. cheie și Kunigl. Mayest. birci prin ca un neprihănit părinte al patriei va pregăti un nume nemuritor peste tot în lume: pe care Dumnezeu l-a creat special și l-a folosit pentru mântuirea țării.

Atâta timp cât boom-ul Keysert al Reussen a fost cunoscut și a fost în profesie, astfel de bunăstare

fahrt dem Lande nìclit zugestanden. Eín Keyser, Kíi-nig, Fürst odor Herr kan seinen Reich undt Lande kcine hoher Elire anthun, oder derselben einen grôssern Schatz zïibereiten, als wan er dahin gedenket, vvie dasselbe mit Weissheit undt shonei shonei diverse : dannlilfarahdene diverse : dannlilfarahdene des Volkes steliet undt beruhet, wie dann von den Aegîptern, Romera, Griechen, Teutschen, Spaniern, Italiane™. Engelischen, Frantzosen undt andern Volckern gar viel Exempelkon-ten angetzogen werden etc. Dalze: „Mi s-a întâmplat în Livonia, în Derpip, unde supușii Majestății Voastre Imperiale și Regale, negustorii din Pskov, își au sufrageria, curtea și comerțul: i-am cunoscut și „Pot spune cu sinceritate că Nemții înșiși nu mi-au arătat atâta onoare și bunăvoință ca „ca acești buni ruși. De aceea îi iubesc cu sinceritate, străduindu-mă să fiu un instrument al Prea Înaltei Providențe pentru a învăța și a instrui tinerii din Rusia, spre slava lui Dumnezeu și spre binele patriei. Dar „Nu pot merge într-un tărâm atât de îndepărtat fără” certificare că ceva este plăcut lui V. Majesty. voluntari pentru a aduce cu el un medic calificat și așa mai departe.

(12G) Ber scrie: „Dorind să-și vadă subiecții educați și cunoscători la timp, el a propus Consiliului de Stat să scrie savanți din Germania, Italia, Spania, Anglia și Franța și să înființeze școli pentru studiul „diferitelor limbi; dar Monahii și „Preoții au spus că Statul lor este vast și „mare, dar de aceeași credință și de aceeași moralitate; că dacă „în ea vorbesc nu numai o singură limbă rusă -” kom, ci diferită, atunci armonia și pacea vor dispărea. „Boris a părăsit această intenție, însă a trimis „8 tineri nobili în țări străine: 6 în Lubeck, 6 în Franța și 6 în Anglia. Curând au învățat „limbi străine, dar numai unul dintre ei s-a întors în Rusia, pe nume Demetrius, dat de regele suedez în Translators Gene-

„ralu I. de la Gardie: alții împrăștiați, dar euro-” f. „ Vezi și Petrea 271. Nu 6, ci doar tineri ruși au fost trimiși la Lubeck, despre care, în noiembrie 1606, burgheștii din Lubsk și Ramanii i-au scris țarului. , Vasily Shuisky: „Reparăm TVA. Tsarsk. Maiestate că „fostul țar și V.K. Boris Fed. Binecuvântată amintire despre cum, în al treilea an, ambasadorii noștri au fost la Moscova și cum au fost eliberați de la Moscova și, în drum spre Novgorod, cinci ruși au fost trimiși la ei, ei încearcă să-i facă pe ambasadorii noștri să-i ducă la Lyubka, să-i învețe limba și literele germane , și ,, dați apă și hrană și puneți haine pe ele; și „încercam să-i învățăm și le-am dat apă și hrană și le-am reparat, după priceperea noastră, tot ce este bun; „Dar ei nu sunt ascultători și n-au ascultat învățăturile și „acum doi timizi au fugit de noi, neștiind” pentru ce. . Lovim cu frunte, pentru ca V.V. să scrie despre cele trei robate, „ar trebui să le ținem acasă, sau ți le

trimiți tu.” tbog: „Conform scrisorii” suveranului tău, ni s-a ordonat să eliberăm pe „terenul englez pe nava Miki* sau Olferye -” fiul lui Grigoriev și Sofrn Mikhailov, fiul lui „Kozhukhov și Kazarin Davydov și Teshka Kostomarov , care au fost eliberați, optează pentru tine, Gosu-, „dându-se în țara engleză cu Ivan Ulyanov (Merik) pentru știința diferitelor limbi și alfabetizare. . și le lăsăm să meargă la Anglin, „corabia din iulie în a 5-a zi a decretului țarului asupra Dvinților din orașul nostru Arhangelsk (în iunie iboo): „eliberat din Moscova din Anglia, oaspete din Iv. „cu Ulyanov peste mare Frantsovskoy Nemchin „Jean Parquet, vara în 8, da Anglichenin Ulyan“ Kohler l.ѣt în i5, copii mici, și la Moscova „Au fost onorați de limba RtsSSKOMTs.” Vezi în Arhiva Kol. I. D. între lucrările lui Lyubsky și ani marcați englezi.

(127) În Statein. Lista lui H. Mykulin, l. 4o: „Ayr. În aceeași zi au venit la Grigory Principii din regiunea Cezariana, trei frați și „celebrii baroni” ai țării. si au zis: unde mergem?

„în diferite state pentru știință și uitați-vă la statele de obicei. . și am fost la Regele Franței și de la Franz, am venit la Regina Angliei și vrem să mergem la Regele Scotch și osh Shkopg. la Dashtsko-“mu, și de la D. la Sveisky și de la Sf. la Moscova, „și dorim viziunea lui Vel. Suveranul tău, auzind „în diferite state despre țarul Său. Majestatea pentru străini este un salariu grozav. Iar Grigore a întrebat: ce obicei ai vrea să mergi la țarsk. Majestate: să slujească în numele lui, sau „care a fost la Ts.V. ѣhat înapoi în pământul tău? Și „Principii au spus: vrem să mergem la Ts-ul lui. pentru ca noi să-i vedem ochii regali „și înaintea lui Vel. Suveran împotriva Suveranului său „dușman, arată-ți serviciul. Iar Grigorie a spus: te va onora după demnitatea ta... „Țari și țarevici, și regi și copii suverani / 'și așa mai departe vin să slujească Suveranului din multe state.

(ii8) Vezi Bera Muskow. Chron. Acești exilați livonieni au trăit de ceva vreme în Mănăstirea Pechersk de lângă Pskov, de unde Boris i-a chemat la el. Ber scrie: „Germanii (25 decembrie, iboi)” s-au închinat în fața țarului conform obiceiului lor. Le-a spus printr-un interpret: Străini! salut in statul meu. Mă bucur că ți-ai făcut drumul în siguranță. Exilul vostru dezastruos „mă atinge: voi da fiecăruia dintre voi de trei ori mai mult”, mai mult, acest lucru pe care l-ați pierdut împreună cu patria voastră. Vă voi da pământ, slujitori, muncitori; „Mă voi îmbrăca în catifea, mătase și aur; Îți voi umple poșetele goale cu bani; Nu voi fi Regele tău, ci „un adevărat tată; Voi fi singurul tău domn și judecător. Respectați în mod pașnic și liber riturile Serviciului vostru Divin. . . Fă-mi doar un jurământ să nu mă trădez, să nu mă duc la dușmanii noștri, să nu tac, „dacă afli ce intenție este împotriva mea și să nu „întru în viața mea nici cu otravă, fie cu farmece”. Apoi vă voi împroșca cu favoruri, despre care va vorbi tot Imperiul German. Lee - "Afara. Un nobil, D. Fon-Tiesenhausen, un soț foarte elocvent, a vorbit în numele tuturor

„un scurt discurs de mulțumire... și a jurat că toți germanii vor fi credincioși tatălui lor, monarhul Rusiei, până la mormânt.” Regele a răspuns: rugaţi-vă, nemţilor, lui Dumnezeu pentru sănătatea mea: „cât voi trăi, nu veţi avea nevoie de nimeni; „arătând spre colierul lui de perle, a spus: „și voi împărtăși asta cu voi; le-a întins mâna cu toiagul lui și a dat-o tuturor să sărute. . La cină, germanii stăteau în așa fel încât țarul „le-ar putea vedea pe față. El a spus: fi chemat „voi, dragi germani, la pâinea și sarea mea regală. . . Eu beau pentru sănătatea ta: urmează-mi exemplul. Boierii au încercat să îmbată oaspeții; dar „oaspeții au fost atenți, știind că țarul iubește sobrietatea: a observat și a întrebat: pentru asta nu bei“, ce e cu tine? Ei i-au lăsat să simtă că în prezența Regelui temperat „ar trebui să fie cumpătați; iar țarul a râs și „a zis: te sufoc ca pe un maestru: distrează-te” cu îndrăzneală; bea în jurul meu pentru sănătatea mea. Caii sunt gata: vei fi dus acasă în siguranță când va fi timp. Suveranul s-a ridicat pentru a merge la Regina; Dar tu vei da butoaie de argint, cu cercuri de aur, pline cu diverse vinuri, „a poruncit boierilor să pomenească așa Numele“, încât au uitat toate ființele exilaților livonieni au fost împărțite în patru articole: erau nobili nobili. : fiecare dintre ei a primit 5 bo r al nostru. un salariu anual, un caftan maghiar din brocart de aur, o bucată de catifea neagră, 4° samur, 800 de sferturi de pământ și 100 de suflete de țărani în cap; fiecare nobil al articolului al doilea Zo ruble în dar, 5o p. salarii, un caftan din brocart de argint, o bucată de damasc, sabeli 4θ, mai mult de sferturi de pământ și mai multe suflete de țărani; în al treilea 20 p. ca dar și salariu, o bucată de catifea și purpuriu, 4θ sable, 4oo sferturi de pământ și Zo suflete de țărani; în hetvert (format în majoritate din servitori) ib p. ca cadou si salariu, o bucata de damasc, 4o sable, Zoo sferturi de pamant si 20 de suflete de tarani.

(129) A se vedea T.X, nota. 463 și BepaMaskow. Chron., care spune: „Germanii din Moscova, cu excepția Sta-T. XI.4

t)0

„Pastori bogați din captivii livonieni... mai aveau apoi doi predicatori: Herman „Hubemapn din Westfalia și studentul Martin „Ber” (autorul cronicii) din Neishtat.”

(130) Sub titlul: Constantini Fi ed] eri o rati o lo-culenta in Borissum Godunowiuin. Regiomonti 1602. Tradus în rusă de S. Voronov și tipărit în 1775.

(131) V Miltonov. Hist. din Moscovia 55: Ne (Boris) a avut un singur fiu, pe care l-a iubit atât de mult, încât să nu sufere la vedere, nsitig să spună că era Domnul și tatăl fiului său și totuși slujitorul său, și ea. liis slavej adică: „Boris și-a iubit fiul atât de tandru, încât nu l-a putut lăsa din ochi și adesea nu se mai spunea stăpân și nu tată, ci slujitor și chiar sclav”.

(132) Hessel Gerard: CM. Blaenwisch. Atlas.*, T. Í și Gottfried. Archontol. Cosm. în inscripţia: Tabula Rus-siae ex autographe, quod delineandum curavit Foedor, filins Tzaris Boris, desumta etc.

(i35) De exemplu, din respect pentru petiția țareviciului, Boris a încheiat un armistițiu cu Lituania (vezi mai sus, pagina 36).

(134) Contemporan Avr. Palitsyn în istoria sa, țări. 7: „Am trecut timpul pentru doi“, iar Rusia înflorește cu toate lucrurile bune: Țarul Boris „pentru toată evlavia și pentru îndreptarea tuturor lucrurilor necesare pentru Împărăția lucrurilor care sunt rele.” Margeresh 93 * jouissant (Boris) paisiblement de l'Empire en plus grande prospérite qu'aucun de ses predécesseurs. cm. de asemenea, despre calitățile și faptele lăudabile ale Borisovilor în Impostorul rus, p. f 3, o istorie bazată pe știrile contemporane.

(135) Margeret ni: il ne s'est pas exécuté publiquement pendant son règne dix personnes (nu mulți dintre cei executați erau tâlhari (vezi mai jos).

(i5b) Palitsiv, cmp. 7: „și așa de dragul epoe- ny a poporului întregului popor este bun cu toată lumea / cu

(137) Vezi Margeret. dZ.

(138) În Chronogra + ahh: „Compune (Godunov) despre se-

}}f>t> rugăciunea lui Dumnezeu de către compozitorii înțelepți, și scrie și trădează, arici la mese și cine la strachini pentru ca el și poporul său să se roage lui Dumnezeu: Tatăl este fără început și Fiul este coexistent. Izhe din „Sf. Spiritul întrupat. existând astăzi în cinstea „ne rugăm pentru mântuirea spirituală și pentru sănătatea trupească” și biruința asupra dușmanilor slujirii lui Dumnezeu, mari, evlavioși și aleși de Dumnezeu și „cinstiți de Dumnezeu” și înălțați. . Suveran, îi dau țarului Boris Feodorovich, skifeipra care se deține singur în toată țara de Est și nord. și țarul său. Prea Binecuvântată Majestate Regina și nobilul lor copil. . și către oastea lor iubitoare de Hristos și către tăcerea întregului „creștinism ortodox. . II pentru asta, „și acest pahar împărătesc a fost ridicat și s-a poruncit să vină“ la mine „(oaspeții gazdei)“ punându-l pe păcătos „în mâinile tale. Doamne ferește, Suveranul nostru și V. „K. Boris T., singurul creștin de floarea soarelui „Țar. și regina lui. . și Copiii țarului lor „... de mulți ani au fost sănătoși și fericiți și” îngrozitori cu dușmanii lor, astfel încât toți marii „Suverani au adus cinste vrednice Majestății Sale și numele a fost vestit din mare în mare” și din râuri până la sfârșitul universului, spre onoarea lui și „să crească, și slăvindu-și Regatele la“ adăugare. . astfel încât acei mari Suverani ai Săi

„Tsarsk. Ei au fost ascultători de maiestate cu „serviciu” sclav, iar de la atingerea sabiei sale toate țările tremurau. . . astfel încât ramurile sale minunate înflorite - „rățierea, tânără” - au multiplicat

ramurile perversiunii țarului în moștenirea celui mai înalt Regat rus „să fie pentru totdeauna și fără sfârșit pentru totdeauna, fără întrerupere; și“ asupra noastră, sclavii lui, din abisul înțelepților „timpul lui ma și obiceiul și dispoziția milostivă râuri inepuizabile de milă s-au revărsat deasupra celor dintâi.

. La gradul militar, caritate și o curajoasă dispensă și multă milă pentru săraci și văduve și orfani

5i

„acolo, și ocrotire bună și ocrotire puternică pentru toată lumea, și milă și îndelungă răbdare vinului / * și așa mai departe.

(ι5θ) Vezi mai sus, nota. 5.

(x4o) Vezi T. X, str. 9.

(141) Vezi * Nnkon. Să > Latukhin. S. K. și Rozryadn. Carte. g. iboo.

(142) Vezi Bera Chron. Moscovit.

(i45) Palitsyn: „Jurământul (Boris) către Vel. „Bolyarin Nikita Romanovichi) transgresează pe Iuriev, „chiar respectul care i-a fost încredințat / * Vezi și Nikon. Aem. și Latukhin. S.K.

(i44) IV. IV. Godunov s-a căsătorit cu Iripa Romanova chiar înainte de dizgrația vecinilor ei: de aceea Irina nu a fost exilată cu ei.

/i4.5) Vezi T. X, nota. 570.

(Ì46) Palitsyn, str. 7: „tribul rătăcit al binecuvântatului țar Teodor (Boris) a început să nu-i placă“ de dragul de a-și stânjeni vecinii / „Pentru a dovedi că boierii, mulțumiți țarului, au încercat în toate modurile posibile să-i înnegrească pe Romanov, scriu. următoarele din Razryadn. Cărți din 1698: „Iulie, în ziua a 21-a, a bătut“ fruntea Suveranului K. Fed. Nogotkov, care anul acesta în slujba țarului, pe mal, „era în mâna dreaptă a boierului K. Iv. Tu. Sitskaya, „și în regimentul avansat K. Alexander Repnin“ Obolenskaya, și K. Alexander, fiind prieteni cu K. Iv. „Sitsky și cortegirea lui Fiodor Nikitin, fiul lui Romanov, pentru că Fiodor și K. Iv. Sitskaya și K. „Alek. Repnin între ei, frați și mari prieteni, nu l-a bătut pe K. Ivan cu frunte în patrie și, cu acea nepetiție a hoților, a făcut rău și reproș tuturor Obolensky / * și așa mai departe. Boris a găsit cererea lui K. Nogoshkov justă și a ordonat să scrie în cărți că Obolenskii au rămas mai în serviciu decât Sitsky,

(ID-7) Acest sclav se numea Voinko: vezi Rostov. Lepi., Nikon. 4-1 - 4L și Latukhin. S.K.

(i43) Bartenev al doilea.

(g4z) În Nikon. Lit. : „Fedor și Nikitich cu” frate și nepot, cu K. Iv. Boris. „Cerkassky, adu de mai multe ori la gogoașă. „

(150)   A se vedea, în Arhiva Col. I. D. Cazul exilului Romanovilor. Mănăstirea Siysky din Eparhia Arhangelsk. Istoricii noștri s-au certat mult timp despre familia soției lui Fiodor Nikitich: Miller o considera prințesa Sitskaya, iar K. Shcherbatov prințesa Shestunova: ea era pur și simplu Shestova, așa cum se arată în cazul exilului Romanovilor.

(151)   Prințesa Cherkasskaya se numea Martha (Nig kpshishna); sora ei Anastasia și familia fratelui ei, Alexander Nikitich, au fost exilați împreună cu ea la Beloozero. Soția K, Iv. Sitskaya, de asemenea sora Po-, mapovs, Evfimiya, a fost numită Evdokia la călugărițe. În executorii judecătorești erau cu Romanov Roman Durov, cu Alexander Leong. Lodyzhensky, cu Mihail Rom. Tushin, cu Ivan Smirna Mamantov, cu Vasily Sotnik Streletsky Iv. Nekrasov, cu K. Iv. Sitsky Timof. Murdar, cu K. Iv. Cherkassky tu. Nagai Khlopov, cu soacra Fed. Nikitich, Marya Shestova, Yak, Velyaminov.

(1Ó2) Vezi cazul exilului Romanovilor.

(i53) acolo, în raportul noului executor judecătoresc Bogdan Voeikov, de la mănăstirea Siyskogo din noiembrie 1602: „Tu, suveran, Izmnik, grajd,“ Romanov, mong, capul meu, „Convorbirea s-a spus: boierii „gee ; caută-ne capetele, iar alții ne-au învățat „oamenii noștri vorbesc la noi”, dar eu însumi am văzut-o de mai multe ori. Da, dar despre al tău, „Boierul a spus despre toată lumea: nu vor fi cu ei, orice ar fi; nega- de acestea sunt rezonabile; „Singurul pe care îl au este Bogdan Belsky rezonabil: să

„Ambasadori și pentru tot felul de fapte bune, timp liber. „ . . . Dacă roșești și deshi, iar el zice: Dragii mei copii, săracii mici au rămas: cine să-i hrănească și să-i adăpe? Și soția, spun ei, „biata femeie din Tsdaghts este deja în viață? Ceai, unde este aproape, „un astfel de zamsen, unde nu va intra nici măcar un zvon. „De ce ai nevoie deja? Celebru soția mea și deshi; „Așa cum îți amintești de ei, altfel decât cu un corn în inimă” va împinge. Se amestecă mult cu mine: Doamne ferește, „aud că Dumnezeu i-ar lua mai devreme; și „M-aș bucura de asta; dar spune, și soția mea sa ~ „ma se bucură că Dumnezeu le-a dat moartea; și nu s-ar mai amesteca cu mine: aș începe să mă îngrijesc numai cu sufletul meu.

Executorul judecătoresc Nekrasov i-a spus lui Vasily Romanov: „Căruia, prin mila lui Dumnezeu, prin post și rugăciune, Dumnezeu i-a dat statul, iar voi,” răi trădători, ați vrut să obțineți Împărăția prin vrăjitorie și rădăcină. . . Iar Vasily „(așa relata Nekrasov) „te-a învățat să spui râzând: Sfinte”, asta este pomana pe care o arunci pe străzi! „Buna este acea milostenie, dă cu mâna dreaptă, dar“ nu ai auzi un shuyts. 1 „- Un slujitor credincios al tău. Romanov se numea Senka. Despre Ivan Nikit, se spune în raport că este bolnav de o boală veche, nu-și stăpânește mâna și cu greu poate călca pe picior. Vezi ibid.

(15+) Vezi Nikon. Ani.

(g.55) Vezi Geograf. Dicţionar R. G. articol Ny-rob; iar G. Berkh mi-a spus următoarele despre veștile sale curioase despre provincia Perm: „La Nyrob, nu de mult, a murit bătrânul centenar, țăranul Maxim Denisov Ponomarev, căruia îi plăcea să vorbească despre Mikh. Pirita. Romanov. Acest suferind a fost adus acolo „în iarna în anul Rom. Andr. Tuship (fostă în orașul Voevoda din Torino) și șase paznici. „În timp ce îi săpau o pirogă”, Romanov, coborând din sanie, i-a apucat cu ambele mâini și i-a aruncat deoparte pentru vreo zece pași. „În piroga lui era o sobă mică și o gaură

"pentru lume. I s-a dat doar pâine și apă. „Nyrobtsy și-a învățat copiii să aducă prizonierului cvas, unt etc. în țevi: de parcă „s-ar juca la pirog, au lăsat țevile în ea” și l-au hrănit. Executorul judecătoresc a văzut asta și a trimis la Moscova un bărbat din Nyrobtsev, ca oameni cu intenții răutăcioase: doi s-au întors, deja în timpul domniei lui Shuisky; alţii au murit în tortură.Prizonierul a trăit aproximativ un an. Vârstnicul Maxim „a auzit o legendă că paznicii, ducând o viață plictisitoare, l-au ucis pe acest nefericit. Piroga este foarte îngustă și umedă. - Mich. Nikit era înalt, robust, corpulent și puternic. Fierul lui se ține în biserică: umăr, sau așa-zisul scaun, „greutate în 3 Lire, mână în ia, cătușe sau „glanda inferioară în 19, castel în io f., <s și așa mai departe.

(166) 17 aug. 1602 Yase nu și-a avut soțul în viață, Boris Cherkassky: vezi Cazul exilului Romanovilor.

(167) Vezi și Istoria lui Ros. Ierarhia II, 647·

(i58) Vezi Margeresh. 04

(i5d) Vezi Razryadn. Carte. g. iboo. Curând după aceea, K. Bakhtyarov este din nou numit printre voievozi.- În jurul anului 1602, Vasily Shchelka-lov, îndepărtat din afaceri, este Okolnichim în timpul domniei lui Fals Dmitry: vezi Lista boierilor din Ros. Rivlu. XX, 78.

(160) Vezi Margeresh. 109 și Morozov. Ani. 117.

(161) Vezi Nikon. Ani. 4-1" Palitsyna 8 și Latukhin.

S. K. V Rozryadn. Carte. g. iboi: „Țarul Boris i-a trimis pe Pușkini Ostafya și fratele său în Siberia pentru dizgrația pe care i-a adus-o poporul lui, Filipka” da Grișka; și Levonshiy și Ivashka Pușkin pentru „faptul că și-au bătut frunțile pe K. Oidrey Yeletskovo” în patrie și, astfel, țarul a fost încurajat. . De-

„A poruncit să le anuleze moșiile și patrimoniul, dar voi veți vinde pântecele. 4 *

(162) A se vedea Margeret ιο8.

(i65) Palitsyn 17: „Și de dragul unor astfel de fapte, ca“ creați-l pe Boris, în ură să fie lumea întreagă. „ . . Osha deja tot sângele pentru el de dragul celor nevinovați, și jefuirea numelui, și inovați - "faptele mele de erezia lui Armensipe și latină" "consecințele bunului complice au fost. „iar bătrânii, frații lor, au plecat, iar în tinerețe „ne vom schimba”.

(164) Vezi ibid. 9 și manuscrise. Povestea ereticului rău Grishka Otrepiev, unde se spune că este puternic. gerul a fost pe 28 iulie (și nu pe 5 august, așa cum spune Kelar Palitsyn),

(165) Arhiva. Pskov. Vară-. „În vara lui 7109, la începutul verii, s-au lovit înghețuri mari și s-au spart secara și iarna. . . În io (1602) au cumpărat un sfert de secară pentru două „ruble”, și un zhita pentru asta, și un sfert era o sută! „paradis, nu grozav, după ce a cusut jumătatea actuală la fel de mult; „Și ovăz pentru o rublă pentru zece altyns. Și ați cumpărat secară pentru trei ruble un sfert, și „zhita pentru o jumătate de sfert de rublă și ovăz pentru o rublă și zece altyns. Și în acel moment, neprecizat, au murit mulți oameni în Pskov și în sat și în „alt oraș”; iar de acolo stagnant „prețul scade.” Margeret: la mesure du bled, laquelle se vendoit auparavant quinze sols, se vendoit trois roubles, qui font presque vingt livres. Luați în Chron. Moscov.: „un butoi de secară costa de la io la 2” guldeni (sau 19 taleri, după cum spune Petru). Vezi T. X, pp. 190.

(166) Sau trei germani. penny, după Pe-ireyev: vezi Bera. Margeresh: à chacun un Moscof, qui est quelque sept deniers tournois. . . és principales festeș et dimanches un denin, qui est le double.

(167) 5o, ooo talerov, spune Petreus. Potrivit lui Margeresh, Boris a oprit această distribuție, văzând răul.

(ι68) Luați în Cbron. Muskov. Povestea Kommersant a lui Grishka Otrepyev; „Yadosha toată iarba și carapacea, și psi” și pisici, și tei și scoarță de pin; și alți „morți vii și unul pe altul yados: atunci sunt” am văzut cu ochii mei; case bogate au fost jefuite, zdrobite și incendiate; acei oameni im-“hu și execuție: unii au fost arși, iar alții au fost aruncați în apă -“ tdli / ”Petrey asigură că a văzut și cu ochii săi o mamă care își roade copilul pe stradă. Mai departe vezi Bera. „Patru femei (scrie Margeret), lăsate de soți, chemate la un țăran cu un borzo de lemne de foc, l-au sugrumat și l-au ascuns într-un loc rece, „pentru mâncare; între timp i-au ucis și i-au mâncat calul. Această răutate a fost dezvăluită, iar femeile au recunoscut că au mâncat deja două persoane, au „ucis/”

(169) Avr. Palitsyn: ,,3a doi ani și patru „luni, numărând pe ordinele țarului, 127.000 au fost îngropați în trei skudelnits numai la

Moscova. Dar ce este? atunci erai în împărății, „cetatea cu peste patru sute de biserici: în toate, „nu se știe câți iubitori de Hristos au îngropat; „Dar nici în toate cetățile și satele, nimeni nu poate mărturisi: nu există înțelegere pentru aceasta; psi „pentru că atât fiara, cât și păsările cerului sunt din belșug -“ wahoo cu mâncare chinezească.” Mai departe, vezi Bera și Petreya.

(170) A se vedea Kernel Ros. Poveștile 270 și Margeret. 107. În Rozryadn. Carte. : „Suveranul l-a trimis pe Iv la Novgorod. Rzhevsky și Dyak Nechay Fedorov și „la Pskov Timof. Lazareva și Dyak Palitsyn, dar „la Ivan-gorod al lui Golovin și li s-a ordonat să dea oamenilor săraci pâine și bani.” Asceutini (vezi T. X, nota 45i) scrie că o boală teribilă, holera, a apărut în Rusia atunci de foame. morbus,

(171) Avr. Palitsyn: „Țarul Boris, deși“ face bine, săraci temporar pe unii, scrie daruri săracilor. . și s-a epuizat mult „în toată Rusia; dar, de dragul timpului, nu ar fi, el a fost imputat ca păcat, dacă ar fi scris înainte

,, reparați-o. Și totuși, este încă nerezonabil să se colaboreze: grâul furnizat din zhiip-“nits al țarului ca ofrandă a unui sacrificiu fără sânge a tuturor „bunurilor către Dătător, în loc de secară pe care i-a poruncit dawagpi. „Dar chiar dacă nu prin porunca lui, ci pentru păcatul vânzătorilor de cereale prosternați: eu sunt secară slabă și putredă” dayah; dar în satele departe de împărăţii, „oraşul a poruncit imperiului şi apoi după marea răsplată”.

(172) Vezi Bera. Avraam al II-lea .: „În netezimea verii, mulți care au verbul celor care întreabă: fără imami, nu, dar. În timpul închisorii, ei au fost alocați limbii, la fel de a lor, de a lor "(la regatul Shuyskago și după)," frecând locuința "toate se opresc, iar grânarele vechi sunt neospitaliere și în câmpurile Skirdei, adâncul G

(175) Cocherii din regiunea Novogorodsk trebuiau să păstreze trei cai de persoană: apoi caii au căzut, iar oamenii au fugit (vezi Arhiva afacerilor daneze a orașului, pachetul nr. d).

(174) Scriitorul Kernel Ros. Historia scrie că Godunov însuși, cu lachei, a distrus apoi casele oamenilor bogați !! Regele, la fel de probabil, la denunțarea iobagului, a poruncit cu forța să ia pâine de la cei care l-au ascuns.

(175) Adică sferturi și caracatițe de cătușe, butoi sau cadi. Cm'. T. III, nota. 8, țări. 8, Cronografe și Latukhin. Stepe. Carte.

(176) Vezi Bera și Petreya 296. Ei vorbesc aici despre Ambasada Imperială în 1943, dar atunci dezastrul trecuse deja. Când ambasadorii danezi împreună cu ducele Ioan au intrat în Rusia, foamea a făcut furori în ea. Ber scrie că țarul, în așteptarea baronului Logau, a ordonat nobililor săi să se îmbrace în barhagp și brocart; că mulți dintre ei erau distruși și în haine bogate mureau de foame.

(177) Inscripția de pe capul lui Ivan cel Mare: „Din voia Sfintei Treimi, din porunca lui Vel. Suveran al țarului și V.K. Vel. Suveranul „Țarevici și V.K. Fiodor Borisovici al Rusiei”, templul a fost finalizat și aurit în al doilea an al statului lor de sud „- sho is, itìoo: prin urmare, chiar înainte de foamete.

(178) În Nikon. Ani. 48: ,,0 ka.yennoy dele în „izh.enints (în foamete). Aspectul lui Boris este o astfel de „mânie” a lui Dumnezeu și a ordonat să facă o mulțime de lucrări de piatră pentru a hrăni oamenii și să facă podele mari de piatră pe tăietură, acolo unde erau conacele țarului „Ivan”. „Aceste două noi camere au fost fără îndoială Otolovaya și Panikhida, care nu au fost menționate înainte, dar sunt menționate de acum înainte (vezi T. X, nota 465). Ele sunt înfățișate în spatele Faceted și Zolotaya pe planul Kremlinului, publicat în Germania la scurt timp după domnia lui Borisov: vedem acest plan în curioasa Descriere a Moscovei, compusă de Alexei Fedorovich Malinovsky.

(179) Vezi Ber și Petreus 245, iar în Arhivă. Acte daneze 1602, Ao. 1, replică guvernatorul Ivanegorod K. Vas. Rostov.

(180) Avr. Palitsyn 8: „Acum, de dragul lui Nikitichev,, (Romanov). o revărsare de mânie a postit „de la Dumnezeu” (foame) .... „Țarul Boris i-a dat multe” milostenie domnului; și-a măcelărit fiul de la tatăl său și a adus sângele său într-un „pahar de aur, dar a aruncat-o cu ochii pe ea. sănătatea ta. „Acel Boris a creat lucruri asemănătoare cu spermă: casele tuturor boierilor sălbatici exilați toți epuizați și câștigați” în hainele țarului, iar comorile anticului țar „profanează toate acestea.” În Podrobi, Cronica III, Ï02: „Eu va plânge lui Boris și întregului popor nelegiuirea rea a ființei și pentru înțelegerea lui să fie toată „acea mânie a lui Dumnezeu”.

(ι8ι) Vezi Avr. Palitsyn ί2.

(182) Ibid.

(i85) De exemplu, chiar și în conformitate cu legea lui Yaroslav cel Mare, orice persoană liberă devenea iobag dacă a devenit slujitor sau menajeră fără condiții (vezi această Istorie T. II, 4θ)

(i8+) Vezi T. X, în notă. 552, decret privind iobagii.

(i85) Vezi această istorie T. IX, 449"

(x86) Avr. Palitsyn g2: „Binecuvântat. Țarul te-"dore B. Godunov, și mulți opt nobili, nu numai-" mo; de felul lui, dar și prin felurile de mâncare ale multor oameni pe care i-au adus în captivitate pentru a se servi singuri și „i-au atras în casele lor cu mângâiere și daruri“, și nu de la cei simpli doar de dragul unei lucrari intenționate de ac sau

ce artă vicleană. , dar și din „cinstiți de demult în multe nume și din sate și din patrimoniu, mai ales aleșii purtători de sabie și voinici în arme, și trupuri ușoare, și „roșii în chipul și vechimea exceselor. „Mulți și alții, următorii la comandă”, înrobiți în robie, iar scrisul a servit „puterii și chinului. În timpul foametei, el a fost trezit, parcă nu hrănind cu putere mulți slujitori, și, în același timp, vasul sclavilor la voința oshpuschshch-ului, alta adevărată, altă fățărnicie: cei care sunt adevărati cu scriptura, ipocriții sunt numai din casa izgs - „nyapg, și mai mult oricui apelează, vindem răul tău și există multă demolare și pierdere a rochiei. „. . . Dar mulți care au cu ce să hrănească gospodăria - „ei, dar adunând multă bogăție”, și de dragul acesta le-a lăsat pe slujitorii tăi. . iar capetele celor care mor sunt disprețuite de tunel. Byashe, „și acest lucru este rău în mulți: vara toată lumea trudește, „iarna nu au unde să-și întindă capul, iar „pachetele în timpul verii în bunicii lor suferă răul la gpspo-” Diy de propriile lor . . . Acasă Vel. Boierii sunt supărați de țar „Boris este desființat și toți sclavii sunt desființați; „Porunca despre ei a fost pusă peste tot repede, dacă „nu le dați nimănui”. Inii înşişi

„conștient de binecuvântările domnilor săi și indignat față de țar, rămânând, dar așteptând timp, și chiar cauza războinică „îndemânare, aceasta este la un mare păcat pe care îl abat: la” orașele sus-menționate retrageri ucrainene, „chiar dacă nu împreună, ci mai mult de douăzeci de mii de hoți așezați, pentru o mulțime de timp, în asediul în ședi-”nii în Koluga și găsit în Tula „(deja în domnia lui Shuisky)” cu excepția „bătrânilor hoți” adunați acolo /

(187) În stepe. Carte. Latukhina: „și furtul” de la ei în Rusia a început să fie. *’ Vezi și Nikon. Ani. 55.

(188) În Cartea de recensământ arhivistic de i6i4 ani: „Un stâlp din (i6o4) despre entuziasm și. despre tâlhari — „keh, despre Kosolap cu tovarăși.” Acest stâlp dispăruse.

Ucisul Okolnichago Basmanov a fost înmormântat cu cinste la Treime, în Mănăstirea Sfântul Serghie (vezi Nikon. Let. 54).

(189) Vezi Margeret. în. El spune că erau vreo cinci sute de tâlhari.

(190) Avr. Palitsyn: „În lăcomie și în beție, este mare și în curvie și în zadar și în exces și în nelegiuire și în toate faptele rele. . . Ori de câte ori Domnul ne pedepsește, suntem în cea mai grea cădere, și „nu doar iertarea, ci și rânduiala Preoților /” Ber: „În toate stările a domnit discordia și ura; nici o persoană nu a crezut „altul. Lăcomia a crescut prețul tuturor, „și cămătatorii i-au depășit pe Zhid în estorcare. „Vecinul nu i-a dat bani vecinului fără ipotecă. ,, Desfrânarea și înșelăciunea au ajuns la extrem. Ca să nu mai vorbim de noile vicii împrumutate de ruși de la străini; de exemplu, „despre aroganță, dispreț față de ceilalți” și așa mai departe.

(191) Vezi Bera. În Povestea modernă a lui Gr. Otrepiev: „Și atunci anameia sunt mari și mulți ar-

„șa în cer și pe pământ, și tunete mari și fulgere”, strălucind și zguduind pământul, „și așa mai departe. Ber scrie că Cometa a apărut în anii 60+ după Ziua Treimii în a doua duminică, la prânz; iar alţii vorbesc despre apariţia şapte din 5 octombrie (Vezi Wagner. Gescli. des Russ. Reicbs, v. 45, p. 71).

(192) Vezi Arhiva. Pskov. Anii, unde se indică faptul că Irina s-a stins din viață pe 26 oct. ibo3 ani. Въ Colectat. state. Gram-otb (li, 186), sub Patriarhul duhovnicesc Iov, desigur, vara 7115 a fost tipărită din greșeală, în loc de 7112 sau 711: căci Irina era deja plecată atunci; iar Patriarhul spune în această duhovnicească: „Vel. Prințese, acum mila lui Dumnezeu față de călugărul Alexandra; „și în alt loc:” harul, mila, pacea Domnului I.Kh. fie asupra voastră (Țarul Boris) „. ”. Vezi și Nikon. Lgp. 35 și ¿3; de asemenea Rozryadn. Carte. orașul 7112.

(190) Cu vestea înfrângerii lui Kuchum, Boris s-a grăbit la sora sa din mănăstire: vezi, mai sus, țări. 26. Cei mai ticăloși ai lui Borisov, trădători ai patriei, au numit sfântă amintirea Irinei (vezi Sobran. .Statul. 1 ramot II, 178)

(194) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. 72 pe rev., Colectat. G. G. I, ib3, și manuscrisul, modernul / 7o-eist despre Boris Godunov și Razstrich (aparținând lui A. I. Ermolaev), unde se spune că părintele Razstrigin se numea Iakov, ca și Godunov însuși (de aici, Iakov-Boris). La sfârșitul! „Mușcă, sunt un păcătos. veți trăda „această scriptură, nu auzind asigurând, în plus, „cum a fost acel eretic (pretenționant) în Litov,“ pământ, și ceea ce s-a întâmplat în Ross. Regatul, apoi totul „în zadar cu ochii mei.” Într-o scrisoare a lui Borisov către Sigismund, pe care Narupievici a văzut-o în biblioteca lui Zalutsky și o citează în Istoria Chodkiews (Historia Jaua Karola Chodkiew., T. I, 42θλ), acesta se spune așa: „Înainte de tonsura (Grigor. Otrepiev) era numit Iusko; din cauza temperamentului său rău, nu și-a ascultat tatăl, a căzut în erezie, a înșelat, a furat, a jucat zaruri, a băut în mod repetat.

„Gal din casa părintească și a intrat viclean” în monahism. „ În Cronograf: „Toy Yushka s-a născut după tatăl său, tânăr cu mama și a învățat de la ea Scriptura Divină; „Ori de câte ori studiezi Chasovnik și Psaltirea, părăsește-ți mama și începeți să rătăciți în Moscova, iar o conversație i s-a întâmplat în regiunea Vyatka, orașul Khlynov, „Uspensk. mănăstire cu Hegumen Trifon... „și la sfatul acelui stareț, ridică din umeri și îi cheamă Grigorie. În acel moment, i s-au acordat „ani și 4 și a mers la Suzhdal, la Mănăstirea Evfimiev. . iar în același județ la mănăstirea „Mântuitorului de pe Kuksu... și în altele.

„În Nikon. Lăsa,.' „Zamiatnya Otrepiev a avut doi“ fii, Smirnoy și Bogdan; S-a născut fiul lui Bogdan, Yushka, iar întâlnirea sa la Moscova este pentru predarea gramului-„mote: scrisoarea nu i se va da de la Dumnezeu și „ai fost mult mai alfabetizat și în tinerețe te vei micșora... și veniți la Suzdal, în Evph. Mănăstirea: Archim. dar Leukia i-a dat sub comanda; „A trăit în acel an și a venit la m. la Kuksu și” a trăit 2 săptămâni. . şi a venit la mănăstirea Chudov - „nastyr. ^ B din manuscris. Proverbe, ariciul este Moscova și despre Rostrig: „Acest Grișka Otrepiev către, prințul Ivan Borisovici Cerkasski a venit adesea la casa lui fertilă și de dragul vinovăției“ Țarul Boris este indignat de el: același viclean, „scăpând din Țar, tonsurat în secret ." În Afacerile din Polsk. Nr. 26, l. 7Z: "a bătut cu fruntea în jurul lui / ((Grishka)" în Chudov m. celula bunicului său, la Zamyatny ... și a fost " diacon timp de un an; iar după aceea l-a luat la sine" Patriarh... și ticălosul a căzut în erezie, "și au vrut să-l exileze de la Catedrală la închisoare" la moarte. "(Într-o scrisoare a lui Boris către Sigismund, se spune că ei au vrut să-l exileze pe Grișka și pe oamenii lui de părere asemănătoare la Beloozero.) Vezi și Latukhin.

(ιθ5) Vezi Petrea 2&5, nota de mai jos. lupta și The Russ. Impostor 14. Ber l-a numit pe acest consilier rău Otrepiev: căci, crezând basmul lui Polyakov, el a crezut că Pretenditorul, deși într-adevăr un înșelător, era o altă persoană, și nu Grișka Otrepiev (vezi mai jos).

(196) Vezi Nikon, Rostov. Buze. și Latukhin. S. K. În Delakh Polsk. nr 26. l. i: „În vara lui 7110 fugi” (Grishka) „în Lituania”. În Cronograf: „De la Chudov” a venit la Nikolay pe Ugresha. . si cad in erezie. . . și s-a stabilit (după) în limitele lui Uglich în m. „Ioanna pe Zhelezny Bork. . și haite au venit la „Moscova... și au fugit din Lituania” (cu Misail și Varlaam Yatskiml, după cum se spune în scrisoarea lui Iov: vezi mai jos) rândul de pictograme din spatele „râului Moscova și au închiriat căruțe la Volhov /” Către Nikon . el un cal. El este Grishka, du-te în nord, iar în Bryansk astfel de hoți Chervtsy s-au întâlnit cu el, M. cu l și așa mai departe .: „Cu el (Grishka) în același“ crima era de același rang Serplnin „Misail Trifonov. . . Blestematul (Grish-,,ka) gândește în Bryansk, în mănăstirea Shilsky, „și îi spune lui Misail: aceste țări fierb din belșug: da, să ne mutăm și să trăim în Putivl”, iar la Cernigov ne vom ruga, şi iarăşi ne vom întoarce la „oraşul regal. Misail, însă, era bucuros: „iartă-mă în mintea mea - și cheamă pe al treilea“ prieten al său (Barlaam) ... Și a venit la Treime „în pridvor și a fost însemnat de chipul Maicii Domnului. , de parcă nu ar fi despărțiți unul de celălalt. . Și „orașul Bryansk a venit la mănăstirea Syansky și” acolo am stat zile în odihnă. Același înverșunat „lupul nu a înțeles că bea: Misail și Varlaam” erau supărați pe el, de parcă n-ar fi băut cu ei, „dar ei se creează ca și cum ar fi sfinți. Și acel abye gând „în țara de Nord cu un drum de mers și de a” ridica o clădire de biserică.

(97) V' Nikon. Ani. : „M-am implorat” (Grishka la Arhim. în Novgorod Sѣversk.) a lăsat „în chilie. Arhim. a venit în patul său și „văzând amintirea deasupra capului.. Sunt blestemati. „Negrii. au venit la calea pe care se duc la Kiev" și au cotit pe acel drum. iar escorta "a fost bătută: drumul meu mă cunoaște "" Povadin ".

(198) Vezi T. V, VI, IX și X.

(199) În scrisoarea Patriarhului Iov despre Razstrig, scrisă arhimandritului Mănăstirii Salt-Vychegodsk a Introducerii și primită de mine în lista modernă de la A. II. Ermolaeva: „Black Pimen, tunsuratorul mănăstirii Nipru, a spus că este cu hoțul nostru și cu sfetnicii lui Grișka, cu Pop Varlaam și cu aripi. Mihail, urmărit în Novgorodka S. până la Spassk. „Mănăstire, și din orașul Novaia Dei l-am luat” cu mine pentru a cunoaște drumul, și am mers la Starodtsbts ... și i-a escortat în străinătate „pe numele lui Panov Stonislav și al fratelui său Alexandru, în satul Slobodka / * În Povestea, dacă da, sunt și așa mai departe: „Vnidosha” (Grishka cu tovarăși) „în unele toate lângă Litov, graniță, și ei văd că” o potecă mare și spațioasă și ducându-i în casă „ o soție, și stând la masă , întrebând soția - "ei bine, despre potecă, iar soția a spus: această cale în străinătate" spre muntele Luev, iar acum pe acea sperie pe zasshava "esența este de la țar: noi nu știu cine fuge de la Moscova" să mănânce... Și Grișka ar fi de frică parcă ar fi murit... "Soția le-a arătat drumul spre Cernigov. Călugări" alaiul până la croitoreasă, iar de la ardere. senzație de soare „să se așeze sub copac, Grishka oshkra sfătuiește” al său și discurs: Ați auzit, fraților, ca avanposturi „pe toată partea Severskaya. . noi de dragul avanpostului „acesta. . Să scăpăm din rețea; hai să mergem să semănăm" în străinătate .. Și așezând lui Grișka chipul lui Dumnezeu - "acum și începeți să vă rugați, lăsați-i să scape din mâna lui" Boris ... și să treacă prin jungla de nepătruns și

„M-am dus trei zile și am ajuns la o anumită luptă și acolo au văzut un om mergând și un koshnitsa pe o stropire, dar nu-” stând. . și știind, ca un polonez, și „de dragul vieții de zi cu zi, și a început să se întrebe. . Pole „același discurs: Această țară este belarusă*; îl deține Æo-„rolul Yasigizhont: numele a doi frați, Nikolai” și Yak Biloviya. Pan Nikolai al meu nu este departe de „locul său așezat” pe drumul către Muntele Aueva. Sunt un apicultor „Yaku b. Orisyvaeshsya cum ia tratat Pans Vilovichi pe călugării fugari. Mai departe: „și ar fi fost eliberați în munții Luev călare și ar fi venit în orașul Luev și că Pan Stanislav Pro-“ Kulitsky le-a primit cu bunăvoință și i-a lăsat să meargă la Kiev. liderul prazii - „ipa , Ivashka Semenov, și potdosh pe Starodub" .. și primul oraș al lituanian numit castel Lyuev, și celălalt Lubesk .. și viața la Kiev, în "Pechersk, mănăstire, 3 săptămâni, și de acolo a venit - "sha la Ostrog, către K. Vasily Osshrozhsky și un prieten cu el 5 și, în toamnă, K. Vasily l-a trimis pe Varlaam da Misail la mănăstirea Dermansky, iar „Grishka a mers în orașul Goschey și rochia lui Yno-” s-a aruncat. " În Povestea, de

fiecare dată și așa mai departe: „Povestind despre ei” (Grishka și tovarășii săi) „Prințului tău. „Fiind, îmi voi împinge numele la pământ; în genunchi, „Am trimis o haină, pe el și-a întins brada.”

(200) Vezi în Nemtsev. Dzieie Panow. Zygmunta Sh, carte. VI, țări. ag5, unde locul este dat din scrisoarea lui K. Ostrozhsky (fiul lui Vasiliev) către rege. „Îl cunosc pe Demetrius de câțiva ani”, scrie Ostrozhsky: „a fost în mănăstirea Derman a tatălui meu, apoi cu anabaptiștii”. Vezi și Povestea, ariciul și așa mai departe. W Nikon. Vara: „Grishka și tovarășii lui au venit la Kiev; la Kiev, însă, a dominat K. Vas. Către Onstanshino- „vich Ostrogskaya. . și i-a poruncit lui Grișka să slujească „Liturghia la locul lui și l-a trimis la Pechersk m. . . „Pentru viața urâtă a lui (a lui Grișkino) și a mesagerului K. Vasily: Prințul a ordonat să fie executat. . . A alergat mai repede... și s-a îmbrăcat în lume

„o rochie... și fii cu K. Adam Vichy, în oameni simpli.”

(201) Într-un manuscris modern. Povestea lui Boris Godunov și Gazstrsha: „Fii sedus singur să duci trei călugări la Kiev: Chernets Misail,“ da Chernets Venedikt „(în loc de Varlaam: vezi mai jos, nota 202)” da Chernts Leonid, Krypetsky „mănăstirea - și a trăit în Mănăstirea Pechersk, „și a poruncit ca Leonid să fie numit pe numele său”, Grișko Otrepiev, iar el însuși s-a numit în mod fals „însuși țarevici Dmitri.” În Morozov. Kievul, ca și cum Dumnezeu l-ar fi eliberat de la uciderea lui Boris, a fost salvat de către o anumită soție „înainte și a fost dat unei mănăstiri pentru păzire /” Așa explică legenda lui Margeret și Grevenbruch că călugărul Otrepiev era o persoană complet diferită, și nu un Pretendint. ibod În 1992 a publicat la Köln cartea sa despre Falsul Dimitrie sub titlul: Tragocdia Moscovítica sive de vita et morte Demetrii Autorul însuși nu a fost în Rusia.

(202) În Povestea, ariciul etc.: Și el lasă pe Misail și pe Varlaam... și se atașează de „cazacii zaporojeni, în compania maistrului lor” Evanghelistul Gherasim, fiind plăcut lor „cinstit și trăit”. mult sânge prin obicei de tâlhărie... și a venit la Mănăstirea Pecersk, iar „Arhimandritul Elisei, deși l-au prins. . și „(Grishka) se scurge.” În Diploma Patriarhului Iov pe Razstrig (vezi mai sus, nota igg): „Hoțul Grișka „a învățat să fure de la Zaporizhzhya Cherkasov / C C”, mai jos, notă. 252.

(go5) Vezi Cronografe și Nemtsev. Dz. tigaie. Zygmunta III, carte. VI, 238. Acesta din urmă se referă la lucrarea scrisă de mână a gentry Zhmudsky Tovyansky, al cărei nume este lista. Gashcha, orașul Panov Gaskikh, în Lutsk Uyezd. - Locul în care a locuit A. Vishnevetsky este numit în Cronograful Bragin și Brachin și în eseul polonez scris de mână despre fals.

*

dimitri (Rzeczy si altii, za Dimitra: vezi mai jos) Braznia. Vezi T.II, nota. Zii.

(zo4) În Cronograf: „Prințul Adam este un vânzător ambulant” și nebun / „

Prinții nobili ai lui Vișnevețki descind din Corybut, fiul lui Olgerdov și prințesa Rusiei (vezi T. IV, 207 și nota 267, și T. V, nota 5o).

(go5) Vezi Wassenberg în Istoria lui Vladislav (Cesta Vladislai IV, i5), Lubensky (LuLienski) Op. Postii. 29, și Chilly în Nemțev. carte. VI, 244, 245; de asemenea Margeresh. i68 și cronografe. În Cronicarul lui Kubasov (în Rtssk. Dostopamltn. I, 175): „Rostri-ga este mic de vârstă, pieptul lat, mușchii „groși, fața nu este proprietatea țarului, denunțul a trecut, corpul este foarte posomorât; mai puternic zgomotos și mulțumit de învățarea cărților; „catifelat obscen și elocvent; horse rista- „ne lyublyashe velmi; împotriva dușmanilor miliției, a îndrăznit, „curajul numelui și tăria celor mari; armata este cu răutate „iubită”.

(206) Vezi Nikon. Lit. 58 și Wassenberg ι4 În Cronograful detaliat: „O chemare către sine (Grishka) a Credinței Latine a Papei / Dar în Cronograful prescurtat se numește Pop Greek.

(207) În răspunsurile lui Mnishka la întrebările boierilor noștri (în Diploma Sobr. Gostsd. P, 29Z): și apoi, fiind la G. Voevoda’s din Kiev (V. Osshrozhsky), nu a vrut să spună,}) ίλ a venit la K. Adam Vishnevetsky, spunând: „că el este un adevărat descendent al lui V. K. Ivan”, oferindu-i cum sa Domnul Dumnezeu, cu ajutorul Doctorului, torul său, l-a salvat de la moarte. și apoi că „Doctorul l-a dat unui fiu boiersky” pentru educație, care l-a sfătuit „să se ascundă între Cerneți.” Mai jos vom raporta toată această poveste cu diferitele ei schimbări. Într-o carte Razryadn. (vezi Colectat. G. G. 11, ibZ): „Grishka în al ii (iboz) an a fugit în Lituania și

„Școala la Mănăstirea Pechersk. și gândindu-se la înțelepciunile Diavolului, s-a îmbolnăvit de moarte... și „a spus duhovnicesc Starețului că este fiul țarului” Iv. Tu., dar merge de parcă într-o abilitate pe care nu o reușește, s-a ascuns de Boris. Și acel Igumen „l-a învățat să-l onoreze și a făcut-o cu bună știință Regelui și ai noștri.” Dar povestea consecventă a cronicarului nostru, Wassenberg și Mnishk mărturisește că falsul Dmitri s-a dezvăluit lui Vișnevetski, și nu starețului. al Kievului. În Povestea, ariciul și așa mai departe, există următoarea fabulă: „Grishka a venit de la Kiev în orașul Sambir, în moșia lui Pan Mikhail Ratomsky, prinții Alexandru și Iuri „Svirsky. . și trimițându-l la mănăstirea Spiodol, du-te să-și mintă părinții. . . „El este blestemat (acolo) înlăturat din el însuși imaginea angelică” și a fost latinul Mnih. și începe de la - „neputând și vorbind cu Igumen Pimen, să-i permită” să primească un părinte

duhovnic. şi veniţi la non-“mu Grek Arseniy. . și a îndrăznit (Grishka) în mărturisire să fie numit țarevici Dimitri.

„Și spune-i lui Arsenie stareţului. . . Ori de câte ori prinţii

„Svirsky a venit la Mănăstirea Stodolsky”, le-a fost ridicat egumenul tuturor la rând. . iar Prinții „au început să-l pună la îndoială (falsul Dmitry)... și răul” eretic a început cu un suspine să spună și a îndrăznit „prin a numi Dimitri. iar oippu și-a cusut prinții în chilie. . . Și a venit (in al doilea rând) pe So-“sky m. în Ziua Săptămânală și a poruncit liturgiștilor din Biserica Sfânta Ecaterina Preotului „Arsenie: fie acea biserică din mănăstirea din așezarea rusească. . . Iar când de la Ușile Regale a început sângele dătător de viață și sângele lui Go-, Domnul IX, și a început să se roage lui Grișka, părintele spiritualului său și ambilor Prinți, și tot Mnihi: spune povestea „înainte de acest îngrozitor. și mâncare dătătoare de viață,” ești adevăratul fiu al regelui? El, cu un jurământ, „vorbește urlând, protejează-te cu semnul crucii și“ vorbește cu îndrăzneală: pe asta primesc trupul Domnului,,. . . și să se împărtășească. Potrivit Liturghiei, el a îmbrăcat „pe blestemat în haine lumești, conform averii țarului”, iar la masă ambii prinți stau în fața lui „ca niște slujitori și îl încingă în cetatea lui. iar „slava lui s-a repezit. . Voi primi mesajul

„Către Boris Țarul și ambasador la guvernatorul Kievului, K. „Tu. Const. Ospirogsky, pentru a-i oferi cei „Trei Mnikhov, Grișka și tovarăși. Prințul, „făgăduindu-se”, îi trimite pe Misil și Varlaam la „mănăstirea sa și le ordonă să viziteze Grishka în Sam-borya. Aceștia găzduiesc orașul Sam-bor și intră în curte prințul lui Svirsky: „atunci și prinți și Grișka la cină cavaleri. Grișka îi cunoștea și spuse: 31Cunoști liene? sunt mai slabi, mai cazuti, inchinandu-se in fata lui. El i-a tratat și le-a poruncit să „locuiască acasă. . Prinții, Svirs, îl descriu regelui, iar Regele trimite doi nobili ruși, cu Vel. Novgorod, Osip și Kirill Khripunovykh" (vezi mai jos): "Înainte de a pleca din" Boris în Lituania și l-au cunoscut pe Dmitri Tsarevich în Uglich. "Regele i-a poruncit lui Grișka să fie la Cracovia."

(208) См. Т. VIII,

(209) Vezi Nemtsev. carte. VI, 269. Ber scrie următoarele: „Într-o zi, înfurie-te în baie pe tine“ Kammerdiner, False Dmitry, Vishnevetsky i-a dat un j, o palmă în față. Slujitorul a plâns și a spus: De ai ști cine sunt eu! Prințul a întrebat: cine ești? „Înșelătorul, după ce a spus o poveste fictivă”, a căzut la picioarele lui. . . Prințul și-a cerut scuze lui „el) i-a ordonat să stea în baie, iar poporului său” veți pregăti tot ce este necesar pentru înviorarea țarului Rusiei, a revenit la baie cu doisprezece „slujitori și cu haine bogate pentru Fals Dmitry, „ el însuși i-a pus-o fostului slujitor, căruia i-a dat j, de asemenea o trăsură magnifică și șase cai de călărie. . Boris a aflat și, printr-un mesager, i-a oferit lui Vishnevetsky mai multe castele și orașe, „cu condiția să-i dea Pretendiul. „Vishnevetsky, pentru siguranță, a plecat cu „țareviciul” său mai departe de granițele ruse,

în orașul Vișneveți și acolo i-a arătat scrisoarea lui Borisovo. Falsul Dmitri a căzut în genunchi, zicând: „Doamne și știi cine sunt: fă cu mine, dacă vrei! Prințul Adam nu a vrut să se schimbe

„Țareviciului imaginar și Boris i-a scris și lui Vișnevețki și a trimis mai mulți oameni să“ împuște Pretendentul: apoi prințul Adam l-a trimis la guvernatorul de Sendomiersky. și de la Bragin, K. Adam a mers „la Vișnevets și l-a luat pe Grișka cu el. , și" acolo Grishka a locuit cu el și a petrecut iarna, iar după Marea Zi a lui K. Adam, a fost interogat de Grishka - "dil to Krakow /"

În răspunsurile lui Yuri Mnishk către boierii noștri (în Sobran. G. G. II, 29Í-): „Prințul Adam a dat vestea despre“ că (despre Pretendiul) fratelui său, K. „Konstantin Vishnevetsky, ginerele lui G. Voevodă,“ și apoi a lui și i-a dat-o. II la acel moment, „un slujitor al cancelarului Lituaniei, numit Peshrovskaya, a venit la K. Konstantin în Zalozhitsy, „spunându-i cum l-a slujit în Uglich și sugerând despre semnele pe care le-a văzut pe corpul său. „ . . Și în Sambir, un anume slujitor al lui G. Voevoda, „care a fost prins lângă Pskov și fiind de câțiva ani în captivitate la Moscova, l-a cunoscut“ atunci când era copil și l-a recunoscut pentru același lucru. 26, l. ju6. : „Tosh este „hoțul îndrumat al lui Petru” (ambasadorii noștri în timpul domniei lui Shuisky la cancelarul Lituaniei, Sapgѣ a spus): „Tu, Leo, știi tu însuți despre el: a slujit la Moscova cu fiul boierului, Istoma „Mikhnov, dar numele lui era Petrușa, și nu Iuri” Petrovsky. dar nu am fost niciodată la Uglici, „și nu l-am văzut pe țarevici Dmitri: avem astfel de” suferinzi ”(oameni răutăcioși)” ei nu-i dau drumul la „ieftinul” suveranului... Și în ultimele 109“ (iboi) an, așa cum au fost cu Zhigimont regele Po - „auzim pe B. M. G. Saltykov și pe tovarășii săi, și că“ Petrușa a fost cu Istoma la Vilna cu ambasadorul și a furat, și a scurtat-o, a alergat la „Vilna la tine, pentru a Lev... și era la tine în „oameni subțiri... și cum a fost un astfel de hoț

„o faptă atât de mare pentru Rege și pentru tine, Panom”, crede-mă? „

(íĭo) Vezi Alessandro Cilii Historia di Moscovia, în Nemtsev. carte. VI, 241.

(211) Vezi piam, în Nemtsev. VI, 242.

(212) Vezi Lubensk. Sau. Posth. 29 Grevenbre. Tga-goed. M0SC0V. 12 și Histoire de J. A. de-Thou, voi. XXXV, țări. 47 Nu există astfel de cuvinte în Chilly. Lubensky scrie că Pretennicul i-a spus regelui: „Cyrus și Romulus, crescuți de păstori, dar” fiind și tribul regal, au devenit fondatorii Marilor State / 4

(2i5) Vezi Annuae Litterae Societatis lesa, an. ι6o4, str. 704, 7o5. Aceste scrisori, tipărite în 8 iunie, sunt foarte rare: mi-au fost livrate de la fosta bibliotecă iezuită Polotsk. Iată traducerea:

„Aici44”, scriu iezuiții din Cracovia celorlalți frați ai acestui Ordin, „aici există întotdeauna o oportunitate de a-și sluji aproapele, când atât Curtea Regală, cât și întregul pământ cer cu ardoare ajutorul națiunii. - Osteneala şi râvna noastră nu s-au „slăbit: şaizeci şi opt de eretici au fost aduşi în măruntaiele Bisericii, iar printre ei se află şi Marele” Domn al Moscovei Dimitri, care aproape „în copilărie” şi-a pierdut tatăl şi Împărăţia; apoi, „închis într-una din mănăstirile grecești – pentru a nu cădea în mâinile unui tiran, complotând –” iiiiaro să-l omoare – a fost crescut în secret și „a ajuns la vârsta desăvârșirii. Între timp, „unul dintre nobili, deja înainte de acea dorință pentru“ puterea țarului, crezând că (acest) moștenitor a fost „ucis, a pus mâna pe tron; iar Prințul, în vârstă de peste douăzeci de ani, a aflat de la educatorii săi tot adevărul, s-a dus în secret la „anumiți nobili ai Regatului Poloniei” pentru a le cere mijlocirea și, deși nu fără greutăți, a primit în cele din urmă o armată auxiliară. „Atunci, pregătindu-se atât pentru călătorie, cât și pentru luptă, și-a îndreptat toată atenția spre a-L avea ca ajutor pe Dumnezeu într-o chestiune atât de grea: a hotărât să accepte Credința Catolică; dar temându-se că „rușii nu ar ști despre asta și nu ar învinovăți

„în numele său catolic, fiind excesiv de angajat în schismă, și-a acoperit fața, și-a schimbat hainele și, însoțit de un nobil polonez, în chip de cerșetor, a venit la mănăstirea noastră: s-a deschis, și alegând pe unul dintre noi”, a mărturisit. el toate păcatele vieții sale; a renuntat la „schisme” si s-a alaturat „Bisericii romane” cu mare zel. Nemulțumit cu aceasta, Dimitrie: „Am primit de la Nunțiul Apostolic Taina Euharistiei și Masluul de la Nunțiul Apostolic, care se afla în orașul local, și confirmat în acceptat de el“ Vkr. Acest Prinț promite cu timpul mare „virtute și constanță în lucrarea începută. Se pare că este însuflețit de un uimitor „zel pentru răspândirea Religiei Catolice.” – Vezi și Chilli, în germani. VI, 244.

(214) Vezi Grevenbre. 12, i5 și mai jos, notă. 262, care menționează Scrisoarea lui Papezh către Pretendint. - Profesorul lui Razstriga în limba latină a fost iezuitul lui Savitsky; dar el (Razstriga) cunoştea prost această limbă „sau aproape că nu o ştia deloc (vezi Margeret).

(215) Vezi Nemtsev. cartea 'VI, 246, Narushev. Istoria J. K. Chodkiew. I, 267.

(216) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. io5 per vol.; mai departe vezi Nemtsev. VI, 248. În povestea fabuloasă, ariciul etc. „Regele îl întâmpină cu cinste pe Grișka” și l-a pus la Cracovia în așezarea armeană și a poruncit diverșilor Pani să accepte în mintea lui, nu era sigur că era fiul țarului. „Nu la vremea mea am venit de la Moscova“ de la țarul Boris, ambasadorul și a adus în dar o mulțime de aur, de parcă l-ar trăda pe acel eretic... Boris l-a accesat ferm. . Și Zhigimont a

poruncit tuturor cu Pa-“nom ittn lui Grishka și să spună pentru a părăsi credința greacă și a accepta pe cea romană: și dacă „pleacă, atunci un hoț direct, și nu fiul țarului ...” Și Grișka le va răspunde printr-un discurs: ea-"mi-a intenționat Regele, poruncindu-mi să-mi corectez Credința-"

t)mu. Aut / in nu se freca pe lienl nyii, imala bo t)umnw la Cezar sau la Regele Persan. Iar acest „auzind totul, zicând Regelui: direct Regal)} fiu! Iar Regele i-a poruncit să fie el însuși... „și nu te-ai putut abține de la lacrimi ascultându-l. și ridicându-te și luându-l de mână, așezați-l „în locul împărătesc de la dreapta voastră”. . și cina cu „el. Iar Papa scrie despre el Regelui, „îi poruncește să fie onorat. . . Și Grișka dă manuscrisul că va accepta credința romană și iezuită. . Și toți Panov s-au dus la Lashevsky grad "într-o gazdă ... și Grișka le-a spus cuvintele" false, că există un țarevich direct, iar apoi în gazdă au venit "trădătorii Rusiei, copiii boierilor", şi au spus acelaşi lucru în gazdă. iar de la „gazdă” a fost luat la sine de Guvernatorul Sendomirului în „Sendomir, și a stat în casa lui mai bine de un an studiind erezia. . Yuri Mnishek a fost la Roma în „Mnissikh-ul latin” și a răsturnat Mnite – „gradul cerului”. . și amândoi erau (cu Grishkoy) rozshri-„gi și, prin urmare, au fost porecți Mnishek” !!

(217) Vezi colectate. Stat. Diploma II, pt. Scrisoarea a fost scrisă în limba poloneză cu traducere în rusă. Începutul este următorul: „Suntem Dmitri Iv., prin mila lui Dumnezeu țareviciul Marii Rusii, Ugletsky”, Dmitrovsky și alții, prinț din tribul strămoșilor săi și al tuturor statelor Moscovei, Suveran și Bunicul. Discutarea despre starea viitoare a „vieții noastre, nu numai după exemplul altor Monarhi și strămoșii noștri, ci și al tuturor creștinilor” care trăiesc - pentru contemplarea Domnului Dumnezeu a tuturor lucrurilor, Cel puternic, de la Care începutul și se termină în direct, iar soția și moartea se întâmplă de la El - „M-am văzut și m-am iubit, fiind în Regatul Poloniei, într-o casă a lui Chesh, o familie mare, o viață cinstită și devotată, un prieten” și un tovarăș (cu care Pentru ajutorul lui Dumnezeu, ți-aș petrece viața în har și iubire indispensabilă) Yasnvelmozhla Panna Marina de la Marea Cavalerie Mnishkovpa, Voevodenka Seydomyrskaya, Starostenka Lvovskaya, Sam-borskaya, Medenitskaya și așa mai departe, fiica lui Yasnvelmozh-“nago Pan Yuri Mnishk din Marele Sfârșit,

„Voievozii din Sendomirskago, Lvovskago, Samborskago”, Medenitskago și așa mai departe, Starosta Zhup Ruskih „Zhupnik” și așa mai departe. Voi jura... Din vistieria Moscovei noastre, voi da cel mai prețios klsinotov, ca precum și argintul sufrageriei la coaja ei... Dar va fi „soția noastră, prin păcat, nu va avea copii cu noi și comandă tapetul statului (Novgorod și Pskov) de la ea. Vicerege, „stăpânire și judecător, și ea va fi liberă pentru ei” slujitori ai moșiei și patrimoniului (acolo) „îți dă... și locuiește ea însăși cu noi; și

păstrează-ți preoții, cât are nevoie; păstrează fără gard evlavia Credinței ei romane, de parcă noi înșine, cu mila lui Dumnezeu, am acceptat această unire și vom începe să vânăm din greu pentru ca întreg Statul Moscova să fie adus într-o singură credință romană. Și că „Doamne ferește. , nu ne vom iubi discursurile din statele noastre și în anul nu vom face asta, altfel va fi liber ca Pan tatăl și „Panna Marina să divorțeze de mine, sau poate vor aștepta până la un alt an. Și acum îmi dau un record cu mâna mea, cu un sărut încrucișat. . . la gradul Svyatsky, la „La naiba, că voi păstra totul ferm pe acest dosar“ și aduc pe toți rușii la credința latină. Scris în Sambir, m. 25 mai zile, vara „ibo4“ Semnătură latină și rusă: Dmitr Ca-rewicz, țarul Dimitri. Sigiliu de ceară atașat. Pe revers: „Decret și asigurare” de Dimitrie; Țarul Moscovei, dat lui G. Mnishka, „Voievod de Sendomirsky /” I se atribuie imediat: „Vineri, cealaltă zi a Sărbătorii Adormirii Maicii Domnului”, P. D. M., vara 1668, acest manuscris a fost înaintat de către supraveghetorul șef al provinciei Lavrentiy Katchevich Sonoklesky pentru a fi inclus în Afacerile Starostvoi. Acceptat și înregistrat/'

(218) Vezi ibid., str. ib5. Se spune: „În timpurile veșnice i-am dat lui (Mnitka) și moștenitorului său Principatele Smolensk și Seversky.

Biblioteca „Runivers1”

a caror

„... cu orașe, castele, sate, supuși” de ambele sexe. . . Cealaltă jumătate a pământului Smolensk (părăsind castelul cu orașul Smolensk sub însuși G. Voevod) a fost prezentată și consemnată, ca „despre aceea, într-un privilegiu (privilegiu) special, este înfățișat, regilor Poloniei și Commonwealth,“ cu șase orașe în Principatul Nordului.” Sigiliu de ceară roșie în chivot.

(219) germani. carte. VI, 248, și Narushev. carte. IV, 259.

(220) Vezi Chronogra+s, unde se adaugă: „Și el“, Yakov, la execuție l-a numit rostriga, Grișka „Otrepiev /” Acest Lihaciov era, se pare, din rândul fugarilor care s-au refugiat în Lituania. Ziarele de stat îl menționează pe fiul boier Aeanas Cyxozoet, luat prizonier de către cazacii don; dar trebuie să fie o altă persoană. În Cronograf, totuși: „L-au numit pe Grișka „cei cinci frați ai prințului Hripunov”” (vezi mai sus, nota 207) Novgorod din Sversky) „Da, oamenii orășenilor din Kiev.” Hripunovii, care intraseră în domnie din Borisovo, nu l-a necăjit pe Fals Dmitri până la urcarea sa pe tron: Pretendiul era deja la Moscova când Sigismund i-a scris să le permită acestor frați să se întoarcă în Rusia (vezi. Diplomă de stat adunată II, 216).

(221) Vezi Arhiva Col. Străin Dosarul Răspunsurilor Ambasadorilor lui Sigismund la Moscova în 1608, unde se spune: „Înainte de asta, Dmitri al Moscovei a venit la Cracovia până la o duzină de oameni, Fiii Boierskylor, numiți după Ivan Boroshin și tovarăși”.

(22*) Vezi Afaceri Polsk. Nu. 26, l. 74 și Nikon. Ani.

(223) Vezi Răspunsurile zicerilor lui Sigismund (mai sus, nota 221). Căpeteniile au venit la Pretender la Cracovia.

(224) Vezi Nemtsev. carte. VI, a48. Este vorba despre cei doi Călugări care au slujit cu râvnă pe înșelatorul care este menționat în Răspunsurile Ambasadorilor lui Sigismund. Despre Leonid, vezi mai sus, notă. 2oi.

(22Ó) În Delakh Polsk. Nu. 26, l. 74 · „Lituanieni, popor lituanian, venind la Vel. Suveran al „Statului Niego”, au fost aduse scrisori de hoți, „în. orașe și orașe și pe drumuri foi de „metal hoților /” Acolo l. g8: „Anul trecut l-am trimis voievodului Cernigov, lui K. Mikh. Fed, din Lyubech Bătrânețe "Tomasz Cebrovskoy cu Cernigoveți cu Ivaș-" com fișa Korela despre acel făgaș de probleme, eu îl numesc "fiul suveranului". Da, în 112, sosirea Suveranului nostru în orașul ucrainean la „Monastyrevsky (Moravsk), din care a devenit primul farmec, Litvin Tomashko de la Bătrânul Ostrinsky, de la Mikh. Ratomsky, lui „Sotnik Streltsky lui Tretiak Kozlovsky, „și a adus o foaie de la același hoț din Roz.striga. .. „și după aceea au venit osh Michael și R. Isach-”ko Lyakh și Podolka Bilin și tovarăși, aproximativ treizeci de oameni, în instanță cu scrisori de recunoaștere despre „același hoț / *

(226) Vezi mai sus, despre nota. i8i. Vezi în continuare Narushev. 240.

(227) A se vedea mai sus, nota. 201,

(228) Vezi Bera.

(229) Ber scrie că Godunov, primind de pretutindeni vești despre imaginarul Dimitrie, însuși a început să se îndoiască de uciderea celui adevărat: a întrebat, a interogat și, în cele din urmă, s-a convins că un înșelător este numit cu acest nume. - La acea vreme, mulți dintre locuitorii Micii Rusii serveau ca cercetași pentru Boris: între lucrările Arhivei, se păstra o petiție a unui comerciant local despre recompensarea lui pentru vestea despre Pretendint.

(î5o) În mărturia trădătoarei Hrușciov (vezi Sobr. Gostsd. Gram. II, 178): „Despre mașina țarevicului, „howl a spus că a fost adusă la Moscova și locuiește la castel” (Kremlin) în casa fecioarei. mănăstire; că „patriarhului ei şi. Boris a călătorit, iar ea a fost în cartierul soților Borisov. ea se afla in manastirea „puternic cuprinsa /*

(231) Vezi mai sus și Nikon. Vtm. 60, unde se spune: „Același Smirnov i s-a poruncit (Țarului) să numere“, și i s-au luat vistierii palatului, iar comportamentul „l-a bătut în dreapta și a ucis până la moarte / * Ibid. 69:“ În același timp, gerul Smolensk a fost „Vove

povtriye ** (vezi mai sus): „avanposturi ale vieții de zi cu zi de-a lungul întregii granițe Smolensk. Boris, însă, a poruncit „mai presus de toate, întăriți-vă în somn și a adăugat la „Brânsk, ca să nu „meargă din Lituania și în Lituania.”**

(232) În mărturia lui Hrușciov către falsul Dmitri (Co-

tărâţe. G. G. II, 174): „Am auzit asta în mod public“ Boris a vorbit despre mila țarului tău. Venedikt, mai târziu - „porecla Treimii Mănăstirii Serghie și Yaroslavets“ un om Posatian, Stepanko un făcător de icoane cu tovarăși și ei înaintea mea, Patriarhul Iov, la „Catedrala sfințită” în cauză a spus: Piren a spus ** (vezi mai sus, nota 199)
. . "Viena-

Dictatorul a spus că a fugit la Kiev de la „Smolensk și a fost în Mănăstirea Pechersk și „l-a văzut pe hoțul Grișka în Cernți. Și după aceea, hoțul s-a lipit de Lutarem (Luther-„rans”) și a învățat să fure de la Zaporizhzhya Cherkasy: în Cerntsy, mâncați carne; și venedict a denunțat acel suferind și l-a informat pe Pe-, Starețul Chersky și Starețul trimis pe x' Koza-rum despre acel hoț imashi al Bătrânilor și „slujitorilor Pechersk, și eró Benedict; și apoi hoțul s-a îngropat și s-a dus la prințul Adam Vishnevetsky și, conform învățăturii Sotonin din Prinții Vișnevețki, prin intenție și prin decret regal, el a predat „au fost numit prințul Dmitry. Și Ste * o icoană-

„O poreclă în interogatoriu spunea: a călătorit la Kiev“ pentru a face schimb de imagini și a locuit la Kiev timp de un an și trei săptămâni și l-a văzut pe Grișka la Kiev în Cherptsakh și a fost cu prințul Va-,, puterea lui Ostrogsky. în Pechersky și în Nikolsky m. în Dyakonakh și la magazinul său a venit „cu Zaporizhzhya Cherkasy / *

(255) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. 65 și 139, unde se indică faptul că Smirnoy a călătorit la nobilii regali în 1604.

(d54) Въ Colectat. CD de stat. Gram. II, 175: „i6o4 „Sept. 5" (conform noului stil) "ambasadorii Don Kozakovs au venit la țarevici, declarând, ca și înainte, că armata lor era în go-"puvnosip și loialitate față de țarevici. iar captivul, Petru Hrușciov, nobilul nobil Borisov, „L-au dat țareviciului / * și așa mai departe. Despre timpul campaniei False Dimi-triev, vezi ibid., țări. 167, Notă de zi a căii lui Samozvantsev, în care numerele sunt indicate în conformitate cu stilul nou.

(d55) În mărturia lui Hrușciov {Colectat. G. G. P, 174): „L-au întrebat ce s-a auzit despre țarevici acolo (la Moscova)? speră într-un fel de război cu el - „ska ** (aceasta este o traducere proastă din poloneză)“ și și-a amintit Boris ceva despre el? Hrușciov a spus: „Nu pot face un mesaj perfect, pentru că” eram într-un castel din Vasilgorod, departe de Moscova, și am fost chemat de acolo, am trăit doar 5 zile la Moscova. . Când am fost la Moscova, doar „” am auzit că există un țarevic în Lituania, dar „nu speră să aibă armata lui în Principatul Sversky ^ a auzit asta, că public Boris” a spus despre Grația voastră Regală (deși Eu însumi „în plus, nu eram”, că nu era țarevici și am

întrebat oamenii dacă îi țin partea? La asta nu au spus nimic. . . Voievodul lui Pupivlskaya „i-a spus (Hruşciov) că în Putivl şi în diferite locuri au apărut scrisori anonime de la ţarevici, care, atunci când au fost citite, apoi“ oamenii au avut mare dragoste pentru ţarevici: despre „ceea ce i s-a raportat lui Boris şi a întrebat Voevoda,

„pentru a putea fi eliberat de ordinul său... „La plecarea sa de la Moscova la Don, s-a îmbătat (Hruşciov) cu hetmanii P. Sheremetev şi M. Saltykov. și l-au rugat la locul lor, „unul la prânz, celălalt la cină” și acolo „Hrșciov, luându-l de o parte, l-a pomenit pe țarevici, spunându-i despre ce era Donsk. Cazaci „se poruncește să vorbească. Şeremetev, ridicând din umeri, a spus: nu ştim nimic. ... A spus despre spioni: a auzit că noul cancelar „Vlasyev, că negustorii au fost trimiși în Lituania pentru a fi” trebuia să conducă. . . Despre starea de sănătate a lui Borisov, el „a spus că era adesea bolnav și că timp de câteva săptămâni nu a ieșit și și-a târât piciorul, fiind paralizat de un lichen” (probabil gută). „Despre fiul lui Borisov, țareviciul a întrebat: „Vrea Boris să-l facă moștenitorul lui? „Răspuns: încă nu a anunțat, totuși, să știe că” intenționează, din cauza tuturor chestiunilor importante, „folosește, ține mereu cu el și așa” atrage oamenii la el, că oricine își cere fiul, fără dificultate, primește . Despre „moartea celor doi maeștri principali, tu. Smirnov" (vezi mai sus, nota 231) "și Menshago Bulgakov", între care unul a fost ucis în închisoare și celălalt s-a înecat, au spus că "ei, fiind la banchetul lor, au băut pentru sănătatea țareviciului... Bulgakov a fost condamnat la înecându-se când el (Hruşcho-,,va) a fost condamnat la înec, dar „nu a fost încă ruinat. Despre mesagerul Otrepiev a spus că nu fusese trimis în Lituania cu el; totuşi, în marea dragoste a lui Boris care se întâmplă în acele camere. , unde doar domnii nobili au voie să intre. Din aceasta este lesne de înțeles cât de corect a fost însușit acel mesager de către socratul „Țareviciului”: căci dacă ar fi așa, atunci „nu ar avea un asemenea acces la Boris”. , și cu atât mai mult", ca de obicei Moscova, cu tot "Am fost dezrădăcinat de mama" (aceasta nu sunt probabil cuvintele lui Hrușciov, ci ale polonezului care a scris interogatoriile)... Boris a ucis-o, din acest motiv, „se crede că este atât a lui, cât și a fiului lui

„Nu ai vrut să-l binecuvântezi pentru statulitate, spunând că i-am jurat soțului meu”, iar eu mă supun fratelui său Dimitrie, ca suveran al meu și al parohiei tale, și nu tu, copiatorul a confiscat ilegal statul. . . . pentru „Țareviciul este găsit în viață /”

(236) Au fost execuții, dar după (vezi Cronografe).

(237) Vezi Dela Polsk. Bío. 26, l. 64 pe ob., 75 și 77. Scrie: „Regele și tigăile au cumpărat (pentru“ Rusia) Kazy-Girey al țarului... și i-au scris „cu un mesager cu Onton Cherkatenmiom despre trandafiri

-" despre Grishka, care, parcă în .Lituania țarevich „Dmigprey, iar Jigimont Regele îl lasă să plece" în pământul nostru Suveran (Boris) prin război, astfel încât „Crimeea i-a dat ajutor. . . iar Kazy-Girey a trimis lui Zhigimonsh răspunsul Mesagerului „SeFvrkazy".

I-au scris Boris și Ogarev lui Sigismund, așa cum au spus ambasadorii lituanieni în Răspunsurile către boierii din Moscova (vezi mai sus, nota 221), că dacă Razstriga ar fi într-adevăr fiul lui Ioan Dimitrie, atunci tot nu ar avea dreptul la coroana, fiind fiu nelegitim, de la a șasea sau a șaptea soție? Îndoielnic.

(258) Vb Narushev. carte. IV, notă. 28, într-o scrisoare a lui Tarpovsky, Castellan Sendomiersky, către N. Oles-yaitsky, Kastel. Radomsky, scris din Sshob-nitsa din 2i Cenni. 1613: Alesai y chcieli Boga osau-kac, ze iakoby privato consilio iz swey woli, a nie de consensi! Regio.

(239) În Polsk. Delakh nr. 26, l. 79: „Iev Pa-"prearh și Mitropolit, și Arhiepiscop. și Episcopii „... trimis la cea mai înaltă Rada Koruna poloneză „și Grand. Principatele Lituaniei, către Artsybiskup și „Biskup" și către întregul Cip Spiritual cu „scrisori ale Mesagerului lor, Ondrey Bunakov ^" și așa mai departe. Acolo, l. Editat: „Patriarhul Iev a trimis „la Kiev guvernatorului lui K. Vasily Ostrozhsky" cu o scrisoare a fiului lui Boyarsky, Ooonasya Palchi-T. XI, 6

Biblioteca „Runivers1"

„2

„kova" și așa mai departe. În Răspunsurile ambasadorilor lituanieni, se spune că Bunakov din Vilna știa deja despre moartea țarului Boris.

(24-0) Vezi Violated, vol. IV, 240 și Nemțev. carte. VI, 2+9. Wassenberg crede că Pretenderul are 10.000 de oameni, Kobzhytsky ιό, ooo, Ber 8ooo, alții boooo și Paerle iioq călăreți lituanieni, 5oopshikh războinici și 2000 Kozakov. Eseul scris de mână al ultimului, care a fost în Rusia sub Fals Dmitry, îl am din biblioteca contelui E. S. Nikolai Petrovici Rumyantsev. Titlu: Besebreibung der Moscovittischen Bayse, welche ich Hans Georg Peyerle von Augsburg mit Herrn Andreasen Nathan und Matheo Bernhardt Marelichen déni jûngern d. 19 Martií lôotí von Cracau aus angefangen, und was wir warhaffiiges Îehort, gesehen und erfahren, alies aufs kürzest besebri-en, bis zur unsereny Gottlob, wider daher Ankunft d.

Decembris 15, Anno 1608.

Iezuiții, care erau alături de falsul Dimitrie, se numeau Nikolai Cernikovsky și Andrey Lavitsky (vezi Grevenbruch. 14)

(¿4i) 26 oct. conform nov. Stil: vezi nota zilnică în colectat. CD de stat. Gram. II, ib8 și Paerle.

(242) Vъ Rozryadn. Cartea: „Kak Grishka Opr. au venit în nord din Lituania în toamnă, iar împotriva hoțului Grișka au fost trimiși la Putivl Mikh. Mich. „Saltykov, și cu el Siege Voyevoda K. Vas. „Mikh.

fiul lui Mosalskaya-Rubets ... la Cernigov „Boyarin K. Nikita Roman. Trubetskoy, da Okol — „nimeni nu este Petr Fed. Bosmanov, da Golova Andrey „Mat. fiul lui Voeikov. . Țarul a ordonat să fie împotriva Rostriga în Bryansk pe trei regimente: într-un mare K. Dm. IV. Shuisky; da K. Mich. unitate Ka-“shinuu în Iv avansat. IV. Godunov și K. Mikh. ,,Samson. Tureninuu în santinelă Boyarin Mikh. „Gleb. Saltykov și K. Fed. Zvenigorodsky.”

(¿43) Vezi Cronografe și Lubensk. Op, Posth. 5o.

(244) În „Delah Polsk. Nu. 26, l. 94 . ,, Pan Radnoy, Iuri Sendomirskon, călcându-se pe Sevriukov, le-au spus sub jurământ că acel hoț este murdar, țareviciul meu. Iar Regele (l. 76) și Pans Rada „vreau să-i stea cu toată Polonia și Li iti-“urlă. II în nord, țăranii din Sevryuka sunt pro-“sine, uitând de Dumnezeu și încredințându-și sufletele Voievodului Sendo-“mirsky / * și așa mai departe.

(240) Vezi mai sus, str. 120.

(246) Vezi Arhiva K. II. E. Răspunsurile ambasadorilor lituanieni în același an și cronografe.

(247) Vezi Cronografe și nota de zi în Sobr. G. G. II, 167 și urm.

(248) 2 oct. : Vezi Day Note și Lish Answers. Poslov. În Moravsk (în Monastyrevskoye, după Rozryadn. Book, sau, conform Desenului Mare, în Muromsk, 60 de verste osh Chernigov), Boris Lodygin și Elizarey Bezobrazov erau la conducere. Paerle spune că falsul Dimitrie l-a lăsat pe ιΰο Lyakhov acolo pentru a păstra cetatea.

(249) Paerle scrie că Fals Dmitry a trimis 2000 de Kozakov la Cernigov și că orașul a vrut să i se predea imediat, dar că guvernatorii cu arcași de la Grădina Zoologică și cu 20 de tunuri s-au închis în cetate; că locuitorii s-au unit cu cazacii, i-au forțat pe Sshreltsev să deschidă cetatea și i-au predat Pretensitorului Voevod legat; că, în numele său, Lyakh Buchinsky a ocupat Cernigov în noiembrie nov. stil. Vezi și Petsgrva 298 și Nemtsev. ky. VI, 2oO. În Nota de zi a campaniei False Dimipyri: „28 octombrie. (New St.) în același loc (în Shlyakhetskaya). „Trimis de la Moravsk cu declarație de credință. 29 oct. la Polchov. Moscova „au venit oamenii, predându-se cetățeniei, iar acolo guvernatorii” au fost dăruți. — Trei oct. Moravsk: castelul a fost dat. - ,; 1 și 2 noiembrie în tabără. Fiul boier mi-a spus „despre pauză. Spionul este prins. 3 Moscova. oamenii veneau călare. 4 Cernigov a cedat, δ Cerni-

„Carna de vită a fost aleasă.... pe 4 noiembrie în tabăra de peste râul „Porcul”.

(25o) Tatăl său a fost Kraichy Fedor, iar bunicul boier Alexei Danilovici: vezi T. IX, ibg.

(d5i) Vezi mai sus, nota. 242 și Rozryadn. Carte, unde se adaugă: „Da, în Orașul Nou Seversk. au fost - „Voevoda Alexis Rom. Pleshcheev și K. Fed. Andr. „Zveiigorodskaya, da K. Yak. Boryashinsky, da El este „Drey Voeikov, da Blizarey Bartenev”.

(262) Paerle: „Basmanov a luat toți locuitorii la cetatea sa și a trimis 200 de Șrulțev” să ardă orașul. . . Dimitri "(Paerle a considerat că Razstriga este un adevărat țarevich)" sa oprit la 4 mile de Novgorod și a trimis acolo Buchinsk cu 200 de cazaci. Buchinsky însuși - doisprezece "a venit la ei și a spus" (gluma descrie negocierile) . . „Buchinskiy este situat spa-

„nom pe munte, de unde putea vedea ce se întâmplă” în cetate, iar el însuși a mers la o întâlnire cu Di-mipriy, care s-a consultat cu guvernatorul Saint-Domir și cu alții: au hotărât o altă „zi te-ai apropia de oraș și ai început pepidi-„schѣ” (aici din nou negocieri prin nobilii polonezi și ruși)... „Dimitry a ordonat săi” să ia orașul cu asalt, dar au fost respinși: au ucis „atunci 0 oameni A durat vreo trei săptămâni” (mult mai puțin: vezi mai jos). „Polezii erau angajați în fabricarea unei substanțe combustibile; dar dușmanul „a aflat despre asta și când s-au apropiat de cetate cu foc în noaptea întunecată ca să o cheme, a început un foc groaznic: o sută de oameni” s-au întins pe loc. Lyakhii s-au întors în lagăr cu „descurajare, iar a doua zi deja voiau să fugă:” apoi, din fericire pentru Dimitri, a apărut un mesager cu „vestea că i se dă Putivl.” S-a adus scrisoarea Papels. .. 21. N. lângă Novo-"gorodok. 24. N. trăgând sub castel" (atac) "28 ... N. din Subosha duminică prin

„tragerea toată noaptea” (încercarea nereușită de a da foc cetății). ‚Au sosit Pușivlyanii, anunțând popmania Voyevod. 2g N. Au fost aduși guvernanții de la Putivl. poimat „nii zoo Sshreltsev din Moscova și decembrie Pupii -” vlans a dat capul Streltsy si cu Secolele.

Iată cea mai de încredere știre - și iată fabula Cronografului: Dregătorii și cetățenii, făcând o viclenie: „au început să-l bată cu fruntea și să-i ceară milă în“ vin, parcă, necunoscându-l, împotriva lui: acum te voi cunoaște pe tine, născut Go-, domnul meu. . acum vom deschide orașul și ne vom întâlni cu onoare. El a mai poruncit să înceteze „de a bate grindina. Au pregătit în secret tunuri și au scârțâit. . și deschide orașul. Ei (Grish-„războinici kina) au mers îndeaproape, iar când erau în viața de zi cu zi, cetățenii au început să bată armata lui de“ tot timpul, iar el a fost ucis ca 4 ° θ ° ··- Grishka „plin de rușine și mânie, și le-am poruncit să se apropie de oraș, „să se apropie și nimic nu va reuși”.

(d53) Vezi Nikon. Lt. 6i. Petreus spune că nobilul demnitar, tu. Mich. Mosalsky, a fost trimis de la țar în armată cu 80.000 de taleri (vezi mai jos, nota 256), dar i-a adus Pretenditorului, care l-a întâlnit

pentru asta cu muzică și l-a făcut mareșal al său. Știrile Cronicarului nostru sunt la zi. În Nota Zilei: „4 decembrie” (conform stilului nostru pe 25 noiembrie) „Ryl-,,chane a sosit, anunțând că Rylsk a cedat și” Voievozi au fost prinși. , și doi Voievozi au fost aduși... Pe Dec.” s-au primit vești despre sarcina de la Kursk și au fost aduși 5 „voievozi din Rîlsk și 2 din volosta Komarnitskaya”. „... În decembrie s-a primit vestea că volosta din Kromy a cedat”. Grevenbrukh scrie că Oskol, Voluyka, Voronezh, Borisov, Belgorod, Yelets și Livny s-au predat lui False Dmitry deja după atacul nereușit al voievozilor țarului la Rylsk (vezi mai jos); dar în-

Cronicile liniștite vorbesc la un moment dat despre trădarea tuturor orașelor: ceea ce este în concordanță cu mesajul lui Paerle și cu împrejurările.

(254) A se vedea mai sus, nota. 201, şi Grevenbruch, care scrie (în locul lui Grishka Otrepiev): Hinsko Oiiopeion. De-Thou anunță și el vestea.

(d55) Vezi, Paerle.

(256) Vezi Nemtsev. carte. VI, 255, 254, unde se spune că falsul Dmitri i-a întâlnit pe acești negustori cu vistierie pe drumul de la Cernigov la Novgorod Seversky. Vezi mai sus, nota 255,

(g5y) Notă în ziua: „7 decembrie. transmis de la „castelul (Novgorodsk.) 8o Moskvityan și” Dec. noi (Razstriga și Mniszek) am început să tragem din „tunuri mari” (aduse, după cum scrie Paerle, din diferite orașe, care s-au predat lui False Dmitry). . .- „i4 Dec. al nostru, armata l-a bătut pe yuo „om moscoviți”. . 24 dec. „Omul” Moscovei a intrat în castel. 25 dec. ai noştri i-au bătut pe moscoviţii veniţi la castel / * Pentru un armistiţiu vezi Paerle. Basmanov l-a lăsat pe Otrepiev să simtă că veștile despre Moscova îi vor fi, fără îndoială, favorabile pentru el (Pretendentul).

(258) Vezi mai sus, str. 120

(259) A se vedea T. X, pp. i5o. A se vedea în continuare Rozryadn, Kn,

(260) A se vedea T. X, pp. 142. Uglichienii au fost exilați, după cum se știe, la Pedim,

(261) Vezi Cronografe,

(262) În scrisoarea Patriarhului Dov către Arhimandritul Mănăstirii Solevychegodsk: „Noi și întreaga lume știm cu adevărat că K. Dmitry „Iv. a murit în Uglich în 99, adică acum „4 ani, iar acum zace în Uglich, în Biserica Catedralei, iar la înmormântarea lui a fost mama lui și

° M despre?

„Prințul Dmitry din morți se ridică deasupra învierii comune și a Judecății de Apoi? „Regele Zhpgimonsh și Pans Radnye fac asta“, dorind ca ținuturile nordice · orașe să ajungă în Lituania: pentru acel suferind l-au numit prințul Dmi-“gpriem / * Despre lipsa de conștiință a lui Shuisky, vezi T. X, țări. i58,

(265) În Chronogra + ѣ: „Oamenii nu cred despre aceasta, nici Patriarhului, nici lui K. Vas. IV. Shuisky, „verbul: aceste cuvinte sunt rostite conform învățăturii lui Borisov. . Dacă nu e treaba Boris să spună, ce altceva poate face? Își imaginează că l-a ucis și astăzi (Demetrius), dar în el a fost un loc în uciderea „a fost /*

(26.$) În scrisoarea lui Iov către Arhim. Solevychegodsk. Locuință: „Rostrig Grishka. . . şi „sfetnicii şi trădătorii suverani” ai hoţilor săi .... „şi dinainte cine va învăţa să se lase sedus de aceasta, şi el” crede, conciliar şi la nivel naţional (noi) blestemaţi şi înaintea blestemului ordonat. Gostsd. Grals II. , i64, și în Codul de legi Tașișciov 255): „Țarul și V.K.,,. cu Patriarhul... și cu fiul său, nobil, țarevich, consacrat cu toate. Catedrala... „și cu toată Sigklitul lui Regal, văzând” Dumnezeu este asupra noastră, pentru păcatele noastre, un ban drept, ca un hoț cunoscut tuturor. . el s-a numit Tsarevich, care, după cum știe toată lumea, a murit în Uglich prin aventură} și acest răutăcios „sanctuarul leului al sării regelui Lyatskagr și Lishovskogo”. deşi fură Regatul Moscovei. şi pravoslavn. Hristos. Exterminați credința și introduceți-l pe blestemat Papezhskaya, prin porunca lui pretutindeni în „bisericile sfinților și în piețe să blesteme / * Data a fost stabilită la 12 iunie i6o4; dar aceasta este o greșeală clară: despre Razstriga se spune tușul: „Am venit în“ orașele noastre ucrainene cu trupe mari **—și Razstriga a venit în octombrie 6o4 Și stilul mi se pare foarte neobișnuit pentru vremea aceea. Nu contest autenticitatea istorică a Verdictului cerq, dar nu garantez pentru aceasta.

(265) Vezi T. VIP, 265. În Sentința Sinodului (în Tatishchev. Sudebnik 2.54 - 258): „Trupele noastre“ sărăcirea, o, ispita unui hoț, „s-au predat lui; mulţi cazaci, au uitat să ne sărute cu crucea, ne-au trădat; alții, de la o „întărire” îndelungată, au fost epuizați, epuizați și „împrăștiați” în casele lor, și astfel urlând răul nostru s-a diminuat; mulți oameni, având o moșie mare și „patrie, dar nu slujesc serviciul. . si traiesc in

„acasă, fără griji pentru moartea Împărăției și a Sfintei „Biserici. În primul rând, nu doar Sfinții și „mănăstirile s-au întâmplat, dar înșiși Bătrânii, Preoții și Diaconii în invazia celor răi în mulțime au ieșit la război. . . Noi nu voshopiѣ-“hom ... dar a poruncit, da, toți Papiarshi, Mi-“gpropolichs, Arhiepiscopi și Episcopi și Mona-“ < slujitori, câți dintre ei sunt apți, în curând „adunați cu arme și provizii, du-te la Kaluga „Boierilor și Voevodelor noștri, K. Fed. IV. „Mstislavsky cu tovarăși.” * Mai departe: „Țarul Ioan” Tu. i-a instruit

pe toți de la săraci și de la părinți „din o sută de sferturi să îmbrace un războinic un bărbat” destul de bun; dacă are atât de multe nume și părinți, dar el însuși nu merge la război de dragul vinovăției, deși bătrânețea sau boală sau un iobag din două sute de sferturi cu un „cal, cu armură plină și o rezervă, la care” orașul i se va ordona să meargă unde. pt. doi ani, iar lacheii "nu trimit. Și" care văduve sunt soți, și copii "pariți mici sunt uciși în război, sau sunt ținuți captivi, altfel nu vor fi trimiși doi ani. Și care au moșii și tații, dar ei înșiși sau copiii lor nu sunt în armată, iar lacheii nu sunt în „slush ... castraveți, și uh, din câte sferturi din serviciu vor fi, doar luați sferturi” și dați-le. la cei fără pământ și mic-așezați, pe care „le slujesc, Copiii Boierilor și alți funcționari ai poporului.

Și care Mitropoliți, Arhiepiscopi și Episcopi

nu vor fi trimise „osprători sau mănăstiri de iobagi apți pentru serviciu”. . si corect pentru acei oameni... . „pentru fiecare persoană... conform lui Rublev și slujitorii „celor care îi scriu lui Streltsy fără milă. Iar dacă „pe cine Mitropolit, Arhiepiscop. iar Episcopul, sau mănăstirea, numai că nu sunt slujitori ai statului, câte sferturi sunt în urma lui, și din acelea. periați o grivnă pentru un sfert și dați acei bani „oamenilor care servesc, dacă există război; dar nu există război, „alţi oameni şi banii nu sunt lupte". În Rozryadn. Cartea: „a trimis ţarul" (toamna 1604) dat special/'

(266) Margeret (p4), care el însuși era atunci în armata Borisov, spune că aceasta era compusă din 4o, θoo sau óo, ooo războinici. Alții (Kobzhytsky, Lubensky Z7 și Paerle) vorbesc despre 6o, oooh. Ber scrie: „Țarul a trimis mesageri peste tot cu un decret să fie toți prinți, boieri, strelți, străini până la 28 octombrie” la Moscova, de teamă să nu-și piardă numele și „viața însăși în caz de neascultare”. Au trimis „alți și terți mesageri” cu aceeași ordine. În timpul lunii, peste o sută de mii s-au adunat, țarul a ordonat să meargă cu K. Mstislavsky la Novgorod Sversky, unde au fost alungați din sate și alți militari. Cine nu asculta, „shaleya”, i s-a luat moșia; alţii erau închişi sau biciuiţi cu bici, încât nu le mai rămânea un loc întreg pe spate. Aceste „măsuri i-au forțat pe toți să se alăture armatei, care” în apropierea zilei lui Martin consta aproape din „2oo, oooh man”.

(267) Historia Belli Sveco a lui Widekind - Moscovitici decennalis, cap. X, l. 20.

(268) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. 76. În Nota de zi (Coll. G. G. II, 171): „25 (g5) Dec. o scrisoare a fost adusă de la armata lui Borisov: „în consecință, aceasta a fost scrisă chiar de Mnishk. Ibid: „26 decembrie a văzut trei sori.

„de la noi, ai noștri împușcați cu ei. „Doi boieri au fost transferați de la ei” (în originalul D> vay Boyarow).

(269) A se vedea mai sus, nota. 2.4.0.

(270) Vezi Paerle. Falsul Dmitri a spus: „Pe...

Am zburat o oră, o, însoțitorii mei buni și credincioși! . ceasul la care Domnul îmi va hotărî

,/iryu cu Boris! . . Să fim liniștiți: căci Atotputernicul este drept: M-a mântuit ca prin minune, ca să-l executați pe ticălos. . Nu vă temeți de mulțimea dușmanilor: ei câștigă prin curaj și virtute, și nu prin cifre, așa cum mărturisește „Istoria”. . . Împărăția va fi pentru mine și slavă vouă

„wa, cea mai bună răsplată a virtuții în această viață mizerabilă.” Acesta este ideea; discursul este pronunțat și nu foarte coerent. Este probabil ca Paerle să-l fi scris lui Fals Demetrius.

(271) Histoire de J. A. de Thon, voi. i35, pagina 4.9,

(272) În descrierea bătăliei îl urmăresc pe Margeret (gi5, ig4). En escarmouchant, scrie el, il vint trois compagnies Polon, charger un des bataillons si furieusement, que le dit bataillon se vint fondre sur l'aile droite, et ainsi sur le corps de l'armée, avec tel desordre, etc. Vezi și Bera. Pe aripa stângă se aflau guvernatorii Okolnichy Vas. Petru. Morozov și K. Luka Osip. Shcherbatoy, la mijloc cu Mstislavsky. K. Andrey Andr. Telyashevsky, în fața regimentului Boier K. Vas. Tu. Golitsyn și Mikh. Ch. Saltykov, în santinelă Okolnichiy Iv. IV. Godunov și Kn. Michael Samsa. Tourenin. În Cronograf: „Oricand” au venit (voievozii din Borisov), iar orașul (Novgorod „Seversk”) ajută, iar armata converge cu armata, trăgând din scârțâituri și din arcurile atâtor... și acolo a fost măreția. ca „și pe Don la V.K. Dmitry Iv. cu Mamaem; acea luptă este plină de groază și uimire. El este și „Grishka cu viclenie pentru bătălia băiatului: militar

„oamenii și caii lor în piei de urs și de oaie, caii din paradisul lui Borisov sunt „neliniștiți”, sunt în dezordine pe care călăreții „au bătut, așa că armata lui Boris a fost confuză și a obținut chiar steagul și semnul Voevodsky, și „mulți nenumărați oameni padosha. iar samago K. „θ. I. Mstislavsky green” ranish. . iar războinicii „Borisov a fugit, sunt la nouă mile depărtare” și mai mult decât cel actual: cadavrul unei ființe umane este ca o „pădure de stricăciune și ca un pod de 9 mile va ajuta; dacă nu ar fi venit noaptea, ar fi existat un mic spa "" "strat." Vezi și Nikon. Ani. În Nota de zi: „Fericiți, prin harul lui Dumnezeu, bătălia cu „armata lui Borisov și bătuți la Dooo man-$, secol.” Același număr înseamnă și Paerle: Peshchrej IPOLKO 2000.

(275) Vezi Petreya 299. El spune că șeful a șase sute de străini, căpitanul suedez, Lorenz Bigge, l-a ajutat pe Basmanov.

(274) Margeret: Oa eust dit que les Russes n-avoient point de bras pour frapper. El mai spune că au trimis mai mulți prizonieri la Moscova, și printre ei și un căpitan al cavaleriei poloneze, pe nume Domarasqui,

(276) În nota zilnică*. „Genv. d (conform Noului Stil) „trupele din Zaporojie au venit pe 4. < £ Paerle scrie că au venit 12.000 dintre ei (în Povestea lui Grishka Otrepyev chiar și Zo, ooo); călăreți 8ooo și pe jos 4θoo> cu > 4 tunuri} că falsul Dmitri a ieșit în întâmpinarea lor și, în general, sfaturi despre „a trăit să lupte imediat cu armata lui Borisov, care stătea la o milă de Novgorod; dar că mesagerul Regal a adus apoi decretul lui Sigismund tuturor polonezilor, vei părăsi Pretendiul, în îndeplinirea cererii lui Boris prin Ogarev (vezi mai sus, nota 257). În Nota de zi nu se menționează mesagerul I4rolevskiy,

Armata lui Borisovo s-a retras din Novgorod în ordine, după cum scriu unii (vezi Lubensk, 5i și Narushev. Cartea ¡V, 242), pe care falsul Dmitri a anunțat-o.

în postul său despre sosirea imediată a lui Khodkevich din Livonia cu mare forță: „a auzit exclamații vesele, sunete de trâmbițe, trage de tunuri - și Voievozii Moscovei otshu-“ sau mai departe.

(276) Paerle spune că și aceștia au părăsit Pretendiul, dar s-au întors la el în a treia zi. Polonezii, dacă-l credem pe Petreus, au ieșit din supărare pe Pretendiul, care nu le-a dat nimic din vistieria hoților de la Mosalsky (vezi mai sus, nota 255), împărțind totul cazacilor. În Delakh Polsk. Nu. 27, l. 92: „Voievodul de Sendomirsky a descris de“ acel hoț însuși după ce a avut o luptă „cu boierii și a plecat să-l ajute pe acel hoț, și nu“ pentru comanda regală) ci Starosta Ostr. „Mikh. Vatom'koy și Tishkevich și Rotmistrs au rămas.Conform Notei zilnice (Coll. G. G. II, 172), False Dmitri și Mnishek s-au retras împreună din Novgorod Seversk. 12 Genv. si a petrecut noaptea in Nir-zeu, i3 in padure langa vreun sat, peste mlastina de langa sat, unde s-a dat alarma) i5Genv. a stat deasupra lacului, iar Mnishek s-a despărțit de Fals Dmitry: primul cu al lui a mers la Sambir, iar ultimul la Sevsk: vezi manuscrisele. Povestea lui Irishka Otrepiev. În altă ordine de idei, este numit aici, în locul închisorii din Sevsk, Chemlinsky: vezi Rostov și Nikon. Vară; vezi şi Margeret 114. Paerle spune următoarele: „Neştiind unde plecaseră voievozii Borisov, Falsul Dmitri a trimis 500 de Kozakov de la Sevsk să-i recunoască: ѣ- „având în vedere că nu departe de acolo, în sat, sunt „până la patru mii dintre ei și în tabăra de lângă Nova”, orașul Seversk. nu mai puțin de o sută treizeci de mii. „Falsul Dimitry a trimis 120 de Lyakhov la cazaci: „au spulberat 400 de moscoviți pe cap în copac - „n. „ ѣtila „ih” și au distrus) au căzut la fața locului 4000. Guvernatorii lui Borisov s-au protejat de groază cu praștii. În prima zi au trimis călăreți iaoeo la recunoaștere

„Despre inamic: armata falsului Dimishriev a luptat „cu ei până noaptea; a ucis moscoviți din grădina zoologică și a luat „yuo

prizonieri; iar moscoviții aveau un singur „beat și nespus de veseli”. Acest captiv, „nick, a cerut vin, a fost torturat și spânzurat” pe un copac /*

(277) În Ordinele ifío5 ale anului (vezi Arhiva Col. In. Portofelele lui Del Miller, No VI): , Dec. în 21 „Novagorodka Seversky a avut o aventură cu Rostri-goya. . și K. Fed. IV. rănit la cap în multe locuri; iar Suveranul și-a trimis Chashnikul, „Mikita Dm. Velyaminov-Zernov, cu un discurs, cu J, un cuvânt plin de har; iar în discursul el scrie spune - „tpi Boyarin, K. θ. I. Mstislavsky: Suveranul „Țar. . și fiul său. . ți-au ordonat să lovești cu satul... și să spui: zvonul a ajuns la tine, ai avut o sută cu infractorii încrucișați, poporul lituanian, și cu Rostrigou a fost. . și te-ai rănit. . „Dar Boyarin este al nostru, K. Dm. IV. Shuiskaya din mărfurile „shchi, nu ne-au scris despre tal. . Iar tu, amintindu-ți de sărutarea crucii, ți-ai dat sângele pentru Dumnezeu și Pree. Maica Domnului, și pentru condus. Făcători de minuni și pentru Sfânta Biserică a lui Dumnezeu și pentru toți creștinii ortodocși; si chiar daca Dumnezeu va acorda, iti vei incheia serviciul si vei vedea chipul Mantuitorului si Pree. Maica Domnului, și condus. Chudotvortsev și topoarele țarului nostru, „și vă vom onora cu marele nostru salariu”, nu aveți nimic în minte. Da, Suveranul favorizează „pe tine și l-a trimis cu mine pe Dokhtur Egan la tine” și pe Optokar Peter și Lavrinov. . . . Spune „Boyaram, K. Dm. IV. Șuisky și tovarășii săi: „Tarul Suveran... și fiul său ți-au poruncit să te înclini-”nitsa... și ți-a poruncit să spui: „nu ne-ai scris nouă, cu care am căutat afacerea ta” (2i dec.), și nu faci mare lucru, iar axul „ar dori să ne scrie despre asta în grabă. . . Velya-“minova, după ce a adunat nobilii și copiii boierilor și „tot felul de oameni militari, întreabă de la suveran și de la țarevich despre sănătate... (și spune):“ Țarul suveran și fiul său. . te favorizează, iar ea „a fost întrebată de sănătatea ta.... Genv. în ziua în care Suveranul a trimis pe B. și pe Voevodă, K. V. I. Shui-

„Este greu, dar i-a ordonat să fie într-un regiment mare cu * }, un fost guvernator.”

(278) Adică o sută de mii de ruble de argint curente: vezi Bera. W Nikon. Ani. iar în altele: „Dregătorilor, K. Nikita Fom. Trubetskoy „da П. θ. Basmanov, la Moscova, mare onoare (Țar) „recompensă; Petru, în special K. Nikita, s-a plâns: „nu se așteaptă același lucru de la el că se dă peste“ Regina Sa și peste copii.

(279) Vezi Nikon. Lit., Razryadn. Cărți și Marge* reta 114, nr.

(280) Margerepg: L'armée dé Boris (formată din patruzeci sau cincizeci de mii) se renforçoit tous les joursj dar nu spune că a devenit de trei sau patru ori mai puternică: cât de departe de două sute de mii de Berov și Petreev! - Dobry-nichi acum Dobryn sau Dobrun. Paerle scrie că Pretendentul, după ce a aflat despre abordarea guvernatorilor din Borisov, a discutat cu oficialii săi ce să facă: de teamă să nu fie înghesuit în Sevsk, să nu piardă toate proviziile și

comunicațiile cu orașele care i-au luat partea lui False Dimipiriev, ei hotărât să-l întâlnesc yatel.

(281) Vezi Margereta nr.

(282) Paerle: die hatten über ire Küstungen weisse hemmter, damit sie von den andern Musscovittern er-kliant mogten werden. TaMb următoarele circumstanțe:, „Dmitri fals a întâlnit óooo ruși, „a intrat într-o afacere fierbinte cu ei, a ucis iooo om , a luat în robie doi Boieri și mulți „alți": ceilalți, strigând, au alergat în „taberele lor, lângă sat, de unde Roevozii Borisov" au ieșit imediat în câmpie. Armata falsului Dimishri era înspăimântată de puterea lor, dar încurajată, după ce a ascultat discursul Pretenditorului. . . . de ex. selbst sitzent auf ei" "no castani-brauDen Türckischen Pferdt, mit einem" blossen Pallasch inn der Hant vor dem ersten Hauf * "fen" și așa mai departe.

θί)

(h83) Vezi Marzherept: este mai bine să-l crezi decât pe Beru, care scrie că Livonianul Valypep • yup-Rosen și Margeret, șefi a două echipe străine, cu un clic: Hilf Cotti a alungat} Falsul Dmitry, luând de la el pe tunurile de la Moscova pe care le luase; că rușii încurajați s-au repezit și ei după inamic, au strigat și ei hilf Gott și au făcut pe nemți să râdă. Marge-ret admite că atât el, cât și Rosen au fugit: après quelque résistence que firent les'dits étrangers, tout tourna le dos. Vezi și Paerle, care asigură că rușii au întors în mod deliberat spatele și au ademenit inamicul sub bombă; că au ucis, însă, nu mai mult de trei persoane și au rănit cinci persoane; că Pretennicul, când a bătut fumul în vânt, a vrut să-i lovească din nou, dar că cazacii, mituiți de Godunov, l-au trădat pe țarevici, au plecat și l-au silit și pe acesta să caute mântuirea în fugă; că numai Kozakov (Cosakische Kneclite) pe jos s-a apărat cu putere la tunuri, a ucis o mulțime de oameni și toată lumea s-a întins pe loc. - Chrono-nograF din nou fabule: „Și pachete shrѣlyayu-" venind din scârțâitori și din multele arcuri . . . sângele ascunzișului râului. . Prințul ești tu. IV. „Shuiskaya, deși pentru a te răzbuna de prima ta abatere, cu" mâinile drepte cu regimentul tău inteligent ihra- „pas bro, cu mâna stângă Iv. IV. Godunov, „și alții. . . Grishka abia poate scăpa de unul singur; mârâind „săi K. Iv. Tatev către Rylesk/*

(284) Vezi Bera. W Nikon. Ani. : „Un Cherkas a fost „învins de 7000" (în unele Razryadn. Cărți: ĭo, ooo). „Cu Sench (cu știri) trimis țarului Mikh. Borisov. Sheina** (Chashnik).

(286) Adică 4oo mii ruble de argint curente: vezi Bera. În Rozryadn. Carte. : „Trimis" (Rege) cu aur K. Dan. IV. Mezeckowo. . și tu. Morozov nu a luat aur pentru K. Andrey „Telyatevskovo ... și pe locul lui Morozov este grozav" să fie în mâna stângă a lui Zamyatna Saburov și -Zamyat - „L-am învins pe Suveran în patronimul meu cu K. Vasily Golitsyn / *

(286) Vezi Petrea 302.

(287) Vezi Paerle. În Delakh Polsk. Nu. 27, l. § 2: „Și Țishkevici și Rotmistrov și mulți „Noirii au fost luați de vii în acea bătălie și au fugit în Polonia” (și Mikh. Pa-tomsky cu ei).

(288) A se vedea Margeret, Ber și ChronograFM.

(28g) Vezi Cronografele și răspunsurile ambasadorilor lituanieni în arhivele K.I.D.

(290) Vezi Paerle.

(291) Vezi Răspunsuri Litovsk. Poslov. Ei au spus că K. Tatev a cerut o confruntare cu demnitarul lui Borisov, Ogarev, care se afla atunci la Varșovia, dar că Sigismund nu a vrut să-l primească (Tdsheva).

(292) Vezi Ber și Paerle. Impostorul a fost asistat de K. Ivan Mstislavsky, Andrei Shchelkalov și presupusul său doctor, care a murit și el.

(2g5) Vezi Rostov și Nikon. Lit. Despre greutăţile trupelor, vezi Margeret 117. Paerle spune că falsul Dimitrie ar fi trimis un oooo Don din Putivl. Kozakov și Rusia de Sud pentru a salva Rylsk-ul asediat; că au zdrobit santinelă Moskov. armata, i. că toate regimentele lui Borisov, înspăimântate, au fugit din Rîlsk, lăsând pradă inamicului trenuri de vagoane, rezerve de cereale și 4 tunuri; că cazacii și rylchanii au urmărit oamenii care fugeau, l-au ucis pe omul de la Zooo, au luat mulți prizonieri și așa mai departe.

»

(294.) La Rostov., Nikon. Lit. iar alţii: „Ţarul” Boris. . . ambasadorul vecinilor săi, „Stolnikov și Stryapcikh și nobili ai Moscovei”, și tot felul de rânduri de oameni și curți. . Roskru - „reproș boierilor și voevodului că nu l-am împotrivit” acel Grișka și ambasadorul (țarul) la ei cu un cuvânt

„Ogcholnichevo P. Nikit. IVariabilă da Dumnago Dyaka „Oh. 8l. Au venit la regimentele din Radogossh * închisoarea „skiY (Radozhetskaya, Radonskaya) și au început” să spună lui Bodrom și întregii regiuni: imo zdѢlasya va-}) cusut cu neglijență? atât de mulți ratis au fost bătuți și că „Grishki nu știa să prindă. Boierii şi toată oastea sunt „jimeniţi; era dezordine în Rusia, eram îngrozit de țarul Boris. De atunci, „mulți oameni au început să se gândească cum să fie țarul Boris și să-l slujească pe acel blestemat Grișka. * 1

(296) Vezi mai sus.

(29!') Vezi Petreus, care o numește vrăjitor pe Korela. Scriind acest mesaj, Autorul Kernelului Ros. Poveștile au transformat boo în boooo. În Nikoi. Ani. (și în altele): „Un trădător Grigory Akinfeev și Ataman Donskoy Korela din Donsk stăteau în Kromakh. cazaci/'

(297) În Cronicarul despre Revolte: „Mihailo, Saltykov, văzând acei dușmani înghesuiți și nevorbind cu boierii, ținuta (tunurile) Suveranului este proaspătă, numindu-l Grișka / „Aceasta este o greșeală. În cronica modernă, din care este luată această știre, se spune așa (vezi Rostov., Nikon. Vara etc.): . bătând neîncetat. . . Mihailo „Trăiește Saltykov, văzând că inamicul este înghesuit, și nu” după ce a vorbit cu boierii, armata suveranului este toată împreună, ci „pentru acel Grișka”.

(298) Vezi Bera și Chronographs.

(29E) Vezi Rostov., Nikon. Ani. în altele

(500) Vezi Bera.

(501) Paerle: „Al treilea, nemaifiind tânăr, a vrut să-l vadă pe Dimitri însuși. . Imediat l-am recunoscut, am căzut la picioarele lui și nu am putut rosti un cuvânt de groază. Dimitrie i-a spus să se ridice și „vorbește. Călugăr sk, sala: Iată „Țarul nostru legitim, salvat în mod miraculos de Corn! Am văzut din

Omul care stătea pe scaunul lui Dietriev nu era adevăratul Demetrius. L-a rugat pe țarevici să le spună celorlalți să plece și ca, între timp, să nu lase pe nimeni să iasă din castel (sau palat). „Toți au plecat, cu excepția oamenilor celor trei vecini. „Atunci Călugărul a spus: Prea Milostiv Suveran! să știi că o sută unul dintre tovarășii mei au otrăvuri diferite, iar cea mai mortală este ascunsă în cizma lui, între tălpi: cine se va atinge de această otravă, în ziua a noua, se va umfla și va izbucni . Doi dintre boierii tăi „s-au angajat să-l amestece cu tămâie și, prin „fumare”, să te otrăvească în biserică. Acești trădători sunt în „afacere cu Borisol. Dimishri a poruncit să-i fie aduse și a spus: Nelegiuiți! poți fi atât de perfid la bătrânețe? Plătești pentru favorurile mele? Îți amintești, o sută de oameni te-au trădat mie în glande și au cerut execuția ta, iar eu am devenit tatăl tău? Acum nu mai este „milă!... Au mărturisit totul... și au fost predați cetățenilor, care i-au împușcat în „piață. . Doi călugări, care nu au vrut să declare adevărul, au fost puși în închisoare; iar al treilea, care l-a salvat de la moarte pe Demetrius, a fost plin de „merces” Grevenbruch scrie la fel, dar într-un mod diferit.

(503) Vezi Grevenbre. i8 și de Tu carte. iZb, țări, bo.

(ZoZ) În Cronograf: „Pentru Boris verbele sunt aceasta < £ (despre faptul că False Dimitri ar putea fi True Dimitri) „în stâncă prioshahu; Dar pentru aceasta „verbele, limbile sunt tăiate și multe alte chinuri și „date morții? dar este imposibil să îndepărtezi această așteptare de la oameni / *

(504) Într-o scrisoare a lui Fals Dmitry către Myishka din 2 mai (vezi Nemtsev. T. II, str. 53o): „După ce a scris această scrisoare, mesagerii ne-au adus vești de la Liven, de la Voevoda locală, că la 29 (iZ)“ April Boris a acceptat solemn un * * „tsev” străin (în alt loc se spune: Ambasadori Danezi): „deodată, sângele i s-a vărsat din nas, din“ urechi, și un fel de sida (sila uieiaka ъ Maiestatu). du-te ro-

„rwawszy) l-a răsturnat de pe tron, l-a lovit la pământ“ - și „într-un fel și-a încheiat zilele în sărăcie. 1 * Vezi Bera, Ijó“ no V.S. 2tì5, carte de Gu. iZe, țări, bo. La Rostov, Nikon. Lit. (și în alții): „Țarul Boris s-a ridicat de la masă după kutan și deodată a venit asupra lui o” boală înverșunată și abia a avut timp să-și revină și să respire și fiind două ore în aceeași boală și a murit .” Vezi și Diploma raională a Patriarhului Iov, la Sobr. G. G. II, 189, unde se spune: „După“ însuși, Suveranul, a poruncit și a binecuvântat pentru toate, marea Stat Ros. Regatul regelui fiului „al lui.” În hrisovul Rostov. Mitropolitul Kirill la moartea lui Boris: „Plecând din această” lume, împreună cu noi, pelerinii noștri, a poruncit „și și-a binecuvântat fiul asupra marilor State.” În Rozryadn. Carte. : „Acelaşi A.pr. Iar oamenii l-au numit „patriarhul statului Moscova Iev al tuturor, Consiliul ecumenic și tot felul de grade suveranul țareviciului Fiodor Borisovici al tuturor Ru-,, aceasta.” Paerle spune că Boris a murit în Camera de Aur.

(So5) Vezi cronografi, Morozov. Lepg. și multe alte povești despre sfârșitul lui Borisov. Așa spune Ber, exclamând: O mala conciencia, quam timida bestia! Margerepg și alții atribuie această moarte subită accidentului vascular cerebral. Lubensky (Op. Postii. 5d) îl acuză pe Piotr Basmanov, deja mituit de Pretendint, că l-a otrăvit pe Godunov.

Morozov. Cronicarul îl judecă astfel pe răposatul Godunov*. „O, gloriosul țar Boris, cu atât mai mult“ nerecunoscător! de ce ai stors o faptă care distruge sufletul? De ce ți-ai umplut sufletul de răzvrătire? Nemulțumit de măreția puterii tale, „Dumnezeu este un dar pentru tine, de ce ai trădat un copil amar, fiul țarului, până la moarte amară și“ Familia regală din statul rus a fost depășită, iar tronul țarului a fost încântat tu însuți, „nu merită, nu- i așa? De ce ți-ai distrus nobilimea, soția și copiii tăi amărâți și te-ai onorat cu o moarte dezonorantă de la un sclav sărac și sărac, iar Regatul Marii Rusii se va ridica

»

„egi mocnit (focul cero și pustiirea percepută „este)? Iată, ai primit pedeapsă. Nu ai stins „iubești invidia, dar ai aprins-o mai mult; nu ți-ai micșorat onoarea cu un măcel, dar ai trecut prin multe. Elma l-a ucis pe acela, iar tu ți-l trădezi pe mort. Nu ți-a fost frică de acea

ființă vie; Nu ai tremurat dacă ai vrut să scoți o sabie, dar va fi îmbrățișată și tremurândă, *? Decedat - „Vladyka să fie groaznic pentru tine și să-ți plătească răzbunarea!”

Ber spune despre Boris: „Se poate spune despre el, în adevăr, că a trăit ca un leu, regele-“ arbore ca o vulpe, a murit ca un câine!<£

(Gușă)   În scrisoarea Rostov. Mitropolitul Arhimandru. Mănăstirea Usolsky Vvedensky (primită de mine de la A. I. Yeryolaev): „Judecata dreaptă a lui Dumnezeu pentru păcatul nostru al Marelui Suveran” al nostru, țarul și V.K. Bogz „au plecat din apr. în iZ d., şi conform făgăduinţei lui Suverană, Dumnezeu l-a dat pe el, Suveranul. percepe „Imaginea îngerească, în Inocѣh Bogolup”.

(5oү) Să adunăm Gostsd. Gram. TT, 192: „Sărut crucea împărătesei mele, Țaritsa și V. Knyag. „Maria Grigorievna și copiii ei, Suveranul lor“ Țarul și V.K. Fedor Borisovich al întregii Rusii și „Suveranul Țarevnei și V. Prințesa, Xenia“ Borisovna. „Numai din respect pentru mama Tsarskaya, a fost chemată. hârtii de stat înaintea Teodorei: așa că în rugăciunile bisericești o pomeniu pe Irina înaintea lui Boris; așa că în jurământul către Fals Dmitry „se spune: „Sărut crucea suveranului meu, Țaritsa și V. Knyagina, Inoka „Martha Fedorovna a întregii Rusii și suveranul născut, țarul și V.K. Dmitri Ivanovici din toată Rusia” (vezi. acolo l (e, str. 202). Mama nu avea nicio tutelă de stat asupra (Theodor. Mai departe: „Eu și asupra țariței .. și „asupra țarului și a țarinei în ѣstva și în „băutură, nici în îmbrăcăminte, nici în nu face nimic altceva

„pg și nu strica, iar poțiunile și rădăcinile stridente nu” dau. . Nu-l vrei pe Semyon Bekbulatov sau pe altcineva în statul Moscova, nu-l cunoști și nu fii prieteni și nu te referi la el cu litere și cuvinte la orice fel de ordin și la hoț , care se numește prințul Dmitri Tseletsky, fără să necăjească. și hoțul acela de pe Moscova. Statele văd - "copiii nu vor", și așa mai departe.

(5o8) Adică i-au jurat credință lui Teodor atât ca moștenitor, cât și ca țar. În Chronogra + ahh: / Atunci el este „Am șaisprezece ani. Și mai mult și tânăr cu „numere zburătoare, dar cu înțelesul și mintea multora „depășiți de părul cărunt al desăvârșitului: mai rău chinuit de înțelepciunea și toată știința naturală filozofică, și despre evlavie, în exercițiu neîncetat; răutatea și urâciunea și toată răutatea „nicidecum urâtoare; cu bunătatea trupească, cu vârsta și cu vederea, cu frumusețea magnifică, ca un paravan în spini, strălucind mai mult decât toate. Dacă n-ar fi fost „spăimântul Tarshar al florii nobilimii care a zdrobit-o, atunci mi-aș fi imaginat că fructul ar fi un miracol în bunătate în tot felul de lucruri.” jos, cu splendoarea florilor - „lucruri, ca o floare minunată în satul de la Dumnezeu, împodobită și ca o floare într-un câmp înflorit; ochii având „negri mare, fața lui era albă, alb lăptos — „strălucitor”; vârsta mijlocie, trupul izo-” bătut; predat din tatăl său evlavia livrestică; în pielea minunatei și dulce-bunicii; gol, dar cuvântul putred nu-i iese niciodată din gura; despre Credință și despre „învățarea cărții cu sârguință” / <

(5o,9) Vezi mai sus, str. 92.

(5 s) Vezi Bera.

(5ii) Въ Nikon. Nu. T.: „El este Petru, care le spune cuvinte măgulitoare pe care le-a vrut să facă“ să facă adevărul. O, toată nenorocirea răutăcioasă. Boya - „rom” (Mstislavsky și Shuisky) „a poruncit

„Asta să fie la * Moscova... și apoi totul se va deteriora sub Kromy / „După Rozryadn. Kp a ordonat apoi lui K. Mikh să fie la conducere. Petru. Katyrev-Rostovsky și Peter Fed. Basmanov în Regimentul Mare, K. Vas. Tu. Golitsyn și K. Mikh. unitate Katina în mâna dreaptă, Nv. IV. Godunov și Mikh. Gleb. Saltykov în Regimentul Avansat din Storozhevoy K. Andrei Andr. Telyatevski și K. Mikh. Samson. Turenin, Zamyatn Nv. Saburov şi K. Luke Osip. Shcherbatov în mâna stângă. Vezi și Cronografe.

(Ziz) Vezi Margeres 122. Numărul este desemnat de Iim aici în stilul nou. Mstislavsky și Shuisky au plecat imediat la Moscova, fără a anunța armatei moartea lui Borisova (sans que l'armée fut advertie de sa mort). Vezi și Nikon. Ani. 65 și Bera. Chronogra + ah spune că nu toată armata i-a jurat credință lui Teodor: „alții nu s-au urcat la sărutul crucii, iar Mitropolitul a fost trimis la Moscova”.

(3i3) În Cronografe: „Văzând pe Voyevoda K. Vas. „da K. Iv. Golitsyns și I. Basmanov la jumătate „se îndoiesc, și ei înșiși par să aibă o mustață și au urcat pentru a scăpa de fiul lui Boris”.

(514) Vezi Nikoii. Ani, 65.

(515) Vezi The Bussian Impostor, p. 61 și Piazza-kago Chron. g. i6o5.

(516) A se vedea mai sus, nota. Z07, iar în Asamblat. Gostsd * Diploma П, ι <) 6, scrisoarea lui Otrepiev către Mtsishka osh 24 (i4) ^ mai, unde se spune: „Armata a trimis”

t (K. Iv. Golitsyna), „cerșind milă. spunând „că toți am fost seduși de Boris și „după moartea lui Borisova, au vrut să jure credință fiului său și lui” pentru Suveran. dar Forma jurământului ne-a fost dată altfel, nu în modul în care am înțeles noi: pentru că în această formă numele lui Grişka nu este „menționat, astfel încât să fim în sens opus cu“ tu, Suveranul nostru firesc, V. Ts. a acţionat” (adică împotriva

zoZ shebya stătea). „Dar noi am fost atenți și în unanimitate”, ai spus că tu. . asupra noastră guvernează în siguranță, „s-a demnita să domnească” și așa mai departe.

(5ιγ) Vezi Nemtsev. DPZ III, T. II, 55i (într-o scrisoare către Razstriga către Mniszki din mai) și Dela Polsk. Co. 27, l. ft3, unde se spune: „Am venit din nou la el” în Putivl Mikh. Ratomskaya, după ce a adunat mulți „oameni polonezi și lituanieni” și așa mai departe. Marzhe-ret (p. ii5) scrie că Falsul Dimitrie avea atunci o pereche de călăreți polonezi.

(3i8) Abram Baclirneiow, cz.lowiek zacny: vezi germani. Il, 529, într-o scrisoare Razstrig către Mnishk din orașul Mai, unde se adaugă: „În aceeași zi” (Paza aprilie conform stilului vechi) „ai noștri au făcut o ieșire din Krom și au luat prizonieri, asigurând în unanimitate că Bo-“ nu era orez și că era o mare confuzie în armata lor: unii sunt de partea fiului lui Boris, „și alții sunt ai noștri. De data aceasta, guvernatorul Livinsky” ne-a informat că pe 29 aprilie „mai mulți oameni de serviciu. din cetăţile din jur" au venit la noi: ei povestesc în detaliu „despre moartea lui Boris/*

(5id) Vezi Nikon. 65, iar Răspunsurile Ambasadorilor Lituaniei în Arhivă Col. În. Del; iar Margeret, fără îndoială pe nedrept, îl numește pe Saltykov printre voievozii credincioși.

(320) Vezi Paerle.

(321) În Nikon. Ani. iar în altele: „cu ei” în consiliu orașele Ryazan, Tula, Koshira, Oleksin / * În cronografe: Povestea lui Grișka Otrepiev.

(522) Deci cu Ber și Margeret (după stilul nou)} și în Povestea este indicat al 9-lea număr. Paerle spune următoarele: „De la Krom i-au scris falsului Metrius că această fortăreață va fi luată inevitabil de guvernatorii Moscovei dacă nu ar salva ^

"a ei. Nu avea decât pe Yuo Lyakhov; dar curând au venit la el 5oo. Falsul muirier a trimis „această echipă și Grădina Zoologică a Rusiei la Kro^'m cu Voe-“water, Lyakh Zaporsky, care, încă „la șase mile distanță, a scris o scrisoare superiorilor ei în numele lui Dimitri, a trimis-o cu „un om credincios și i-a dat instrucțiuni. Paznicul de la Moscova a capturat și l-a prezentat „acest om prințului Golitsyn și Basmanov: au luat o scrisoare imaginară de la Dimitrievo, în care se spunea: Trimit la puț 2000 de Polyakov și 8soo ruși, iar în curând eu însumi voi fi cu 4.0, 000 de Korolevs } războinici care se apropie deja de Putivl. Golitsyn și Basmanov s-au speriat, au început să susțină că Dimitri era adevăratul fiu al lui Ioan; deschis față de liderul echipei germane, Rosen; l-a convins să trădeze și i-a ordonat să „meargă cu 4-ooo de germani peste râu într-o câmpie vastă”. Văzând o astfel de mișcare, Ivan Godunov, „stând de cealaltă parte a cetății cu până la mii de soldați, l-a întrebat pe Rosen unde se duce? „Rosen a răspuns: să lupți cu polonezii, care „nu sunt departe. Între timp, Basmanov a condus „50 sau 6000 de ruși acolo, s-au oprit” pe pod, a ridicat scrisoarea lui Dimitriev și „a strigat: iată o scrisoare de la adevăratul nostru țar ! cine vrea să-l slujească pe Dimitrie, să meargă la Nala, pe această parte a râului; iar cine rămâne pe „celălalt” va fi

un trădător, un sclav al Godunovilor. „A fost confuzie și ceartă intestină, în care au căzut nu mai puțin de o mie de soldați. Echipa lui Dimitriev a câștigat avantajul. IV. Godunov a fost luat prizonier. „A doua zi, Basmanov, cu 400 de călăreți, a mers la Putivl, a văzut un număr mic de oameni“ la Zaporsky și a ghicit că scrisoarea era frauduloasă; dar i-am jurat loialitate lui Demetrius, „și așa mai departe. În împrejurările principale, aceasta nu este în concordanță cu cele mai demne știri. În Cronografe: Golitsyn, da Mikh. Sal-“tykov, da P. Basmanov cu toate regimentele sale „mergând la rezistenți ca la luptă;

„s-au dus, rafturi con¡. bere Danga im fătări „Și pachetele Ataman Korel și cazacii au luat-o pe“ restul forței moscovite, lovind - și răsturnând, „strângând și dând chelie, fugiți pe acești g <? .. <mai mult, jefuind și spunând: atunci nu te duce la a 5-a! Voievodului, „yah, Iv. Godunov, chiar mai mult." Legenda despre Grishka 'Otrepyev are mai multe semne de adevăr. Falsul Dmitri nu a trimis trupe la Kromy, de unde a avut loc într-adevăr o ieșire, ci înainte de trădarea lui Basmanov (vezi mai sus, nota 3i8).

(525) Așa scrie Ber. Paerle spune, „atunci Rosen s-a lipit de trădători (vezi scăderea, iri-mach. 522).

(524) Vezi Nikon. Ani. 66.

(525) Falsul Dmitry într-o scrisoare către Mnishchk datată mai I a semnat Tsaravis, iar într-o alta datată 4 mai era deja țar (vezi Germanii. II, 529).

(5h6) Au fost până la o mie de ei cu el, după cum se spune în Răspunsurile ambasadorilor lituanieni. Vezi si Petrea 5o8 si in Sobr. CD de stat. Gramot, II, 196, scrisoarea lui Otrepiev către Mnishk. K. IV. Golițîn și tovarășii săi i-au spus lui Fals Dmitri ■ „Am trimis câțiva oficiali la Moscova, pentru a-i anunța” că armata ți-a jurat credință și a cere „ca și ea să facă la fel”.

(527) Vezi Rostov și Nikon. Lit. 66.

(5d8) Vezi scrisoarea lui Otrepiev în Sobran. G. G. P, 196, Margeret 125, Grevenbruch 25, și Răspunsurile Ambasadorilor Lituanieni, unde se spune *. „Atunci în trandafir” (l-au întâlnit pe Razstriga) „Mikh. Saltykov „Morozovs și Pyotr Basmanov, ambii doi senatori, lânceind cu ei cu două sute de oameni5 pe ei” din nou K. Vasily Golitsyn și Sheremetev, „de asemenea, senatori, cu mulți alți oamenii... „l-au adus (Pretendiul) la Orel, unde dimineața erau regimentele”.

(52<j) Falsul Dmitri, așa cum scrie Margeret, i-a concediat pe cei care locuiau pe această parte a Moscovei și a trimis cealaltă parte a armatei în capitală pentru a intercepta proviziile de hrană ___

Vezi și Grevenbruch 24.

(55o) Vezi Rostov și Nikon. Ani. La sfârșitul anului 1940, Voievodul Orlovski a fost Fed. Hades. Yarop-kin; dar când Mstislavsky și Shuisky l-au asediat pe Kromy, atunci lui Fiodor Șeremetev i sa ordonat să fie la Orly (vezi Cartea Rozryadn).

Falsul Dmitri a ordonat comandanților armatei astfel: „În marele regiment al lui K. Vas. "Tu. Golitsyn și K. Bor. Mich. Lykov; în „mâna dreaptă” a lui K. Iv. Semyon. Kurakin da K. „Lka Osip. Shcherbatoy; în regimentul avansat „Peter Fed. Basmanov și K. Alexey Dolgoruky.44 ¡0 mâna stângă și regimentul de santinelă nu este menționat.

(35i) În Cronografe: „K. Mich. Katyrev și „Sem. Chemodanovskaya cu un mesaj către Moscova cu o ureche-„sha.44 Vezi și Nikon. Ani.

(55d) Vezi Răspunsurile ambasadorilor lituanieni și Povestea lui Grishka Otrepyev.

(553) Vezi Margeret și Ber.

(334) Vъ Rozryadn. Cartea: „M-am dus (False Dmitry)” la Tula și i-am trimis pe nobili la Moscova, Le Havre. Grieg. „Pușkin, da Naum Mikh. Pleshcheeva/4 Vezi și Nikon. Ani. și Bera.

(355) Vezi Cronografe și Bera.

(356) „Vezi Bera. Petreus povestește următoarea fabulă: „Oamenii Moscovei din locul frontal” au trimis să-l întrebe pe K. Tu. IV. Shuisky, a îngropat cu adevărat „fiul” lui John în Uglich? iar Shuisky a răspuns că Dimitri se refugiase de răutatea lui Borisov; că în locul lui au urcat în Uglici al fiului lui Popov și că adevăratul Dimitrie merge la Moscova cu o armată.44

Ambasadorii lituanieni în Răspunsurile lor nu ar fi tăcut despre acest caz, dovedind că rușii înșiși i-au forțat pe Polyakov să-l creadă pe falsul Dmitri: acești ambasadori nu l-au cruțat pe Shuisky, deși el era deja țar atunci. La ora întâlnirii naționale, prințul Vasily se afla la Kremlin cu țarul, patriarhul și alți boieri.

(357) Vezi Nikon. Atm.} Margeret 124. si Bera.

(358) În Cronografe: „Ridicându-se ca o furtună aprigă“ și implorându-l pe țar, Teodor Borisovici, ca „nu o dată bătrână și mereu înflorită, o mână nemilostivă de pe tronul țarului din -” piorgnu că. Adu-i capul cu părul capului tău „și roagă-te cu blândețe poporului pentru fiul tău“, ca să cruțe, să nu fie omorâți / * și așa mai departe.

(35g) Vezi Bera. Belsky, numindu-se naș Dimitriev, le-a spus rebelilor: „ce-i vom spune țarului când îi vei bea” vinul? Mai departe, Ber scrie: „Fiind supărat pe „medici, dintre care unul, căpitanul scoțian Gabriel, deși deja murit de mult, tu-,, și-a smuls barba” (vezi mai sus, pagina 99) Cerul a spus populației că acești doctori un prost și sfătuitori ai lui Boris - că aveau mult vin și că oamenii puteau să-l bea în siguranță pentru sănătatea țarului. . Au suferit o pierdere a cel puțin doi „sau trei mii de taleri, pe lângă numele altcuiva”, dat lor pentru conservare și apoi jefuiți de oameni de culoare.

(Z4.0) Vezi T. IX, 4-54- şi TX

(34i) Vezi Nikon. Vară și Rozryadn. Cărți.

(54z) În Rozryadn. Kts. : „Dmitri fals din Tula l-a trimis pe Boyarin la Moscova, K. Vas. Tu. Golitsyn, da "K. Tu. Rubtsa-Mosalsky, da Dyak Bogdan Su-?, Tuptov „(din Petred: Schreiber Iwan Bogdanow)” și „a ordonat ca soția țarului Borisov și fiul ei să fie uciși”. Vezi și Nikon. Ani. 68.

(545) În scrisorile lui Lzh ed Dmitrievs către Rusia-nam din și iunie: „Iev, Patriarhul Moscovei și“ toată Rusia, și mitropoliții ... și boierii și nobilii ... „și oamenii ordinului. . si Copii Boierilor tuturor Ros. „Statele și negustorii... în greșelile lor ne-au terminat mâncarea (vezi Sobran. G. G. II, grădina zoologică).

(544) Iov, după urcarea lui Vasily Shuisky, chemat din închisoare la Moscova, a emis o scrisoare către oameni și spune în ea: Catedrala si Biserica Apostolica cu arme si dracoliem in timpul Sf. și cântări dumnezeiești și să nu-L lași pe Dumnezeu să o facă. Liturghii și „intrarea Sf. Altarul, și eu, Patriarhul Ieva, „a fost luat de pe Altar, iar în biserică și în piață o asemenea rușine, iar în hainele țarului asemănarea cu“ trupul și Prechul lui Hristos. Theotokos și Arkhan - „geAov”, care a fost pregătit pentru mantia Domnului - „sub imaginile de aur urmărite, și apoi cu dușmanul” ura zdrobită, și în sulițe și coarne și - „ne lipim, în oraș și în piață.” Vezi La fel și Nikon. Ait. 68.

(345) Vezi Nikon. Ani. Ber scrie: „Îi puneau pe cărucioare de balega, îi mânau prin butuci și bușteni, fără acoperire și păsări, în vremuri ploioase. . . unii dintre acești nefericiți au murit pe drum / 4 bb Nikon. Atm.: „Sem. Godunov a exilat la Pereyaslavl Zalskaya cu K. Iuri Priim-kov din Rostov și acolo a fost sufocat / 4

(346) Vezi Nikon. Act. 69. Въ Rus. Impostor descrie ultima conversație a nefericitei Maria cu fiul și fiica ei: „O, dragi copii, rodul neprețuit al iubirii reciproce și duioase a părinților voștri! O bucuria și tristețea mea! îmbrățișează-mă. . . deci haideti sa asteptam o moarte crunta! Dar, „poate că răufăcătorul, după ce ne-a luat calea de a-i face rău, va fi mulțumit de prada lui și, de asemenea,” ne va

permite să trăim în tristețe. . . Nu! „Liniștea ticălosului necesită moartea celui care este” jignit de el atât de crud etc.

(5+7) Pentru Rostov și Nikon. Lipg.': „Tareviciul a avut multe ore de davip, de parcă Dumnezeu i-ar fi dat curaj nu din cauza tinereții sale; aceia sunt răi - „sunt îngroziți, de parcă ar fi singuri cu cei patru care se luptă”, doar de la ei l-au luat pentru oud-uri secrete și „zdrobit /” În stepă. Carte. Latukhina: „Țarul, Teodor, a început să ucidă cu lacrimi, rugându-se ca” cu o moarte rapidă, viața lui să fie oprită. "pomul măreției este singurul dintre ucigași și lovitura" Teodor pe umeri / '

(5+8) Către Nikon și Rostov. Să .: „Aceeași K. Va-” putere cu tovarășii din povestea lumii că țarița și „țareviciul din patimi au băut poțiuni și moarte.” GTetrey a văzut cu propriii ochi semne de strangulare asupra morților (vezi M. Sii 5i4).În Nikon.Ani: „Prițesa abia trăiește... ridică din umeri” (ea) și exilează la Volodimer în mănăstirea Devichiy. A fost după. În Povestea modernă a lui Boris Godunov și Razstrig, precum și în Cronografe: „Am poruncit fiicei mele să fie lăsată în viață, pentru ca el să se poată bucura de bâlbâiala ei”. . . ariciul „și byst /” Vezi și Bera, care scrie că Xenia, înainte de sosirea lui Razstriga, a fost ținută în Mănăstirea Devichy din Moscova; dar în Morozov. Ani. : „Am poruncit prințesei (Otrepyev) să observe în casa lui K. Vas. Mosalsky / ' Într-un raport scris de mână despre Pretendint, se adaugă că el, fiind călugăr Ciukovski, a văzut-o pe Xepia în biserică. Pe mormintele Mariei Godunova și ale lui Teodor este marcată ziua uciderii lor: iunie io (deci în Cronica lui Petreeva).

(5+e) „Sângele drept al țareviciului Dmipgrey îl răzbună” pe Dumnezeu pentru păcatul tatălui pentru un astfel de „sânge rău”, peste fiul său, asupra țarului – „decât Teodor” și așa mai departe.

(5.5o) Deci se spune într-unul dintre Cronografe cu adaosul: „Unde este gloria și aroganța lui Borisovo? „Unde sunt sălile celor cu cupolă de aur, mesele strălucitoare și viței bine hrăniți? unde sunt sclavii si sclavii? Cine „poate prinde nevestele și copiii din mâna speculatorului-”tor (călăul), ridicându-și propriile ochi

„Și ovamo, și nu găsești niciun ajutor? . Teodor, după tatăl său, „s-a bucurat de puterea țarului și a șaco, parcă în liniște” un berbec pe nimic mai mult răutate, după ce a murit; despre el, „al meu de la popor pe ascuns din inimile lor”, plângând pentru viața lui imaculată.

(55i) Vezi Nikon. Ani. V Morozov. Lesh .: „Țarul” Boris monstrul din templu Archist. Mihail, și „a poruncit să-l scoată la adunare cu marele certat, iar piatra nan mepiagpi și picioarele phaniei“ l-au băut, prosternat și întins la pământ j și -“ greblandu-l într-una din

nenorocitele mănăstiri, numit Varsonofievsk, obonu ciudat Neglinny.” Despre profanare și nu există nici un cuvânt de rău în alte știri. În mănăstirea Sf. Barsanufie a existat un cimitir de familie al tuturor Godunovilor. A fost între Sretenka și Rozhesshvenka, unde se află acum Biserica Înălțării Domnului.

(55h) Vezi Răspunsurile cuvintelor lui Sigismund în Arhiva Col. Internaţional Del.

(555) Vezi mai sus, în descrierea trădării guvernatorului de lângă Kromy, și Răspunsuri Sigism. Poslov și Nikon. Lev. 68.

(554) Vezi Sobr. G. Gramot, II, 2oo - 2o5.

(555) Vezi The Russian Impostor, p. 78, scrisoarea lui Lzhedimishrievo către engleză. Agentului Merik din Tula din 8 iulie și o scrisoare a acestuia din urmă către False Dim. în Arhivele K. I. Del.

(556) Vezi Bera, Nikon. Ani. 40 și o poveste scrisă de mână despre Pretendint.

(557) Vezi Bera.

.(558) Vezi Grevenbruch M, De-Tu CXXXV, 52. The Uns. lmp. 76, Petrea 5i4 și Bera.

(55θ) „Și Patriarhul sau Mitropolitul, (cu Grevenbruch scrie: probabil grecul Ignatie, Sfânt

Biblioteca „Runivers1”

ii i

Ryazan, care a devenit Patriarh (vezi mai jos).

(560) Vezi Petreus și Ber. W Nikon. Ani. 70: „Am fost foarte roșu în timpul zilei, am văzut mulți sub“ Moscova peste oraș și peste suburbii este „întuneric; Nu văd orașul nicăieri în jur”.

(561) Vezi Cronica revoltei, Rostov și Nikonov.

(56a) Vezi Morozov. Ani.

(565) Vezi Ber și Petreus 51?.

(364) Vezi Morozov. Lene

(565) Vezi Sobr. G. Diploma, II, 206 și urm., de asemenea Lista de serviciu a funcționarilor din Ros. Bit-vlioɵ. XX, 77.

(566) Vezi Istoria lui Ros. Ierarhii, I, 122. În Cronografi: „Atunci” (în timpul domniei lui Razstriga) „și Filaret, Marele Bătrân, din închisoare „vin. . același lui atunci abia sacru. Soborom „a cerșit și a cedat mitropolitului de Rostov” grindina.

(567) Vezi T. X, pp. 2i5.

(568) Arhiva. Descarcare Cartea nr. 109: „Roz-”shriga i-a ordonat țarului Simeon Bek-”bulatovici să fie la el. . ¿ intalnindu-l pentru prima data. iar al doilea - „ral” și așa mai departe.

(569) Vezi Cronografe, colectate. G. Gramot, IG, 25o şi 261; Vezi și Miller SammI. RG V, 275.

(570) Vezi colectate. G. Graliot, П, 2oi, Ber și Grevenbruch.

(571) În Naratorul Ros. Zakonov, T, 129: „L. 7114 „(ibob), Febvre, în ziua i, au fost condamnaţi Boierii: alţi Boieri şi Nobili, şi Copii Boierilor, şi Vla-

„au bătut cu frunte moșiile dichnia și monahale, ca să se ascundă în țăranii fugari până la un an”, până în anii foametei timp de un an... și i-au condamnat să fie moșier bătrân și care „a fugit în dar un an, iar în III și în timpul „verilor din pântece” flămânde și le era ud să trăiască. .. „și dă-le. . . Și care bKgali din stomac până în locuri îndepărtate pentru trei sute de mile și mai mult. și rătăcindu-și stomacul, au ajuns la „un alt moșier în sărăcie și despre asta anchetele” sunt „voastre. . Să spună unii că „nu era sărac. iar dacă l-ai hrăni, ar fi bine. . și dă-l pe acela bătrânului proprietar - „ku sau votchinnik-”. Și despre cine vor spune: „că în șase ani de foame s-a rătăcit din sărac-“ hus, nu i-a fost posibil să se hrănească, iar „acelui țăran să trăiască de băut, care l-a suprahrănit în vreme de foame. . Și care țărani în verile flămânde au intrat în iobagi la „sau la un terț proprietar de pământ sau voshchinni-” kom și au servit ca slujitori pentru ei înșiși ... și „căutând din greu: el va coborî din sărăcie, iar apoi reclamant de refuz: în verile înfometate acel proprietar de pământ sau votchinnik nu-l putea hrăni. . Și despre care oamenii învață să „vorbească, proprietarul l-a dus cu putere în curte ...” și despre asta, pentru a căuta mai multe, la un moment dat „robia a scris: va fi la Moscova și în orașe” scris în cărți, și conform acelor robii la iobagi „problemă: de aceea, ar fi avut sclavie puternică împotriva lui, dar, și și-ar fi bătut fruntea despre asta când scria; și „robia nu este scrisă în cărți și nu este nimic de crezut”. Și care țărani, după „anii de foame, s-au epuizat... și cei care redau vechiului” moșier și patrimoniu. Iar pe fugar ■ „țărani, după vechea sentință, au dat cinci ani”, nu-ți da procesul.

(672) În Legende de la vie et de la mort de Demetrios (scrisă de un străin, martor al crimei false misreene, și tipărită în același an la Amsterdam, o carte rară și curioasă): Il avoit entour de sa personne une garde de quelques hallebardiers All emands , qu'il a menes avec

din

soia de Pologne. ils furent incontinent congédiez, et de mesme furent cassez et liceutiez tous les soldats d'est range nation. Vezi și Asamblat. G. Gramot, P, 2¿>9, 260.

(575) Sobranie Gostsd. Diploma, II, 207. Acest tablou de Chinam Dumny a fost scris în luna iunie de mâna secretarului Azhednmishriev, Jan Buninsky.

(574) Vezi Ber și Petreus 5id.

(075) Vezi Margeresh. 1+2.

(Z76) Vezi colectate. G. Gramot P, abi.

(077) Într-un manuscris modern primit de mine de la A. I. Ermolaev, am găsit o cerere și în * laudă scrisă de Protopopul Buna Vestire Terențiu țarului Dimitrie, unde se spune: c) sheb a războinicului strălucitor. iad greu - „mansha, zelos și colorant Khrpst. Bisericile... „mila este pe limba purtătorului... și cădem în „genunchi, și ne închinăm (ea) trupesc împreună și „psihic” și așa mai departe. — Traducerea în franceză a scrisorii Patriarhului Sofroni al Ierusalimului către Fals Dimitrie se află în Mrskov. Cant. arhiva. IIno-shran. Del. „Ne-am plâns sincer (scrie Sofroniy) de moartea țarului Teodor, de binecuvântată amintire, fratele tău; dar și-au uitat durerea, „aflând că tu, Marele Suveran, ești sănătos. Cum să descrii bucuria întregii Palestine? Mari și mici, tineri și bătrâni, bărbați și femei, lăudați pe Dumnezeu. . . Am atârnat trei lămpi peste mormântul Domnului, care ard zi și noapte în numele Majestății Tale și așa mai departe. Sophronius a scris această scrisoare pe vremea când Pretendiul era în drum spre Moscova. El (Patriarhul) i s-a plâns de prințul Adam Vișnevețki, care luase doi cai arabi de la călugărul Simeon al Ierusalimului.

(878) Vezi T. X, pp. 2i6, - Gostov, Nikon și alte cronici. În stepă. Carte. Latukhina: „Rose-T. XI. 9

Biblioteca „Runivers1”

ii4

„striga l-a ales (Ignatie) și l-a trimis la fostul Patriarh Iov în orașul Starița, pentru ca „să-l binecuvânteze pe acel Ignatie pentru Patriarhie. „Iov, cunoscând în el Credinţa romană m) foc, să nu fie aceasta în Patriarhi. Totuși, trimițând pe Rozshriga Patriarhului și impunând frica cu chinuri. Sfântul ierarh al lui Dumnezeu, Iov, „Am socotit toate acestea degeaba și cu ocară”, i-a spus lui Rossshrig, ca de o bandă și căpetenie, „și de la oi și un păstor” și așa mai departe.

(379) Fosta mănăstire Vyksipsky se află la douăzeci și cinci de verste de la Cherepovets, iar de la Moscova la acest oraș (pe drum direct, prin Dmitrov, Kashin etc.) la mai puțin de cinci sute de verste.

(58o) În scrisoarea Reginei-Inokini Martha către Voevoda (în Scrisoarea G. Adunată, II, Z07): „O.ch” (Impostor), cunoscându-i furtul, după noi, Vel. „Suveran, n-a trimis multă vreme, ci ne-a trimis” sfetnicii săi și a poruncit să fim atenți, ca să nu vină nimeni la noi. Și cum a poruncit să fim aduși la Moscova, „și era singur la

întâlnire și nu a ordonat altor” oameni să ne lase să intrăm cu el și ne-a vorbit cu o interdicție mare, ca să am să-l dezvălui, să ne dezbatem pe noi și pe toată familia noastră - „din cauza crimei muritoare / * și așa mai departe.

($8i) Vezi Răspunsurile din Proverbele lui Sigismund.

(58a) A se vedea Paerle. În Legende, conform New Style, același număr: 28 - dar eroarea din lună: iunie în loc de iulie.

(385) În Răspunsuri Sigism. Spunând: „Marea” Prințesa Marya a fost adusă cu forța, oricum l-a „recunoscut” pentru fiul ei. iar în cort el însuși ar fi doar - „fete cu ea / * și așa mai departe. Vezi Legende 4> Bera, Pe-yirey Zi8 și Margeresh 126.

(38+) Vezi colectate. G. Gramot, II, Z07.

(585) Margeret 126: finalement il se fit couronner le dernier de Juillet (New Style) qui se fit avec peu de cérémonie.

(386) De Tu CXXXV, 55 de ani și Wassenberg. Gesta Vladislai IV, 19.

(387) Vezi Ber și Petreus Z19.

(588) Jan Buchinsky, în aug. i6o5, ajungând la False Dmitry ca mesager din Mnishk, a rămas la Moscova. Celălalt Buchinsky se numea Stanislav. A existat și un al treilea secretar polonez al Pretendentului: Stanislav Slonsky, care a călătorit cu Af. Vlasiev în Cracovia (vezi mai jos).

(589) Vezi Margeret. 12 g.

(590) Vezi Ber și Petreus 5zo.

(591) De Tu CXXXV, 55.

(Z92) Vezi Dyaryusz wesela z Maryna, scris de Diamentovsky, în Narushev. Hist. JK Chodkie-wicza, T. I, str. 244 și 455, în notă. 54.

(3g5) Vezi Bera Petreya 520.

(5e4) Ver spune că False Dmitry avea cea mai bună engleză, câini pentru momeală, ogari, câini; că, fiind cu boierii în satul Taininsky, a poruncit să se dezlănțuie ursul, să se urce pe el și într-o clipă a ucis această fiară furioasă.

(5g5) Legenda 8.

(5d6) Ibid. 7 și 29 (despre extravaganța Pretendentului).

(597) Colecția G. Gramot P, 261.

(398) Vezi Rzeczy Polskicli tv Moskwie za Dymitra, în extrasele lui Albershrandi.

(599) Vezi mai jos, în descrierea intrării lui Marin la Moscova.

(4oo) De-Tu CXXXXV, 5a. Mai jos vom aminti ruinele acestui palat din Borisov. Falsul Dmitri a ordonat să-l distrugă ca locuință pentru un pădurar sau un vrăjitor. Ei au asigurat că acolo, într-un templu subteran, au găsit o statuie care ținea o lampă într-un râu și înconjurată de mult praf de pușcă, din care palatul și întregul Kremlin ar fi decolat în aer dacă lămpile nu s-ar fi stins. iar statuile nu fuseseră sparte.

(4-OI) Vezi Rzeczy Polsk. w Moskwie za Dymitra, de asemenea Bankiet Hospedara Moskiew., germani. Dzieie Panow. Zygmunta III, T. II, 678.

(402) Vezi manuscrisul contemporan. TIoвъST despre B. Godunov și Razstrig, și Cronografe, unde se spune: „Creează-te (Lzhedim.) în această viață pentru transpirație, iar în secolul următor, un semn al „casei tale eterne, a lui în Ros. Împărăția nu se află în nici un altul, „cu excepția subteranului, nimeni nu vede: iadul este mare” rău, având trei capete și făcând ambele fălci din măreție zdrănnitoare de aramă; atunci când „își deschide fălcile și din afară este ca o flacără” (adică o asemănare, și nu flacăra în sine) „aceasta apare . . dar am dinții lui - „Rânjesc și unghiile mele - parcă gata de o înțepătură, și de la urechea mea, ca o flacără, voi izbucni -“ și l-a pus blestemat pe el însuși pe Moscow-Rets, pe propriul său denunț, astfel încât el de la „mai înalte locuințele lor să vadă nan „întotdeauna” și așa mai departe. Vezi și Wagner Gesli. des Russ. Reiclis 129.

(403) Vezi Avr. Palitsyn 24? Morozov. Lsh., Bera și Petreya Zi8. W Nikon. Lăsa. se spune că Xenia a fost închisă în Mănăstirea Fecioara Vladimir; dar a fost transportată acolo deja în timpul domniei lui Shuisky. Falsul Dmitri a luat-o la el pe nefericita Xenia după încoronarea sa în iulie, iar în decembrie Mnishek i-a scris pentru ca, evitând ispita, să o îndepărteze pe Prințesă, fiica.

Borisov (vezi Culegere. G. Diploma II, 245): în consecință, Xenia a locuit cu el timp de cinci luni.

(404) Vezi Petrea 570, Chronographs and Legende 6 si 25, unde se mai spune ca Falsul Dimitrie nu a vrut niciodata sa se uite in Manastirea Minunii, de teama ca calugarii de acolo nu-l vor recunoaste.

(405) În Povestea, arici și așa mai departe: „Prințule. „Ivanovici și fratele său le-au spus oamenilor de afaceri, Fiodor Konev și

doctorului Kost: spuneți-le în secret lumii, nu țarevis Dmitri. „Ei, fără să raționeze, au spus multor oameni: „huh, și Basmanov a fost auzit.” A se vedea și Gostov ., Nikon. Let., Cronografe și Bera.

(406) Nu la 25 iunie, așa cum se indică în Cronografe, și nici în iulie, ca în History de Tu: căci golful Shuisky a fost deschis deja după încoronarea Pretenditorului: vezi Margeres 127. - În Cronografi: Vasiliya) viața lui Mikh. „Saltykov da Pyotr Basmanov Basmanov” a început să călătorească și lista a îndoit de 1’ozshrigoy „poporului de onoare”.

(407) Vezi Povestea, colaborator cu arici, Ber și Paerle.

(408) Vezi Margeret. 127.

(409) Ibid: vint sa grâce procurée par l'impératrice mère et par un Polonois nommé Bouchinsqui (Buchinsk). Legende tì: par l'intercession du Chancelier Ottonasi (Athan. Vlasyeva). W Nikon. Ani. 'ji : „doar” roagă-l” (Pretenditorul pentru mila lui Shuisky) „Regina Martha și Bolyara”. Avr. Palitsyn 2i: „Umiliți, polonezii de la Rozstriga abia l-au cerut de la vizitare.*' K, Alexandru Iv. Shuisky a murit în același an.

(a 4-a) Vezi Av. Palitsyn 21. Въ Legende, str. 25, se spune că False Dmitri, fiind originar din Galich, a ordonat să-și pună acolo în închisoare mama cu al doilea soț și până la șaizeci de rude. Observați dezacordul: Avraam merge-

vorbești despre mărturia mamei, fratelui și unchiului lui Razstrigin, despre execuția lui Fiodor Kalashnik (sau Kalașnikov) și Turgheniev și apoi despre exilul șuiskiilor; în stepă. Cărți Latukhin și Morozov. Legenda lui Avramiev se repetă de ani de zile: în prima se adaugă că Pretenderul e „în a treia zi a urcării sale a fost deja denunțat de rude; dar alţii scriu (vezi Rostov şi Nikon. Să .. 72) că K. Vas. Shuisky a fost condamnat înaintea lui Turgheniev. În Legende 6: on n'a depuis lors (după referirea lui Shuisky) entendu parler journellement autre chose, que des trahisons et toutes sortes de conspirations, de quoy se sont entre - suivies tant de tortures, flagellations, disgrâces, relegations, confiscations que c 'estoit un cas estrange de les ouyr. În Povestea, ariciul: ,,114. „În anul înainte de Crăciun (în 1605) „am înțeles pe mulți. Boieri și nobili, care nu este direct țarevici Dmishrey. . și s-a înălțat să „l omoare și a ajuns la moartea lui Rozstrig și a reimașat” mulți nobili ai țarului și oameni slujitori și „multe torturi de pypiain.” cu A. Palitsyn 23: nu este jenant. De îndată ce „pentru că vor provoca cuiva, ca și cum Rossshrshoy se ceartă“ cine și acea persoană moare necunoscută; iar în „toate cetăţile Rusiei, şi în assyrekh-ul meu, şi” lumea şi Inode au pierit mulţi, ovii shoche — „băutură”, pântecele peştelui, sicriul etern „besitsa”. De asemenea, Nikon. Ani. ηα.

(4i d) Vezi Avr. Palitsyna 27, Sshepen. Carte. Latukhina și Morozov. Ani.

(Die) Vezi A. Palitsyn 22 I Cronografe.

(4ib) Въ Genv. 1606: vezi Bera, Legende 7, Petrea 522, Margeres. 128. Primul scrie: „Gărzile de corp de la Margereshora Hundred aveau berdysh-uri cu „stama de aur a țarului; arborele erau acoperite cu catifea roșie (atașată cu garoafe de argint), împletite cu sârmă de argint, împodobite cu pungi de argint și aur. Acești războinici purtau caftane și pelerine bar-jjXpniHbip, împodobite cu împletitură de aur, Ale-

„Bardii din a doua sută aveau o rochie de fioleipo-), de culoarea ei, împodobită cu dantelă roșie de catifea, cu mâneci din damasc roșu; halebardierii din a treia sută se distingeau prin căptușeală de catifea verde pe caftane și mâneci de damasc verde,

(4i4) Vezi Av. Palitsyn 25.

(4v5) Vezi ibid.

(416) Въ Legende 8: cependant que çe,calme duroît.

(417) Vezi colectate. CD de stat. Graliot, I, 211, 221; vezi și Stolptsy și Dela Polsk. g. ibo5, nr. 26 (unde în diverse locuri se menționează solii trimiși de Pretendiul lui Sigismund și Mnishch) și germanii. DP Zygm., II, 552 - 554 ^ - Boierii, în răspunsul lor politicos, îi mulțumesc lui Mnishk în numele soților lui Dumnykh și a întregului cavaler moscovit pentru marile slujbe făcute de acesta Pretenditorului.

(418) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. g5i, 269 și nr. 27, l. 99, da.

(419) Vezi colectate. G. Graliot, IГ, 218.

(420) Vezi ibid., 225, r5i, 249, 272. Alexander Rangoni a fost la Moscova din septembrie până în noiembrie, pentru5. Falsul Dimitrie i-a scris Papei pe 5 noiembrie, o altă scrisoare în decembrie și l-a trimis pe iezuitul Lavitsky la începutul anului; iar Papa i-a scris Marinei pe 5 dec. pentru5 și în aprilie ibob (convingându-o să contribuie cu toată puterea ei la introducerea Credinței Latine în Rusia) și încă două scrisori către Pretender, ii feb. și io apr. ibob (vezi Extrase din Biblioteca Vaticanului de Albertrap Dieva, l. 659-670, și Nemtsev. Dz. R. Zygm. Ili, T. II, 554). „Cunoscând (scrie Paul al V-lea) respectul tău pentru Sfântul Tron și dorința noastră arzătoare de a contribui la cauza creștină, am așteptat scrisorile de la tine cu atâta nerăbdare încât mergeam deja

„Chali- a fost de vina pe ambasadorul dumneavoastră, A. Lavitsky, „pentru neglijență. . . În cele din urmă, a sosit și, întinzându-ne scrisori, ne-a vorbit despre tine cu așa simțire, încât ne-a smuls lacrimile din ochi: „Ce nenorociri nu am trăit pia, iubit fiule! Privat de „n, estol” al tatălui și bunicului tău, a trebuit, salvându-ți viața, să rătăcești în>> țări străine. Dar gloria voastră strălucitoare a izvorât chiar din nenorocirea însăși: căci în „patrie, pace și prosperitate, cu greu ați putea” dobândi cunoștințele necesare pentru fericirea „supusilor voștri”. . . Aceasta este mila minunată a Cerului, „naya!,. Rămâne să acționezi cu talentele date de Dumnezeu. Ai un câmp vast pentru semănat și secerat. . . Fii al doilea Constantin, afirmând pe primul din propria ta țara „Biserica Romei. Instruiți tinerii în Științe Libere și, prin propriul exemplu, predați „Virtuțile creștine”. Credința catolică este una: să existe unanimitate și iubire în toată lumea, indiferent de distanța locului! „ . Îți dezvăluim toată profunzimea sentimentelor Pașa: imprimă-le adânc în inima ta și poruncește ca poporului tău să audă glasul adevăratului „Păstor, Vicarul pământesc al lui Hristos! Îl lăsăm pe Lavitsky să bea după dorința lui, dar contrar cu a noastră: atât de plăcută este conversația acestui „cuvios! Îl lăsăm să plece cu condiția să se întoarcă aici cât mai curând, prezentându-ți multe în numele nostru: „principalul este să nu te încredințezi pe tine și pe oamenii tăi „ereticilor”, și să urmezi sfatul. de oameni înțelepți și evlavioși. Și așa crede-l. El „va fi și mai bun cu tine: căci împreună cu El vă trimitem un mare dar: binecuvântarea noastră apostolică”

(421) Legende 7,

(422) Vezi Sobran, G. Gramot, P, 266.

(425) Vezi, mai sus în această Istorie, după 2ï2 note.

(4-a4) În august. i(io5: vezi Adunat. G. Gramot, II, 2 I 3.

(4h5) Iată titlul Falsului Dimitrie în literele latine: Nos serenissimus ac invictissimus Monarcha Demetrius loannis, Dei gratia Caesar et Magnas Dax totius Russiae, universorumque Tartariae Re-gnorum atque aliorum plurimorum domin io rurn, Monarchiae Moscovitica subject et Rex . În rusă: „Cel mai clar și invincibil Autocrat”, Marele Suveran Dmitri Ivanovici, prin mila lui Dumnezeu, Cezar și Vel. Prințul Rusiei al Rusiei și a tuturor „Regatelor tătare și a multor alte state, Monarhia Moscovei a subjugaților, Suveranului, Țarului și Posesorului /” Vezi în Colectat. G. Gramot, II, 221 și 224.

(42θ) Vezi piam, str. 226.

(427) Secretarului Lzhedimitriyev, Yan Buninsky, în Genv. 1606 (vezi ibid., pag. 269).

(428) Vezi Pizeczy „Polskich w Moskwie za D> mitra, în Extrasele din Dlberptrandy.

(429) Vezi germani. Dz. P. Zygm. Ili, T. II, 634, Poselstwo Kn Moskiew. Dimitra.

(430) Vezi ibid., str. 553. Iată traducerea acestei Ode poloneze, tipărită la Cracovia de Jan Neling în anul): „O, Phoebus și fiica marelui Jupiter! dacă ai exersat vreodată cântatul, acum cântă-i țarului Dimitrie, autocratul Moscovei. — Să cântăm Atotputernicului un cântec solemn! Dimitrie cu o „mână” puternică a îmbrățișat din nou țările furate de la el „Nord! - O, trib al slavilor, faimos în lume! „bucură-te și bucură-te de unirea ta! Slava Ta ajunge la marginile pământului și atinge cerul! - Marisa, plină de farmece! ți-ai înălțat neamul „până la nori și străluciți mai strălucitor decât toate fiicele” slavei! "și așa mai departe.

(45ı) Vezi nota, empan. 559 ~ 554, într-o relatare a unui martor ocular despre logodna Mariei.

(432) Ei scriu (vezi Greveibruch 5a și Plyatsk. 223) că aceste daruri, împreună cu cele trimise lui Mnishk și vecinului său, costă gooooo chervoneți! ! După aceea, secretarul Buchinsky i-a dăruit miresei o cruce de diamante cu numele Marina în valoare de 12.000 (zloți?) Un colier prețios, un rozariu din perle mari, mai multe vase grele de aur și așa mai departe.

(433) A se vedea Rzeczy Polskich za Dymitra etc. Această relatare a martorului ocular l-am urmărit în desemnarea zilelor. Pe 4 noiembrie (conform stilului nou) Vlasyev a fost prezentat lui Sigizm}ndu cu scrisori și cadouri .... Pe 5 noiembrie, Mnishek l-a tratat pe Ros. demnitari la un bal magnific, la care Vlasyev a lipsit „din cauza unei boli. i8 N. Ambasadorul l-a văzut pentru a doua oară pe Rege și a vorbit despre curte. 19 N. a ajuns Maj>ii- „la Cracovia, iar la 22 s-a logodit cu Ambasadorul; A doua zi, mesagerul Lipnitsky s-a dus la falsul Dimitrie. 24 N. Ambasadorul a fost cu Marina, ca și cu „Regina lui, și a oferit daruri fratelui ei. 3 „Dec. Marina a plecat din Cracovia la Promnik cu tatăl ei, Vlasiev și toți Ros. oficiali: oamenii se înghesuiau în jurul trăsurii ei. „Ambasadorul și Mnishek s-au întors imediat la Cracovia pentru a participa la balul de la Sigismund. În acea zi, Vlasyev a primit cadouri de nuntă de la Demetrius, iar pe 12 decembrie. i-a predat, „cui a fost nevoie, ıб Dec, a plecat din Cracovia, iar” Mniszek și soția sa au rămas cu țarița în „Promyaik”.

(454) Vezi colectate. G. Gramot, II, 241.

(435) Vezi Narushev. Hist. J. K. Cliodkiewicza. I, 245. Mesagerul Bezobrazov, sosit la Cracovia după Vlasiev, a spus, în timp ce îi asigură pe Sapg și Gosevski, că moscoviții sunt gata să-l răstoarne de pe tron pe Falsul Dmitri și să-l aleagă pe regele Vladislav ca țar în locul lui: este cinstit? Bu-shch „tsskiy i-a scris Pretendentului din Cracovia:” Hristos

„Tunov a spus că deja s-au înregistrat cu adevărat” Moscova, că el (Razstriga) nu era un țar direct, „dar vor vedea ce vor face cu el în curând /” Vezi colectat. G. Gramot, II, 26Z.

(456) Vezi ibid., str. 227, 236, Rzeczy Pol-sLicb, și mai sus în această Istorie ca. 219.

(437) Vezi Rzeczy Polskich și Diaryusz Magupu în Nemtsev. II, 536. Mnishek a părăsit Cracovia spre Sambir pe 22, iar Marina a părăsit Promnik pe 21 Genv. 1606

(438) V Morozov. Ani. : „Spunând despre sine” blestemat, Razstriga), ca treizeci și patru „de a domnit / cu

(439) Vezi Margeret. 128, 129. Enfin, spune el, l'on ne voyait autre chose que nopces et joye au contentement d'un chacun.

(440) Vezi Avr. Palitsyna 24 și Morozov. Ani.

(44ι) Vezi Chronographs and the Tale of Razstrig, unde se spune:

(442) Vezi Paerle.

(443) Vezi colectate. G. Scrisoarea II, 261, şi Margeret. 129.

(444) Vezi Ber și Petreus Zg5. Impostorului i s-a spus că rușii aveau cuțite sub haine.

(445) Vezi Avr. Palitsyn 24.

(446) Vezi Grevenbruch, · Legende și Behr.

(447) Vezi Bera, care însuși a ținut o predică

la Kremlin pe 11 mai. '

(448) Vezi cazurile Polsk nr. 26, l. Grădina Zoologică și Nr. 27, l. 4i și Margeret. 1Z2. A. Palitsyn îl numește pe falsul țarevich Peter iobagul șefului Sviyazhsky al Streltsy, Grigory Elagin.

(44-9) Въ Legenda 29: El (Самозванецъ; a fugit acuzat că a fost autorul marelui degast petrecut pe râul Volga, publicându-se sub semne false pentru fiul lui Fedor Ivanovitz, care sub acest pretext l-a avut mituit să-i vină în ajutor cu câteva mii de cazaci, ca să se asigure că țara este cu atât mai bună.

(450) Vezi Nikon, Jltm. 80, unde se adaugă: „Cazacii cu hoțul (Petrushka) s-au întors, au ruinat multe orașe și locuri și s-au dus la Tsaritsyn. Apoi solii au fost trimiși la Kizil'bashi, K. Iv. Petrovici Romodaiovskaya: acolo a fost ucisă, iar Voevoda Fyodor „Akinfeev; și

hoțul Petrușka însuși (Vasilev - „cerul, omul din Elagin) și cu cazacii s-au dus la „Don și iarna aceea”.

(451) Vezi Collected, G. Gramot, II, 265, și mai jos, Discursul lui Shuisky către conspiratori ..

(45g) Vezi Bera.

(455) Vezi mai sus în această Istorie, despre note. z4b. _

(454) Vezi mai jos și Avr. Palitsyn 26.

(455) Vezi Nemtsev. П, 579 și Kelkha 494 False Dimi-

Al treilea ordin a fost construirea unui pod peste Narova, pentru ca armata rusă cu un proiectil greu să intre în Livonia. ,

(456) Vezi A. Palitsyn 26. - False Dmitry în sept. I6o5 a trimis un oficial Athan la Han. Melentiev cu vestea * aderării sale, iar în Genv. 1606 Kazy-Gireev a sosit ca ambasador în Rusia (vezi Cazurile lui Krymsk, acum în Arhiva Kol. I. D.). Ambele părți au vrut pace.

(457) Vezi colectate. G. Gramot, I, ZoZ.

(458) Vezi Bera, Petreya, de Tu, Nemtsev. și Narushev.

(459> E!,, () a fost în Postul Mare: vezi Adunat. G. Graliot, II, 297; vezi și Bera și Nikon. Lt. 74, unde se spune că unul dintre Streltev l-a informat pe Basmanov despre tovarășii săi. Au tăiat șapte oameni, potrivit lui Morozov.

(|6o) Vezi Avram. Palitsyna 25 și Margeret. Izo, care spune că acest Dyak a fost exilat. În Povestea, de acord, uciderea lui Osipov este atribuită pe nedrept ultimei zile din viața lui Razstrigina.

(4-6i) Vezi Nikon. Lyip. 7%. În 1612, fostul țar Simeon, cunoscut sub numele de Sfântul Ștefan din Inokakh, a fost transferat la Mănăstirea Kirillov Beloezersky (vezi Lit. Solovetsk).

(4.62) Vezi Margareta. iZo și Skazanie, elke sodiasya.

(463) Vezi Sobran.. H. Graliot, II, 275, 277, 281, 282, 284 și Rzeczy Polskich etc. Vlasyev, în așteptarea lui Mnyshka în Slonyn, a venit la el în Sambor.

(464) Vezi germani. II, 556, în descrierea călătoriei lui Marin, și Rzeczy etc., unde se spune: „Toți” oamenii erau cu Mnishk și alți Pans 1969 „și 1961 cai, cu excepția a două sau trei sute de oameni care nu aparțineau lor. suita.” de asemenea Bera.

(465) În descrierea călătoriei lui Marin: „Sania”, în care stătea Marina cu cele mai nobile Utilizari, era foarte înaltă, tapițată în

sable, cu plăci de argint, cu uși și cu capete „noi din piatră transparentă” și curând.

(466) Vezi Rzeczy etc., 26 aprilie,

(467) Ibid.: „Dimigpriy i-a cerut voievodului să se grăbească la el cu unele dintre rudele sale cele mai apropiate pentru a se pune de acord asupra pregătirilor pentru nuntă și în toate ceremoniile.” - Aѳ. Vlasyev a plecat în avans la Moscova de la Smolensk și a ieșit din nou să se întâlnească cu Marina în apropiere

Vyazma, i-a înmânat o coroană de diamant de la logodnicul ei, un bandaj prețios pe pălărie și așa mai departe.

Ber (și după el Peshrey) scrie că Razstriga, dorind să sărbătorească Sfânta Duminica cu Marina, a părăsit în secret capitala cu câțiva oameni, s-a întâlnit cu mireasa în Mozhaisk și a petrecut acolo două zile. Nu există niciun cuvânt despre asta în Jurnalul călătoriilor lui Marin.

(468) În Jurnalul lui M. călătorie: „abApr. Țarul „a trimis patru cai în șa, pe care” guvernatorul și rudele lui au intrat în Moscova. „Pentru un sfert de milă, au fost întâmpinați de Basmanov”, îmbrăcat într-o rochie bogată de husar, iar pentru oameni nobili.. La porțile triumfale, în spate

„Un pod viu, soldații stăteau în două rânduri. „Carcasa a fost în secret și Dimitry însuși” Mnishka a fost dus la casa care i-a fost alocată, unde au adus imediat o mulțime de mâncare din bucătăria Tsgrik. Toată vesela era aur. Rude - „porecla Dimitriev, K. Iv. unitate Hvorostinin, în numele său, l-a salutat pe guvernator, care astăzi nu l-a văzut pe țar. Dimitrie a mers la mănăstire la mama sa, în haine albe, pe un cal cu „maro deschis”. 5 mai (25 aprilie) Mnishek a mers la palat. Pe ambele părți ale tronului stăteau doi oficiali, înarmați cu berdișuri cu mâner de aur, în haine albe de catifea căptușite cu hermine și în cizme albe pe partea stângă a lui K. Dmitri Shuisky cu o sabie goală, iar în spatele țarului un servitor în un caftan bogat, ținând o batistă; iar în dreapta stătea Patriarhul, în fața căruia „au ținut o cruce pe un platou de aur” și așa mai departe. Vezi discursul Pretenditorului din Paerle. Iată câteva locuri: Es ist scliwerlich zu entscheiden, ob ich mieli melir zu verwundern, als zu erfreuen habe. Nun aber haben wir schon vorlãngsten desselben vermeinten Todt be-weinet. . . O Gluck 1 wie ungleich bist du den Men-

shen și cum te joci cu ilinen! . . Doamne, Dumnezeu este, dui'ch Care Providența administrează întreaga lume. . Am nevoie de Kays-ul tău? Majestate pe aceasta

Tronuri salută și la fel cu mâna de elită, care

idi z.uvor ans Freundschaft, ais ein Wirlh des Castes, zu pflegen halte, ieznnt zum Zeichen des Gehorsames küssen Icti liabe Etirer Kay. M. viele Togenden erkennet . . . als xuFeld liegen im hüehsten Whiter Avenu aueli die wilden Thiere sidi in die Eiчie verkrie-chen, etc., etc. Vezi și Rzeczy Polskich etc., unde se spune: „Voievodul, părăsind palatul, s-a coborât și a băut pe pridvor cu Patriarhul, care i-a dat crucea să sărute, dar fără binecuvântare. „În spatele Clerului a venit Țarul, pe care grădinarii l-au condus cu brațele până la biserică, iar în fața lui au purtat Statul. Guvernatorul s-a oprit în această biserică de pe pridvor, dorind să vadă ritul de închinare. Touch Dimitri, după Liturghie, o vreme a vorbit cu el în timp ce stătea. În holul de la intrare în palat se aflau o mulțime de vase de aur și șapte „butoaie de argint cu cercuri de aur. Sala de mese este tapițată cu țesătură albastră persană. . fata de masa a mesei regale este brodata cu aur. dintr-un vas uriaș de argint „a curgea în lighene; dar niciunul dintre ruşi nu „s-a spălat pe mâini”. Toată încăperea este plină cu vase de aur și argint și așa mai departe.

(469) Vezi ibid.

(470) Farfuriile nu erau de obicei servite.

(471) Vezi Rzeczy Polskich.

(472) ordin lui Jan Buchinsky: „Pentru ca guvernatorul

„A asigurat pentru Legat Papin. . chpgob Panna „Marina s-a împărtășit de la Patriarhul nostru: pentru că fără de aceasta nu va fi încoronată. . „să fie lăsat să meargă la biserica greacă’,,. . părul nu s-ar îmbrăca .. în Subosha

„Se mânca carne, iar miercuri a postit / * (Culegere. G. Gramot, II, 229).

(476) Vezi ibid., 2G8. Toți soții marilor duci erau de credință greacă - și fiica lui Vishovshova. - Marina, după cum vom vedea, a îndeplinit cerințele Lzhedimishrieva.

(+74) Legendele, aricii sunt clare: „Deportarea plumbului, ,, devaet Hermogenes exilat la Kazan, și îndepărtează de la el rangul Sfântului Ierarh și-l închide în mănăstire; dar prin harul lui Dumnezeu, trecutul a fost păstrat „până la moartea lui Rozstrigin; a Iosif, Episcop. Kolom., „Mai târziu, am vrut să închid mustul /”

(475) Vezi Bera, Petreya Z28, Legende 9, Marge-pem. i54, Grevenbruch, de Tu și Rzeczy Polskieh, unde se spune: „8 mai” (New Style) „a fost acolo de două zile; 12 "(ip. e. 2 din stilul nostru)" a intrat la Moscova "

(+76) Fără șofer: fiecare cal era condus de un mire bogat îmbrăcat. În descrierea călătoriei lui Marin (Nѣmtsev. II, 562): „Apropiindu-se de oraș”, am văzut o mulțime de oameni pe câmp, „unde erau două corturi și erau întinse covoare . „Acolo, polonezul Nim * a Marina a coborât din trăsură“ și s-a așezat pe fotolii bogate. . Într-o altă șa-„shre l-au primit pe guvernatorul lui Sendomirsky și „i-au adus un cal, în numele țarului, cu un ham magnific, în valoare de o sută de mii” (ce?).

(477) Vezi Ber și Petreus; tot mai sus în șapte volume, despre note. 36o.

(478) Vezi descrierea călătoriilor lui Marin, în Nemtsev. II, 564

(479) Въ Legende 9: elle (Marina) fut mene'e au cloistre, où se tenoient les Dames et Damoiselles, veuves et filles des grands Seigneurs et Boyares du pays. Autorul dorește să spună că în aceste mănăstiri văduvele și fiicele lui Boyarsky se tuneau de obicei (și nu că s-au întâlnit acolo pe Marina).

(48o) Ber scrie că această casă a lui Godunov se afla în Kremlin, lângă palat și casa Patriarhului.

(481) Vezi Av. Palitsyn și Povestea, ariciul.

(482) Vezi Ber și Petreus.

(485) Au intrat în capitală cu o oră înainte de intrarea lui Marin (vezi Rzeczy Polskich).

(484) Vezi Nikon. Lit. 75.

(48'') Vezi Jurnalul (Dyaryusz) Proverbul lui Sigismundov; b, Olesnitsky și Gosevsky, în extrase din Ab. Albersrandi.

(486) În Nikon. Ani. 7Z: „Este un răufăcător (Raz-”spiriga) care s-a arătat poporului moscovit cu propriile sale cuvinte, ca un singur centimetru din pământul Moscovei, nu l-a dat Lituaniei, dar inima blestematului său a dat. , dar le dorea să-i primească „(la Rostov.; „execută”).

(487) Vezi Legende io.

(488) Vezi Rzeczy Polskich etc. și Nemțev. II, 565, unde se spune că Marina nu avea voie să asculte Liturghia în latină în ziua Rusaliilor (conform Noului Calendar, Paștele a fost anul acesta 26 martie a Noului Stil).

(489) Legende 28.

(490) Vezi Rzeczy Polskich etc.

(491) Vezi Jurnalul sau Dyaryusz Proverbele lui Sigismund.

(492) Vezi Rzeczy Polsk. si de Tu 74

(4e5) S-a scris, probabil din greșeală, 5oo, oooh ruble: vezi Rzeczy Polsk., unde se adaugă: „Tarul a ordonat să spună miresei că poate da“ aceste modele, căruia Voevoda Sendomir vrea - „el nu a avut timp să-i trimită date bani „în Polonia; dar am reușit să profităm de „generozitatea lui.” Falsul Dmitri i-a dat un alt socru

o sanie bogata si un cal frumos, care, in timp ce-l ducea la palat, a cazut, ca semn de dezastru, dupa cum se spune.

Regele i-a trimis în dar Pretenditorului doi cai turcești și napolitani, aur, un lanț, câteva cupe de argint și două lavoare, englezi, un câine etc., iar Marina o corabie cu tun de argint, o tavă cu struguri, mai multe vase pretioase etc. Olesnitsky i-a oferit de la el și soția sa o coroană cu perle, un colier cu diamante și rubine și așa mai departe.

(4g4) Vezi Dela Polsk. Nu. 26, l. 112.

(4g5) Vezi colectate. G. Alfabetizare, II, 354.

(4db) Vezi Narushev. Hist. I. K. Chodk. Eu, 247 de ani, și Rzeczy Polsk.

(497) Vezi colectate. G. Gramot, II, 289 şi următoarele, Rzeczy Polsk. și Dyaryusz al ambasadorilor lituanieni, unde se spune că falsul Dmitry s-a consultat cu boierii, ce ar trebui să fie numit Reginei în cazul morții sale și a hotărât, cu aprobarea lor, să-i dea Novgorod și Pskov; se mai spune că cei mai distinși dintre demnitari i-au jurat credință Marinei chiar înainte de a mânca nunta.

(4e8) Acest tron de aur, împodobit, după cum se spune, cu mii de pietre prețioase, a fost trimis de șah regelui Ioan: vezi Petreus 359.

(499) Jurnalul VJ. Lituanian. Proverbul spune că rușii i-au jurat credință Marinei timp de două zile. Wassenberg scrie că în Biserica Adormirii Maicii Domnului erau alături de ea Mărturisitorul ei Savitsky și un alt iezuit Cernic (sau Cernikovsky), care i-a rostit un discurs de bun venit în latină (vezi Nemtsev. II, 280).

(500) Vezi The Rus. Impostor 99 și Petrea 559

(5oι) Vezi adunat. G. Gramot, P, 296. Au stat la masă doar până la a treia masă. Ei scriu că Pretenderul nu a vrut să urmeze; după obiceiul

rusesc stabilit pentru glorificarea purității feminine: vezi Grevenbruch 36.

(502) Unul dintre principalele reproșuri ale lui Fals Dmitry a fost faptul că el, fără a o boteza pe Marina, a încununat-o cu coroana regală: vezi „Colectat. G. Gramot, II, Z07.

(503) Vezi ibid., str. 298.

(504) Vezi Jurnal sau Dayryusz Litov. Poslov.

(505) Vezi Rzeczy Polsk. Legenda spune că Razstriga și tânăra lui soție s-au trezit foarte târziu în acea zi.

(5ofi) U naszego przeslawnego Cesarza toz Popi, iako u was Papa (vezi Zhurnal Litov. Poslov).

(507) Ber (și după el Petreus) spune aceasta: „În ziua nunții, țarul a avut o mare ceartă cu boierii. Polonezii doreau ca mireasa să se căsătorească în rochia lor, neavând obiceiul de rusă, iar boierii au cerut ca atât țarul, cât și țarina să fie căsătoriți în rusă. În cele din urmă Dimitrie a spus: Ei bine, voi împlini voia lui Dumnezeu, ca să nu mi-au reproșat patima pentru lucruri străine. „O zi nu înseamnă nimic. A rugat-o pe mireasă să se îmbrace cu o rochie rusească; dar a doua zi l-a trimis pe Polskoye la soția lui și i-a spus să spună: Am făcut fanilor să-i placă poporului meu, iar acum fac ceea ce îmi place. Din acea zi, Marie a purtat haine poloneze. „ Vezi și Zhurnal Lshpov. Poslov și Rzeczy Polsk.

(508) Vezi Legende io.

(5oq) Vezi Asamblat. G. Gramot, II, HQõ, Zhurnal Litov. Poslov și Rzeczy Polsi:.

(510) Adică soția prințului Dmitri.

(5ii) Vezi Rzeczy Polsk. și Nemțev. II, 576.

(5ig) În descrierea sărbătorii țarului (în germani. II, 5γ6): „Când puneau în fața țarului un vas cu” prune ungurești uscate, atunci toți oaspeții“, ridicându-se, s-au apropiat de el: el a dat tuturor „două prune și toată lumea a mâncat imediat ih”.

(5i5) Vezi ibid.

(514) Vezi Zhurnal Litov. Poslov și Rzeczy Polskich.

(515) Amabilitatea Marinei, la sosirea ei la Moscova, este spusă în Legenda 9: ia Princesse se monstra fort humble et gracieuse, en saluant non seu-l'emeiit toutes les Dames de la Cour, mais aussi devisant fort amiablemeni avec multiple autres bourgeoises de la ville.

(516)	Vezi Grevenbruch 38.

(517)	În Say, ariciul: „Poporul lituanian „timp de trei zile și trei nopți în curțile spiralelor, era mereu un nor mare și țipăt și trăgând. . Mă plimb și pe străzi cu „arme și pistoale autopropulsate și arse /*

(518)	Vezi Zhurnal Litov. Poslov.

(5id) Vezi Povestea, un arici, Zhurnal Litov. Poslov și Grevenbruch 38.

(5do) Vezi mai sus, despre notă. 458.

(5gi) Vezi mai sus, despre nota. 49b Grevenbruch 37 și The Rus. Impostor io5.

(522) Vezi Bera, Petreya 34o și Povestea, ariciul. Narushevici (în Ilietor. J. K. Chodkiew. I, 247) spune: „Polezii, folosindu-se de favoarea țarului față de ei pentru rău, au devenit aroganți, lacomi“ lacomi, tâlhari, disoluți; i-a disprețuit pe ruși și pe Kobzhytsky (str.

67) atribuiți semenilor tăi pământeni, care erau atunci la Moscova, libidinem, insol entrain, cupidinem, avaritiamj mai spune Piasetsky.

(525)	Vezi Grevenbruch 49

(52+) Vezi Bera și Petreya 532. În Povestea, ariciul: „A început să se sfătuiască între ei în secret, ca și cum ar fi să scape de dușman și de eretic și să adauge” la tine (Shuysky) Credințele Ortodoxe ale fii aleși de nobilii țari și slujitori din „Vel. Novagrad și Pskov și din multe orașe, „mai ales boierii” și așa mai departe. În stepă. Carte. Latuhipa: „Și condescendent împreună K. Vas. IV. Shuisky „cu frați, da K. Vas. Tu. Golitsyn și K. Iv. ,, Semenovich Kurakin, și a lăsat jos sfatul că „Ucideți Rozstriga și, potrivit lui, unul dintre ei“ Fiți țarul și nu „răzbuna” pe nimeni pentru supărările anterioare, ci guvernează Regatul Rus cu un consiliu comun / *

(5d5) Ia: „sperând că acest tânăr Erou va fi zelos pentru Credință și pentru obiceiurile rusești / * Vezi și de-Tu CXXXV, 77, The Russ. Impostor ιoί,. Grevenbruch 59 și Piasetsk. Chron.

(526)	Petreus 555: „Lyahii cu câini merg după el la biserică.** Vezi și Cronografi.

(527)	Vezi Bera, de asemenea Adunat. G. Graliot, II,

509. În Povestea, ariciul: ,, K. Vasiliy Iv. "SH. discurs: Suntem gata să suferim pentru „Credința” ortodoxă și fiți la fel de gata cum vor bate ei clopotele. . Acum timpul pentru moartea burticii este „cumpără. .	· Iată, auziţi, creştini ortodocşi

.„Statele Unite sunt fericite. . și a strigat cu lacrimi: „Doamne! nu ne lăsa!” și așa mai departe.

(5z8) 20.000, conform lui Piasetsky.

(529) Vezi Ber și Petreus 541.

(55o) Vezi Avram. Palitsyna 27, Colectat. G. Gramot II, Z09, și Zhurnal Litov, Poslov. În Pov

o Boris Godunov și Razstrig' „Lăcașul sfânt l-ar profana (falsul Dmitry) și ar crea mănăstiri în casele unui ticălos, iar tânărul „Inokok și Călugărița din chipul Ecteniei Monahale și” se îmbrăca într-un portmanteau strălucitor, și intenționează să se căsătorească cu Inokov, iar Inokin să-și ierte un soț” și așa mai departe.

(551) A se vedea Rzeczy Polsk. și Zhurnal Litov. Poslov) vezi și Margeret. 136.

(552) Vezi Bera și Rzeczy Polskich. Alții scriu că conspiratorii de pe canonul b>nsha în numele țarului au ordonat bodyguarzilor să plece acasă), dar o astfel de înșelăciune ar fi trebuit să fie dezvăluită imediat.

(553) Vezi Legende ι5.

(5541 Vezi Rzeczy Pol'kich, unde se spune că această armată ar fi trebuit să meargă în Crimeea, dar a fost apoi adunată la Yelets.

(555) În Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni: „se spune că țarul nu a dormit în acea noapte, dar se distra cu toții.” Vezi și Rzeczy Polskich.

(536) În Povestea, ariciul: „și viața e gata”, toată noaptea așteaptă sunetul rostit.

(557) Ber spune: „la ceasul al treilea al dimineții” - Margeret: „la socrul” - Legende:, la „ora șapte” - în Povestea, spunând: oră.

(558) Vezi Legende 16 și Tale.

(55e) A se vedea Ber și Petreus Z42. Въ Legènde 17 : L'Empereur, oyant le tumulte, sault de son* lict, prenant sa robe de nuict, demandant ce que c'estoit. Dimpotrivă, în Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni: „Regele a părăsit încăperile devreme pe verandă, l-a văzut pe Af. „ „Vlasieva și K. Grieg. Volkonsky, care era executorul judecătoresc la ambasadori (Sigismundov) și a întrebat: „Ce spun ambasadorii despre el? Volkonsky - neștiind, se pare, ce trebuia să se întâmple - a răspuns

„Chal la rege și a coborât de pe verandă... Apoi l-au lovit în pabapi. Oamenii au spus că Li shva „domnește pe boieri și că alerga să-i salveze” și așa mai departe. Alții scriu că oamenii au strigat: „spa-” șapte și țarul și boierii din Lituania! „~Vezi. de asemenea, Paerle, Rzeczy Polskich și Legende 17. Urmărim pe Beru în descrierea principalelor împrejurări.

(540) Ber: „Ei bine, Regele prematur! adormit: „Tu ești? de ce nu ieși la oameni?... Basmanov, apucând spada țarului, i-a tăiat capul acestui obrăzător. Gishrei: „Basmanov, apucând sabia care atârna de perete, i-a tăiat” capul.

(541) În Legende: au lieu que tous les jours il (False Dmitry) avoit 100 hallebardiers de garde, il ne s'y trouvèrent point 3o, voire pas un Capitaine. Marge-ret nu era bine, după cum îi spuse istoricului de Tu. Pentru servitori și muzicieni, vezi Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni.

(542) Vezi Ber și Petreya 344 · În Jurnalul de propuneri: „Basmanov a strigat țarului: Îmi pare rău, iar tu“ spune despre tine; a stat la uşă şi s-a apărat.” Margeret, potrivit lui Berom, scrie că Basmanov a fost înjunghiat pe hol: en une galerie tout contre le quartier de l'Empereur.

(543) Ber spune că Falsul Dmitri a ieşit la răzvrătiţi cu o sabie lată (sau o sabie turcească, după cum scriu alţii), dar văzând mulţimea lor, s-a întors cu 5 ore, au tăiat mai multe scânduri în zid; că bodyguarzii au spus: „am putea salva cu toții țarul împreună dacă am avea arme nu numai pentru frumusețe și înfățișare”; că Pretennicul, fără să se oprească, a alergat pe lângă camerele Marininilor (sau, după cum spune Paerle, dându-i sfaturi soției sale să se adăpostească) în palatul de piatră, de unde a sărit pe fereastră. Paerle spune ca aici, in timpul nuntii, s-a facut schele din care a cazut Raztriga. În Legende: „Dimitriy a devenit împotriva poporului, a vrut să lupte”, și-a suflecat mânecile cămășii, a cerut o sabie,

„de obicei înaintea lui purtat; dar păstrătorul acestei săbii (sau satar) s-a ascuns/1

(5+4) Vezi Jurnalul din Poslov Lituanian.

(545) În Nikon. Lit. 75: „Streltsyzh l-a ridicat și l-a ridicat pe podea și l-a bătut; boierul Sgpreltsy a început să spună: „Lashi: hai să mergem la regină și să o interogăm” și așa mai departe. Potrivit unei alte legende, cel mai probabil (vezi Bera, Petreya, Paerle și Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni), Streltsy l-a apărat pe Fals Dmitry nu în palat, ci unde a sărit pe fereastră; a fost adus în palat după mărturia lui Martin. În stepă. Carte. Latukhina: „Arcașii și toți slujitorii, oameni vii, Bolyar nu l-au dat, dar l-au condus la țarita Martha, deși am vrut să știu de la ea,“ dacă există fiul ei. Iar când au venit Bolyarii și slujitorii și tot poporul la Țarița în mănăstire

și au început toate întrebările, ea vărsă multe lacrimi și vestește tot adevărul, de parcă nu-l cunosc pe acest om, iar fiul meu este nu. . Auzind poporul și Bolyare, și cu furia „hoțului acelei desfătări” și așa mai departe. și era în acele „vremuri cu el în conac, și apoi a văzut cum” a fost ucis, fiica lui Voevodin’ 1 (Marina).Aşa că trimisul nostru, K. Volkonsky, a vorbit cu Panam Sigismundov, în august.

(546) În Afacerile poloneze nr. 26, l. 5: „Regina“ Călugăr Marta cu o multitudine de întrebări la nivel național; ea este în mod clar o mărturisire, de parcă fiul ei a fost ucis la Uglich la comanda lui Boris... acest „câine împuțit și aspidul rău e nevema, voi plăti când voi veni; să mărturisească, dar fără să îndrăznească multă vreme, temându-se de mustrarea lui rea și obsedat de slăbiciunea feminină. . . Totuși, Nagiya mărturisește - „sha.” Ibid., 85: „Își dezvăluie hoțul” (Martha Razstriga) „în fața tuturor oamenilor pentru care fiul ei a fost pentru-5, a fost tăiat pe cărbune și a murit în brațele ei”.

(547) Ibid., l. 5: „Și imaginea feței sale (Martha .” Dzhedimitrieva) „a scos din comorile tale”.

Biblioteca „Runivers1”

(548) „Ber: Boierii l-au adus44 (Pretennicul) „în odăi, altădată magnific, dar apoi deja“ jefuit și murdar. Pe hol erau bodyguarzi în arest, dezarmați și triști: țarul i-a privit, iar „lacrimile îi curgeau din ochi; a întins mâna către unul dintre ei, dar nu a putut să scoată o vorbă... ceea ce gândea, o singură inimă știe -, știe Dumnezeu, și-a amintit probabil de repetele „avertizări ale credincioșilor săi germani. Wilhelm Firstenberg a intrat în camerele interioare din spatele boierilor, dorind să știe ce se va întâmpla cu țarul: a fost înjunghiat de un boier lângă țar însuși44 și așa mai departe. În Legendă este altfel: „După ce a aflat că Dimitry a sărit pe fereastră și s-a sinucis, „Firstenberg a fugit de pe verandă și l-a găsit pe țar încă în viață; dar s-a rănit în piept: sânge „i-a curs din gură; capul era şi el plin de sânge. Firstenberg și camarazii săi l-au dus pe „Dimitri la etaj în camerele țarului, unde a fost „împrospătat cu apă rece și alte remedii puternice. Atunci boierii au început să-i vorbească și să-l interogheze; dar este imposibil de știut ce s-a întâmplat „între ei”. Firstenberg a fost ucis pentru a nu divulga acest secret44 și așa mai departe.

(54θ) Vezi Jurnalul Lishov. Poslov și Paerle.

(550) Vezi Bera.

(551) Vezi ibid. În Afacerile poloneze nr. 26, l. .85: „Da, iar ereticul Grișka însuși a spus că a făcut totul cu vise demonice.” În scrisoarea boierului (vezi Sobran. G.G. II, 5oo): că el este Grișka „Otrepiev / 4

(55a) În Povestea, arici. „Grishka a fost ucis” în camera din spatele palatului44 (în noul palat, în spatele celui vechi) „doi războinici aleși, fiul lui Ivan Vasilyev” Voeikov și Grigory Voluev.44 Acest Voluev a fost transformat de străini în Wolnik și Mulnik. Ber scrie că rușii, îmbrăcându-l pe Pretendint într-o rochie de plăcintător, l-au ciupit, l-au ciupit și eu am spus:

„gpritpe ia Parya All-Russian! astfel de ţari salvează „pe grajdurile lui K. Tu. Shuisky a călărit între piѣm călare în fața palatului, stârnind în cetățeni și în soldați gelozia de a distruge Pretendiul; că în acel moment, când falsul Dmitri a căzut din două lovituri, toți prinții și boierii și-au scos sabia: unul i-a tăiat capul, altul picior, al treilea braț, „și așa mai departe.

(555) Vezi Bera și Legende. În Jurnalul de la Litov. Proverb: „Mofia a târât cadavrul țarului ucis pe lângă Mănăstirea Fecioarei și-a întrebat-o pe mama sa:“ e/nu este fiul tău? Mama a spus: pentru el nu m-ai intrebat despre asta cand era inca in viata? „Acum nu este al meu. În Legende .· „și-au pus pe burtă” (Pretențіonul) o mască ticăloasă (găsită „în camerele Marinei), o pipă într-o frânghie, o cimpoi „sub braț și bani de aramă în mână, parcă“ ca o recompensă pentru jocul său. „Petreus: „Un nobil cu” a făcut caca călare de la Kremlin cu o cimpoiă „și o rochie de mascarada... a aruncat o rochie pe burta mortului, i-a pus țevi în gură și i-a pus un balon pe piept, și a spus: tu, ticălosule," complet forțat di /.dit: acum dtsdi sala la nostru}, distracție. "În Jurnalul din Poslov:" Puterea lui Dimitriev "ză pe urletul lui Basmanov. Le-au spus oamenilor. ," de ce masca era în camerele țarului și i-a servit în loc de icoane , găsite sub "patul lui /"

(554) Vezi Bzeczy Polskich, unde nu există nici un cuvânt despre Marina care s-a ascuns sub fusta camărului ei și despre boierii care i-au dezonorat pe nobilii polonezi, după cum spune Ber, foarte obscen, deși în latină (în spatele lui și Petreus 546). · „Hofmeisterina”, scrie el, „Boyar a asigurat că Marina era fragilă pentru tatăl ei /” Carcass only Polka, Khmѣlovskaya, a fost rănită de un glonț și a murit câteva zile mai târziu.

(555) În Legendă se spune că doar 5 sau 6 muzicieni au fost salvați, dar douăzeci de oameni au fost uciși: Ber le înmulțește numărul la o sută, spunând că locuiau în casele mănăstirii. - Iezuitul ucis,

ï39 numit după Pomassky, a fost Rector de Sambir și Secretar Regal: vezi Liiterae Aniiuae SI an. 1606, str. 721 și urm., unde se spune: „În casa dată nouă prin harul lui Dimi-“piria, ca să întemeiați în ea Colegiul Societății, rușii au dărâmat ușile. Frații noștri s-au dus”. la casa negustorilor polonezi / 'si asa mai departe. În Rzecz. Lustrui. : „Guvernatorul Sendomirului, neștiind nimic despre țar și țarita, era extrem de îngrijorat, „și nu le-a putut ajuta: porțile noastre erau blocate de la față. praștii stăteau peste tot / * și așa mai departe: În Jurnalul de la Litov. Proverb: „Unii dintre slujitorii noștri care au plecat devreme de acasă, Jos-“quipienii l-au ucis pe Dumnezeu au vrut să ne execute“ din mândrie, luând mințile tuturor. Au căzut în mâinile ticăloșilor, care se aflau în „livonia și Germania din

execuție, meritată prin „crimele lor: lipsite de onoare pentru a-i servi „regelui în. ”.

(556) Ber: „Un nobil lituanian, sărind din dormitor într-o cămașă, s-a ascuns în pivniță $“ L-au găsit rușii: le-a aruncat portofelul cu „chervoneți”, s-a dat în captivitate, a oferit tot numele avea în patrie. .. s-a plecat „până la pământ, a implorat în numele lui Dumnezeu și a Sfântului Nicolae... „sângeros, ciocat cu sabia, a exclamat: O“ moscoviți! sunteți numiți creștini: szh, al ~ „fiți mai presus de bietul tată și soț; cruță-mă „de dragul soției și al copiilor mei! .. Am fost „martor” la asta.

(557) Vezi Rzeczy Polskich.

,(55б) Ibid.: „K. Vishnevetsky a tras în mulțime cu o plecăciune și nu a ratat ... Shuisky krt „i-a spus să nu tragă: scoțând o cruce”, acest viitor țar l-a sărutat ca o confirmare a siguranței noastre} a intrat în curte și a plâns amar, văzând mai mulți ruși uciși, care au intrat acolo cu forța și au fost victima „insolenței lor. Shuisky l-a luat pe K. Vishnevetsky

„Cu mine, într-un zhupan. Si Vishnevetsky a locuit în casa boierului Stepan Alexandrovici Voloshsky, Gospodarevich Moldavsky.

(55g) În Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni. : „Noi, Ambasadorii, văzând rebeliunea, ne-am închis imediat curtea”, puneam peste tot haiduk și bărbați înarmați, „ne pregăteam de luptă și de moarte inevitabilă. „Împotriva noastră, peste drum, în casa lui Stepan Godunov, și acum Golitsyn, stătea fratele Tsaritsyn“, având câțiva războinici: am comunicat unul cu celălalt notițe, legându-le de săgeți și trăgându-le dintr-un arc din curte. la curte. .. . Doi demnitari, Boris Nashchokin și altul, au venit în galop la curtea noastră, cerând o întâlnire cu ambasadorii. „Starosta Velizhsky a ieșit la ei și a stat la” poartă. Stăteau călare, înarmați cu „sabii și arcuri; s-a înclinat în fața lui și i-a spus: K. ,, Fed. IV. Mstislavsky, K. Vas. si DM. IV. Shuisky și alți boieri au primit ordin să vă spună, Trimiteți... rău. Șeful lui Velizhsky a răspuns: Ați aflat, așa cum spuneți, că imaginarul „Dimitrie a fost un înșelător și pentru aceasta l-au ucis“: nu ne pasă de asta: Dumnezeu să vă ajute în adevărul vostru!. . Mulțumim Boierilor pentru buna dispoziție față de noi. Dar guvernatorul de Sendomierz și tovarășii săi nu au venit aici să lupte și nu să te distrugă, ci să viziteze și la nunta celui pe care l-ai condus ca țar. Dacă unii dintre ei sunt vinovați, „atunci nu suntem în fața celor vinovați; dar nu toți ar trebui să sufere pentru cei puțini. Ne rugăm Boierii să oprească vărsarea de sânge. . . Să nu privim cu indiferență, „indiferență, la moartea fraților noștri. . . . „Principii Mstislavsky, Shuisky și alții au galopat; a început să-i împrăștie pe rebeli. . . Mstislavsky a transformat crimele de pe strada Myasnitskaya, unde „s-a vărsat cel mai mult sânge... În jurul Curții Ambasadorialului au înființat Grădina Zoologică Strelțev”.

(56o) Въ Rzecz. Lustrui. : „Moscoviții țінteau deja” tunuri spre ferestre și pereți, dar tot am putut

l4l „apără în pivnițele de piatră ale cuiva” (Mnitp-kova) „acasă. Plouau pietre pe curte Aici, „au sosit oficiali, au ordonat voievodului Sendomir să trimită pe cineva la Du alți boieri pentru” negocieri și ne-au dat drept gaj pe Streltsky „Sogapik. G. Voyevoda l-a trimis pe Gogolinsky .... Tarpisciov i-a spus: Dumnezeu Atotputernic, conducând „toate Regatele” și așa mai departe.

(56i) Luați: „în sfârșit la ceasul al unsprezecelea tragedia s-a încheiat /” de la al cincilea la al doisprezecelea. Această vărsare de sânge a început după distrugerea Pretenditorului.

(56d) Vezi Ber, care spune că Lyakhov a fost ucis la 2.155. Margeret: comme Hop tient, 1.706 Polonois massacrez. În Rzecz. Polsk .: „Ai noștri au fost uciși, conform unui calcul fiabil al cadavrelor, până la 5oo” oameni „(în Jurnalul Ambasadorilor Lituanieni: până la o mie de oameni)” și ruși de două ori. În Povestea, ariciul: „Auzind că atunci 5 guvernatori ai polonezilor, 2 guvernatori ai Lituaniei, 3 bătrâni ai orașului polonez, 6 hatmani ai ugrienilor, 5 rohmiști ai Lituaniei, 8 Burmistrov din Riga și germani, 2 căpitani ai Germanii au fost bătuți kih, da Nobili „Regale 65, da profesori romani care „au venit cu Rozstrigoy și cu Sendomiersky predau Dreptul Roman, 3 Cardinali, 4 Kaplani, 2 „Studenți; Da, tot felul de oameni din Polonia, și Lituania, „și ugrieni, și romani și germani, 2062 de oameni, și „au rănit 1307 oameni, și apoi acele morți; „Da, măgari bătuți și jefuiți la gol, zaceau” morți abandonați, 2573 de oameni, pe lângă aceștia, „care au fost bătuți pe drumurile pe care le-au luat de la“ Moscova, și în turme de cai / „Acesta este fără îndoială sporit. În Jurnalul din Poslov: „Sâmbăta a trecut îngrozit, iar noaptea următoare aproape că nici unul dintre noi nu a mai putut închide ochii. . . Pe 8 mai a venit la noi iezuitul lui Savitsky , pe care îl credeam mort. . Cu permisiunea Boierilor, ambasadorii „s-au interesat de starea de sănătate a lui P. Tarl: în casa lui“, peste tot stropită cu sânge, erau cadavre. Sam „Tarlo și Lubomirsky și-au acoperit goliciunea reptilelor

„cămăşi kichi; soţia primului, P. Gerburtova, şi „alte” stăpâne napa erau într-o asemenea ţinută, „în care slujnicele noastre nu merg; paiele le serveau drept pat”.

(563) Vezi Legende 21 - 25, unde Ambrose Chelari, negustorul Milano, funcționarii negustorului din Augsburg Gelbam, sunt numiți Natan, tot din Augsburg, și Nikolai Lvovsky. Falsul Dmitry a luat de la început mărfuri pentru ZZooo, iar de la negustorii germani pentru 226.000 de florini și nu a avut timp să le plătească. Autorul scrie: „Am vorbit de două ori despre asta cu fratele“ actualului țar (Vas. Shuiskago); dar el a spus, „că bunurile lor nu au intrat în vistierie, ci au fost „împărțite de Pretendiul polonezilor: în consecință, vistieria este și nu este obligată să plătească pentru ele”.

(564) Vezi ibid., str. 25.

(565) Avr. Palitsyn: „Nebunie și mândrie, „în loc de mulțumire către Drepți, îl propun pe V Morozov. Lenea: „În loc de mulțumire", cedarea în fața paneshvo, și fiecare din meșteșugul său, „lăudându-se, alții cu curaj, dar" lauda rugătoare a lui Dumnezeu nu a răsplătit.

(566) Въ Legende 23 : sur la nuict il y avoit un si grand silence par toute cette grande ville, comme s'il n'y eust eu ame vivante.

(567) Margeret i47: FT Mistisloftsqui avoit eu plusieurs voix... lequel nonobstant refusa d'estre esleu, selon que le bruit en court, asseuiant qu'il se rendroit moine, si l'eslection tomboil sur lui.

(568) A se vedea Schlgralenberg Nord, und Osti, Theil von Europa and Asia, 200-202, și Wagner Gesdi. des Russ. Reichs 154. Citat astfel: „Mulți au ales llhft-"skago, dar mulți au ales și Golitsyn. Boierii au trimis „amândoi", iar K. Vorotynsky a spus că Golitsyn, „având multe rude, oshpiyiiiiii" toată „puterea în Duma. Te pun să întrebi oamenii și

„Oamenii, pregătiți pentru asta de Vorotynsky, „a strigat: să trăiască țarul Vasily Ioanno-" Vich Shuisky!" Acesta din urmă a avut și multe rude și l-a depășit pe Golitsyn în nobilime.

(56ŋ) Vezi de Tu, CXXXV, 79, and The Rusa. Impostor 116.

(570) În Nikon. Ani. ŋ5' · „După moartea lui Rozstriga", boierii nu au început să se gândească, ca la un comisar cu „tot pământul .. · cum, după sfatul, să aleagă" Moskov. Starea Suveranului, astfel încât toți oamenii să fie (plăcuți). Dumnezeu nu iartă păcatul „de dragul nostru. la sfatul lui K. Vas. Yves Shuisko - "va, nu numai că (nu) sovietic cu tot pământul", și mulți oameni din Moscova nu știu ... În a patra zi "(în a treia: pentru Shuisky Id din mai era deja țarul: vezi mai jos și colecția lui G. Gramot, 11.299) „după uciderea lui Rozstrigin, ea a venit în oraș" (Kremlin) și K. Vasily a fost dus la locul execuției, „numindu-l țar și a mers cu el la oraşul" până la Biserica Catedrală. Avram Palitsyn: „Mic, unii dintre polații țarului le plăcea să fie" țarul K. Vas. Ivanovici Sh. și a fost ridicat „la Casa țarului, dar nimeni dintre cei mari nu a fost înșelat", falsificat și nici implorat de la alți oameni. . În Povestea dezastrelor de odinioară, scrisă pe un stâlp pentru Patriarhul Filaret și corectată în multe locuri, probabil de mâna lui: și oameni de toate treptele, și tot poporul, și „a început să vorbească despre cum să trimită scrisori în toate orașele, pentru ca tot poporul să vină la Moscova pentru alegerea țarului și să se aleagă modul de viață" Patriarh.. oamenii răspund, de parcă de acum înainte „să fie ales țarul autocrat. și vă rog" să fie acest cuvânt... și a început să vorbească, da i se va înmâna lui (Shuisky) Regatul Rusiei. puterea sceptrului... , ridicându-și „vocile: să domnească peste noi! ..

„Basilia, și mergând la propriile ei case. Numit „Regele a plecat în oraș /” și așa mai departe. Vezi și Bera. În Jurnalul lui Poslov Litov.: „29 mai” (19 în stilul nostru) „la a doua oră a zilei au lovit” tamburine și au cântat la trâmbițe la Kremlin și „toate bisericile au început să sune clopotele: au ales un nou țar”.

(571) Falsul pastor Ignatie nu a îndrăznit să se arate, știind ce soartă îl aștepta.

(672) Vezi Bera. Trupul lui Basmanov a fost dat lui K. Iv. Golitsyn, fratele său vitreg. Vezi și Nikon. Ani. y5.

Vezi Bera și Margeret. g58.

(Ó7+) Ia: „În jurul trupului Falsului Dmitri, întins în piață, o lumină strălucea noaptea: când santinelele se apropiau de el, lumina a dispărut și „a apărut din nou, de îndată ce au plecat. Când „corpul era dus într-o casă nenorocită, a izbucnit o furtună teribilă, a smuls acoperișul turnului de pe Kulishka (am Ku-“liclika) și a doborât peretele de lemn de la poarta Kalezhsky (Caulisclie Éforie). Într-o casă nenorocită, această căldură a fost transferată de o forță invizibilă din loc în loc și au văzut un porumbel stând pe ea. Era o mare anxietate. Unii „citesc False Dimi - „trei oameni extraordinari, alții Diavolul, cel puțin un vrăjitor, au învățat această artă infernală de către vrăjitorii din Laponia, ordinul koshory să se omoare și apoi să aștepte.” În Steppe. „un cadavru în flăcări (pe Roșu). Pătrat) de zile” zăcea, și de multe ori aud în podeaua nopții deasupra lui „marele plis al demonilor: în bătăi de tamburine și în așa-” cântau jocul, și cântece din centura greșită, și așa ceva. „cinste celor care-i iubesc”, adu Rozsgarig cadoul „și bucură-te de sosirea sfântului meu”.

(676) Vezi Jurnalul Litov. Poslov și Paerle.

(676) Oferim aici un extras din cea mai detaliată poveste a nobilului Zhmud Tovyan-

despre imaginarul Dimitrie. Acest manuscris a fost păstrat în biblioteca Załuski (vezi germani. Dz. Panow. Zygm. III. T. Il, 255) și tipărit în Biografia lui Jan Piotr Cantea (Zycie IP Sapiehy), publicată, în 1791, la Varșovia. — Razsgpriga a fost recunoscut ca fiul lui Ioan de către Margeret, Grevenbruch, Paerle, scriitorul necunoscut al poveștii despre Dimitrie: narratio succincta de adversa el prospera fortuna De-metrii (vezi Wichmann. Sammlung, I, 4°i) și unele dintre Lyakii; dar cei mai recenti Istorici polonezi: Piasetsky, Lubensky, Kobzhytsky, (cu excepția unuia Wassenberg) fie s-au îndoit, fie au numit-o hotărât pe Razstriga un înșelătorie (vezi Miller. Sammlung RG V, 186). Celebrul Zamoysky a numit apariția imaginarului Demetrius Terentsiev Comedie: Zholkevsky în Comentariile sale scrie și despre Pretendiul cu dispreț (vezi Nemtsev. Dz. PZ III, T. II, str. 5oo). Nu vorbim despre opinia celor mai recenti Scriitori, Treer, așa-numitul Nestestranoy (sau Huisen) și așa mai departe.

(577) Wassenberg în Actele lui Vladislav GV (Cesta Vladislai IV, p. 14) scrie că imaginarul Dimitrie a studiat șapte ani la școala iezuită și, după ce a învățat complet limba latină, a intrat în slujba lui Adam Vishnevetsky (vezi Nemtsev). II, 269).

(578) A se vedea mai sus, nota 207.

(679) A se vedea T. X, nota. Mai mult.

(580) În Povestea lui Dimitrie (Narratio succincta și alții: vezi mai sus, nota 676): in qua hominum litteratorum magna copia fuit!! Se spune acolo că Augustin, înlocuindu-l pe fiul unei femei nobile Estomeu în locul lui Dimitriev, s-a dus cu țareviciul la o mănăstire de lângă Marea Albă, unde și-a încheiat zilele de călugăr.

(581) Vezi Grevenbruch. Așa a spus Pretendiul: vezi mai sus în șapte volume, despre note. 207 și Nikon. Lesh. VSh, 58. Margeret (p. 55): „Este firesc să credem că mama și nobilii, Germanoviches, Nagie și alții, ghicind Ha- lui Boris.

„măsurător, au încercat în toate modurile posibile să salveze copilul: pentru „de ce a fost necesar să ia altul în locul lui și să-l aducă pe Di“ miperiya în secret. Godunov „nu știa nimic și, când s-a așezat pe tron, l-au trimis pe „țareviciul în Lituania, în hainele lui Iyok”.

(582) A se vedea T. X, nota. 24-0.

(585) Vezi-le în Collected. G, Gramot, T. II, și în Chronographs.

(584) Vezi mai sus, despre nota. 385.

(585) Tacitus. Hister. carte. IV, sec. iZ.

(586) A se vedea mai sus, nota. 409

(587) Petreus, 373 : Weil auch das Gesdirey erschall, dass er nicht solite der redite Demetrios seyn, ist er in das Kloster, da die Crossitirstin Maria Feodrovna gewe-sen, gangen, uud sagte zu ihr, wie er were gesinnet, des Preoții Sohn, der seinet halben au fost todt geschlagen und fürstlicli begraben worden, auffzugraben, und auff einen andero Platz legea zú lassen, welclies die Cross fii rstin nidit verstatten wollen, weil sie wolil wusstc dass es Sol ihr leiblicí. Vezi și despre șapte cazuri importante în Narushev. Istoric. J. K. Chodkiew. p, 245.

(588) Deci Ambasadorii lui Sigismund au vorbit Boierilor noștri: vezi Răspunsurile lor în Arhivă Col. I. D. și Dyaryusz sau Journal.

(589)   Ber: „Odată ce l-am convins pe Basmanov să-mi spună, este într-adevăr Dumnezeu iubitor / beat, dragul nostru are dreptul la coroană? Basmanov, „în prezentul unui negustor din Nemetskago, a reflectat în întregul premurmur următoarele: ar avea, ar avea, un tată și un frate în el:, roagă-te pentru ai lui, · Deși, el nu este“ adevărat Dimit. cu toate acestea, adevăratul Go-,94 este darul nostru, pentru că am depus un jurământ și nu-l putem „găsi pe țarul Atotputernicului” Vezi și Petreus Z74.

(5do) Petreus îl numește pe acest Apothecar, precum și pe Nobilul Difland (pag. 373).

(Jgi) Peptray, str. 370: so er (False Dmitry) folte derselbige (Dimitri) seyn, miiste er nicbt ixber 22 Jahr alt gewesen seyn, da der ander (False Dmitry) allzeit iiber 5o !ahr alt ist. Pasionatul Margeret spune că imaginarul Dimitrie avea douăzeci sau cinci de ani; dar cel adevărat nu ar fi fost douăzeci şi patru.

(592)   Ia *. „Mulți polonezi nobili au asigurat că el (False Dimitry) era fiul natural al lui K.o-“rolul lor, Ste*an Batory. Yang P. P. Sapaga, „o dată (în 1609) la masă lăudând“ curajul roman al lui Polyakov, spunea: „În râsul oamenilor l-am dat pe „Țarul rus, vagabond, care se numea fiul lui Ioan; acum, pentru a doua oară, le dăm Suveranul Dimitrie închipuit, „i-am câștigat jumătate din pământul lor, pe cealaltă îl vom cuceri: să izbucnească de supărare, dar o vom face, vrem. L-am auzit cu urechile mele — „mi.” Vezi și Margeret. i58.

(¿95) СМ. выше, примѣч. 213.

(594) Маржеретъ i65: I Pay (Лжедимитрія) оиу vorbesc la scurt timp după sosirea lui în Rusia și constat că vorbea la fel de bine rusă pe cât se vede, cu excepția faptului că, pentru a împodobi limba, induce uneori în eroare o frază poloneză. În vremuri, am văzut scrisori pe care le-a dictat pentru diferite subiecte înainte de a fi primit la Moscova, care erau atât de bune încât niciun rus nu putea găsi nimic de spus în ele.

(595) СМ. въ Собран. la. Грамотъ, II, 162, 228, 229.

(696) Маржеретъ i68: a avut o elocvență care i-a încântat pe toți rușii și chiar a strălucit în el o oarecare Majestate, care nu se poate spune și nu a fost văzută mai înainte de cei mari din Rusia.

(597) Vezi Piasetsky 266-286. Falsul Dmitri, spune el, merita disprețul rușilor, care habar nu aveau despre știința statului și să fie de mic în societatea oamenilor de jos.

stare, s-a comportat ignobil, fără niciun „ce și așa mai departe”

(598) Margeret i55: „Se știe și fără îndoială că la scurt timp după urcarea călugărului Borisov,” Grișka Otrepyev, fiind secretarul

Patriarhului, a fugit de la mănăstirea sa în Lituania: din acest moment Godunov a început să se teamă și să suspecteze. . Dar nu unul, ci doi oameni au plecat, „apoi în rochie monahală: Otrepiev, sau „Raztriga”, iar celălalt fără nume. Boris, după ce a trimis „mesageri peste tot, a poruncit să păzească pe drumurile până la graniță și să pună mâna pe toți călătorii, chiar și” și pe cei care aveau scrise formulare sau „passări: decretul țarului spunea că doi” criminali au părăsit Rusia spre Lituania. „Așa-zisele avanposturi” au fost înființate peste tot, ca în timpul unei ciumă de mușchi și timp de trei sau patru luni nu te-ai putut „deplasa liber din oraș în oraș. Pomenitul Razstriga avea de la treizeci - cinci până la "treizeci - opt de ani, iar Dimitri a intrat" în Rusia de tânăr, de douăzeci - trei sau douăzeci "de patru ani", și l-a adus cu el pe Razstriga, "pe care toată lumea îl vedea, și pe care fraţii au - „meshya lângă Galich. Acest Razstriga era un ticălos și un bețiv cunoscut: pentru care Dimitry l-a trimis la Yaroslavl, unde se află casa Societății Comerciale din Londra: Englezul, în viață și locuind acolo în acest moment, mi-a spus că Raz-' „striga, deja и въ царствованіе Шуйскаго, признавалъ убитаго Димитрія истиннымъ Іоанновымъ „сыномъ ов, сыномъ волиномъ Россіи: такъ говорилъ сей человѣкъ съ клятвою (avec grands sermens), „увѣряя, что ему дѣйствителовѣкъ съ клятвою „Россіи” Отрепьева, прозваннаго Разстригою; „Așa gândesc toți rușii, cu excepția „nu mulți”. Curând după aceea, țarul a ordonat să fie „divizat la Moscova; și ce s-a întâmplat cu el: „Nu știu”.

(699) Vezi mai sus; Notă. doi;

(buu) Vezi mai sus, notă. 229.

(6oι) Dyaa „Falsul Dmitry, Smirny Otrepyev, l-a asigurat pe Carol al IX-lea însuși în Suedia că acest înșelător era într-adevăr fiul fratelui său, Yakov-Bogdan Otrepyev, un om obraznic neîndreptat de monahism; că a fugit în Lituania, a aflat acolo totul necesar unui războinic și, la sfatul oamenilor răi, în special al unor călugări, și-a luat în cap să se numească Dimitrie. Așa că Smirna a vorbit deja după moartea lui Razstriga (vezi Petreus Zuya).

Sfârșitul volumului de amorsare XI"

CUPRINS

XI TOMA.

CAPITOLUL I

La dracu.

Domnia lui Boris.

Pretenditorului pentru Henryk al IV-lea. Milă. Cuvânt laudativ al lui Razstrig. Alegerea unui nou Patriarh. Mărturia tăcută a reginei-Inokitsa. Nuntă. Nechibzuinţă * Fals Dmitri. Faptele sunt josnice. Tonsura Xeniei. Şoapte despre Razstrig. Veşmintele. Shuisky. bodyguarzi germani. Lush și distractiv. Ambasada în Lituania pentru mireasă. Nemulțumire. Zvonul că Boris Grdutsov auiBț. Tzshul Cesdrya. Despre-

instrucțiune iô3. Zvonuri despre Pretenderul din Polonia. Falsul Dmitri plătește datoriile lui Mnishkov. Incidente la Moscova. Întoarcerea lui Shuisky. Pretennicul Peter. Începutul conspirației. Ambasada la Shah. Întâlnirea trupelor la Elts. Scrisoare către Regele Suediei. Relațiile cu Khan. Vorbește despre planurile lui False Dmitry. Execuția lui Sshreltsev și Dyak Osipov. Rușinea țarului Simeon și Tatișciov. Călătoria voievodului de Sendomiersky cu Mari-Voy. discursul lui Mnishkov. Termeni. Opal a doi sfinți. Intrarea Marina în capitală. Indignarea moscoviților. Ispite. Ceartă cu ambasadorii. Cadouri. Logodna si nunta. Noi motive de indignare. Sărbătorile. O nouă ceartă cu ambasadorii lituanieni. Negocieri guvernamentale. Distracție planificată. Obrăznicia lui Lyakhov. Sfatul de noapte în casa lui Shuisky. Discursuri indraznete in piata. Neliniștea oamenilor. Calmează falsul Dimitrie. Schimbarea trupelor. Ultimul lucru pentru Pretender. Ascensiunea Moscovei. Moartea lui Basmanov. Mărturia Reginei-Inokini. Procesul, interogatoriul și executarea falsului Dimitrie. Marina de rezervă. Crimă. Boierii potolesc răscoala. Tăcerea adâncă a nopții. Mașinațiunile poftei de putere. Discursul lui Shuisky la Duma. Alegerea unui nou Țar Desfășurarea cenușii Pretenditorului. Dovada că falsul Dmitri a fost într-adevăr un înșelătorie. . 907

Biblioteca „Runivers1”

PLUS.

În volumul I al acestei istorii, țările. 8, linii. 5 și

12 din ediţia a II-a, tipărită din greşeală: Agrippei, în loc de: Areipvi.

T. IX, în notă. 285, țări. 89, linii. Zr, în loc de: de Nort, Hainpton Knight, ar trebui să citească: de Northamptoa, Knight 5 și în text, țări. 137, linii. ι8: Northampton, în loc de: Nord.

T. X, în notă. 5er , țări, iob, linii. 7 ar trebui să citească sia în loc de si. În al zecelea rând, sensul pare a fi incomplet; dar în lista Arhivelor exact așa cum este tipărită.

Pentru a nota iod. din acest volum XI (pagina 37):

Regina Elisabeta, în același an, septembrie, i-a scris lui Boris că este conștientă de intenția țarului de a căuta mire și mireasă pentru copii. între tinerii Prinți și Prințese ai Europei, în special ai Casei Austriece (vezi mai sus, nota 82) - ați vrut să oferiți ca mireasă pentru fiul său una dintre fiicele celebrului Gra * a Darby, ruda ei (a cosiei noastre). , Ëarle de Darbie, fiind din sângele nostru regal), dar, din păcate, ea a aflat despre inegalitatea de ani (căci țareviciul

Theodore avea atunci i5 ani, iar cea mai tânără contesă Darby avea 8lѢsh) $ pe care ea (Elisabeth) ar da cu plăcere pentru Fiul lui Borisov nu numai o rudă, ci și propria ei fiică, dacă am avea-o (dacă am avea vreunul din propriul nostru sânge, nu din propriul nostru corp)> iubind țarul și auzind despre bunele calități ale lui Teodor. „Dar”, scrie Elisabeta, „Dumnezeu, ținând în mână inimile suveranilor, nu a vrut să-mi insufle înclinația” către căsătorie: ceea ce regret nu pentru mine, ci „pentru poporul meu, văzând cum și-ar dori el”. ” să am moștenitori ai sângelui meu, să le ascult cu dragoste, pentru libertate și binele patriei / * Mai departe, vicleanul Elisabeta, cu rezerve și cu lingușire, îl avertizează pe Boris împotriva legăturii cu acei Suverani care se gândesc numai la beneficiile lor deosebite.

data, neștiind cum să-l iubească sincer și care, complotând să distrugă Anglia, a contribuit involuntar la măreția ei. (Vezi lucrările Muzeului Britanic).

La nota nr. 45 al aceluiași Tom:

Kelar Avramij scrie (p. 264): „Se spune „pentru că vrăjitorii și astrologii îl iubesc pe Boris și i-am spus, ca din familia Nikitichev Rozanov, să se ridice pentru a avea un sceptru pentru statul rus... Țarul Bor. este, tanc auz de la vrăjitori, și gândesc, ca și cum da, „shrebish this kind / *

Mai jos, la nota rgi:

Despre cometa din 1604 se spune în Cométographie de H. Pengre: C'étoit une nouvelle e'toile au pied oriental d'Ophiuchus; eu, noua stea a fost considerată o cometă. Iar cometa imaginară din 1584, prevestind parcă moartea lui Ivan cel Groaznic (vezi T. IX, 435), nu era probabil altceva decât un meteor. Pengre spune: Leovitius avoit prédit pour cette année (i534) I'arrdgiiiiop d'une grande comète; fiul. Astrologie s'est trouvée en defaut.

Mai jos, la Nota 32j:

„Din regimentele de lângă Krom” - se spune într-un Chronogra * ѣ - „fiul lui Boyarskaya s-a schimbat, tânărul Arzamaset, Abram Bakhmetev, a fugit“ la Putiml la hoțul Razstrig cu vestea, „că țarul Boris a plecat în stomac, și hoțul lui“ s-a plâns de asta. Și în regimentele de lângă Kromy, „după sărutarea crucii, riazanii Prokofey și Lyaptsnov cu fratele și consilierii lui, cu ai lor din” alte orașe din zori au sărutat în secret crucea hoțului „. s-au așezat, și sunt boieri „au bătut. , iar alții au fost legați, iar ostașii au fost conduși la cruce la Razstriga .... în intenția lui" Pyotr Basmanov / *

EROORI OBSERVATE

es XI Volume.

Imprimat Chip

Pagină Linii.
iz - 6 sabie a curge
88 - 19 Nume corect Drept, nume
114 - s dar; ; Dar
141 — >7 Între întuneric, Pretutindeni întuneric
187 - zi Demishrieva Dimitrieva
IE9 - 18 Biserica Bisericii
idz - 16 Boieri
зi4 - з3 bucurii, ,, bucurii, "
z35 - zo marele Mare
394 - „4 și dă-i drumul

N.B. În țări, și numărul notei ibb, introdus din greșeală pe linia pentru, se referă la rândul 24, la cuvântul:,.

În Notele XI Volumul>

Imprimat

Pagină Linii.

ı5 - 41 Zhigomont aZ - Z9 DeekschùsSel a /,. — i5 op

¿i-19 Vasilyevo

57 — 5 proprii

63 — 39 vol. germană.

76 — În 1608, d5 — 4 au fost alungaţi;

— — ii rcsistencu

ю5 — Din soft.

116 - & condus

137 — i „Ber”;

138 — 14 mo.

Chipg.

În 1606, rezistența lui Mich.

spuse Ber: „al meu”.